

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 210

49 tomas

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

2006 m. liepos 31 d.

Turinys	I	<i>Aktai, kuriuos skelbti privaloma</i>	
	★	2006 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1080/2006 dėl Europos regioninės plėtros fondo ir panaikinantį Reglamentą (EB) Nr. 1783/1999	1
	★	2006 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1081/2006 dėl Europos socialinio fondo ir panaikinantį Reglamentą (EB) Nr. 1784/1999	12
	★	2006 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1082/2006 dėl Europos teritorinio bendradarbiavimo grupės (ETBG)	19
	★	2006 m. liepos 11 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1083/2006, nustatantis bendrąsias nuostatas dėl Europos regioninės plėtros fondo, Europos socialinio fondo ir Sanglaudos fondo bei panaikinantį Reglamentą (EB) N. 1260/1999	25
	★	2006 m. liepos 11 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1084/2006, įsteigiantis Sanglaudos fondą ir panaikinantį Reglamentą (EB) Nr. 1164/94	79
	★	2006 m. liepos 17 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1085/2006, nustatantis Pasirengimo narystei pagalbos priemonę (IPA)	82

Kaina: 18 EUR

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį.

Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

I

(Aktai, kuriuos skelbti privaloma)

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1080/2006**2006 m. liepos 5 d.****dėl Europos regioninės plėtros fondo ir panaikinantis Reglamentą (EB) Nr. 1783/1999**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 162 straipsnio pirmą pastraipą ir 299 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽³⁾,

kadangi:

(1) Sutarties 160 straipsnyje numatyta, kad Europos regioninės plėtros fondo (ERPF) paskirtis yra padėti ištaisyti pagrindinius Bendrijos regionų pusiausvyros sutrikimus. Todėl ERPF padeda sumažinti įvairių regionų išsivystymo skirtumus ir nepalankiausias sąlygas turinčių regionų, įskaitant kaimo ir miesto vietoves, nuosmukį patiriančius pramoninius regionus, vietoves su geografinėmis ar gamtinėmis kliūtimis, pavyzdžiui, salas, kalnuotas vietoves, retai apgyvendintas vietoves, pasienio regionus, atsilikimo mastą.

(2) Struktūriniais fondams ir Sanglaudos fondui bendros nuostatos yra išdėstytos pagal 2006 m. liepos 11 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1083/2006, nustatančiame bendrąsias nuostatas dėl Europos regioninės plėtros fondo, Europos socialinio fondo ir Sanglaudos fondo ⁽⁴⁾. Turėtų būti nustatytos konkrečios nuostatos dėl veiklos rūšies, kurią ERPF gali finansuoti pagal tame reglamente nustatytus tikslus.

(3) ERPF turėtų teikti paramą pagal bendrą sanglaudos politikos strategiją, kuri užtikrina didesnę pagalbos orientavimą į Bendrijos prioritetus.

(4) Reglamente (EB) Nr. 1083/2006 numatoma, kad išlaidų atitikimas reikalavimams turi būti nustatytas nacionaliniu lygiu, su tam tikromis išimtimis, dėl kurių turi būti nustatytos konkrečios nuostatos. Todėl turėtų būti nustatytos konkrečios nuostatos, susijusios su ERPF išimtimis.

(5) Manoma, kad vykdant integruoto miestų vystymo veiklą būtina paremti tam tikrus apibrėžtus veiksmus renovuojant būstus vietovėse, kurios susiduria su fizinio nusidėvėjimo ir socialinės atskirties problemomis arba kurioms šios problemos gresia, esančiose valstybėse narėse, įstojusiose į Europos Sąjungą 2004 m. gegužės 1 d. ar vėliau.

(6) Reikia nustatyti, kad ERPF parama būsto išlaidoms padengti turėtų būti skirta mažas pajamas gaunančių gyventojų grupėms, taip pat pažeidžiamoms socialinėms grupėms, kad jie būtų aprūpinti geros kokybės būstais, įskaitant būstų skyrimą iš neseniai privatizuotų būstų.

(7) Efektyvus ir veiksmingas ERPF remiamos veiklos įgyvendinimas priklauso nuo gero valdymo ir visų atitinkamų teritorinių ir socialinių bei ekonominių partnerių, ypač regioninių ir vietos valdžios institucijų, taip pat kitų atitinkamų įstaigų partnerystės ERPF bendrai finansuojamų veiksmų programų įvairiuose įgyvendinimo etapuose.

⁽¹⁾ OL C 255, 2005 10 14, p. 91.

⁽²⁾ OL C 231, 2005 9 20, p. 19.

⁽³⁾ 2005 m. liepos 6 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje), 2006 m. birželio 12 d. Tarybos bendroji pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2006 m. liepos 4 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽⁴⁾ Žr. šio Oficialiojo leidinio 25 p.

(8) Valstybės narės ir Komisija turėtų užtikrinti, kad įgyvendinant ERPF bendrai finansuojamas veiksmų programas nė viename įgyvendinimo etape žmonės nebūtų diskriminuojami dėl lyties, rasės ar etninės kilmės, religijos ar tikėjimo, negalios, amžiaus ar seksualinės orientacijos.

(9) Remiantis 1999 m. birželio 21 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1260/1999, nustatančio bendrąsias nuostatas dėl struktūrinių fondų ⁽¹⁾ 20 straipsnio 1 dalies b punkte numatytos URBAN Bendrijos iniciatyvos įgyvendinimo patirtimi ir privalumais, miestų tvaraus vystymosi aspektas turėtų būti stiprinamas visiškai integruojant šios srities priemones į ERPF bendrai finansuojamas veiksmų programas, ypač daug dėmesio skiriant vietos vystymosi ir užimtumo iniciatyvoms bei jų inovacinėms galimybėms.

(10) Ypač daug dėmesio turėtų būti skiriama papildomumo ir atitikimo kitoms Bendrijos politikos kryptims, ypač Septintajai bendrajai mokslinių tyrimų, technologinės plėtros ir parodomosios veiklos programai bei Konkurencingumo ir inovacijų bendrajai programai, užtikrinimui. Be to, turėtų būti užtikrinama ERPF suteiktos paramos ir Europos socialinio fondo pagal 2006 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1081/2006 dėl Europos socialinio fondo ⁽²⁾, Sanglaudos fondo pagal 2006 m. liepos 11 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1084/2006, įsteigiantį Sanglaudos fondą ⁽³⁾, Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai pagal 2005 m. rugsėjo 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1698/2005 dėl Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) paramos kaimo plėtrai ⁽⁴⁾ ir Europos žuvininkystės fondo suteiktos paramos sąveika.

(11) Būtina užtikrinti, kad ERPF finansuojamuose veiksmuose, skirtuose mažoms ir vidutinėms įmonėms, būtų atsižvelgiama į Europos mažų įmonių chartiją, kurią Santa Maria de Feira Europos Vadovų Taryba priėmė 2000 m. birželio 19 ir 20 d., ir jais būtų padedama ją įgyvendinti.

(12) Ypač daug dėmesio turėtų būti skiriama atokiausiems regionams, t. y. išimties tvarka turėtų būti išplėsta ERPF finansuojamos veiklos pagalbos taikymo sritis, susijusi su papildomų išlaidų, atsirandančių dėl tam tikrų ekonominių ir socialinių aplinkybių, kurias apsunkina atokumas, izoliuotumas, mažumas, sunkios topografinės ir klimato sąlygos, ekonominis priklausomumas nuo keleto produktų, o šių veiksmų pastovumas ir derinys labai riboja šių regionų vystymąsi, atlyginimu. Taikant šias konkrečias priemones teisinis pagrindas turi būti Sutarties 299 straipsnio 2 dalis.

(13) ERPF turėtų spręsti problemas, susijusias su 1994 m. Stojimo akto Protokole Nr. 6 dėl specialių nuostatų, skirtų struktūrinių fondų sistemos 6 tikslui Suomijoje ir Švedijoje minimų sričių, kuriose itin mažas gyventojų tankumas, pasiekiamumu ir jų nutolimu nuo didelių rinkų. ERPF taip pat turėtų spręsti konkrečius sunkumus, su kuriais susiduria salos, kalnuotos vietovės, pasienio regionai ir retai apgyvendintos vietovės, kurių geografinė

padėtis lėtina jų vystymąsi, kad paremtų jų tvarų vystymąsi.

(14) Būtina nustatyti konkrečias nuostatas dėl veiksmų programų, vykdomų siekiant Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslo, programavimo, valdymo, stebėsenos ir kontrolės.

(15) Būtina remti veiksmingą peržengiantį sieną, tarpvalstybinį ir tarpregioninį bendradarbiavimą su Bendrijos kaimyninėmis valstybėmis tais atvejais, kai tai būtina norint užtikrinti, kad būtų veiksmingai remiamas valstybių narių regionų, besiribojančių su trečiosiomis šalimis, vystymasis. Atitinkamai yra tikslinga leisti išimties tvarka finansuoti ERPF pagalbą projektams, vykdomiems trečiųjų šalių teritorijoje, jei jie yra naudingi Bendrijos regionams.

(16) Todėl siekiant aiškumo, 1999 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1783/1999 dėl Europos regioninės plėtros fondo ⁽⁵⁾ turėtų būti panaikintas.

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas

1. Šiuo reglamentu nustatomi Europos regioninės plėtros fondo (ERPF) uždaviniai, jo paramos taikymo sritis siekiant Konvergencijos, Regioninio konkurencingumo ir užimtumo ir Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslų, apibrėžtų Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 3 straipsnio 2 dalyje, ir reikalavimų paramai gauti atitikimo taisyklės.

2. ERPF veiklą reglamentuoja Reglamentas (EB) Nr. 1083/2006 ir šis reglamentas.

2 straipsnis

Tikslas

Pagal Sutarties 160 straipsnį ir Reglamentą (EB) Nr. 1083/2006 ERPF padeda finansuoti paramą, skirtą ekonominei ir socialinei sanglaudai didinti atkuriant regionų išsivystymo pusiausvyrą pagrindinėse srityse, remdamas regionų ekonomikos vystymąsi ir struktūrinį prisitaikymą, įskaitant nuosmukį patiriančių pramoninių regionų ir atsiliekančių regionų pertvarką, bei remdamas peržengiantį sieną, tarpvalstybinį ir tarpregioninį bendradarbiavimą

⁽¹⁾ OL L 161, 1999 6 26, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 173/2005 (OL L 29, 2005 2 2, p. 3).

⁽²⁾ Žr. šio Oficialiojo leidinio 12 p.

⁽³⁾ Žr. šio Oficialiojo leidinio 79 p.

⁽⁴⁾ OL L 277, 2005 10 21, p. 1.

⁽⁵⁾ OL L 213, 1999 8 13, p. 1.

Atlikdamas šį uždavinį, ERPF įgyvendina Bendrijos prioritetus, ypač poreikį stiprinti konkurencingumą ir labiau skatinti inovacijas, kurti ir išsaugoti nuolatinės darbo vietas bei užtikrinti tvarų vystymąsi.

3 straipsnis

Paramos taikymo sritis

1. ERPF savo paramą skiria teminiams prioritetams. Veiksmų, kurie bus finansuojami pagal kiekvieną prioritetą, rūšis ir įvairovė atspindi skirtingą Konvergencijos, Regioninio konkurencingumo ir užimtumo ir Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslų, nustatytų 4, 5 ir 6 straipsnyje, pobūdį.

2. ERPF padeda finansuoti:

- a) veiksmingas investicijas, kurios padeda sukurti ir išsaugoti nuolatinės darbo vietas, visų pirma teikiant tiesioginę pagalbą investicijoms į mažas ir vidutines įmones (MVĮ);
- b) investicijas į infrastruktūrą;
- c) endogeninio potencialo plėtojimą priemonėmis, kuriomis remiamas regioninis ir vietos vystymasis. Šios priemonės apima ir paramą bei paslaugas įmonėms, visų pirma MVĮ, finansavimo priemonių, pavyzdžiui, rizikos kapitalo, paskolų ir garantijų fondų, vietos vystymosi fondų, palūkanų subsidijų, kūrimą ir plėtojimą, regionų, miestų ir atitinkamų socialinių, ekonominių ir aplinkosaugos subjektų tinklų kūrimą, jų bendradarbiavimą ir keitimąsi patirtimi;
- d) techninę paramą, nurodytą Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 45 ir 46 straipsniuose.

Įgyvendinant teminius prioritetus pagal 4, 5 ir 6 straipsnius galima naudotis visų a–d punktuose išvardytų rūšių investicijomis ir priemonėmis.

4 straipsnis

Konvergencija

Pagal Konvergencijos tikslą ERPF parama daugiausia skirta tvariam integruotam regionų ir vietos ekonominiam vystymuisi bei užimtumui remti sutelkiant ir stiprinant endogeninius pajėgumus įgyvendinant veiksmų programas, skirtas ekonominiams struktūroms modernizuoti ir įvairinti, nuolatinėms darbo vietoms kurti ir išsaugoti. Tai visų pirma turi būti daroma atsižvelgiant į toliau išvardytus prioritetus; tikslus politikos krypčių derinys priklauso nuo kiekvienos valstybės narės ypatumų:

- 1) moksliniai tyrimai ir technologinė plėtra (MTTP), inovacijos ir verslumas, įskaitant mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros gebėjimų stiprinimą bei jų integravimą į Europos mokslinių tyrimų erdvę, įskaitant infrastruktūras; pagalba MTTP, visų pirma MVĮ, ir technologijų perdavimui; MVĮ, aukštojo mokslo institucijų bei mokslinių tyrimų įstaigų ir mokslinių tyrimų bei technologijų centrų

ryšių stiprinimas; verslo tinklų plėtojimas; viešojo ir privataus sektoriaus partnerystės ir grupių plėtojimas; parama teikiant verslo ir technologijų paslaugas MVĮ grupėms; MVĮ verslumo ir inovacijų finansavimo taikant finansų inžinerijos priemones skatinimas;

- 2) informacinė visuomenė, įskaitant elektroninių ryšių infrastruktūros, vietos turinio, paslaugų ir programų kūrimą, geresnių sąlygų saugiai naudotis internetinėmis viešosiomis paslaugomis sudarymas ir tų paslaugų plėtojimas; pagalba ir paslaugos MVĮ, kad jos galėtų perimti informacines ir ryšių technologijas (IRT) bei veiksmingai jomis naudotis arba išnaudoti naujas idėjas;
- 3) vietos vystymo iniciatyvos ir pagalba struktūroms, teikiančioms gretutines paslaugas, siekiant sukurti naujas darbo vietas tais atvejais, kai tokiems veiksams netaikomas Reglamentas (EB) Nr. 1081/2006;
- 4) aplinka, įskaitant investicijas, susijusias su vandens tiekimu ir vandens bei atliekų tvarkymu; nuotekų valymas ir oro kokybė; dykumėjimo prevencija, kontrolė ir kova su juo; integruota taršos prevencija ir kontrolė; pagalba klimato kaitos poveikiui mažinti; fizinės aplinkos atkūrimas, įskaitant užterštas vietas bei žemę ir apleistų žemės sklypų paruošimą pakartotiniam naudojimui; biologinės įvairovės skatinimas ir gamtos apsauga, įskaitant investicijas NATURA 2000 vietovėse; pagalba MVĮ, skirta tvarios gamybos metodams skatinti, tam tikslui diegiant ekonomiškai efektyvias aplinkos valdymo sistemas ir perimant bei naudojant taršos prevencijos technologijas;
- 5) rizikos prevencija, įskaitant gamtinių ir technologinių pavojų prevencijos ir kovos su jais įveikimo planų rengimą bei įgyvendinimą;
- 6) turizmas, įskaitant gamtos turtą, kurie gali padėti plėtoti tvarų turizmą, skatinimas; gamtos paveldo apsauga ir stiprinimas remiant socialinį ir ekonominį vystymąsi; pagalba, skirta turizmo paslaugų pasiūlai pagerinti teikiant naujas, didesnę pridėtinę vertę sukuriančias paslaugas ir skatinti naujus, tvaresnius turizmo modelius;
- 7) investicijos į kultūrą, įskaitant kultūros paveldo apsaugą, propagavimą ir išsaugojimą; kultūros infrastruktūros plėtojimas siekiant paremti socialinį ir ekonominį vystymąsi, tvarų turizmą bei padidinti regionų patrauklumą; taip pat pagalba, skirta kultūros paslaugų pasiūlai pagerinti teikiant naujas, didesnę pridėtinę vertę sukuriančias paslaugas;
- 8) investicijos į transportą, įskaitant transeuropinių tinklų ir jungčių su transeuropiniu transporto tinklu (TEN-T) gerinimą; integruotos strategijos švariam miesto transportui, kurios padeda sudaryti geresnes sąlygas naudotis keleivių ir krovinių vežimo paslaugomis bei gerina jų kokybę, padeda pasiekti labiau subalansuotą transporto rūšių pasiskirstymą, skatina įvairių transporto rūšių naudojimo sistemas ir mažina poveikį aplinkai;

- 9) investicijos į energetiką, įskaitant transeuropinių tinklų gerinimą, kurie padeda didinti tiekimo užtikrinimą, ir integruoti aplinkosaugos aspektus, didinti energijos efektyvumą ir atsinaujinančių energijos išteklių plėtojimą;
- 10) investicijos į švietimą, įskaitant profesinį mokymą, kuris padeda didinti gyvenimo patrauklumą ir kokybę;
- 11) investicijos į sveikatos ir socialinę infrastruktūrą, kurios prisideda prie regionų ir vietos vystymosi ir gyvenimo kokybės gerinimo.

5 straipsnis

Regioninis konkurencingumas ir užimtumas

Pagal Regioninio konkurencingumo ir užimtumo tikslą ERPF pagal tvaraus vystymosi strategijas skiria paramą, skatindamas užimtumą, visų pirma šiems trims prioritetams:

- 1) inovacijoms ir žinių ekonomikai, įskaitant veiksmingos regioninės inovacijų ekonomikos kūrimą ir stiprinimą, sistemingus privataus ir viešojo sektoriaus, universitetų ir technologijų centrų ryšius, kuriais atsižvelgiama į vietos poreikius, ypač:
- a) skatinti regionų MTTP ir inovacijų gebėjimus, tiesiogiai susijusius su regionų ekonominio vystymosi tikslais, remiant pramonės arba konkrečių technologijų kompetencijos centrus, skatinant MTTP pramonės srityje, MVĮ ir technologijų perdavimą, plėtojant technologijų prognozavimą ir politikos kryptių inovacijų skatinimo srityje tarptautinę lyginamąją analizę, bei remiant firmų bendradarbiavimą, bendrus MTTP bei inovacijų politikos kryptis;
- b) skatinti inovacijas ir verslumą visuose regioninės ir vietos ekonomikos sektoriuose, remiant MVĮ naujų ar patobulintų produktų, procesų ir paslaugų pateikimą į rinką, remiant verslo tinklus ir grupes, MVĮ sudarant geresnes finansavimo sąlygas, skatinant įmonių ir atitinkamo aukštojo mokslo bei mokslinių tyrimų įstaigų bendradarbiavimo tinklus, sudarant palankias sąlygas MVĮ naudotis verslo rėmimo paslaugomis bei remiant švaresnių ir inovacinių technologijų integravimą MVĮ;
- c) skatinti verslumą, visų pirma sudarant palankias sąlygas naujų idėjų ekonominiam panaudojimui ir skatinant atitinkamas aukštojo mokslo įstaigas ir mokslinių tyrimų institutus bei veikiančias firmas kurti naujas firmas;
- d) kurti finansų inžinerijos priemones ir inkubacines priemones, kurios stiprintų MVĮ mokslinių tyrimų ir technologijos vystymosi gebėjimus, ir skatinti verslumą bei

naujų įmonių kūrimą, ypač aktyviai žinias taikančias MVĮ;

2) aplinka ir rizikos prevencija, visų pirma:

- a) stimuliuoti investicijas į fizinės aplinkos, įskaitant užterštas, dykumomis tapusias ir apleistas vietas bei žemes, atkūrimą;
- b) skatinti infrastruktūros, susijusios su biologine įvairove ir investicijomis į NATURA 2000 vietas, plėtojimą, kai tai padeda vystyti tvarią ekonomiką ir (arba) įvairinti veiklą kaimo vietovėse;
- c) skatinti energijos efektyvumą ir atsinaujinančios energijos gamybą bei efektyvių energijos valdymo sistemų plėtojimą;
- d) skatinti švarų ir tvarų visuomeninį transportą, ypač miesto vietovėse;
- e) kurti planus ir priemones, kaip užkirsti kelią gamtiniams pavojams (pvz., dykumėjimui, sausroms, gaisrams ir potvyniams) bei technologiniams pavojams ir kaip juos įveikti;
- f) apsaugoti ir stiprinti gamtos ir kultūros paveldą remiant socialinį ir ekonominį vystymąsi ir puoselėti gamtos ir kultūros turtus, kurie gali padėti plėtoti tvarų turizmą;
- 3) galimybė naudotis bendrus ekonominius interesus tenkinančiomis transporto ir telekomunikacijų paslaugomis, visų pirma:
- a) stiprinti antrinius transporto tinklus, gerinant ryšius su TEN-T tinklais, regioniniais geležinkelių centrais, oro uostais ir uostais arba su įvairiarūšio transporto centrais, užtikrinant radialines jungtis su pagrindinėmis geležinkelio linijomis ir remiant regionų bei vietos vidaus vandenių kelius ir trumpųjų nuotolių jūrų laivybą;
- b) skatinti sudaryti MVĮ galimybes naudotis IRT, skatinti MVĮ diegti IRT ir veiksmingai jas naudoti, remiant priemonėmis, kuriant punktus, įrangą ir kuriant paslaugas bei programas, be kita ko, visų pirma parengiant veiksmų planus, skirtus labai mažoms ir amatų įmonėms.

Be to, ERPF remiamų veiksmų programų atveju, kai regionai atitinka konkretaus ir pereinamojo laikotarpio finansavimo reikalavimus, nurodytus Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 8 straipsnio 2 dalyje, valstybės narės ir Komisija gali nuspręsti paramą teikti ir šio reglamento 4 straipsnyje nurodytoms prioritetinėms sritims.

6 straipsnis

Europos teritorinis bendradarbiavimas

Pagal Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslą ERPF parama daugiausia skiriama šioms prioritetams:

1) plėtoti peržengiančią sieną ekonominę, socialinę ir aplinkosaugos veiklą taikant bendras tvaraus teritorijų vystymo strategijas, pirmiausia:

- a) skatinant verslumą, ypač MVĮ, turizmo, kultūros ir peržengiančios sieną prekybos plėtojimą;
- b) skatinant ir tobulinant bendrą gamtos ir kultūrinių išteklių apsaugą ir valdymą bei gamtinių ir technologinių pavojų prevenciją;
- c) remiant miesto ir kaimo vietovių ryšius;
- d) mažinant izoliuotumą, tam tikslui sudarant geresnes galimybes naudotis transportu, informaciniais ir ryšių tinklais bei paslaugomis, peržengiančiomis sieną vandens, atliekų ir energijos sistemomis bei įrenginiais;
- e) plėtojant bendradarbiavimą, pajėgumus ir bendrą infrastruktūrų naudojimą, ypač sveikatos, kultūros, turizmo ir švietimo sektoriuose.

Be to, ERPF gali padėti skatinti teisinį ir administracinį bendradarbiavimą, tarpvalstybinių darbo rinkų integraciją, vietos užimtumo iniciatyvas, lyčių lygybę ir vienodas galimybes, mokymą ir socialinę aprėptį, keitimąsi žmogiškaisiais ištekliais ir MTTP priemonėmis.

Igyvendinant Šiaurės Airijos ir Airijos pasienio grafysčių PEACE programą, kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 II priedo 22 straipsnyje, ERPF, be pirmiau minėtų veiksmų, prisideda skatinant socialinį ir ekonominį stabilumą atitinkamuose regionuose, visų pirma veiksmais, skirtais skatinti bendruomenių sanglaudą;

2) kurti ir plėtoti tarpvalstybinį bendradarbiavimą, įskaitant dvišalį jūrų regionų bendradarbiavimą, kuriam netaikomas 1 punktą, finansuojant integruotą teritorijų vystymąsi skatinančius tinklus ir veiksmus, daugiausia dėmesio skiriant šioms prioritetinėms sritims:

- a) inovacijoms: mokslinių ir technologinių tinklų kūrimui bei plėtojimui ir regioninių MTTP bei inovacinių pajėgumų stiprinimui, kai tai turi tiesioginės įtakos subalansuotam tarpvalstybinių vietovių ekonominiam vystymuisi. Veiksmai gali apimti: atitinkamų aukštojo mokslo

įstaigų ir mokslinių tyrimų institutų bei MVĮ tinklų kūrimą; ryšius siekiant gerinti MTTP įstaigų ir tarptautinių MTTP centrų prieinamumą prie mokslo žinių ir jų tarpusavio technologijų perdavimą; technologijų perdavimo institucijų giminiavimąsi; ir bendrų finansų inžinerijos priemonių, skirtų MVĮ MTTP remti, kūrimą;

- b) aplinkai: aiškaus tarpvalstybinio pobūdžio vandens ūkio valdymui, energijos efektyvumui, rizikos prevencijai ir aplinkosauginei veiklai. Veiksmai gali apimti: upių baseinų, pakrantės zonų, jūrų išteklių, vandens paslaugų ir šlapžemių apsaugą ir tvarkymą; gaisrų, sausrų ir potvynių prevenciją; laivybos saugumo skatinimą ir apsaugą nuo gamtinių bei technologinių pavojų; ir gamtos paveldo apsaugą bei stiprinimą remiant socialinį ir ekonominį vystymąsi bei tvarų turizmą;
- c) prieinamumui: aiškaus tarpvalstybinio pobūdžio veiklai, skirtam prieinamumui prie transporto ir telekomunikacijų paslaugų bei jų kokybei gerinti. Veiksmai gali apimti: investicijas į transeuropinių tinklų peržengiančius sieną ruožus, geresnes galimybes vietos ir regiono mastu naudotis nacionaliniais ir tarpvalstybiniais tinklais, geresnę nacionalinių ir regioninių sistemų sąveiką bei pažangių ryšių ir informacinių technologijų skatinimą;
- d) miestų tvariam vystymuisi: aiškaus tarpvalstybinio pobūdžio policentrinio vystymosi stiprinimui tarpvalstybiniu, nacionaliniu ir regioniniu lygiu. Veiksmai gali apimti: miesto tinklų ir miesto bei kaimo ryšių kūrimą ir gerinimą, bendroms miesto ir (arba) kaimo problemoms spręsti skirtas strategijas, kultūros paveldo išsaugojimą bei propagavimą ir vystymosi zonų strateginį integravimą tarpvalstybiniu pagrindu.

Parama dvišaliam jūrų regionų bendradarbiavimui gali būti skiriama ir 1 punkte nurodytiems prioritetams;

3) didinti regioninės politikos veiksmingumą skatinant:

- a) tarpregioninį bendradarbiavimą, kuriame daugiausia dėmesio skiriama inovacijoms ir žinių ekonomikai bei aplinkosaugai ir rizikos prevencijai pagal 5 straipsnio 1 ir 2 punktus;
- b) keitimąsi patirtimi, susijusia su geriausios praktikos nustatymu, perdavimu ir skleidimu, įskaitant miestų tvaraus vystymosi srityje, kaip nurodyta 8 straipsnyje; ir
- c) veiksmus, apimančius tyrimus, duomenų rinkimą bei vystymosi tendencijų Bendrijoje stebėjimą ir analizę.

7 straipsnis

Reikalavimus atitinkančios išlaidos

1. Toliau išvardytoms išlaidoms padengti negali būti skiriama ERPF pagalba:

- a) skolos palūkanos;
- b) žemės pirkimas už sumą, kuri viršija 10 % visų atitinkamo veiksmo tinkamų finansuoti išlaidų. Išimtiniais ir deramai pagrįstais atvejais veiksams, susijusiems su aplinkos apsauga, vadovaujanti institucija gali leisti taikyti didesnę procentą;
- c) atominių elektrinių eksploatavimo nutraukimas;
- d) pridėtinės vertės mokestis, kuris gali būti grąžintas.

2. Išlaidos būstui laikomos tinkamomis finansuoti tik valstybėse narėse, įstojusiose į Europos Sąjungą 2004 m. gegužės 1 d. arba vėliau, šiomis aplinkybėmis:

- a) išlaidos programuojamos pagal integruoto miestų vystymosi veiksmą ar prioritetinę kryptį vietovėse, kurios susiduria su fizinio nusidėvėjimo ir socialinės atskirties problemomis arba kurioms šios problemos gresia;
- b) būsto išlaidoms skiriama ne daugiau kaip 3 % ERPF atitinkamoms veikslių programoms skirtų lėšų arba 2 % visų ERPF skiriamų lėšų;
- c) išlaidos gali būti skirtos tik:
 - daugiabučiams būstams arba
 - pastatams, kurie yra valdžios institucijų arba pelno nesiekiančių ūkio subjektų nuosavybė ir kurie skirti apgyvendinti mažas pajamas gaunančius namų ūkius arba specialiųjų poreikių turinčius asmenis.

Komisija Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 103 straipsnio 3 dalyje nurodyta tvarka priima kriterijų, kurių reikia nustatant a punkte nurodytas vietoves, sąrašą ir tinkamų finansuoti intervencijų sąrašą.

3. Reglamento (EB) Nr. 1081/2006 11 straipsnyje nustatytos tinkamumo finansavimui gauti taisyklės taikomos veiksams, kurie bendrai finansuojami iš ERPF ir kuriems taikomas to reglamento 3 straipsnis.

II SKYRIUS

KONKREČIOS NUOSTATOS DĖL POŽIŪRIO Į TAM TIKRUS TERITORINIUS YPATUMUS

8 straipsnis

Miestų tvarus vystymasis

Be veiklos, išvardytos šio reglamento 4 ir 5 straipsniuose, tais atvejais, kai veiksmai yra susiję su Reglamento (EB) Nr. 1083/

2006 37 straipsnio 4 dalies a punkte minimu miestų tvariu vystymusi, ERPF prireikus gali remti dalyvavimą skatinančių, integruotų ir tvarių strategijų kūrimą, kad būtų sprendžiamos gausios miesto vietovių ekonominės, aplinkos ir socialinės problemos.

Šiomis strategijomis skatinamas miestų tvarus vystymasis vykdant tokią veiklą: stiprinant ekonomikos augimą, fizinės aplinkos atkūrimą, apleistų žemės sklypų paruošimą naudojimui, istorinio bei kultūros paveldo apsaugai bei plėtrai, verslumo skatinimui, darbo vietų kūrimui vietose ir bendruomenių vystymuisi ir paslaugų teikimui gyventojams atsižvelgiant į demografinės struktūros raidą.

Nukrypstant nuo Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 34 straipsnio 2 dalies, tais atvejais, kai ši veikla įgyvendinama vykdant konkrečią veikslių programą ar pagal veikslių programos prioritetinę kryptį, ERPF finansavimo dalis, skirta priemonėms pagal Regioninio konkurencingumo ir užimtumo tikslą, kurioms taikomas Reglamentas (EB) Nr. 1081/2006, gali būti padidinama iki 15 % atitinkamos programos ar prioritetinės krypties.

9 straipsnis

Veiklos koordinavimas su EŽŪFKP ir EŽF

Kai ERPF tikslinių operacijų remiamai veikslių programai parama gali būti teikiama ir pagal kitą Bendrijos paramos priemonę, įskaitant EŽŪFKP 3 kryptį ir pakrančių žvejybos rajonų tvaraus vystymo priemones, finansuojamas EŽF, valstybės narės kiekvienoje veikslių programoje nustato ERPF remiamų veikslių ir tų, kurias remia kitos Bendrijos paramos priemonės, atskyrimo kriterijus.

10 straipsnis

Vietovės su geografinėmis ir gamtinėmis kliūtimis

ERPF bendrai finansuojamose regioninėse programose, taikomose Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 52 straipsnio f punkte nurodytose vietovėse su geografinėmis ir gamtinėmis kliūtimis, ypatingas dėmesys skiriamas tų vietovių konkrečių problemų sprendimui.

Nepažeisdamas 4 ir 5 straipsnių, ERPF pirmiausia gali padėti finansuoti investicijas, skirtas prieinamumui gerinti, su kultūros ir gamtos paveldu susijusioms ekonominės veiklos rūšims skatinti ir vystyti, tvariam gamtos išteklių naudojimui propaguoti ir tvariam turizmui skatinti.

11 straipsnis

Atokiausi regionai

1. Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 II priedo 20 punkte nurodytas specialus papildomas asignavimas naudojamas kompensuojant su Sutarties 299 straipsnio 2 dalyje apibrėžtomis kliūtimis susijusias papildomas išlaidas, patirtas atokiauose regionuose, remiant:

- a) atitinkamai 4 ir (arba) 5 straipsniuose nurodytus prioritetus;
- b) krovinijų vežimo paslaugas ir įsikūrimo pagalbą transporto paslaugoms;
- c) veiksmus, susijusius su sandėliavimo apribojimais, pernelyg dideliu gamybos priemonių dydžiu ir jų priežiūra bei žmogiškojo kapitalo trūkumu vietos rinkoje.

2. Taikant 3 straipsnį, specialiu papildomu asignavimu gali būti finansuojamos investicinės išlaidos. Be to, specialus papildomas asignavimas mažiausiai 50 % naudojamas padedant finansuoti veiklos pagalbą ir išlaidas, susijusias su viešųjų paslaugų teikimo įsipareigojimais ir sutartimis atokiausiuose regionuose.

3. Suma, kuriai taikoma bendro finansavimo norma, yra proporcinga 1 dalyje minėtoms pagalbos gavėjo patirtoms papildomoms išlaidoms tik veiklos pagalbos ir išlaidų, susijusių su viešųjų paslaugų teikimo įsipareigojimais ir sutartimis, atveju ir gali apimti visas reikalavimus atitinkančias išlaidas investicinių išlaidų atveju.

4. Finansavimas pagal šį straipsnį negali būti naudojamas remti:

- a) veiksmus, susijusius su produktais, kuriems taikomas Sutarties I priedas;
- b) pagalbą transportuojant asmenis, kuri yra leidžiama pagal Sutarties 87 straipsnio 2 dalies a punktą;
- c) atleidimą nuo mokesčių ir atleidimą nuo socialinių įmokų.

III SKYRIUS

KONKREČIOS NUOSTATOS, SUSIJUSIOS SU EUROPOS TERITORINIO BENDRADARBIAVIMO TIKSLU

1 SKIRSNIS

Veiksmų programos

12 straipsnis

Turinys

Kiekvienoje veiksmų programoje, parengtoje remiantis Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslu, pateikiama ši informacija:

- 1) nagrinėjami bendradarbiavimo srities padėties privalumai ir trūkumai bei pasirinkta strategija problemoms spręsti;

2) turinčių teisę dalyvauti regionų, esančių teritorijoje, kurioje taikoma programa, sąrašas, peržengiančio sieną bendradarbiavimo programų atveju apimantis ir 21 straipsnio 1 dalyje nurodytas lankstumo sritis;

3) pasirinktų prioritetų pagrindimas atsižvelgiant į Bendrijos strategines gaires dėl sanglaudos, nacionalinę strateginę orientacinę struktūrą, jei valstybė narė nusprendė į ją įtraukti veiksmus, finansuojamus pagal Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslą, ir Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 48 straipsnio 2 dalyje nurodyto *ex ante* įvertinimo rezultatus;

4) informacija apie prioritetines kryptis ir jų konkrečius tikslus. Šių tikslų kiekybinė išraiška nustatoma naudojant ribotą apimties bei rezultatų rodiklių skaičių ir laikantis proporcingumo principo. Remiantis rodikliais galima įvertinti pažangą lyginant ją su pradine padėtimi ir atsižvelgiant į prioritetinės krypties tikslų pasiekimą;

5) tik informacijos tikslais planuojamas ERPF įnašo naudojimas veiksmų programoje preliminariai suskirstomas kategorijomis laikantis pagal Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 103 straipsnio 3 dalyje nurodytą procedūrą Komisijos priimtų įgyvendinimo taisyklių;

6) vienas finansavimo planas, kuriame nėra suskirstymo pagal valstybes nares ir kurį sudaro 2 lentelės:

a) lentelė, kurioje ERPF įnašui numatyta bendra skiriamo finansinio asignavimo suma pagal Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 52, 53 ir 54 straipsnius yra paskirstyta kiekvieniems metams. Bendra ERPF kasmet skiriamo įnašo suma turi atitikti taikomą finansinę sistemą;

b) lentelė, kurioje visam programavimo laikotarpiui, veiksmų programai ir kiekvienai prioritetinei kryptiai yra nurodyta bendra Bendrijos skiriamų finansinių asignavimų suma, nacionalinių partnerių įnašai ir ERPF paramos dydis. Kai pagal Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 53 straipsnį nacionalinių partnerių įnašus sudaro viešosios ir privačios išlaidos, lentelėje nurodomas preliminarus viešųjų ir privačių išlaidų suskirstymas. Kai pagal minėtą straipsnį nacionalinių partnerių įnašus sudaro viešosios išlaidos, lentelėje nurodoma nacionalinio viešojo įnašo suma;

7) prirėkus pateikiama informacija apie EŽŪFKP finansuojamų priemonių ir EŽF finansuojamų priemonių tarpusavio papildomumą;

8) pateikiamos veiksmų programos įgyvendinimo nuostatos, įskaitant:

a) visų 14 straipsnyje nurodytų valdžios institucijų skyrimą, kurį atlieka valstybės narės;

b) stebėsenos ir vertinimo sistemų aprašymą;

- c) informaciją apie kompetentingą įstaigą, kuri gautų mokėjimus, vykdomus Komisijos, ir įstaigos arba įstaigų, atsakingų už mokėjimus paramos gavėjams;
 - d) nuostatas, apibrėžiančias tvarką, kuria sutelkiami ir juda finansiniai srautai, kad būtų užtikrintas jų skaidrumas;
 - e) veiksmus, atliekamus siekiant užtikrinti, kad veiksmų programa būtų viešai skelbiama ir kad apie ją būtų informuojama, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 69 straipsnyje;
 - f) nuostatas, kuriose aprašomos Komisijos ir valstybių narių suderintos keitimosi kompiuteriniais duomenimis procedūros, kad būtų įvykdyti Reglamente (EB) Nr. 1083/2006 nustatyti mokėjimo, stebėsenos ir vertinimo reikalavimai;
- 9) pateikiamas preliminarus Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 39 straipsnyje apibrėžtų didelės apimties projektų, kurie turėtų būti pateikti programavimo laikotarpiu Komisijai patvirtinti, sąrašas.

2 SKIRSNIS

Atitikimas reikalavimams

13 straipsnis

Išlaidų atitikimo reikalavimams taisyklės

Nustatant išlaidų atitikimą reikalavimams taikomos atitinkamos nacionalinės taisyklės, dėl kurių susitaria pagal Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslą vykdomoje veiksmų programoje dalyvaujančios valstybės narės, išskyrus atvejus, kai yra nustatytos Bendrijos taisyklės.

Laikydamosi Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 56 straipsnio 4 dalies ir nepažeisdama šio reglamento 7 straipsnio, Komisija pagal Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 103 straipsnio 3 dalyje nurodytą procedūrą nustato bendrąsias išlaidų atitikimo reikalavimams taisykles.

Jei 7 straipsnyje numatomos skirtingos išlaidų atitikimo reikalavimams taisyklės skirtingose valstybėse narėse, dalyvaujančiose veiksmų programoje pagal Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslą, visoje programos srityje taikomos kuo platesnės atitikimo reikalavimams taisyklės.

3 SKIRSNIS

Valdymas, stebėseną ir kontrolė

14 straipsnis

Institucijų skyrimas

1. Veiksmų programoje dalyvaujančios valstybės narės paskiria vieną vadovaujančią instituciją, vieną tvirtinančią instituciją ir vieną audito instituciją; pastaroji yra vadovaujančios

institucijos valstybėje narėje. Tvirtinanti institucija gauna Komisijos atliekamus mokėjimus ir paprastai atlieka mokėjimus pagrindiniam paramos gavėjui.

Vadovaujanti institucija, pasikonsultavusi su valstybėmis narėmis, kurių teritorijoje taikoma programa, įsteigia jungtinį techninį sekretoriatą. Pastarasis padeda vadovaujančiai institucijai ir stebėsenos komitetui bei, atitinkamais atvejais, audito institucijai atlikti atitinkamas jų pareigas.

2. Veiksmų programos audito institucijai padeda auditorių grupė, kurią sudaro kiekvienos veiksmų programoje dalyvaujančios valstybės narės atstovai, atliekantys Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 62 straipsnyje numatytas pareigas. Auditorių grupė paskiriama vėliausiai per tris mėnesius nuo dienos, kurią buvo priimtas veiksmų programą patvirtinantis sprendimas. Ji parengia savo darbo tvarkos taisykles. Jai pirmininkauja veiksmų programos audito institucija.

Dalyvaujančios valstybės narės gali vieningai nuspręsti, kad audito institucija yra įgaliota tiesiogiai atlikti Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 62 straipsnyje numatytas pareigas visoje teritorijoje, kurioje taikoma programa, ir kad nėra būtinybės paskirti pirmoje pastraipoje apibrėžtą auditorių grupę.

Auditoriai yra nepriklausomi nuo 16 straipsnio 1 dalyje nurodytos kontrolės sistemos.

3. Kiekviena veiksmų programoje dalyvaujanti valstybė narė paskiria atstovus, kurie posėdžiauja Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 63 straipsnyje nurodytame stebėsenos komitete.

15 straipsnis

Vadovaujančios institucijos funkcijos

1. Vadovaujanti institucija atlieka Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 60 straipsnyje numatytas užduotis, išskyrus užduotis, susijusias su veiksmų ir išlaidų teisingumu, atsižvelgdama į nacionalines ir Bendrijos taisykles, išdėstytas to straipsnio b punkte. Todėl ji tikrina, ar kiekvieno veiksmo dalyvaujančio paramos gavėjo išlaidas patvirtino šio reglamento 16 straipsnio 1 punkte nurodytas tikrintojas.

2. Vadovaujanti institucija, prireikus susitarusi su pagrindiniu paramos gavėju, nustato kiekvieno veiksmo įgyvendinimo tvarką.

16 straipsnis

Kontrolės sistema

1. Kad patvirtintų išlaidas, kiekviena valstybė narė sukuria kontrolės sistemą, leidžiančią patikrinti, ar pristatomi bendrai finansuojami produktai ir ar suteikiamos bendrai finansuojamos paslaugos, ar deklaruotos jos teritorijoje atliktų veiksmų arba veiksmų dalių išlaidos yra pagrįstos ir ar šios išlaidos arba susiję veiksmai arba tų veiksmų dalys atitinka Bendrijos ir jos nacionalines taisykles.

Šiuo tikslu kiekviena valstybė narė paskiria tikrintojus, kurių pareiga yra patikrinti, ar kiekvieno veiksmo dalyvaujančio paramos gavėjo deklaruotos išlaidos yra teisėtos ir teisingos. Valstybės narės gali nuspręsti paskirti vieną tikrintoją visai teritorijai, kurioje taikoma programa.

Jeigu pristatomi bendrai finansuojami produktai ir suteikiamos bendrai finansuojamos paslaugos, gali būti tikrinami tikrai viso veiksmo atžvilgiu, tokį patikrinimą vykdo valstybės narės, kurioje yra pagrindinis paramos gavėjas, tikrintojas arba vadovaujanti institucija.

2. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad tikrintojai galėtų patvirtinti išlaidas per tris mėnesius.

17 straipsnis

Finansų valdymas

1. ERPF įnašas mokamas į vieną sąskaitą; nėra nacionalinių posąskaitių.

2. Nepažeidžiant valstybių narių atsakomybės už pažeidimų nustatymą ir taisymą bei už neteisėtai sumokėtų sumų išieškojimą, tvirtinanti institucija užtikrina, kad iš pagrindinio paramos gavėjo būtų išieškotos sumos, kurios buvo sumokėtos dėl pažeidimo. Paramos gavėjai grąžina pagrindiniam paramos gavėjui nepagrįstai sumokėtas bet kokias sumas laikydami esamo jų susitarimo.

3. Jeigu pagrindiniam paramos gavėjui paramos gavėjas sumų negrąžina, valstybė narė, kurios teritorijoje yra tas paramos gavėjas, kompensuoja tvirtinančiai institucijai nepagrįstai tam paramos gavėjui sumokėtą sumą.

18 straipsnis

Europos teritorinio bendradarbiavimo grupė

Valstybės narės, dalyvaujančios veiksmų programoje pagal Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslą, gali pasinaudoti Europos teritorinio bendradarbiavimo grupe pagal 2006 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1082/2006 dėl Europos teritorinio bendradarbiavimo grupės (ETBG) ⁽¹⁾ ir perduoti tai grupei atsakomybę už veiksmų programos valdymą, patikint jai vadovaujančios institucijos ir jungtinio techninio sekretoriato pareigas. Tokiu atveju kiekviena valstybė narė ir toliau prisiima finansinę atsakomybę.

4 SKIRSNIS

Veiksmai

19 straipsnis

Veiksmų atranka

1. Veiksmuose, atrinktuose veiksmų programoms, skirtoms 6 straipsnio 1 punkte nurodytai peržengiančiai sieną veiklai

⁽¹⁾ Žr. šio Oficialiojo leidinio 19 p.

plėtoti ir 6 straipsnio 2 punkte nurodytam tarpvalstybiniam bendradarbiavimui nustatyti ir plėtoti, dalyvauja paramos gavėjai iš mažiausiai dviejų šalių, iš kurių bent viena yra valstybė narė, kurie kiekviename veiksmo bendradarbiauja bent dviem iš toliau nurodytų būdų: bendras kūrimas, bendras įgyvendinimas, bendras aprūpinimas personalu ir bendras finansavimas.

Pirmiau minėtas sąlygas atitinkantys atrinkti veiksmai gali būti įgyvendinami vienoje šalyje, jeigu juos pateikė subjektai, priklausantys bent dviem šalims.

Pirmiau nurodytos sąlygos netaikomos veiksams pagal PEACE programą, nurodytiems 6 straipsnio 1 punkto trečioje pastraipoje.

2. Veiksmuose, atrinktuose veiksmų programoms, susijusioms su tarpregioniniu bendradarbiavimu, kaip nurodyta 6 straipsnio 3 punkto a papunktyje, dalyvauja paramos gavėjai, regionų ar vietos lygiu, bent iš:

- a) trijų valstybių narių arba
- b) trijų šalių, iš kurių bent dvi turi būti valstybės narės, su kuriomis yra susijęs paramos gavėjas iš trečiosios šalies.

Veiksmuose, atrinktuose 6 straipsnio 3 punkto b papunktyje nurodytoms veiksmų programoms, taikomos šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytos sąlygos, jeigu tai įmanoma padaryti atsižvelgiant į veiksmo pobūdį.

Paramos gavėjai kiekvieno veiksmo metu bendradarbiauja šiais būdais: bendras kūrimas, bendras įgyvendinimas, bendras aprūpinimas personalu ir bendras finansavimas.

3. Stebėsenos komitetas arba jam atskaitingas iniciatyvinis komitetas ne tik vykdo Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 65 straipsnyje nurodytas užduotis, bet ir atsako už veiksmų atranką.

20 straipsnis

Pagrindinio paramos gavėjo ir kitų paramos gavėjų įsipareigojimai

1. Kiekvieno veiksmo pagrindinį paramos gavėją iš savo tarpo skiria paramos gavėjai. Pagrindinis paramos gavėjas prisiima šiuos įsipareigojimus:

- a) nustato savo santykių su veiksmo dalyvaujančiais paramos gavėjais tvarką sudarydamas susitarimą, kuriame, *inter alia*, būtų pateiktos nuostatos, garantuojančios, kad veiksmui skirtos lėšos bus patikimai valdomos, bei į kurias būtų įtrauktos nuostatos dėl nepagrįstai sumokėtų sumų išieškojimo tvarkos;

- b) užtikrina viso veiksmo įgyvendinimą;
- c) užtikrina, kad veiksmė dalyvaujančių paramos gavėjų pateiktos išlaidos būtų patirtos veiksmui įgyvendinti ir atitiktų veiklą, dėl kurios yra susitarę tie paramos gavėjai;
- d) patikrina, ar veiksmė dalyvaujančių paramos gavėjų pateiktas išlaidas patvirtino tikrintojai;
- e) atsako už tai, kad ERPF įnašas būtų pervestas veiksmė dalyvaujantiems paramos gavėjams.

2. Kiekvienas veiksmė dalyvaujantis paramos gavėjas:

- a) prisiima atsakomybę už jo deklaruotose išlaidose nustatomus pažeidimus;
- b) informuoja valstybę narę, kurioje jis yra, kad jis dalyvauja veiksmė, jeigu ta valstybė narė nedalyvauja atitinkamoje veiksmų programoje.

21 straipsnis

Specialios sąlygos, reglamentuojančios veiksmų vietą

1. Peržengiančio sieną bendradarbiavimo sąlygomis ir deramai pagrįstais atvejais ERPF gali iki 20 % įnašo į atitinkamą veiksmų programą sumos finansuoti išlaidas, patirtas įgyvendinant veiksmus ar jų dalis, NUTS 3 lygio regionuose, esančiuose greta Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 7 straipsnio 1 dalyje nurodytų tos programos reikalavimus atitinkančių teritorijų arba apsuptuose tokių gretimų teritorijų. Išimtiniais atvejais, dėl kurių susitaria Komisija ir valstybės narės, taip pat lanksčiai galima veikti ir NUTS 2 lygio regionuose, kuriuose yra Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 7 straipsnio 1 dalyje nurodytos teritorijos.

Projekto lygiu už programos vietovės ribų, kaip apibrėžta pirmoje pastraipoje, esančių partnerių patirtos išlaidos gali būti laikomos atitinkančiomis reikalavimus, jei projekto tikslai būtų sunkiai pasiekiami be to partnerio dalyvavimo.

2. Tarpvalstybinio bendradarbiavimo sąlygomis ir deramai pagrįstais atvejais ERPF gali finansuoti veiksmuose dalyvaujančių už teritorijos ribų esančių partnerių patirtas išlaidas iki 20 % įnašo į atitinkamą veiksmų programą sumos, jei tokios išlaidos yra naudingos regionams, kuriems taikomas bendradarbiavimo tikslas.

3. Peržengiančio sieną, tarpvalstybinio ir tarpregioninio bendradarbiavimo sąlygomis ERPF gali iki 10 % įnašo į atitinkamą veiksmų programą sumos finansuoti išlaidas, patirtas įgyvendinant veiksmus arba jų dalis Europos bendrijai

nepriklausančių valstybių teritorijoje, jeigu veiksmė yra naudingi Bendrijos regionams.

4. Valstybės narės užtikrina, kad šios išlaidos būtų teisėtos ir teisingos. Vadovaujanti institucija patvirtina veiksmų, vykdomų ne 1, 2 ir 3 dalyse nurodytose teritorijose, kurioms taikomas finansavimas, atranką.

IV SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

22 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Šis reglamentas neturi įtakos paramos, Komisijos patvirtintos remiantis Reglamentu (EB) Nr. 1783/1999 arba kitais teisės aktais, kurie taikomi tai paramai 2006 m. gruodžio 31 d. ir kurie toliau taikomi tai paramai ar projektams po tos datos iki jų galiojimo pabaigos, tęsimui ar keitimui, įskaitant visos paramos ar jos dalies nutraukimą.

2. Pagal Reglamentą (EB) Nr. 1783/1999 pateiktos paraiškos ir toliau galioja.

23 straipsnis

Panaikinimas

1. Nepažeidžiant šio reglamento 22 straipsnyje išdėstytų nuostatų, Reglamentas (EB) Nr. 1783/1999 panaikinamas nuo 2007 m. sausio 1 d.

2. Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą.

24 straipsnis

Nuostata dėl peržiūros

Europos Parlamentas ir Taryba vėliausiai iki 2013 m. gruodžio 31 d. peržiūri šį reglamentą Sutarties 162 straipsnyje nustatyta tvarka.

25 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre, 2006 m. liepos 5 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

J. BORRELL FONTELLES

Tarybos vardu

Pirmininkė

P. LEHTOMÄKI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1081/2006

2006 m. liepos 5 d.

dėl Europos socialinio fondo ir panaikinantį Reglamentą (EB) Nr. 1784/1999

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 148 straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) 2006 m. liepos 11 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1083/2006, nustatančiame bendrąsias nuostatas dėl Europos regioninės plėtros fondo, Europos socialinio fondo ir Sanglaudos fondo ⁽⁴⁾, nustatytas struktūrinių fondų ir Sanglaudos fondo veiksmų pagrindas ir visų pirma išdėstyti tikslai, principai ir taisyklės, susiję su partneryste, programavimu, vertinimu ir valdymu. Todėl būtina apibrėžti Europos socialinio fondo (toliau – ESF) misiją, siejant ją su Sutarties 146 straipsnyje nustatytais uždaviniais ir atsižvelgiant į valstybių narių bei Bendrijos veiklą plėtojant suderintą užimtumo strategiją, kaip numatyta Sutarties 125 straipsnyje.
- (2) Reikėtų parengti konkrečias nuostatas dėl veiklos rūšies, kurią ESF gali finansuoti vadovaudamasis tikslais, nustatytais Reglamente (EB) Nr. 1083/2006.
- (3) ESF turėtų stiprinti ekonominę ir socialinę sanglaudą gerindamas užimtumo galimybes Sutarties 146 straipsniu ESF pavestų uždavinių ir Sutarties 159 straipsniu struktūriniams fondams pavestų uždavinių srityje pagal Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 nuostatas.
- (4) Tai yra dar svarbiau atsižvelgiant į su Sąjungos plėtra ir ekonomikos globalizacija susijusius sunkumus. Dėl šios priežasties turėtų būti pripažįstama Europos socialinio modelio ir jo modernizavimo svarba.
- (5) Remdamasi Sutarties 99 ir 128 straipsniais ir atsižvelgdama į Lisabonos strategijos perorientavimą į augimą ir užimtumą Taryba priėmė bendrųjų ekonominės politikos gairių ir užimtumo gairių jungtinį paketą, pastarosiose gairėse numatant užimtumo tikslus, prioritetus ir uždavinius. Šiuo klausimu 2005 m. kovo 22 ir 23 d. Briuselio Europos Vadovų Taryba paragino sutelkti visus atitinkamus nacionalinius ir Bendrijos išteklius, įskaitant sanglaudos politiką.
- (6) Daug patirties įgyta vykdant Bendrijos iniciatyvą EQUAL, ypač vietos, regioninių, nacionalinių ir Europos veiksmų derinimo srityje. Įgyta patirtis turėtų būti pritaikyta teikiant ESF paramą. Ypač daug dėmesio turėtų būti skiriama tikslinių grupių dalyvavimui, migrantų, įskaitant prieglobsčio prašančius asmenis, integracijai, spręstinų politikos klausimų įvardijimui ir vėlesniam jų integravimui, inovacijoms ir eksperimentiniams metodams, tarpvalstybinio bendradarbiavimo metodikoms, nuo darbo rinkos atskirtų grupių informavimui, socialinių problemų poveikiui vidaus rinkai ir galimybei naudotis nevyriausybinių organizacijų vykdomais projektais bei jų valdymui.
- (7) ESF, siekdamas padėti įgyvendinti 2000 m. kovo 23 ir 24 d. Lisabonos Europos Vadovų Tarybos ir 2001 m. birželio 15 ir 16 d. Geteborgo Europos Vadovų Tarybos nustatytus tikslus ir uždavinius, turėtų remti tą valstybių narių politiką, kuri didžiąja dalimi atitinka pagal Europos užimtumo strategiją parengtas gaires bei rekomendacijas ir atitinkamus Bendrijos tikslus socialinės aprėpties, nediskriminavimo, lygybės skatinimo, švietimo ir mokymo srityse.
- (8) ESF taip pat turėtų spręsti problemas, susijusias su Bendrijos darbingos visuomenės dalies demografinių pokyčių atitinkamais aspektais ir pasekmėmis, ypač pasitelkdamas profesinį mokymą visą gyvenimą.
- (9) Kad būtų galima geriau numatyti ir valdyti pokyčius, didinti ekonomikos augimą, tiek moterų, tiek vyrų užimtumo galimybes ir gerinti darbo kokybę bei našumą, pagal „Regioninio konkurencingumo ir užimtumo“ bei „Konvergencijos“ tikslus ESF parama turėtų būti daugiausia skiriama visų pirma darbuotojų ir įmonių gebėjimui prisitaikyti didinti, žmogiškajam kapitalui stiprinti ir geresnėms užimtumo ir dalyvavimo darbo rinkoje galimybėms sudaryti, socialiai pažeidžiamų žmonių socialinei integracijai skatinti, kovoti su diskriminacija, skatinti ekonomiškai neveiklius asmenis dalyvauti darbo rinkoje bei skatinti partnerystes reformų srityje.

⁽¹⁾ OL C 234, 2005 9 22, p. 27.⁽²⁾ OL C 164, 2005 7 5, p. 48.⁽³⁾ 2005 m. liepos 6 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje), 2006 m. birželio 12 d. Tarybos bendroji pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2006 m. liepos 4 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).⁽⁴⁾ Žr. šio Oficialiojo leidinio 25 p.

- (10) Pagal „Konvergencijos“ tikslą ir siekiant didinti ekonomikos augimą, tiek moterų, tiek vyrų užimtumo galimybes, gerinti darbo kokybę ir našumą mažiausiai išsivysčiusiuose regionuose ir valstybėse narėse būtina ne tik vadovautis šiais prioritetais, bet ir plėsti bei gerinti investicijas į žmogiškąjį kapitalą ir tobulinti institucinius, administracinius bei teisinius gebėjimus, ypač siekiant pasirengti reformoms ir jas įgyvendinti bei užtikrinti *acquis* taikymą.
- (11) Šių prioritetų srityje ESF intervencinės priemonės turėtų būti atrinktos lanksčiai, siekiant įveikti konkrečius sunkumus kiekvienoje valstybėje narėje, o ESF finansuojamų prioritetinių veiksmų rūšys turėtų sudaryti sąlygas lanksčiai reaguoti į šiuos sunkumus.
- (12) Novatoriškos tarpvalstybinės ir tarpregioninės veiklos skatinimas yra svarbus aspektas, kuris turėtų būti įtrauktas į ESF veiklos sritį. Siekiant paskatinti bendradarbiavimą, valstybės narės turėtų programuoti tarpvalstybinius ir tarpregioninius veiksmus taikydamos horizontalų požiūrį arba remdamosi tam skirta prioritete kryptimi.
- (13) Būtina užtikrinti, kad ESF veiksmai atitiktų Europos užimtumo strategijoje numatytas politikos kryptis, ir sutelkti ESF paramą užimtumo gairėms ir rekomendacijoms įgyvendinti pagal tą strategiją.
- (14) ESF remiamų veiksmų veiksmingą ir efektyvą įgyvendinimą lemia geras valdymas ir visų susijusių teritorinių ir socialinių bei ekonominių dalyvių partnerystė, ir ypač socialinių partnerių ir kitų suinteresuotų subjektų, įskaitant tuos, kurie yra nacionaliniame, regioniniame ir vietos lygmenyje. Socialiniams partneriams tenka pagrindinis vaidmuo įgyvendinant plačią partnerystę pokyčių labui, o jų pasiryžimas stiprinti ekonominę bei socialinę sanglaudą gerinant užimtumą ir įsidarbinimo galimybes yra esminis veiksnys. Šiuo atžvilgiu tais atvejais, kai darbdaviai ir darbuotojai kartu prisideda finansiškai remdamos ESF veiksmus, į šį finansinį įnašą, nors ir padarytą privačių asmenų, būtų atsižvelgiama apskaičiuojant ESF bendrą finansavimą.
- (15) ESF turėtų remti veiksmus, atitinkančius gaires ir atitinkamas rekomendacijas pagal Europos užimtumo strategiją. Tačiau gairių ir rekomendacijų pakeitimai pareikalautų veiksmų programos peržiūros tik tais atvejais, kai valstybė narė ar Komisija, valstybei narei sutinkant, mano, kad veiksmų programoje turėtų būti atsižvelgiama į reikšmingus socialinius ir ekonominius pokyčius ar kad reikėtų labiau ar kitaip atsižvelgti į pagrindinius Bendrijos, nacionalinių ar regioninių prioritetų pasikeitimus, arba kad reikia atsižvelgti į vertinimą, arba kai iškyla įgyvendinimo sunkumų.
- (16) Valstybės narės ir Komisija turi užtikrinti, kad ESF finansuojamų prioritetų įgyvendinimas pagal „Konvergencijos“ ir „Regioninio konkurencingumo ir užimtumo“ tikslus padėtų skatinti moterų ir vyrų lygybę bei šalinti nelygybę. Lyčių aspekto integravimo strategija turėtų būti derinama su konkrečiais veiksmais siekiant didinti tvarų moterų dalyvavimą ir pažangą užimtumo srityje.
- (17) ESF taip pat turėtų remti techninę pagalbą, daugiausia skatindamas abipusį mokymąsi keičiantis patirtimi bei perduodant gerą praktiką ir akcentuodamas ESF indėlį siekiant Bendrijos politikos tikslų ir prioritetų, susijusių su užimtumu ir socialine aprėptimi.
- (18) Reglamente (EB) Nr. 1083/2006 numatyta, kad dėl išlaidų tinkamumo finansuoti sprendžiama nacionaliniu lygiu, išskyrus tam tikras išimtis, dėl kurių būtina parengti konkrečias nuostatas. Todėl turėtų būti nustatytos konkrečios nuostatos, susijusios su ESF išimtimis.
- (19) Aiškumo sumetimais turėtų būti panaikintas 1999 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1784/1999 dėl Europos socialinio fondo (¹),

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Dalykas

1. Šiuo reglamentu nustatomi Europos socialinio fondo (ESF) uždaviniai, jo paramos taikymo sritis, konkrečios nuostatos bei išlaidų rūšys, kurios yra tinkamos paramai gauti.

2. ESF veiklą reglamentuoja Reglamentas (EB) Nr. 1083/2006 ir šis reglamentas.

2 straipsnis

Uždaviniai

1. ESF padeda siekti Bendrijos prioritetų, susijusių su ekonominės ir socialinės sanglaudos stiprinimu, gerindamas užimtumo ir įsidarbinimo galimybes, skatindamas aukštą užimtumo lygį ir gausesnių bei geresnių darbo vietų kūrimą. Jis tai atlieka remdamas valstybių narių politiką, kuria siekiama visiško užimtumo ir darbo kokybės bei našumo, siekiama skatinti socialinę aprėptį, be kita ko, socialiai pažeidžiamų žmonių užimtumo galimybes, ir mažinti nacionalinio, regioninio ir vietos užimtumo skirtumus.

(¹) OL L 213, 1999 8 13, p. 5.

Visų pirma ESF remia veiksmus, vykdomus pagal priemones, valstybių narių naudojamas remiantis gairėmis, priimtomis pagal Europos užimtumo strategiją, kurios yra įtrauktos į Jungtines augimo ir darbo vietų kūrimo gaires, bei prie jų pridėtomis rekomendacijomis.

2. Atlikdamas 1 dalyje nurodytus uždavinius, ESF remia Bendrijos prioritetus, susijusius su poreikiu stiprinti socialinę sanglaudą, didinti našumą ir konkurencingumą bei skatinti ekonomikos augimą ir tvarų vystymąsi. Tai darydamas ESF atsižvelgia į atitinkamus Bendrijos prioritetus ir tikslus švietimo ir mokymo srityse: ekonomiškai neveiklių žmonių dalyvavimo darbo rinkoje didinimą, kovą su socialine – ypač socialiai pažeidžiamų grupių, pavyzdžiui, neįgalųjų, – atskirtimi, moterų ir vyrų lygybės ir nediskriminavimo skatinimą.

3 straipsnis

Paramos taikymo sritis

1. Pagal „Konvergencijos“ ir „Regioninio konkurencingumo ir užimtumo“ tikslus ESF remia veiksmus valstybėse narėse, vadovaudamasis toliau išvardytais prioritetais:

- a) didinti darbuotojų, įmonių ir verslininkų gebėjimą prisitaikyti, taip siekiant pagerinti ekonominių pokyčių prognozavimą ir jų konstruktyvų valdymą, pirmiausia skatinant:
 - i) mokymąsi visą gyvenimą ir didesnes įmonių, ypač MVĮ, bei darbuotojų investicijas į žmogiškuosius išteklius, plėtojant ir įgyvendinant sistemas ir strategijas, įskaitant darbinę praktiką, užtikrinančias visų pirma nekvalifikuotiems ir pagyvenusiems darbuotojams geresnes galimybes mokytis, kvalifikacijos ir kompetencijos kėlimą, informacijos ir ryšių technologijų, elektroninio mokymosi, ekologiškų technologijų bei valdymo įgūdžių platinimą ir verslumo bei inovacijų skatinimą ir naujų įmonių kūrimą;
 - ii) novatoriškų ir našesnių darbo organizavimo būdų kūrimą ir skleidimą, įskaitant geresnius darbuotojų sveikatos ir saugos užtikrinimo būdus, būsimų profesinių ir gebėjimų reikalavimų nustatymą bei konkrečių užimtumo, mokymo ir paramos paslaugų, įskaitant perkvalifikavimą, darbuotojams plėtojamą restruktūrizuojant bendroves ir sektorius;
- b) gerinti darbo ieškančių žmonių ir neveiklių žmonių užimtumo galimybes ir tvarią įtrauktį į darbo rinką, užkertant kelią nedarbui, visų pirma ilgalaikiam ir jaunimo nedarbui, skatinant aktyvų senėjimą ir ilgesnį darbingumo amžių bei didinant dalyvavimą darbo rinkoje, pirmiausia skatinant:

- i) darbo rinkos institucijų, ypač užimtumo tarnybų ir kitų atitinkamų iniciatyvų atsižvelgiant į Europos Sąjungos ir valstybių narių strategijas siekiant visiško užimtumo, modernizavimą ir stiprinimą;
 - ii) aktyvių ir prevencinių priemonių, užtikrinančių ankstyvą poreikių nustatymą sudarant individualius veiksmų planus ir teikiant asmeniniams poreikiams pritaikytą paramą, pavyzdžiui, pritaikytą mokymą, darbo paiešką, perkvalifikavimą ir mobilumą, savarankišką darbą ir verslo kūrimą, įskaitant kooperatines įmones, paskatas dalyvauti darbo rinkoje, lanksčias priemones, skirtas ilgiau darbe išlaikyti vyresnio amžiaus darbuotojus, ir priemones, skirtas darbui ir asmeniniam gyvenimui derinti, pavyzdžiui, sudarant geresnes sąlygas naudotis vaikų priežiūros ir išlaikomų asmenų globos paslaugomis, įgyvendinimą;
 - iii) lyčių aspekto integravimą ir konkrečius veiksmus siekiant gerinti moterų užimtumo galimybes, didinant tvarų jų dalyvavimą bei pažangą užimtumo srityje ir mažinti segregaciją dėl lyties darbo rinkoje, taip pat šalinant lyčių darbo užmokesčio skirtumų tiesiogines ir netiesiogines esmines priežastis;
 - iv) konkrečius veiksmus, kuriais būtų didinamas migrantų dalyvavimas užimtumo srityje ir taip stiprinama jų socialinė integracija bei sudaromos palankesnės sąlygos geografiniam ir profesiniam darbuotojų mobilumui bei peržengiančių sienas darbo rinkų integravimui, be kita ko pasitelkiant orientavimą, kalbų mokymą bei kompetencijų ir įgūtų gebėjimų pripažinimą;
- c) stiprinti socialiai pažeidžiamų žmonių socialinę įtrauktį siekiant jų tvaraus integravimo užimtumo srityje, ir kovoti su visų rūšių diskriminacija darbo rinkoje, pirmiausia skatinant:
- i) būdus integruoti ir sugrąžinti į darbą socialiai pažeidžiamas žmones, pavyzdžiui, socialiai atskirtus žmones, anksti paliekančius mokyklą, mažumas ir neįgaliuosius bei žmones, kurie rūpinasi išlaikomais asmenimis, taikant priemones, užtikrinančias galimybę gauti darbą, taip pat ir socialinės ekonomikos srityje, profesinio švietimo ir mokymo galimybes, ir lydimuosius veiksmus bei atitinkamą paramą, bendruomenės bei globos paslaugas, kuriomis gerinamos užimtumo galimybės;
 - ii) įvairovės darbo vietoje pripažinimą ir kovą su diskriminacija, susijusia su galimybėmis dalyvauti ir daryti pažangą darbo rinkoje, taip pat didinant informuotumą ir įtraukiant vietas bendruomenės bei įmones ir skatinant vietines užimtumo iniciatyvas;

d) stiprinti žmogiškąjį kapitalą, pirmiausia skatinant:

i) švietimo ir mokymo sistemų reformų rengimą ir diegimą siekiant plėtoti galimybes gauti darbą, pradinio ir profesinio švietimo bei mokymo pritaikymo darbo rinkos poreikiams gerinimą ir mokymo personalo gebėjimų nuolatinį atnaujinimą siekiant skatinti inovacijas ir žiniomis paremtą ekonomiką;

ii) aukštojo mokslo įstaigų, mokslinių tyrimų ir technologijų centrų bei įmonių veiklą kuriant bendradarbiavimo tinklą;

e) skatinti partnerystes, susitarimus ir iniciatyvas kuriant atitinkamų suinteresuotų subjektų, pavyzdžiui, socialinių partnerių ir nevyriausybinių organizacijų, tinklą tarpvalstybiniu, nacionaliniu, regioniniu ir vietos lygiu, siekiant susitelkti reformoms užimtumo ir integravimo į darbo rinką srityje.

2. Pagal „Konvergencijos“ tikslą ESF remia veiksmus valstybėse narėse, vadovaudamasis toliau išvardytais prioritetais:

a) plėsti ir gerinti investicijas į žmogiškąjį kapitalą, pirmiausia skatinant:

i) švietimo ir mokymo sistemų reformų įgyvendinimą, ypač siekiant skatinti asmenis prisitaikyti prie žinių visuomenės ir mokymosi visą gyvenimą poreikių;

ii) aktyvesnį dalyvavimą švietime ir mokyme visą gyvenimą, šiuo tikslu taip pat imantis veiksmų, kuriais siekiama sumažinti anksti paliekančiųjų mokyklą skaičių, asmenų segregacijos dėl lyties atvejus ir sudaryti geresnes galimybes įgyti kokybišką pirminį, profesinį ir aukštąjį išsilavinimą;

iii) plėtoti žmogiškąjį potencialą mokslinių tyrimų ir inovacijų srityje, ypač antrojoje ir trečiojoje aukštojo mokslo studijų pakopose ir rengiant mokslo darbuotojus;

b) nacionaliniu, regioniniu ir vietos lygiu stiprinti institucinius gebėjimus ir viešojo administravimo bei viešųjų paslaugų ir prireikus socialinių partnerių bei nevyriausybinių organizacijų veiksmingumą, siekiant reformų, geresnio reglamentavimo ir gero valdymo, ypač ekonomikos, užimtumo, švietimo, socialinėje, aplinkos apsaugos ir teismų srityse, pirmiausia skatinant:

i) mechanizmus, kuriais siekiama gerinti tinkamą politikos kryptį ir programų rengimą, stebėseną ir vertinimą, taip pat pasitelkiant tyrimus, statistinę informaciją ir ekspertų konsultacijas, paramą veiksnių tarp padalinių koordinavimui ir atitinkamų viešųjų bei privačių subjektų dialogui;

ii) gebėjimų didinimą įgyvendinant atitinkamų sričių politiką ir programas, įskaitant teisės aktų įgyvendinimą, ypač vykdant vadovų ir personalo nuolatinį mokymą, teikiant konkrečią paramą pagrindinėms tarnyboms, inspekcijoms ir socialiniams bei ekonominiams dalyviams, įskaitant socialinius partnerius ir partnerius aplinkos apsaugos srityje, atitinkamas nevyriausybinės organizacijas ir atstovaujančias profesines organizacijas.

3. 1 ir 2 dalyje nurodytų prioritetų srityje valstybės narės gali daugiausia dėmesio skirti prioritetams, kurie yra tinkamiausi jų konkrečioms problemoms spręsti.

4. ESF gali remti veiksmus, nustatytus šio reglamento 3 straipsnio 2 dalyje, valstybių narių, atitinkančių finansavimo ar pereinamojo laikotarpio finansavimo iš Sanglaudos fondo reikalavimus, kaip nustatyta Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 atitinkamai 5 straipsnio 2 dalyje ir 8 straipsnio 3 dalyje, teritorijose.

5. Įgyvendindamas 1 ir 2 dalyse nurodytus tikslus ir prioritetus, ESF remia novatoriškos veiklos skatinimą ir integravimą valstybėse narėse.

6. ESF taip pat remia tarpvalstybinius ir tarpregioninius veiksmus, pirmiausia keičiantis informacija, patirtimi, rezultatais ir gera praktika bei rengiant viena kitą papildančias strategijas ir suderintus arba bendrus veiksmus.

7. Nukrypstant nuo Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 34 straipsnio 2 dalies, priemonių pagal šio straipsnio 1 dalies c punkto i papunktyje nurodytą socialinės įtraukties prioritetą ir pagal 2006 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1080/2006 dėl Europos regioninės plėtros fondo (¹), finansavimas gali būti padidintas iki 15 % atitinkamai prioritetinei kryptčiai skiriamų lėšų.

4 straipsnis

Paramos suderinamumas ir koncentracija

1. Valstybės narės užtikrina, kad ESF finansuojami veiksmai būtų suderinti su veiksmis, vykdomais siekiant įgyvendinti Europos užimtumo strategiją, ir juos remti. Pirmiausia jos užtikrina, kad nacionalinėje bendrojoje strategijoje nustatyta strategija ir veiksnių programose nustatyti veiksmai kiekvienoje valstybėje narėje skatintų įgyvendinti strategijos tikslus, prioritetus ir uždavinius pagal nacionalines reformų programas ir nacionalinius veiksnių planus dėl socialinės aprėpties.

(¹) Žr. šio Oficialiojo leidinio 1 p.

Kai ESF gali prisidėti prie politikos krypties rėmimo, valstybės narės taip pat daugiausia finansavimo skiria atitinkamų užimtumo rekomendacijų, parengtų pagal Sutarties 128 straipsnio 4 dalį, ir atitinkamų su užimtumu susijusių Bendrijos tikslų socialinės aprėpties, švietimo ir mokymo srityse įgyvendinimui. Valstybės narės atlieka tai stabilioje programavimo aplinkoje.

2. Veiksmų programose lėšos skiriamos svarbiausiems poreikiams, daugiausia jų skiriamoms politikos sritims, kuriose ESF parama gali padaryti didelį poveikį siekiant programos tikslų. Siekiant maksimaliai padidinti ESF paramos veiksmingumą, veiksmų programose tam tikrais atvejais ypač atsižvelgiama į regionus ir vietas, kurie turi rimtų problemų, pavyzdžiui, neturtingus miesto ir atokiausius regionus, atsilikusias kaimo vietas bei nuo žvejybos priklausančias vietas ir vietas, kurias ypač neigiamai paveikė verslo perkėlimas.

3. Tam tikrais atvejais valstybių narių nacionalinėse ataskaitose pagal atvirą koordinavimo metodą, taikomą socialinės apsaugos ir socialinės aprėpties srityje, pateikiamas trumpas skyrius, kuriame nurodoma, kaip ESF prisideda prie atitinkamų darbo rinkos socialinės aprėpties aspektų skatinimo.

4. Rodikliai, įtraukti į veiksmų programas, kurias bendrai finansuoja ESF, yra strateginio pobūdžio ir jų skaičius yra ribotas, ir jie atspindi rodiklius, naudojamus įgyvendinant Europos užimtumo strategiją ir siekiant atitinkamų Bendrijos tikslų socialinės aprėpties ir švietimo bei mokymo srityse.

5. Vertinant ESF veiksmus taip pat atsižvelgiama į ESF finansuojamų veiksmų indėlį įgyvendinant Europos užimtumo strategiją ir Bendrijos tikslus socialinės aprėpties, nediskriminavimo, moterų ir vyrų lygybės, švietimo ir mokymo srityse atitinkamoje valstybėje narėje.

5 straipsnis

Geras valdymas ir partnerystė

1. ESF skatina gerą valdymą ir partnerystę. Jo parama formuojama ir įgyvendinama atitinkamu teritoriniu lygiu atsižvelgiant į nacionalinį, regioninį ir vietos lygį pagal kiekvienai valstybei narei būdingą institucinę tvarką.

2. Valstybės narės užtikrina socialinių partnerių dalyvavimą ir deramas konsultacijas su kitais suinteresuotais subjektais bei jų dalyvavimą atitinkamu teritoriniu lygiu rengiant, įgyvendinant ir stebint ESF paramą.

3. Kiekviena veiksmų programos vadovaujanti institucija skatina tinkamą socialinių partnerių dalyvavimą pagal 3 straipsnį finansuojamuose veiksmuose.

Pagal „Konvergencijos“ tikslą tinkama ESF lėšų suma skiriama gebėjimų didinimui, apimančiam mokymą, bendradarbiavimo kuriant tinklus priemonėms, socialinio dialogo skatinimui ir veiklai, kurią bendrai vykdo socialiniai partneriai, ypač veiklai, susijusiai su 3 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytu darbuotojų ir įmonių gebėjimo prisitaikyti didinimu.

4. Kiekvienai veiksmų programai vadovaujanti institucija skatina tinkamą nevyriausybinių organizacijų dalyvavimą ir galimybes dalyvauti finansuojamoje veikloje, ypač socialinės aprėpties, lyčių lygybės ir lygių galimybių srityse.

6 straipsnis

Lyčių lygybė ir lygios galimybės

Valstybės narės užtikrina, kad veiksmų programose būtų aprašyta, kaip bus skatinama lyčių lygybė ir lygios galimybės rengiant, įgyvendinant, stebint ir vertinant veiksmų programas. Valstybės narės skatina moterų ir vyrų subalansuotą dalyvavimą valdant ir įgyvendinant veiksmų programas atitinkamai vietos, regioniniu ir nacionaliniu lygiu.

7 straipsnis

Inovacijos

Įgyvendinant kiekvieną veiksmų programą ypač daug dėmesio skiriama novatoriškos veiklos skatinimui ir integravimui. Vadovaujanti institucija atrenka inovacijų finansavimo temas atsižvelgdama į partnerystę ir nustato atitinkamą įgyvendinimo tvarką. Ji informuoja stebėsenos komitetą, nurodytą Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 63 straipsnyje, apie atrinktas temas.

8 straipsnis

Tarpvalstybiniai ir tarpregioniniai veiksmai

1. Kai valstybės narės, kaip veiksmų programos konkrečią prioritetinę kryptį, remia veiksmus tarpvalstybinių ir (arba) tarpregioninių veiksmų labui, kaip nurodyta šio reglamento 3 straipsnio 6 dalyje, ESF parama prioritetinės krypties lygiu gali būti padidinta 10 %. Į šią padidintą paramą neatsižvelgiama apskaičiuojant viršutines ribas, nustatytas Reglamento Nr. 1083/2006 53 straipsnyje.

2. Valstybės narės, kurioms prireikus padeda Komisija, užtikrina, kad ESF neremtų konkrečios veiklos, kuri tuo pačiu metu yra remiama pagal kitas Bendrijos tarpvalstybines programas, ypač švietimo ir mokymo srityje.

9 straipsnis

Techninė pagalba

Komisija pirmiausia skatina keitimąsi patirtimi, informuotumo didinimo veiklą, seminarus, bendradarbiavimą kuriant tinklus ir tarpusavio peržiūrą, kuriais nustatoma ir skleidžiama gera praktika, skatinamas abipusis mokymasis ir tarpvalstybinis bei tarpregioninis bendradarbiavimas, siekiant sustiprinti politinį aspektą ir ESF indėlį siekiant Bendrijos tikslų, susijusių su užimtumu ir socialine aprėptimi.

10 straipsnis

Ataskaitos

Metinėse ir baigiamosiose įgyvendinimo ataskaitose, nurodytose Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 67 straipsnyje, prireikus pateikiama toliau išvardytų veiksmų įgyvendinimo santrauka:

- lyčių aspekto integravimas, taip pat bet kokio kito su lyčių aspektu susijusio veiksmo įgyvendinimas;
- veiksmai, kuriais didinamas migrantų dalyvavimas užimtumo srityje ir taip stiprinama jų socialinė integracija;
- veiksmai, kuriais didinama integracija užimtumo srityje ir taip gerinama mažumų socialinė aprėptis;
- veiksmai, kuriais didinama kitų socialiai pažeidžiamų grupių, įskaitant neigaliuosius, integracija užimtumo srityje ir socialinė aprėptis;
- novatoriška veikla, įskaitant temų ir veiklos rezultatų, jų sklaidos ir integravimo pristatymą;
- tarpvalstybiniai ir (arba) tarpregioniniai veiksmai.

11 straipsnis

Išlaidų tinkamumas finansuoti

1. ESF teikia paramą, skirtą padengti tinkamas finansuoti išlaidas, kurios, nepaisant Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 53 straipsnio 1 dalies b punkto, gali apimti darbdavių ir darbuotojų bendrai sutelktas finansines lėšas. Parama teikiama nekompensuojamų individualių arba visuotinių dotacijų, kompensuojamų dotacijų, palūkanų normos kompensacijų, mikro kreditų, garantinių fondų ir prekių bei paslaugų pirkimo pagal viešųjų pirkimų taisyklės forma.

2. Toliau išvardytos išlaidos nėra tinkamos finansuoti iš ESF:

- pridėtinės vertės mokestis, kuris gali būti gražintas;
- skolos palūkanos;
- baldų, įrangos, transporto priemonių, infrastruktūros, nekilnojamo turto ir žemės pirkimas.

3. Toliau išvardytos išlaidos yra 1 dalyje apibrėžtos tinkamos finansuoti iš ESF išlaidos, jei jos patiriamos pagal nacionalines taisykles, įskaitant apskaitos taisykles, ir esant konkrečioms toliau numatytoms sąlygoms:

- išmokos arba atlyginimai, kuriuos trečioji šalis išmoka veikloje dalyvaujantiems asmenims ir kurie yra tvirtinami paramos gavėjui;
- dotacijų atveju, netiesioginės išlaidos, deklaruotos pagal vienodo dydžio normą ir sudarančios iki 20 % tiesioginių veiksmo išlaidų;
- nusidėvinčio turto, išvardyto 2 dalies c punkte, nusidėvėjimo išlaidos, paskirstomos išskirtinai tik veiklos laikotarpiui, tiek kiek viešosios dotacijos nebuvo panaudotos šio turto pirkimui.

4. Reglamento (EB) Nr. 1080/2006 7 straipsnyje nustatytos tinkamumo finansuoti taisyklės taikomos veiksams, kurie bendrai finansuojami iš ESF ir kuriems taikomas to reglamento 3 straipsnis.

12 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Šis reglamentas neturi įtakos paramos, kurią Komisija patvirtino remiantis Reglamentu (EB) Nr. 1784/1999 arba kitais teisės aktais, kurie taikomi tai paramai 2006 m. gruodžio 31 d. ir kurie toliau taikomi tai paramai ar susijusiems projektams po tos datos iki jų galiojimo pabaigos, tęsimui ar keitimui, įskaitant visos paramos ar jos dalies nutraukimą.

2. Pagal Reglamentą (EB) Nr. 1784/1999 pateiktos paraiškos ir toliau galioja.

13 straipsnis

Panaikinimas

1. Nepažeidžiant šio reglamento 12 straipsnyje išdėstytų nuostatų, Reglamentas (EB) Nr. 1784/1999 panaikinamas nuo 2007 m. sausio 1 d.

2. Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą.

15 straipsnis

14 straipsnis

Nuostata dėl peržiūros

Įsigaliojimas

Europos Parlamentas ir Taryba iki 2013 m. gruodžio 31 d. peržiūri šį reglamentą Sutarties 148 straipsnyje nustatyta tvarka.

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre, 2006 m. liepos 5 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

J. BORRELL FONTELLES

Tarybos vardu

Pirmininkė

P. LEHTOMÄKI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1082/2006

2006 m. liepos 5 d.

dėl Europos teritorinio bendradarbiavimo grupės (ETBG)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 159 straipsnio trečią pastraipą,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) Sutarties 159 straipsnio trečioje pastraipoje numatyta, kad reikia imtis konkrečių veiksmų, nesusijusių su to straipsnio pirmoje pastraipoje minimais fondais, kad būtų įgyvendintas Sutartyje numatytas ekonominės ir socialinės sanglaudos tikslas. Vykstant darniam visos Bendrijos teritorijos vystymuisi ir stiprinant ekonominę, socialinę bei teritorinę sanglaudą turėtų būti stiprinamas teritorinis bendradarbiavimas. Todėl tikslinga patvirtinti reikiamas priemones teritorinio bendradarbiavimo įgyvendinimo sąlygoms pagerinti.
- (2) Yra būtinos priemonės, kad būtų žymiai sumažinti sunkumai, kuriuos dėl skirtingų nacionalinės teisės aktų ir procedūrų taikymo patiria valstybės narės, visų pirma regionai ir vietos valdžios institucijos, įgyvendindamos ir valdydamos teritorinio bendradarbiavimo veiksmus.
- (3) Visų pirma atsižvelgiant į po plėtros padidėjusią Bendrijos sausumos ir jūrų sienų apimtį, teritoriniam bendradarbiavimui Bendrijoje būtina sudaryti geresnes sąlygas.
- (4) Paaikškėjo, kad esamos priemonės, pavyzdžiui, Europos ekonominių interesų grupė, nėra pakankamai pritaikytos organizuoti struktūrizuotą bendradarbiavimą pagal 2000–2006 m. programavimo laikotarpį įgyvendinamą iniciatyvą INTERREG.

(5) Europos Tarybos *aquis* numatytos skirtingos galimybės ir sistemos, kurias naudodamos regioninės ir vietos valdžios institucijos gali bendradarbiauti tarpvalstybinio mastu. Šia priemone nesiekama pažeisti tokių sistemų ar numatyti konkrečių bendrų taisyklių, kurios vienodai reglamentuotų visas tokias priemones visoje Bendrijoje.

(6) 2006 m. liepos 5 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1083/2006, nustatančiu bendrąsias nuostatas dėl Europos regioninės plėtros fondo, Europos socialinio fondo ir Sanglaudos fondo ⁽⁴⁾, padidinamas Europos teritoriniam bendradarbiavimui remti skirtų priemonių skaičius.

(7) Taip pat yra būtina sudaryti geresnes teritorinio bendradarbiavimo veiksmų įgyvendinimo sąlygas ir vykdyti su juo susijusią tolesnę veiklą Bendrijai neteikiant finansinės paramos.

(8) Siekiant įveikti sunkumus, sudarančius kliūtis teritoriniam bendradarbiavimui, būtina Bendrijos lygiu sukurti bendradarbiavimo priemonę, suteikiančią galimybę Bendrijos teritorijoje įsteigti juridinio asmens statusą turinčias bendradarbiavimo grupes, vadinamas „Europos teritorinio bendradarbiavimo grupėmis“ (ETBG). Naudojamasis ETBG turėtų būti neprivalomas.

(9) Tikslinga, kad ETBG būtų suteiktas įgaliojimas veikti jos narių, visų pirma grupės narių – regioninių ir vietos valdžios institucijų, vardu.

(10) ETBG užduotys ir kompetencijos turi būti nustatytos susitarime.

(11) Siekdama įgyvendinti teritorinio bendradarbiavimo programas ar projektus, kuriuos bendrai finansuoja Bendrija, ypač finansuojamas iš struktūrinių fondų pagal Reglamentą (EB) Nr. 1083/2006 ir 2006 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1080/2006 dėl Europos regioninės plėtros fondo ⁽⁵⁾, arba siekdama įgyvendinti teritorinio bendradarbiavimo veiksmus, vykdomus tik valstybių narių, jų regioninių bei vietos valdžios institucijų iniciatyva, ETBG turėtų turėti galimybę veikti su Bendrijos finansine parama arba be jos.

(12) Turėtų būti nustatyta, kad ETBG įsteigimas neturi poveikio regioninių ir vietos valdžios institucijų bei valstybių narių finansinei atsakomybei už Bendrijos lėšų ir nacionalinių lėšų valdymą.

⁽¹⁾ OL C 225, 2005 10 14, p. 76.

⁽²⁾ OL C 71, 2005 3 22, p. 46.

⁽³⁾ 2005 m. liepos 6 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje), 2006 m. birželio 12 d. Tarybos bendroji pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2006 m. liepos 4 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽⁴⁾ Žr. šio Oficialiojo leidinio 25 p.

⁽⁵⁾ Žr. šio Oficialiojo leidinio 1 p.

- (13) Turėtų būti nustatyta, kad susitarimo objektas negali būti regioninių ir vietos valdžios institucijų, veikiančių kaip valstybės institucijos, įgaliojimai, ypač – policijos ir reguliavimo įgaliojimai.
- (14) Būtina, kad ETBG priimtų savo įstatus, nustatytų valdymo organus, apibrėžtų savo biudžeto ir pareigų finansų srityje vykdymo taisykles.
- (15) Teritorinio bendradarbiavimo sąlygos turėtų būti nustatytos remiantis Sutarties 5 straipsnyje numatytu subsidiarumo principu. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą reglamente numatyta tik tai, kas būtina jame numatytiems tikslams pasiekti, kadangi naudojimas ETBG nėra privalomas, laikantis kiekvienos valstybės narės konstitucinės sistemos.
- (16) Sutarties 159 straipsnio trečioje pastraipoje nenumatoma, kad į ta nuostatą grindžiamus teisės aktus būtų galima įtraukti trečiųjų šalių subjektus. Tačiau priimant Bendrijos priemonę sudaroma galimybė įsteigti ETBG neturėtų pašalinti galimybės trečiųjų šalių subjektams dalyvauti pagal šį reglamentą įsteigtos ETBG veikloje, jei tai leidžiama pagal trečiųjų šalių teisės aktus arba valstybių narių ir trečiųjų šalių susitarimus,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

ETBG pobūdis

1. Europos teritorinio bendradarbiavimo grupė (toliau – ETBG) gali būti įsteigta Bendrijos teritorijoje šiame reglamente numatytomis sąlygomis ir tvarka.
2. ETBG tikslas – sudaryti 3 straipsnio 1 dalyje nurodytų jos narių peržengiančiam sienas, tarpvalstybiniam, ir (arba) tarpregioniniam bendradarbiavimui (toliau – teritorinis bendradarbiavimas) geresnes sąlygas ir jį skatinti siekiant vienintelio tikslo – sustiprinti ekonominę ir socialinę sanglaudą.
3. ETBG yra juridinis asmuo.
4. Kiekvienoje valstybėje narėje ETBG turi plačiausią teisingumą, suteikiamą juridiniams asmenims pagal tos valstybės narės nacionalinės teisės aktus. Visų pirma ji gali įsigyti kilnojimąjį ir nekilnojimąjį turtą ir juo disponuoti bei samdyti darbuotojus ir būti šalimi teismo procesuose.

2 straipsnis

Taikoma teisė

1. ETBG reglamentuojama šiomis priemonėmis:

- a) šiuo reglamentu;
- b) kai aiškiai nurodyta šiame reglamente – 8 ir 9 straipsniuose numatytų susitarimo ir įstatų nuostatomis;
- c) šiuo reglamentu nereglamentuojamų ar iš dalies reglamentuojamų klausimų srityje – valstybių narių, kuriose yra EGTB registruota buveinė, teisės aktais.

Pagal Bendrijos ar tarptautinę privatinę teisę prireikus pasirinkti teisės aktus, reglamentuojančius EGTB veiksmus, laikoma, kad EGTB yra valstybės narės, kurioje yra jos registruota buveinė, subjektas.

2. Tais atvejais, kai valstybę narę sudaro keli teritoriniai vienetai ir kiekviename iš jų yra savos taisyklės dėl taikytinos teisės, 1 dalies c punkte pateikta nuoroda į taikomą teisę laikoma nuoroda į tų vienetų teisę, atsižvelgiant į atitinkamos valstybės narės konstitucinę sąrangą.

3 straipsnis

ETBG sudėtis

1. ETBG sudaro nariai, kurie neviršydami savo kompetencijos pagal nacionalinės teisės aktus priklauso vienai ar kelioms iš šių kategorijų:

- a) valstybės narės;
- b) regioninės institucijos;
- c) vietos institucijos;
- d) viešosios teisės reglamentuojamos įstaigos, kaip apibrėžta 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/18/EB dėl viešojo darbų, prekių ir paslaugų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo ⁽¹⁾ 1 straipsnio 9 dalies antroje pastraipoje.

Asociacijos, sudarytos iš vienai ar kelioms šioms kategorijoms priklausančių įstaigų, taip pat gali būti nariais.

2. ETBG sudaro nariai iš ne mažiau kaip dviejų valstybių narių teritorijos.

4 straipsnis

ETBG įsteigimas

1. Sprendimas įsteigti ETBG priimamas jos galimų narių iniciatyva.
2. Kiekvienas galimas narys:
 - a) praneša valstybei narei, pagal kurios teisės aktus jis yra sudarytas, apie savo ketinimą dalyvauti ETBG ir
 - b) nusiunčia valstybei narei 8 ir 9 straipsniuose nurodyto siūlomo susitarimo ir įstatų kopijas.

⁽¹⁾ OL L 134, 2004 4 30, p. 114. Direktyva su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2083/2005 (OL L 333, 2005 12 20, p. 28).

3. Galimam nariui pranešus pagal 2 dalį, atitinkama valstybė narė patvirtina, atsižvelgdama į savo konstitucinę sąrangą, galimo nario dalyvavimą ETBG, išskyrus atvejus, kai, jos nuomone, toks dalyvavimas nėra suderinamas su šiuo reglamentu ar nacionalinės teisės aktais, įskaitant galimo nario įgaliojimus ir pareigas, arba kai toks dalyvavimas nėra pagrįstas dėl priežasčių, susijusių su tos valstybės narės viešuoju interesu arba viešąja tvarka. Tokiu atveju valstybė narė pateikia pareiškimą, kuriame išdėsto savo nepatvirtinimo priežastis.

Valstybė narė paprastai priima sprendimą per tris mėnesius nuo pagal 2 dalį priimtino pranešimo gavimo dienos.

Spręsdamos dėl galimo nario dalyvavimo ETBG, valstybės narės gali taikyti nacionalines taisykles.

4. Valstybės narės paskiria kompetentingas institucijas, kurioms teikiami 2 dalyje numatyti pranešimai ir dokumentai.

5. Nariai susitaria dėl 8 straipsnyje nurodyto susitarimo ir 9 straipsnyje nurodytų įstatų, užtikrindami suderinamumą su valstybių narių sutikimu pagal šio straipsnio 3 dalį.

6. Valstybės narės šiame straipsnyje nustatyta tvarka patvirtina bet kokį susitarimo ar esminių įstatų pakeitimą. Esminiai įstatų pakeitimai yra tokie pakeitimai, kuriais tiesiogiai ar netiesiogiai nustatomas susitarimo pakeitimas.

5 straipsnis

Juridinio asmens statuso įgijimas ir skelbimas Oficialiajame leidinyje

1. 9 straipsnyje nurodyti įstatatai ir visi vėlesni jų pakeitimai įregistruojami ir (arba) paskelbiami laikantis valstybėje narėje, kurioje yra atitinkama ETBG registruota buveinė, taikomų nacionalinės teisės aktų. ETBG įgyja juridinio asmens statusą registracijos ar paskelbimo dieną, priklausomai nuo to, kas įvyksta anksčiau. Nariai informuoja atitinkamas valstybes nares ir Regionų komitetą apie susitarimą bei įstatų įregistravimą ir (arba) paskelbimą.

2. ETBG užtikrina, kad per dešimt darbo dienų nuo įstatų įregistravimo ir (arba) paskelbimo Europos Bendrijų oficialių leidinių biurui būtų nusiųstas prašymas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbti pranešimą apie ETBG įsteigimą, nurodant tokius duomenis: pavadinimą, tikslus, narius ir registruotą buveinę.

6 straipsnis

Viešųjų lėšų valdymo kontrolė

1. ETBG vykdomo viešųjų lėšų valdymo kontrolę organizuoja valstybės narės, kurioje yra ETBG registruota buveinė,

kompetentingos valdžios institucijos. Valstybė narė, kurioje yra ETBG registruota buveinė, šiai užduočiai vykdyti paskiria kompetentingą valdžios instituciją prieš duodama sutikimą dalyvauti ETBG pagal 4 straipsnį.

2. Kai to reikalaujama pagal kitų atitinkamų valstybių narių nacionalinės teisės aktus, valstybės narės, kurioje yra ETBG registruota buveinė, valdžios institucijos imasi priemonių, kad kitų suinteresuotų valstybių narių atitinkamos valdžios institucijos galėtų jų teritorijoje vykdyti tose valstybėse narėse ETBG vykdomų veiksmų kontrolę ir keistis visa reikiama informacija.

3. Visa kontrolė vykdoma laikantis tarptautiniu mastu priimtų audito standartų.

4. Nepaisant 1, 2 ir 3 dalių nuostatų, tais atvejais, kai 7 straipsnio 3 dalies pirmoje arba antroje pastraipoje nurodytos ETBG užduotys apima veiksmus, kuriuos bendrai finansuoja Bendrija, taikomi atitinkami teisės aktai reglamentuojantys Bendrijos teikiamų lėšų kontrolę.

5. Valstybė narė, kurioje yra ETBG registruota buveinė, informuoja kitas atitinkamas valstybes nares apie visus vykdančią kontrolę patiriamus sunkumus.

7 straipsnis

Užduotys

1. ETBG vykdo užduotis, kurias jai pagal šį reglamentą paskiria nariai. Jos užduotys apibrėžiamos jos narių susitarime laikantis 4 ir 8 straipsnių.

2. ETBG veikia neviršydamą jai patikėtų užduočių, kurios apsiriboja sąlygų teritoriniam bendradarbiavimui, siekiant didesnės ekonominės ir socialinės sanglaudos, sudarymu ir jo skatinimu bei jas nustato jos nariai, remdamiesi tuo, kad jos visos turi priklausyti kiekvieno nario kompetencijai pagal jo nacionalinę teisę.

3. Konkrečiai, ETBG veikia yra apribota pirmiausia taip, kad ji įgyvendina teritorinio bendradarbiavimo programas ar projektus, kuriuos bendrai finansuoja Bendrija per Europos regioninės plėtros fondą, Europos socialinį fondą ir (arba) Sanglaudos fondą.

Europos teritorinio bendradarbiavimo grupės gali vykdyti kitus konkrečius jos narių teritorinio bendradarbiavimo veiksmus pagal 1 straipsnio 2 dalyje nustatytą tikslą, Bendrijai teikiant finansinę paramą arba jos neteikiant.

Valstybės narės gali apriboti užduotis, kurias Europos teritorinio bendradarbiavimo grupės gali vykdyti Bendrijai paramos neteikiant; tačiau šios užduotys turi apimti bent bendradarbiavimo veiksmus, išvardytus Reglamento (EB) Nr. 1080/2006 6 straipsnyje.

4. Narių užduotys ETBG negali būti susijusios su viešosios teisės suteiktų galių naudojimu ar su pareigų, skirtų užtikrinti valstybės ar kitų valstybės institucijų bendruosius interesus, vykdymu, pavyzdžiui, su policijos ir kontrolės galių naudojimu, teisingumu ir užsienio politika.

5. ETBG nariai gali vieningai nuspręsti deleguoti jos užduočių vykdymą vienam nariui.

8 straipsnis

Susitarimas

1. ETBG reglamentuoja susitarimas, kurį pagal 4 straipsnį vieningai sudarė jos nariai.

2. Susitarime nurodoma:

- a) ETBG pavadinimas ir jos registruota buveinė, kuri turi būti valstybėje narėje, pagal kurios įstatymus įsteigtas bent vienas narys;
- b) teritorijos, kurioje ETBG gali vykdyti savo užduotis, dydis;
- c) ETBG konkretus tikslas ir užduotys, jos egzistavimo trukmė ir likvidavimą reglamentuojančios sąlygos;
- d) ETBG narių sąrašas;
- e) interpretuojant ir vykdant susitarimą taikoma teisė, kuri yra valstybės narės, kurioje yra ETBG registruota buveinė, teisė;
- f) atitinkama abipusio pripažinimo, įskaitant pripažinimą finansų kontrolės srityje, tvarka ir
- g) susitarimo pakeitimo tvarka, atitinkanti 4 ir 5 straipsniuose nurodytas pareigas.

9 straipsnis

Įstatai

1. ETBG įstatus remdamiesi susitarimu vieningai priima jos nariai.

2. ETBG įstatuose pateikiamos visos susitarimo nuostatos, jomis neapsiribojant, kartu su šiomis nuostatomis dėl:

- a) ETBG valdymo organų veiklos ir jų kompetencijos, taip pat narių atstovų skaičiaus atitinkamuose valdymo organuose;
- b) ETBG sprendimų priėmimo procedūrų;

c) darbo kalbos arba kalbų;

d) jos veikimo tvarkos, visų pirma susijusios su personalo valdymu, įdarbinimo tvarka ir su personalu sudaromų sutarčių pobūdžiu;

e) narių finansinių įnašų teikimo tvarkos ir taikomų apskaitos bei biudžeto taisyklių, įskaitant finansinių klausimų taisykles – kiekvienam ETBG nariui jo atžvilgiu;

f) nario atsakomybės tvarkos pagal 12 straipsnio 2 dalį;

g) institucijų, atsakingų už nepriklausomų išorės auditorių paskyrimą; ir

h) įstatų pakeitimo tvarkos, atitinkančios 4 ir 5 straipsniuose nurodytas pareigas.

10 straipsnis

ETBG organizacinė struktūra

1. ETBG turi turėti bent šiuos valdymo organus:

- a) asamblėją, kurią sudaro jos narių atstovai;
- b) direktorių, kuris atstovauja ETBG ir veikia jos vardu.

2. Įstatuose gali būti numatyti kiti organai su aiškiai apibrėžtomis galiomis.

3. ETBG yra atsakinga už jos valdymo organų veiksmus trečiųjų šalių atžvilgiu net ir tuo atveju, kai tokie veiksmai nepriklauso ETBG užduočių sričiai.

11 straipsnis

Biudžetas

1. ETBG sudaro metinį biudžetą, kurį priima asamblėja ir kurį visų pirma sudaro einamųjų išlaidų dalis ir prireikš veiklos išlaidų dalis.

2. Jos atskaitomybės, įskaitant, kai to reikalaujama, pridedamą metinę ataskaitą, rengimas bei tos atskaitomybės auditas ir paskelbimas reglamentuojamas kaip numatyta 2 straipsnio 1 dalies c punkte.

12 straipsnis

Likvidavimas, nemokumas, mokėjimų nutraukimas ir atsakomybė

1. Likvidavimo, nemokumo, mokėjimų nutraukimo ir panašių procedūrų atveju ETBG taikomi valstybės narės, kurioje yra jos registruota buveinė, įstatymai, išskyrus atvejus, kai 2 ir 3 dalyse numatyta kitaip.

2. ETBG yra atsakinga už bet kokio pobūdžio savo skolas.

14 straipsnis

Jei ETBG turto nepakanka jos įsipareigojimams įvykdyti, jos nariai yra atsakingi už bet kokio pobūdžio ETBG skolas, kiekvieno nario atsakomybės dalį nustatant proporcingai jo įnašui, išskyrus atvejus, kai pagal nacionalinę teisę, pagal kurią narys yra įsteigtas, nenumatoma arba ribojama tokio nario atsakomybė. To įnašo sąlygos ir tvarka nustatomi įstatuose.

Jeigu bent vieno ETBG nario atsakomybė yra ribota pagal nacionalinę teisę, pagal kurią narys yra įsteigtas, kiti nariai taip pat gali numatyti įstatuose apriboti savo atsakomybę.

Įstatuose nariai gali numatyti, kad po to, kai liausis buvę ETBG nariai, jie išliks atsakingi už įsipareigojimus, atsirandančius dėl ETBG veiklos jų narystės laikotarpiu.

Į ETBG, kurios narių atsakomybė yra ribota, pavadinimą įtraukiamas žodis „ribota“.

ETBG, kurios narių atsakomybė yra ribota, susitarimo, įstatų ir atskaitomybės skelbimas yra bent toks pat, kaip reikalaujama kitų rūšių juridinių asmenų, kurių narių atsakomybė ribota, įsteigtų pagal valstybės narės, kurioje yra ETBG registruota buveinė, įstatymus, atveju.

Valstybės narė gali uždrausti savo teritorijoje registruoti ETBG, kurios narių atsakomybė yra ribota.

3. Neribojant valstybių narių finansinės atsakomybės, susijusios su bet koku finansavimu teikiamu ETBG iš struktūrinių fondų ir (arba) Sanglaudos fondo, valstybėms narėms pagal šį reglamentą nekyla finansinė atsakomybė, susijusi su ETBG, kurios narėmis jos nėra.

13 straipsnis

Viešasis interesas

Jei ETBG vykdo užduotis, kurios prieštarauja valstybės narės nuostatomis dėl viešosios tvarkos, visuomenės saugumo, visuomenės sveikatos ar visuomenės dorovės arba prieštarauja valstybės narės viešajam interesui, tos valstybės narės kompetentingas organas gali uždrausti tą veiklą jos teritorijoje arba pareikalauti, kad pagal jos teisę įsteigti nariai pasitrauktų iš ETBG, jei ETBG nenutraukia tokios veiklos.

Toks uždraudimas nėra ETBG narių teritorinio bendradarbiavimo savavališko ar užslėpto apribojimo priemonė. Tokio kompetentingo organo sprendimą gali peržiūrėti teisminė institucija.

Likvidavimas

1. Nepaisant susitarimo nuostatų dėl likvidavimo, teisėtai suinteresuotai kompetentingai institucijai pateikus prašymą, kompetentingas teismas arba valstybės narės, kurioje yra ETBG registruota buveinė, institucija nurodo likviduoti ETBG, jei nustato, kad ETBG nebeatitinka 1 straipsnio 2 dalyje ar 7 straipsnyje nustatytų reikalavimų, visų pirma kai ETBG veiksmai viršija 7 straipsnyje nustatytas užduotis. Kompetentingas teismas arba kompetentinga institucija apie prašymą likviduoti ETBG informuoja visas valstybes nares, pagal kurių teisę buvo įsteigti jos nariai.

2. Kompetentingas teismas arba institucija gali skirti ETBG laiko padėčiai ištaisyti. Jei per nustatytą laikotarpį ETBG to nepadaro, kompetentingas teismas arba institucija nurodo ETBG likviduoti.

15 straipsnis

Jurisdikcija

1. Trečiosios šalys, manančios, kad jos nukentėjo dėl ETBG veiksmų arba neveikimo, turi teisę pateikti savo reikalavimus teismine tvarka.

2. Jei šiame reglamente nenumatyta kitaip, sprendžiant ginčus, kuriuose dalyvauja ETBG, taikomi jurisdikciją reglamentuojantys Bendrijos teisės aktai. Tokiuose Bendrijos teisės aktuose nenumatytais atvejais teismai, turintys kompetenciją spręsti ginčus, yra valstybės narės, kurioje yra ETBG registruota buveinė, teismai.

Ginčus sprendžiantys kompetentingi teismai pagal 4 straipsnio 3 ar 6 dalis arba pagal 13 straipsnį yra valstybės narės, kurios sprendimas apskundžiamas, teismai.

3. Pagal šio reglamento nuostatas iš piliečių neatimamos teisės pasinaudoti savo nacionalinėmis konstitucinėmis teisėmis apeliacine tvarka apskūsti valstybės įstaigas, ETBG nares, dėl:

a) administracinių sprendimų, susijusių su ETBG vykdoma veikla;

b) galimybės naudotis paslaugomis jų pačių kalba ir

c) galimybės susipažinti su informacija.

Šiais atvejais kompetentingi teismai yra valstybės narės, pagal kurios konstituciją atsiranda teisė apskūsti nuosprendį, teismai.

16 straipsnis

Baigiamosios nuostatos

1. Valstybės narės nustato tinkamas nuostatas, kad užtikrintų veiksmingą šio reglamento taikymą.

Kai to reikalaujama pagal tos valstybės narės nacionalinės teisės nuostatas, valstybė narė gali sudaryti išsamų užduočių, kurias pagal jos įstatymus įsteigti ETBG nariai, kaip apibrėžta 3 straipsnio 1 dalyje, jau turi, sąrašą, susijusį su teritoriniu bendradarbiavimu, toje valstybėje narėje.

Valstybė narė atitinkamai informuoja Komisiją ir kitas valstybes nares apie visas pagal šį straipsnį priimtas nuostatas.

2. Valstybės narės gali numatyti rinkliavas, susijusias su susitarimo ir įstatų įregistravimu. Tačiau tokios rinkliavos negali viršyti susitarimo ar įstatų įregistravimo administracinių išlaidų.

17 straipsnis

Pranešimas ir nuostata dėl peržiūros

Iki 2011 m. rugpjūčio 1 d. Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai perduoda pranešimą apie reglamento taikymą, o prireikus – pasiūlymus dėl pakeitimų.

18 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2007 m. rugpjūčio 1 d., išskyrus 16 straipsnį, kuris taikomas nuo 2006 m. rugpjūčio 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre, 2006 m. liepos 5 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

J. BORRELL FONTELLES

Tarybos vardu

Pirmininkė

P. LEHTOMÄKI

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1083/2006

2006 m. liepos 11 d.

nustatantis bendrąsias nuostatas dėl Europos regioninės plėtros fondo, Europos socialinio fondo ir Sanglaudos fondo bei panaikinantis Reglamentą (EB) N. 1260/1999

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 161 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento pritarimą ⁽¹⁾,atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,atsižvelgdama į Regionų komiteto nuomonę ⁽³⁾,atsižvelgdama į Audito Rūmų nuomonę ⁽⁴⁾,

kadangi:

(1) Sutarties 158 straipsnyje nustatyta, kad Bendrija, norėdama sustiprinti savo ekonominę ir socialinę sanglaudą, siekia mažinti regionų išsivystymo lygio skirtumus ir nepalankiausias sąlygas turinčių regionų arba salų, įskaitant kaimo vietas, atsilikimą. Pagal Sutarties 159 straipsnį šiuos veiksmus turi remti struktūriniai fondai, Europos investicijų bankas (EIB) ir kiti esami finansiniai instrumentai.

(2) Sanglaudos politika turėtų padėti didinti augimą, konkurencingumą ir užimtumą, apimdama Bendrijos tvaraus vystymosi prioritetus, apibrėžtus 2000 m. kovo 23 ir 24 d. Lisabonos Europos Vadovų Tarybos ir 2001 m. birželio 15 ir 16 d. Geteborgo Europos Vadovų Tarybos.

(3) Ekonominiai, socialiniai ir teritoriniai skirtumai išsiplėtimoje Europos Sąjungoje išaugo tiek regioniniu, tiek nacionaliniu lygiu. Todėl visoje Bendrijoje reikėtų didinti veiksmus konvergencijos, konkurencingumo ir užimtumo srityje.

(4) Kadangi padaugėjo Bendrijos sausumos bei jūros sienų ir išsiplėtė jos teritorija, turėtų būti didinama peržengiančio sieną, tarpvalstybinio ir tarpregioninio bendradarbiavimo Bendrijoje pridėtinė vertė.

(5) Siekiant didesnės įvairių fondų intervencijos darnos, struktūrinės paramos programavimas turėtų apimti Sanglaudos fondą.

(6) Reikėtų aiškiau nurodyti įvairių instrumentų, kuriais numatoma parama kaimo plėtrai, visų pirma Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai pagal 2005 m. rugsėjo 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1698/2005 dėl Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) paramos kaimo plėtrai ⁽⁵⁾ ir žuvininkystės sektoriui, visų pirma Europos žuvininkystės fondo (EŽF) vaidmenį. Šie instrumentai turėtų būti integruoti į bendros žemės ūkio politikos ir bendros žuvininkystės politikos instrumentus ir suderinti su sanglaudos politikos instrumentais.

(7) Todėl fondai, teikiantys paramą pagal sanglaudos politiką, yra tik Europos regioninės plėtros fondas (ERPF), Europos socialinis fondas (ESF) ir Sanglaudos fondas. Kiekvienam fondui taikomos taisyklės turi būti išdėstytos įgyvendinančiuose reglamentuose, priimtuose pagal Sutarties 148, 161 ir 162 straipsnius.

(8) Pagal 1999 m. birželio 21 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1260/1999, nustatančio bendrąsias nuostatas dėl struktūrinių fondų ⁽⁶⁾, 55 straipsnį Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, turi peržiūrėti tą reglamentą ne vėliau kaip iki 2006 m. gruodžio 31 d. Siekiant įgyvendinti šiuo reglamentu siūlomą fondų reformą, Reglamentas (EB) Nr. 1260/99 turėtų būti panaikintas.

(9) Siekiant padidinti Bendrijos sanglaudos politikos pridėtinę vertę, struktūrinių fondų ir Sanglaudos fondo veikla turėtų būti sutelkta ir supaprastinta, o Reglamente (EB) Nr. 1260/1999 išdėstyti tikslai atitinkamai apibrėžti iš naujo, siekiant užtikrinti valstybių narių ir regionų konvergenciją, regioninį konkurencingumą ir užimtumą bei Europos teritorinį bendradarbiavimą.

(10) Siekiant šių trijų tikslų turėtų būti tinkamai atsižvelgta į ekonominius bei socialinius ir teritorinius ypatumus.

(11) Atokiausiems regionams turėtų būti skirtos konkrečios priemonės ir papildomas finansavimas – atsvara kliūtimis, atsiradusioms dėl Sutarties 299 straipsnio 2 dalyje nurodytų veiksnių.

⁽¹⁾ 2006 m. liepos 4 d. Europos Parlamento pritarimas (dar nepaskelbtas Oficialiajame leidinyje).

⁽²⁾ OL C 255, 2005 10 14, p. 79.

⁽³⁾ OL C 231, 2005 9 20, p. 1.

⁽⁴⁾ OL C 121, 2005 5 20, p. 14.

⁽⁵⁾ OL L 277, 2005 10 21, p. 1.

⁽⁶⁾ OL L 161, 1999 6 26, p. 1. Reglamentas su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 173/2005 (OL L 29, 2005 2 2, p. 3).

- (12) Prienamumo ir nutolimo nuo didelių rinkų problemoms, su kuriomis susiduria sritys, kuriose itin mažas gyventojų tankumas, kaip nurodyta 1994 m. stojimo akto Protokole Nr. 6 dėl specialių nuostatų, skirtų struktūrinių fondų sistemos 6 tikslui Suomijoje ir Švedijoje, spręsti reikia tinkamų finansinių sąlygų, kurios atsvertų šių kliūčių poveikį.
- (13) Atsižvelgiant į miestų tvaraus vystymosi svarbą bei miestelių ir miestų, ypač vidutinio dydžio, indėlį į regioninę plėtrą, jiems reikėtų skirti daugiau dėmesio, kad būtų sustiprintas jų vaidmuo kuriant programas miestų atgavinimui skatinti.
- (14) Greta EŽŪFKP ir EŽF veiksmų fondai turėtų imtis specialių ir papildomų veiksmų, kuriais skatinamas kaimo vietovių ir nuo žuvininkystės priklausomų vietovių ekonominės veiklos įvairovės plėtimas.
- (15) Turėtų būti stiprinami veiksmai, skirti vietovėms su gamtine kliūtimi, t. y. tam tikroms saloms, kalnuotoms vietovėms ir retai apgyvendintoms vietovėms, o taip pat tam tikroms Bendrijos pasienio zonoms, atsiradusioms dėl jos plėtros, kad būtų galima įveikti joms būdingus vystymosi sunkumus.
- (16) Turėtų būti apibrėžti finansavimo reikalavimus atitinkančių regionų ir vietovių nustatymo objektyvūs kriterijai. Šiuo tikslu, Bendrijos mastu nustatant prioritetinius regionus ir vietas, reikėtų remtis bendra regionų klasifikavimo sistema, nustatyta 2003 m. gegužės 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1059/2003 dėl bendro teritorinių statistinių vienetų klasifikatoriaus (NUTS) nustatymo ⁽¹⁾.
- (17) Konvergencijos tikslas turi būti taikomas menčiau išsivysčiusioms valstybėms narėms ir regionams. Regionai, kuriems taikomas Konvergencijos tikslas yra tie, kurių bendrasis vidaus produktas (BVP) vienam gyventojui, apskaičiuotas perkamosios galios paritetais, yra mažesnis nei 75 % Bendrijos vidurkio. Regionams, kurie nukentėjo dėl statistinio poveikio, atsiradusio po Europos Sąjungos plėtros etapo sumažėjus Bendrijos vidurkiui, dėl šios priežasties bus skiriama didelė pereinamojo laikotarpio pagalba, kad jie galėtų užbaigti konvergencijos procesą. Šis pagalbos teikimas baigsis 2013 metais, po kurių nebus nustatytas kitas pereinamasis laikotarpis. Valstybės narės, kurioms skirtas Konvergencijos tikslas ir kurių bendrosios nacionalinės pajamos (BNP) vienam gyventojui yra mažesnės nei 90 % Bendrijos vidurkio, gaus paramą iš Sanglaudos fondo.
- (18) Regioninio konkurencingumo ir užimtumo tikslas turi būti taikomas Bendrijos teritorijos daliai, kuriai netaikomas Konvergencijos tikslas. Finansavimo reikalavimus atitinka 2000–2006 m. programavimo laikotarpiu 1 tikslu numatyti regionai, kurie nebeatitinka regioninių atitikimo finansavimo reikalavimams kriterijų pagal Konvergencijos tikslą ir kuriems dėl to skiriama pereinamojo laikotarpio pagalba, taip pat ir visi kiti Bendrijos regionai.
- (19) Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslas turi būti taikomas regionams su sausumos arba jūros sienomis, tarpvalstybinio bendradarbiavimo vietovėms, nustatytiems atsižvelgiant į veiksmus, kuriais skatinama integruota teritorinė plėtra ir parama regionų bendradarbiavimui bei keitimuisi patirtimi.
- (20) Bendradarbiavimui prie Bendrijos išorės sienų gerinti ir supaprastinti naudojamos Bendrijos išorės paramos priemonės, visų pirma Europos kaimynystės ir partnerystės priemonė ir Pasirengimo narystei paramos priemonė, patvirtinta Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1085/2006 ⁽²⁾.
- (21) ERPF parama tokiam bendradarbiavimui prie Bendrijos išorės sienų padeda ištaisyti pagrindinius Bendrijos regionų pusiausvyros sutrikimus prisidedant prie jos ekonominės ir socialinės sanglaudos.
- (22) Fondų veikla ir veiksmai, kuriuos jie padeda finansuoti, turėtų būti suderinti su kitomis Bendrijos politikos kryptimis, taip pat atitikti Bendrijos teisės aktus.
- (23) Bendrijos veiksmai turėtų papildyti valstybių narių vykdomus veiksmus arba jais turėtų būti siekiama prisidėti prie valstybių narių vykdomų veiksmų. Partnerystė turėtų būti stiprinama sudarant susitarimus dėl įvairių partnerių, ypač regioninių ir vietos valdžios institucijų, dalyvavimo, visapusiškai atsižvelgiant į valstybių narių institucinę tvarką.
- (24) Daugiamečiu programavimu turėtų būti siekiama fondų tikslų užtikrinant galimybę gauti būtinus finansinius išteklius ir Bendrijos bei valstybių narių bendrų veiksmų nuoseklumą ir tęstinumą.
- (25) Kadangi Konvergencijos, Regioninio konkurencingumo ir užimtumo bei Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslų valstybės narės negali deramai pasiekti dėl didelių skirtumų ir valstybių narių bei regionų, atitinkančių Konvergencijos tikslą, ribotų finansinių išteklių, ir todėl šiuos tikslus galima geriau pasiekti Bendrijos lygiu, pasinaudojant daugiamete Bendrijos finansavimo garantija, kuri suteikia galimybę sanglaudos politikoje daugiausia dėmesio skirti Bendrijos prioritetams, Bendrija gali imtis priemonių vadovaudamasi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principu. Pagal pirmiau minėtame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiame reglamente nenumatoma niekas, kas nėra būtina šiems tikslams pasiekti.

⁽¹⁾ OL L 154, 2003 6 21, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1888/2005 (OL L 309, 2005 11 25, p. 1).

⁽²⁾ Žr. šio Oficialiojo leidinio 82 p.

- (26) Tikslinga nustatyti išmatuojamus tikslus, kurių iki 2004 m. gegužės 1 d. buvusios sudėties Europos Sąjungos valstybės narės sieks išlaidomis pagal Konvergencijos bei Regioninio konkurencingumo ir užimtumo tikslus, kad paskatintų konkurencingumą ir darbo vietų kūrimą. Yra būtina nustatyti tinkamus būdus įvertinti ir pranešti apie šių tikslų pasiekimą.
- (27) Tikslinga stiprinti struktūrinių fondų ir Sanglaudos fondo intervencijos subsidiarumą ir proporcingumą.
- (28) Pagal Sutarties 274 straipsnį bendro valdymo srityje turėtų būti nustatytos sąlygos, leidžiančios Komisijai vykdyti savo įsipareigojimus, susijusius su Europos Sąjungos bendrojo biudžeto vykdymu, ir patikslinti bendradarbiavimo su valstybėmis narėmis įsipareigojimai. Taikydama šias sąlygas, Komisija galėtų įsitikinti, ar valstybės narės naudojami fondais teisėtai ir tinkamai, laikydamosi patikimo finansų valdymo principo, apibrėžto finansiniame reglamente.
- (29) Kad būtų užtikrintas realus ekonominis poveikis, pagal reglamento sąlygas struktūrinių fondų parama neturėtų pakeisti valstybių narių viešųjų išlaidų. Partnerystės būdu tikrinant, kaip taikomas papildomumo principas, daugiausia dėmesio turėtų būti skiriama regionams, kuriems taikomas Konvergencijos tikslas, dėl jiems skiriamų finansinių išteklių dydžio; jeigu papildomumo principo nesilaikoma, gali būti atliktas finansinis koregavimas.
- (30) Dėdama pastangas ekonominės ir socialinės sanglaudos srityje, Bendrija siekia visais fondų paramos įgyvendinimo etapais siekti panaikinti nelygybę ir skatinti moterų bei vyrų lygybę, įtvirtintą Sutarties 2 ir 3 straipsniuose, taip pat užkirsti kelią diskriminacijai dėl lyties, rasinės ar etninės kilmės, religijos ar tikėjimo, negalios, amžiaus arba seksualinės orientacijos.
- (31) Komisija turėtų objektyviai ir skaidriai kiekvienuose metams preliminariai paskirstyti turimus asignavimus įsipareigojimams, atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą, 2005 m. gruodžio 15 ir 16 d. Europos Vadovų Tarybos išvadas bei 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinį susitarimą dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo⁽¹⁾, kad didelė lėšų dalis būtų skiriama menkiau išsivysčiusiems regionams, įskaitant regionus, dėl statistinio poveikio gaunančius pereinamojo laikotarpio paramą.
- (32) Dėl išaugusių skirtumų išsiplėtusioje Europos Sąjungoje turėtų būti skiriamas didesnis finansavimas Konvergencijos tikslui, turėtų būti toliau dedamos pastangos siekiant Regioninio konkurencingumo ir užimtumo tikslo padėti gerinti konkurencingumą ir užimtumą likusioje Bendrijos dalyje, ir turėtų būti didinamos Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslui skirtos lėšos atsižvelgiant į ypatingą jo pridėtinę vertę.
- (33) Valstybei narei iš fondų skiriami metiniai asignavimai neturėtų viršyti viršutinės ribos, kuri nustatoma pagal jos gebėjimą lėšas įsisavinti.
- (34) 3 % asignavimų iš struktūrinių fondų, skirtų valstybėms narėms pagal konvergencijos ir regioninio konkurencingumo ir užimtumo tikslus, gali būti įtraukti į nacionalinį rezervą, skirtą atlyginti už rezultatyvumą.
- (35) Asignavimai iš fondų sudarant programas turėtų būti indeksuojami taikant vienodo dydžio normą.
- (36) Kad papildytų sanglaudos politikos strateginį turinį ir paskatintų jos skaidrumą integruojant Bendrijos prioritetus, Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, turėtų patvirtinti strategines gaires. Taryba, remdamasi Komisijos strateginiais pranešimais, turėtų išnagrinėti, kaip valstybės narės įgyvendina šias gaires.
- (37) Tikslinga, kad, remdamasi Tarybos priimtomis strateginėmis gairėmis, kiekviena valstybė narė, palaikydama dialogą su Komisija, parengtų nacionalinį pamatinį dokumentą dėl savo vystymosi strategijos, kuriuo remiantis turėtų būti rengiamos veiksmų programos. Remdamasi nacionaline strategija, Komisija turėtų atsižvelgti į nacionalinę bendrąją strategiją ir nuspręsti dėl tam tikrų jo elementų.
- (38) Struktūrinių fondų programavimas ir valdymas turėtų būti supaprastinti atsižvelgiant į jų konkrečius ypatumus, numatant, kad veiksmų programos finansuotų ERPF arba ESF, kurių kiekvienas galėtų finansuoti veiksmus, patenkančius į kito fondo veiklos sritį, laikydamasis papildomumo principo ir apribojimų.
- (39) Siekiant pagerinti papildomumą ir supaprastinti įgyvendinimą, Sanglaudos fondo ir ERPF parama bendrai turėtų būti programuojama transporto bei aplinkos veiksmų programose ir turėtų būti nustatoma nacionalinė geografinio taikymo sritis.
- (40) Programavimas turėtų užtikrinti, kad fondai veiktų koordinuotai ir kad jų veikla būtų derinama su kitais esamais finansiniais instrumentais, EIB ir Europos investicijų fondu (EIF). Toks koordinavimas taip pat turėtų apimti kompleksinių finansinių sistemų rengimą ir valstybės bei privataus sektoriaus partnerystę.

(¹) OL C 139, 2006 6 14, p. 1.

- (41) Tikslinga užtikrinti, kad geresnės galimybės gauti finansavimą ir pasinaudoti novatoriška finansų inžinerija būtų sudaromos visų pirma mikroįmonėms, mažosioms ir vidutinėms įmonėms bei investuojant į valstybės ir privataus sektoriaus partnerystę bei kitus projektus, įtrauktus į miestų tvaraus vystymosi integruotą planą. Valstybės narės gali nuspręsti įsteigti holdingo fondą sudarydamos viešąsias sutartis pagal viešųjų pirkimų įstatymus, įskaitant nacionalinėje teisėje nustatytas leidžiančias nukrypti nuostatas, suderinamas su Bendrijos teise. Kitais atvejais, kai valstybės narės įsitikina, kad viešųjų pirkimų teisė netaikoma, EIF ir EIB užduočių apibrėžimas pateisina galimybę valstybėms narėms suteikti jiems dotaciją, t. y. neatlygintą tiesioginę finansinę paramą iš veiksmų programų. Tomis pačiomis sąlygomis, nacionalinėje teisėje gali būti numatyta galimybė be konkurso suteikti dotaciją kitoms finansų įstaigoms.
- (42) Vertindama didelės apimties gamybos investicinius projektus, Komisija turėtų turėti visą būtiną informaciją, kad nuspręstų, ar dėl fondų finansinės paramos neprarandama daug darbo vietų esamose darbo vietose Europos Sąjungoje, siekiant užtikrinti, kad Bendrijos finansavimu nebūtų remiamas veiklos perkėlimas į kitą vietą Europos Sąjungoje.
- (43) Programavimo laikotarpis turi apimti vieną septynerių metų laikotarpį, kad būtų išlaikyta Reglamente (EB) Nr. 1260/1999 apibrėžta supaprastinta valdymo sistema.
- (44) Vykdydamos ERPF bendrai finansuojamas veiksmų programas valstybės narės ir vadovaujančios institucijos gali parengti regionų bendradarbiavimo priemones ir atsižvelgti į vietovių su gamtinėmis kliūtimis ypatybes.
- (45) Siekiant patenkinti supaprastinimo ir decentralizavimo poreikį, programavimas ir finansų valdymas turėtų vykti tik veiksmų programų ir prioritetinių krypčių lygiu; Bendrijos paramos sistemos ir programos priedo, nustatytų Reglamente (EB) Nr. 1260/1999, taikymas turėtų būti nutrauktas.
- (46) Pagal konvergencijos ir regioninio konkurencingumo ir užimtumo tikslus ERPF bendrai finansuojamose veiksmų programose valstybės narės, regionai ir vadovaujančios institucijos gali numatyti, kad miesto valdžios institucijoms būtų perduoti įgaliojimai įgyvendinti prioritetus, susijusius su miestelių ir miestų atgaivinimu.
- (47) Papildomas asignavimas, iš kurio būtų padengiamos atokiausių regionų patiriamos papildomos išlaidos, turėtų būti įtrauktas į ERPF finansuojamas veiksmų programas tuose regionuose.
- (48) Turėtų būti numatytos atskiros Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslo, kurį finansuoja ERPF, įgyvendinimo priemonės.
- (49) Komisijai turėtų būti sudarytos galimybės, prireikus konsultuojantis su EIB, patvirtinti veiksmų programose numatytus didelės apimties projektus, kad ji galėtų įvertinti jų paskirtį ir poveikį, o taip pat planuojamo Bendrijos lėšų panaudojimo priemones.
- (50) Naudinga nurodyti, kokių rūšių veiksmus fondai turėtų remti teikdami techninę paramą.
- (51) Reikia užtikrinti, kad būtų skiriami pakankami ištekliai siekiant padėti valstybėms narėms rengti ir vertinti projektus. EIB tenka svarbus vaidmuo teikiant tokią paramą, ir Komisija galėtų šiuo tikslu skirti jam dotaciją.
- (52) Analogiškai tikslinga nustatyti, kad Komisija galėtų skirti dotaciją EIF, kad šis įvertintų novatoriškos finansų inžinerijos instrumentų, kuriais gali naudotis mikroįmonės bei mažosios ir vidutinės įmonės, poreikius.
- (53) Dėl tų pačių pirmiau nurodytų priežasčių Komisija galėtų skirti dotaciją EIB ir EIF, skirtą techninės paramos veiksams miestų tvaraus vystymosi srityje vykdyti arba restruktūrizavimo priemonėms, skirtoms tvariai ekonominei veiklai ekonomikos krizės labai paveiktuose regionuose, remti.
- (54) Fondų teikiamos paramos veiksmingumas taip pat priklauso nuo to, ar vykdamas programavimą ir stebėseną atliekamas patikimas vertinimas. Turėtų būti nustatyti valstybių narių ir Komisijos išsipareigojimai šiose srityse.
- (55) Valstybės narės savo nacionaliniame pakete, skirtame konvergencijos ir regioninio konkurencingumo ir užimtumo tikslams, gali nustatyti nedidelį rezervą, kuris leistų joms greitai reaguoti į nenumatytus sektorių arba vietinius sukrėtimus, atsiradusius dėl socialinio – ekonominio pertvarkymo bei prekybos susitarimų poveikio.
- (56) Tikslinga nustatyti, kokios valstybės narės išlaidos gali būti prilyginamos viešosioms išlaidoms apskaičiuojant bendrą nacionalinį viešąjį įnašą į veiksmų programą; todėl tikslinga daryti nuorodą į „viešosios teisės reglamentuojamą įstaigą“, kaip apibrėžta Bendrijos viešųjų pirkimų direktyvose, įnašą, nes tai yra kelių rūšių viešos ar privačios įstaigos, įsteigtos konkrečiu tikslu – tenkinti bendrojo intereso reikmes, neturinčios nei pramoninės, nei komercinės veiklos požymių, ir jas kontroliuoja valstybė arba regioninės ar vietos valdžios institucijos.

- (57) Būtina nustatyti kriterijus, skirtus fondų paramos teikimo veiksmų programoms diferencijuoti, visų pirma siekiant padidinti Bendrijos lėšų dauginamąjį poveikį. Taip pat tikslinga nustatyti didžiausias ribas, kurių negali viršyti paramos teikimas iš fondų, atsižvelgiant į fondo rūšį ir tikslą.
- (58) Taip pat būtina apibrėžti projekto, iš kurio gaunamos pajamos, sąvoką ir nustatyti Bendrijos principus bei taisykles fondų paramai apskaičiuoti; kai kurių investicijų atveju objektyviai neįmanoma iš anksto įvertinti pajamų, todėl būtina nustatyti metodiką siekiant užtikrinti, kad šios pajamos nebūtų įtrauktos į viešą finansavimą.
- (59) Turėtų būti nustatyta laikotarpio, kada reikalavimus atitinkančios išlaidos yra leistinos, pradžia ir pabaiga, siekiant užtikrinti vienodos ir teisingos taisyklės taikymą fondų paramos įgyvendinimui visoje Bendrijoje; siekiant palengvinti veiksmų programų vykdymą, tikslinga nustatyti, kad laikotarpis, kada reikalavimus atitinkančios išlaidos yra leistinos, galėtų prasidėti anksčiau nei 2007 m. sausio 1 d., jei atitinkama valstybė narė iki tos dienos pateikia veiksmų programą.
- (60) Pagal subsidiarumo principą ir laikantis išimčių, nustatytų 2006 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1080/2006 dėl Europos regioninės plėtros fondo ⁽¹⁾, 2006 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1081/2006 dėl Europos socialinio fondo ⁽²⁾ ir 2006 m. liepos 11 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1084/2006, įsteigiančiame Sanglaudos fondą ⁽³⁾, turėtų būti nustatytos nacionalinės išlaidų atitikimo finansavimo reikalavimams taisyklės.
- (61) Siekiant užtikrinti fondų intervencijos veiksmingumą, nešališkumą ir tvarų poveikį, turėtų būti numatytos nuostatos, garantuojančios ilgalaikes investicijas į verslą ir neleidžiančios naudotis šiais fondais siekiant pernelyg didelio pranašumo. Būtina užtikrinti, kad fondų finansuojamos investicijos galėtų būti nurašytos per pakankamai ilgą laikotarpį.
- (62) Valstybės narės turėtų patvirtinti tinkamas priemones, garantuojančias tinkamą jų valdymo ir kontrolės sistemų veikimą. Šiuo tikslu būtina nustatyti bendruosius principus ir būtinas funkcijas, įgyvendinamas visų veiksmų programų kontrolės sistemose remiantis Bendrijos teisės aktų, galiojančių 2000–2006 m. programavimo laikotarpiu, visuma.
- (63) Todėl būtina kiekvienai veiksmų programai skirti vieną vadovaujančią instituciją bei paaiškinti jos atsakomybę, o taip pat ir audito institucijos funkcijas. Taip pat būtina garantuoti išlaidų tvirtinimo ir mokėjimo prašymų tvirtinimo vienodus kokybės standartus prieš perduodant juos Komisijai. Būtina aiškiau nurodyti informacijos, kuria šie prašymai grindžiami, pobūdį ir kokybę bei šiuo tikslu nustatyti tvirtinančios institucijos funkcijas.
- (64) Veiksmų programų stebėseną yra būtina jų įgyvendinimo kokybei užtikrinti. Šiuo tikslu įsteigiami stebėsenos komitetai ir nustatomi jų išipareigojimai, kartu apibrėžiant informaciją, kurią reikia pateikti Komisijai, ir šios informacijos nagrinėjimo sistemą. Siekiant pagerinti keitimąsi informacija apie veiksmų programų įgyvendinimą, turėtų būti nustatytas keitimosi duomenimis naudojantis elektroninėmis priemonėmis principas.
- (65) Pagal subsidiarumo ir proporcingumo principus valstybės narės pirmiausia turėtų atsakyti už intervencijos įgyvendinimą ir kontrolę.
- (66) Siekiant užtikrinti veiksmingą ir tinkamą veiksmų programų įgyvendinimą, turėtų būti nustatyti valstybių narių išipareigojimai, susiję su valdymo ir kontrolės sistemomis, išlaidų tvirtinimu, Bendrijos teisės ir kitų pažeidimų prevencija, nustatymu ir pašalinimu. Visų pirma valdymo ir kontrolės srityje būtina nustatyti procedūras, kurių laikydamosi valstybės narės suteiktų garantijas, kad sistemos taikomos ir tinkamai veikia.
- (67) Nepažeidžiant Komisijos įgaliojimų finansų kontrolės srityje, valstybių narių ir Komisijos bendradarbiavimas šioje srityje turėtų būti stiprinamas ir turėtų būti nustatyti kriterijai, kurie leistų Komisijai, laikantis nacionalinių sistemų kontrolės strategijos, nustatyti, kokias garantijas ji gali gauti iš nacionalinių audito įstaigų.
- (68) Bendrijos kontrolės mastas ir intensyvumas turėtų būti proporcingi Bendrijos įnašo dydžiui. Jeigu valstybė narė yra pagrindinė programos finansuotoja, tikslinga numatyti tai valstybei narei galimybę tam tikrus kontrolės priemonių elementus nustatyti pagal nacionalines taisykles. Tokiomis pačiomis aplinkybėmis būtina nustatyti, kad Komisija diferencijuotų priemones, kuriomis valstybės narės turėtų vykdyti išlaidų tvirtinimo ir valdymo bei kontrolės sistemos tikrinimo funkcijas, ir nustatyti sąlygas, kuriomis Komisija turėtų teisę riboti savo auditą ir pasitikėti nacionalinių įstaigų pateiktomis garantijomis.

⁽¹⁾ Žr. šio Oficialiojo leidinio 1 p.

⁽²⁾ Žr. šio Oficialiojo leidinio 12 p.

⁽³⁾ Žr. šio Oficialiojo leidinio 79 p.

- (69) Mokėjimas į sąskaitą veiksmų programų įgyvendinimo pradžioje užtikrina nuolatinį pinigų srautą, kuris palengvina mokėjimą paramos gavėjams veiksmų programos įgyvendinimo metu. Todėl turėtų būti numatytos nuostatos dėl mokėjimų į sąskaitą struktūrinių fondų atveju – 5 % (iki 2004 m. gegužės 1 d. Europos Sąjungą sudariusioms valstybėms narėms) ir 7 % (2004 m. gegužės 1 d. ar vėliau į Europos Sąjungą įstojusioms valstybėms narėms) bei Sanglaudos fondo atveju – 7,5 % (iki 2004 m. gegužės 1 d. Europos Sąjungą sudariusioms valstybėms narėms) ir 10,5 % (2004 m. gegužės 1 d. ar vėliau į Europos Sąjungą įstojusioms valstybėms narėms), padėsiančios paspartinti veiksmų programų įgyvendinimą.
- (70) Be galimybės sustabdyti mokėjimus nustačius rimtus valdymo ir kontrolės sistemų trūkumus, turėtų būti taikomos priemonės, leidžiančios įgaliotam įgaliojimus suteikiančiam pareigūnui nutraukti mokėjimus, jei yra įrodymų, kad esama didelių patikimo šių sistemų valdymo trūkumų.
- (71) Automatiško išsipareigojimų panaikinimo taisyklė padės paspartinti programų įgyvendinimą. Todėl tikslinga nustatyti jos taikymo sąlygas ir tas biudžetinio išsipareigojimo dalis, kurioms ji gali būti netaikoma, ypač kai įgyvendinimas vėluoja dėl aplinkybių, kurios nepriklauso nuo atitinkamos šalies, kurios yra neįprastos arba nenumatytos ir kurių pasekmių negalima išvengti nepaisant to, kad įgyvendinimas vyko laikantis visų reikalavimų.
- (72) Užbaigimo procedūros turėtų būti supaprastintos suteikiant galimybę to pageidaujantioms valstybėms narėms pagal savo pasirinktą grafiką iš dalies užbaigti veiksmų programą atsižvelgiant į įvykdytus veiksmus; tam turėtų būti nustatytas tinkamas pagrindas.
- (73) Reikėtų patvirtinti priemones, reikalingas šiam reglamentui įgyvendinti, laikantis 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimo 1999/468/EB, nustatančio Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką⁽¹⁾. Komisija turi priimti priemones šiam reglamentui įgyvendinti, siekdama užtikrinti skaidrumą ir paaiškinti nuostatas, taikytinas veiksmų programų valdymui, susijusias su išlaidų suskirstymu kategorijomis, finansų inžinerija, valdymu ir kontrole, keitimusi duomenimis elektroninėmis priemonėmis ir viešiniu gavus fondų koordinavimo komiteto, kuris veikia kaip valdymo komitetas, nuomone. Tikslinga, kad Komisija savo iniciatyva, pasikonsultavusi su fondų koordinavimo komitetu, kuris veikia kaip konsultacinis komitetas, paskelbtų pagal Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslą finansavimo reikalavimus atitinkančių vietovių sąrašą taikydama šiame reglamente išdėstytus kriterijus, orientacines gaires dėl ekonominės naudos analizės, būtinas rengiant ir pateikiant didelės apimties projektus ir projektus, iš kurių gaunamos pajamos, orientacines gaires dėl vertinimo ir veiksmų, atitinkančių techninės paramos reikalavimus, sąrašą.

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

⁽¹⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

TURINYS

I ANTRAŠTINĖ DALIS	TIKSLAI IR PARAMOS TEIKIMO BENDROSIOS TAISYKLĖS	36
I SKYRIUS	TAIKYMO SRITIS IR SĄVOKŲ APIBRĖŽIMAI	36
1 straipsnis	Dalykas	36
2 straipsnis	Sąvokų apibrėžimai	36
II SKYRIUS	TIKSLAI IR UŽDAVINIAI	36
3 straipsnis	Tikslai	36
4 straipsnis	Instrumentai ir uždaviniai	37
III SKYRIUS	GEOGRAFINIS TINKAMUMAS	37
5 straipsnis	Konvergencija	37
6 straipsnis	Regioninis konkurencingumas ir užimtumas	38
7 straipsnis	Europos teritorinis bendradarbiavimas	38
8 straipsnis	Pereinamojo laikotarpio parama	38
IV SKYRIUS	PARAMOS TEIKIMO PRINCIPAI	38
9 straipsnis	Papildomumas, suderinamumas, koordinavimas ir atitiktis	38
10 straipsnis	Programavimas	39
11 straipsnis	Partnerystė	39
12 straipsnis	Teritorinis įgyvendinimo lygis	39
13 straipsnis	Proporcinga intervencija	39
14 straipsnis	Bendras valdymas	39
15 straipsnis	Papildomumas	40
16 straipsnis	Moterų ir vyrų lygybė bei nediskriminavimas	40
17 straipsnis	Tvarus vystymasis	40
V SKYRIUS	FINANSINĖ PROGRAMA	40
18 straipsnis	Visos lėšos	40
19 straipsnis	Konvergencijos tikslui skirtos lėšos	41
20 straipsnis	Regioninio konkurencingumo ir užimtumo tikslui skirtos lėšos	41
21 straipsnis	Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslui skirtos lėšos	41
22 straipsnis	Galimybės perkelti lėšas nebuvimas	42
23 straipsnis	Įgyvendinimo rezervui skirtos lėšos	42
24 straipsnis	Techninei paramai skirtos lėšos	42
II ANTRAŠTINĖ DALIS	STRATEGINIS POŽIŪRIS Į SANGLAUDĄ	42
I SKYRIUS	BENDRIJOS STRATEGINĖS GAIRĖS DĖL SANGLAUDOS	42
25 straipsnis	Turinys	42
26 straipsnis	Priėmimas ir peržiūra	42
II SKYRIUS	NACIONALINĖ BENDROJI STRATEGIJA	43
27 straipsnis	Turinys	43
28 straipsnis	Parengimas ir priėmimas	43

III SKYRIUS	TOLESNĖS STRATEGINĖS PRIEMONĖS	44
29 straipsnis	Valstybių narių strateginės ataskaitos	44
30 straipsnis	Komisijos strateginis pranešimas ir diskusijos dėl sanglaudos politikos	44
31 straipsnis	Pranešimas apie sanglaudą	44
III ANTRAŠTINĖ DALIS	PROGRAMAVIMAS	45
I SKYRIUS	BENDROSIOS NUOSTATOS DĖL STRUKTŪRINIŲ FONDŲ IR SANGLAUDOS FONDO	45
32 straipsnis	Veiksmų programų rengimas ir tvirtinimas	45
33 straipsnis	Veiksmų programų peržiūrėjimas	45
34 straipsnis	Ypatingas fondų pobūdis	45
35 straipsnis	Geografinė taikymo sritis	45
36 straipsnis	Europos investicijų banko ir Europos investicijų fondo dalyvavimas	46
II SKYRIUS	PROGRAMAVIMO TURINYS	46
1 SKIRSNIS	VEIKSMŲ PROGRAMOS	46
37 straipsnis	Konvergencijos ir regioninio konkurencingumo ir užimtumo tikslams skirtos veiksmų programos	46
38 straipsnis	Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslui skirtos veiksmų programos	47
2 SKIRSNIS	DIDELĖS APIMTIES PROJEKTAI	47
39 straipsnis	Turinys	47
40 straipsnis	Komisijai pateikiama informacija	47
41 straipsnis	Komisijos sprendimas	48
3 SKIRSNIS	VISUOTINĖS DOTACIJOS	48
42 straipsnis	Bendrosios nuostatos	48
43 straipsnis	Igyvendinimo taisyklės	48
4 SKIRSNIS	FINANSŲ INŽINERIJA	48
44 straipsnis	Instrumentai finansų inžinerijos srityje	48
5 SKIRSNIS	TECHNINĖ PARAMA	49
45 straipsnis	Techninė parama Komisijos iniciatyva	49
46 straipsnis	Valstybių narių techninė parama	49
IV ANTRAŠTINĖ DALIS	VEIKSMINGUMAS	50
I SKYRIUS	VERTINIMAS	50
47 straipsnis	Bendrosios nuostatos	50
48 straipsnis	Valstybių narių atsakomybė	50
49 straipsnis	Komisijos atsakomybė	50
II SKYRIUS	REZERVAI	51
50 straipsnis	Nacionalinis įgyvendinimo rezervas	51
51 straipsnis	Nacionalinis nenumatytų atvejų rezervas	51

V ANTRAŠTINĖ DALIS	FONDŲ FINANSINĖ PARAMA	51
I SKYRIUS	FONDŲ PARAMA	51
52 straipsnis	Paramos dydžių koregavimas	51
53 straipsnis	Fondų parama	51
54 straipsnis	Kitos nuostatos	52
II SKYRIUS	PROJEKTAI, IŠ KURIŲ GAUNAMOS PAJAMOS	52
55 straipsnis	Projektai, iš kurių gaunamos pajamos	52
III SKYRIUS	IŠLAIDŲ TINKAMUMAS FINANSUOTI	53
56 straipsnis	Išlaidų tinkamumas finansuoti	53
IV SKYRIUS	VEIKSMŲ PATVARUMAS	53
57 straipsnis	Veiksmų patvarumas	53
VI ANTRAŠTINĖ DALIS	VALDYMAS, STEBĖSENA IR KONTROLĖ	53
I SKYRIUS	VALDYMO IR KONTROLĖS SISTEMOS	53
58 straipsnis	Bendrieji valdymo ir kontrolės sistemų principai	53
59 straipsnis	Institucijų skyrimas	54
60 straipsnis	Vadovaujančios institucijos funkcijos	54
61 straipsnis	Tvirtinančios institucijos funkcijos	55
62 straipsnis	Audito institucijos funkcijos	55
II SKYRIUS	STEBĖSENA	56
63 straipsnis	Stebėsenos komitetas	56
64 straipsnis	Sudėtis	56
65 straipsnis	Uždaviniai	56
66 straipsnis	Stebėsenos priemonės	56
67 straipsnis	Metinė ataskaita ir galutinė įgyvendinimo ataskaita	56
68 straipsnis	Kasmetinis programų nagrinėjimas	57
III SKYRIUS	INFORMAVIMAS IR VIEŠUMAS	58
69 straipsnis	Informavimas ir viešumas	58
IV SKYRIUS	VALSTYBIŲ NARIŲ IR KOMISIJOS ATSAKOMYBĖ	58
1 SKIRSNIS	VALSTYBIŲ NARIŲ ATSAKOMYBĖ	58
70 straipsnis	Valdymas ir kontrolė	58
71 straipsnis	Valdymo ir kontrolės sistemų kūrimas	58
2 SKIRSNIS	KOMISIJOS ATSAKOMYBĖ	59
72 straipsnis	Komisijos atsakomybė	59
73 straipsnis	Bendradarbiavimas su valstybių narių audito institucijomis	59
3 SKIRSNIS	VEIKSMŲ PROGRAMŲ KONTROLĖS PROPORCINGUMAS	59
74 straipsnis	Proporcingos kontrolės priemonės	59
VII ANTRAŠTINĖ DALIS	FINANSŲ VALDYMAS	60
I SKYRIUS	FINANSŲ VALDYMAS	60
1 SKIRSNIS	BIUDŽETINIAI ĮSIPAREIGOJIMAI	60
75 straipsnis	Biudžetiniai įsipareigojimai	60

2 SKIRSNIS	BENDROS MOKĖJIMŲ TAISYKLĖS	60
76 straipsnis	Bendros mokėjų taisyklės	60
77 straipsnis	Tarpinių ir galutinio likučio mokėjų apskaičiavimo bendros taisyklės	60
78 straipsnis	Išlaidų ataskaita	61
79 straipsnis	Išankstinių ir tarpinių mokėjų kaupimas	61
80 straipsnis	Mokėjimo paramos gavėjams vientisumas	62
81 straipsnis	Euro naudojimas	62
3 SKIRSNIS	IŠANKSTINIS FINANSAVIMAS	62
82 straipsnis	Mokėjimas	62
83 straipsnis	Palūkanos	62
84 straipsnis	Patvirtinimas	62
4 SKIRSNIS	TARPINIAI MOKĖJIMAI	63
85 straipsnis	Tarpiniai mokėjimai	63
86 straipsnis	Mokėjimo paraiškų priimtumas	63
87 straipsnis	Mokėjimo paraiškų pateikimo data ir mokėjimo terminai	63
5 SKIRSNIS	PROGRAMOS UŽBAIGIMAS IR GALUTINIO LIKUČIO MOKĖJIMAS	63
88 straipsnis	Dalinis užbaigimas	63
89 straipsnis	Galutinio likučio mokėjimo sąlygos	63
90 straipsnis	Galimybė susipažinti su dokumentais	64
6 SKIRSNIS	MOKĖJIMŲ NUTRAUKIMAS IR SUSTABDYMAS	64
91 straipsnis	Mokėjimo termino nutraukimas	64
92 straipsnis	Mokėjų sustabdymas	64
7 SKIRSNIS	AUTOMATIŠKAS ĮSIPAREIGOJIMO PANAIKINIMAS	65
93 straipsnis	Principai	65
94 straipsnis	Didelės apimties projektų ir pagalbos schemų nutraukimo laikotarpis	65
95 straipsnis	Nutraukimo dėl teismo ir administracinio nagrinėjimo laikotarpis	65
96 straipsnis	Automatiškam įsipareigojimų panaikinimui taikomos išimtys	65
97 straipsnis	Procedūra	65
II SKYRIUS	FINANSINIS KOREGAVIMAS	66
1 SKIRSNIS	VALSTYBIŲ NARIŲ ATLIEKAMAS FINANSINIS KOREGAVIMAS	66
98 straipsnis	Valstybių narių atliekamas finansinis koregavimas	66
2 SKIRSNIS	KOMISIJOS ATLIEKAMAS FINANSINIS KOREGAVIMAS	66
99 straipsnis	Koregavimo kriterijai	66
100 straipsnis	Procedūra	66
101 straipsnis	Valstybių narių pareigos	67
102 straipsnis	Grąžinimas	67
VIII ANTRAŠTINĖ DALIS	KOMITETAI	67
I SKYRIUS	FONDŲ KOORDINAVIMO KOMITETAS	67
103 straipsnis	Komiteto procedūra	67
II SKYRIUS	KOMITETAS PAGAL SUTARTIES 147 STRAIPSNĮ	67
104 straipsnis	Komitetas pagal Sutarties 147 straipsnį	67

IX ANTRAŠTINĖ DALIS	BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS	68
105 straipsnis	Pereinamojo laikotarpio nuostatos	68
106 straipsnis	Nuostata dėl peržiūros	68
107 straipsnis	Panaikinimas	68
108 straipsnis	Įsigaliojimas	68
I PRIEDAS	Metinis 2007–2013 m. asignavimų išipareigojimams paskirstymas	70
II PRIEDAS	Finansinė programa	71
III PRIEDAS	Bendro finansavimo normoms taikomos viršutinės ribos	75
IV PRIEDAS	Išlaidų kategorijos	76

I ANTRAŠTINĖ DALIS

TIKSLAI IR PARAMOS TEIKIMO BENDROSIS TAISYKLĖS

I SKYRIUS

Taikymo sritis ir sąvokų apibrėžimai

1 straipsnis

Dalykas

Šiuo reglamentu nustatomos bendrosios taisyklės, reglamentuojančios Europos regioninės plėtros fondo (ERPF), Europos socialinio fondo (ESF) (toliau – struktūriniai fondai) ir Sanglaudos fondo veiklą, nepažeidžiant konkrečių nuostatų, nustatytų Reglamentuose (EB) Nr. 1080/2006, (EB) Nr. 1081/2006 ir (EB) Nr. 1084/2006.

Šiame reglamente apibrėžiami tikslai, kurių siekti padeda struktūriniai fondai ir Sanglaudos fondas (toliau – fondai), kriterijai, kuriuos turi atitikti valstybės narės ir regionai tų fondų paramai gauti, turimi finansiniai ištekliai ir jų paskirstymo kriterijai.

Šiame reglamente apibrėžiamos sanglaudos politikos taikymo sąlygos, įskaitant Bendrijos strateginių gairių dėl sanglaudos nustatymo metodą, nacionalinę bendrąją strategiją ir nagrinėjimo Bendrijos lygiu procesą.

Šiuo tikslu reglamentu nustatomi partnerystės, programavimo, vertinimo, valdymo, įskaitant finansų valdymą, stebėsenos ir kontrolės principai bei taisyklės, grindžiami bendra valstybių narių ir Komisijos atsakomybe.

2 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

Šiame reglamente vartojamų terminų reikšmės:

- 1) veiksmų programa – valstybės narės pateiktas ir Komisijos priimtas dokumentas, kuriame išdėstoma plėtros strategija su nuosekliais prioritetais, kurie turi būti įgyvendinti gaunant fondo paramą arba Konvergencijos tikslo atveju – Sanglaudos fondo ir ERPF – paramą;
- 2) prioritentinė kryptis – vienas iš veiksmų programoje nustatytos strategijos prioritetų, kuri sudaro susiję veiksmai, turintys konkrečius kiekybiškai įvertinamus tikslus;
- 3) veiksmas – projektas arba keli projektai, kuriuos pagal stebėsenos komiteto nustatytus kriterijus atrenka atitinkamai veiksmų programai vadovaujanti institucija arba kurie atrenkami jos atsakomybe ir kuriuos įgyvendina vienas ar daugiau paramos gavėjų, sudarydami sąlygas pasiekti priori-

tinės krypties, su kuria tas projektas ar keli projektai susiję, tikslus;

- 4) paramos gavėjas – valstybinis arba privatus ūkio subjektas, įstaiga arba firma, atsakinga už veiksmų inicijavimą arba jų inicijavimą ir įgyvendinimą. Sutarties 87 straipsnyje nustatytų pagalbos schemų srityje paramos gavėjai yra valstybinės arba privačios firmos, atliekančios individualius projektus ir gaunančios viešąją pagalbą;
- 5) viešosios išlaidos – valstybės finansinis įnašas į veiksmų finansavimą, daromas iš valstybės, regionų ir vietos valdžios institucijų biudžeto, Europos Bendrijų biudžeto, kai tai susiję su struktūriniais fondais bei Sanglaudos fondu, taip pat kitos panašios išlaidos. Bet kuris finansinis įnašas į veiksmų finansavimą, kuris daromas iš viešosios teisės įstaigų biudžeto arba vienos ar kelių regionų ar vietos valdžios institucijų arba viešosios teisės įstaigų susivienijimų, veikiančių pagal 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2004/18/EB dėl viešojo darbų, prekių ir paslaugų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo⁽¹⁾, biudžeto laikomas panašiomis išlaidomis;
- 6) tarpinė institucija – valstybinė ar privati įstaiga arba tarnyba, kuri yra pavaldi vadovaujančiai arba tvirtinančiai institucijai, arba kuri tokios institucijos vardu atlieka pareigas, susijusias su veiksmus įgyvendinančiais paramos gavėjais;
- 7) pažeidimas – Bendrijos teisės nuostatų pažeidimas, susijęs su ūkio subjekto veiksmais ar neveikimu, kai dėl nepagrįstų Europos Sąjungos bendrojo biudžeto išlaidų padaroma arba gali būti padaryta žala bendrajam biudžetui.

II SKYRIUS

Tikslai ir uždaviniai

3 straipsnis

Tikslai

1. Veiksmai, kurių Bendrija imasi pagal Sutarties 158 straipsnį, yra skirti stiprinti išsiplėtusios Europos Sąjungos ekonominę ir socialinę sanglaudą, siekiant skatinti Bendrijos darnų, subalansuotą ir tvarų vystymąsi. Šie veiksmai vykdomi su fondų, Europos investicijų banko (EIB) ir kitų esamų finansinių instrumentų pagalba. Jais siekiama mažinti ekonominius, socialinius ir teritorinius skirtumus, ypač atsiradusius menkiau išsivysčiusiose valstybėse ir regionuose, taip pat dėl ekonominio bei socialinio pertvarkymo ir gyventojų senėjimo.

Fondų finansuojami veiksmai nacionaliniu ir regioniniu lygiu apima Bendrijos prioritetus, kuriais siekiama tvaraus vystymosi stiprinant augimą, konkurencingumą, užimtumą ir socialinę įtrauktį bei užtikrinant aplinkos apsaugą ir gerinant jos kokybę.

⁽¹⁾ OL L 134, 2004 4 30, p. 114.

2. Šiuo tikslu ERPF, ESF, Sanglaudos fondas, EIB ir kiti esami Bendrijos finansiniai instrumentai atitinkamai padeda siekti šių trijų tikslų:

a) konvergencijos tikslo, kuriuo siekiama paspartinti mažiausiai išsivysčiusių valstybių narių ir regionų konvergenciją gerinant augimo ir užimtumo sąlygas, t. y. didinant investicijas į fizinį bei žmogiškąjį kapitalą ir gerinant jų kokybę, kuriant naujoves ir žinių visuomenę, gerinant galimybes prisitaikyti prie ekonominių ir socialinių pokyčių, saugant ir gerinant aplinką bei administracinę efektyvumą. Šis tikslas yra fondų prioritetas;

b) regioninio konkurencingumo ir užimtumo tikslo, kuriuo ne mažiausiai išsivysčiusiuose regionuose siekiama stiprinti regionų konkurencingumą ir patrauklumą bei užimtumą, numatant ekonominius bei socialinius pokyčius, įskaitant susijusius su prekybos atvėrimu, t. y. didinant investicijas į fizinį bei žmogiškąjį kapitalą bei gerinant jų kokybę, kuriant naujoves ir skatinant žinių visuomenę, verslumą, saugant ir gerinant aplinką, gerinant prieinamumą, darbuotojų bei įmonių gebėjimą prisitaikyti bei plėtojant įtraukčiai palankias darbo rinkas; ir

c) Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslo, kuriuo siekiama stiprinti peržengiantį sieną bendradarbiavimą pasi-
telkus jungtines vietas ir regionines iniciatyvas, stiprinti tarpvalstybinį bendradarbiavimą imantis veiksmų, skatinančių su Bendrijos prioritetais susijusių integruotą teritorinę plėtrą, taip pat stiprinti regionų bendradarbiavimą bei keitimąsi patirtimi atitinkamu teritoriniu lygiu.

3. Teikiant fondų paramą pagal šiuos tris tikslus, nurodytus 2 dalyje, įvertinus jų pobūdį, atsižvelgiama į konkrečius ekonominius ir socialinius ypatumus bei konkrečius teritorinius ypatumus. Šia parama deramai remiamas miestų tvarus vystymasis, kuriuo visų pirma prisidedama prie regioninės plėtros ir kaimo vietovių bei nuo žvejybos priklausančių vietovių atgaivinimo, vykdomo plečiant ekonominės veiklos rūšių įvairovę. Parama taip pat skiriama vietovėms su geografinėmis ar gamtinėmis kliūtimis, kurios sustiprina vystymosi problemas, ypač atokiausiuose regionuose, nurodytuose Sutarties 299 straipsnio 2 dalyje, taip pat šiaurinėse itin retai apgyvendintose vietovėse, tam tikrose salose ir salose esančiose valstybėse narėse bei kalnuotose vietovėse.

4 straipsnis

Instrumentai ir uždaviniai

1. Fondai, laikydami konkrečių jų veiklą reglamentuojančių nuostatų, padeda siekti šių trijų tikslų, nurodytų 3 straipsnio 2 dalyje:

a) konvergencijos tikslo: ERPF, ESF ir Sanglaudos fondas;

b) regioninio konkurencingumo ir užimtumo tikslo: ERPF ir ESF;

c) Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslo: ERPF.

2. Sanglaudos fondas taip pat teikia paramą regionuose, kurie neatitinka reikalavimų paramai pagal Konvergencijos tikslą gauti taikant 5 straipsnio 1 dalyje išdėstytus kriterijus, jei šie regionai priklauso:

a) valstybei narei, atitinkančiai reikalavimus Sanglaudos fondo paramai gauti taikant 5 straipsnio 2 dalyje išdėstytus kriterijus; ir

b) valstybei narei, atitinkančiai reikalavimus Sanglaudos fondo paramai gauti taikant 8 straipsnio 3 dalies išdėstytus kriterijus.

3. Valstybių narių ir Komisijos iniciatyva fondai padeda finansuoti techninę paramą.

III SKYRIUS

Geografinis tinkamumas

5 straipsnis

Konvergencija

1. Regionai, atitinkantys finansavimo iš struktūrinių fondų pagal Konvergencijos tikslą reikalavimus, yra regionai, atitinkantys bendro teritorinių statistinių vienetų klasifikatoriaus 2 lygį (toliau – NUTS 2 lygis), kaip apibrėžta Reglamente (EB) Nr. 1059/2003, kurių bendrasis vidaus produktas (BVP) vienam gyventojui, apskaičiuotas perkamosios galios paritetais remiantis Bendrijos 2000–2002 m. duomenimis, yra mažesnis nei 75 % 25 ES valstybių narių BVP vidurkio tuo pačiu atskaitiniu laikotarpiu.

2. Valstybės narės, atitinkančios finansavimo iš Sanglaudos fondo reikalavimus, yra valstybės narės, kurių bendrosios nacionalinės pajamos (BNP) vienam gyventojui, apskaičiuotos perkamosios galios paritetais remiantis Bendrijos 2001–2003 m. duomenimis, yra mažesnės nei 90 % 25 ES valstybių narių BNP vidurkio ir kurios yra parengusios programą ekonominės konvergencijos reikalavimams, nurodytiems Sutarties 104 straipsnyje, įgyvendinti.

3. Įsigaliojus šiam reglamentui, Komisija iš karto patvirtina regionų, kurie atitinka 1 dalyje nustatytus kriterijus, ir valstybių narių, kurios atitinka 2 dalyje nustatytus kriterijus, sąrašą. Šis sąrašas galioja nuo 2007 m. sausio 1 d. iki 2013 m. gruodžio 31 d.

Valstybių narių atitikimas finansavimo iš Sanglaudos fondo reikalavimams peržiūrimas 2010 m., remiantis Bendrijos duomenimis, susijusiais su 25 ES valstybių narių BNP.

6 straipsnis

Regioninis konkurencingumas ir užimtumas

Regionai, kurie atitinka finansavimo iš struktūrinių fondų pagal Regioninio konkurencingumo ir užimtumo tikslą reikalavimus, yra 5 straipsnio 1 dalyje bei 8 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyti regionai.

Kiekviena atitinkama valstybė narė, pateikdama 27 straipsnyje nurodytą nacionalinę bendrąją strategiją, nurodo NUTS 1 lygio arba NUTS 2 lygio regionus, kuriuos apims finansavimui iš ERPF gauti pateikta programa.

7 straipsnis

Europos teritorinis bendradarbiavimas

1. Peržengiančio sieną bendradarbiavimo tikslais finansavimo reikalavimus atitinka Bendrijos NUTS 3 lygio regionai, esantys prie visų vidaus bei tam tikrų išorės sausumos sienų, ir visi Bendrijos NUTS 3 lygio regionai prie jūrų sienų, kuriuos paprastai skiria ne daugiau nei 150 kilometrų, atsižvelgiant į galimus pakeitimus, kurie būtini bendradarbiavimo veikslių suderinamumui ir tęstinumui užtikrinti.

Įsigaliojus šiam reglamentui, Komisija nedelsiant 103 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka patvirtina finansavimo reikalavimus atitinkančių regionų sąrašą. Šis sąrašas galioja nuo 2007 m. sausio 1 d. iki 2013 m. gruodžio 31 d.

2. Tarpvalstybinio bendradarbiavimo tikslais Komisija 103 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka patvirtina finansavimo reikalavimus atitinkančių tarpvalstybinių vietovių sąrašą pagal programą. Šis sąrašas galioja nuo 2007 m. sausio 1 d. iki 2013 m. gruodžio 31 d.

3. Vystant tarpregioninį bendradarbiavimą, bendradarbiavimo tinklus ir keičiantis patirtimi finansavimo reikalavimus atitinka visa Bendrijos teritorija.

8 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio parama

1. NUTS 2 lygio regionai, kurie būtų atitikę Konvergencijos tikslo reikalavimus pagal 5 straipsnio 1 dalį tuo atveju, jeigu finansavimo reikalavimų atitikimo riba ir toliau būtų išlikusi 75 % 15 ES valstybių narių BVP vidurkio, tačiau kurie nebeatitinka finansavimo reikalavimų, kadangi jų nominalus BVP vienam gyventojui bus didesnis kaip 75 % 25 ES valstybių narių BVP vidurkio, apskaičiuoto pagal 5 straipsnio 1 dalį, pereinamoju laikotarpiu ir konkrečiu pagrindu atitinka finansavimo iš struktūrinių fondų pagal Konvergencijos tikslą reikalavimus.

2. NUTS 2 lygio regionai, kuriuos 2006 m. visiškai apima 1 tikslas pagal Reglamento (EB) Nr. 1260/1999 3 straipsnį ir kurių pagal 5 straipsnio 1 dalį apskaičiuotas nominalus BVP vienam gyventojui bus didesnis kaip 75 % 15 ES valstybių narių BVP vidurkio, pereinamoju laikotarpiu ir konkrečiu pagrindu

atitinka finansavimo iš struktūrinių fondų pagal Regioninio konkurencingumo ir užimtumo tikslą reikalavimus.

Pripažįstant, kad atsižvelgiant į patikslintus 1997–1999 m. duomenis Kipras 2004–2006 m. turėjo atitikti 1 tikslo reikalavimus, Kiprui 2007–2013 m. skiriamas pereinamojo laikotarpio finansavimas, teikiamas pirmoje pastraipoje nurodytiems regionams.

3. Valstybės narės, kurios 2006 m. atitinka finansavimo iš Sanglaudos fondo reikalavimus ir kurios būtų toliau juos atitikusios tuo atveju, jeigu finansavimo reikalavimų atitikimo riba ir toliau būtų išlikusi 90 % 15 ES valstybių narių BVP vidurkio, tačiau kurios nebeatitinka finansavimo reikalavimų, kadangi jų nominalus BVP vienam gyventojui bus didesnis kaip 90 % 25 ES valstybių narių BVP vidurkio, apskaičiuoto pagal 5 straipsnio 2 dalį, pereinamoju laikotarpiu ir konkrečiu pagrindu atitinka finansavimo iš Sanglaudos fondo pagal Konvergencijos tikslą reikalavimus.

4. Įsigaliojus šiam reglamentui, Komisija iš karto patvirtina regionų, kurie atitinka 1 ir 2 dalyse nustatytus kriterijus, ir valstybių narių, kurios atitinka 3 dalyje nustatytus kriterijus, sąrašą. Šis sąrašas galioja nuo 2007 m. sausio 1 d. iki 2013 m. gruodžio 31 d.

IV SKYRIUS

Paramos teikimo principai

9 straipsnis

Papildomumas, suderinamumas, koordinavimas ir atitiktis

1. Fondai teikia paramą, kuri papildo nacionalinius veiksmus, įskaitant regioninio ir vietos lygių veiksmus, integruojant į juos Bendrijos prioritetus.

2. Komisija ir valstybės narės užtikrina, kad fondų parama derintųsi su Bendrijos veikla, politika ir prioritetais ir papildytų kitus Bendrijos finansinius instrumentus. Šis suderinamumas ir papildomumas visų pirma nurodomas Bendrijos strateginėse gairėse dėl sanglaudos, nacionalinėje bendrojoje strategijoje ir veiksmų programose.

3. Bendrai iš fondų finansuojama parama visų pirma teikiama siekiant remti Europos Sąjungos prioritetus – skatinti konkurencingumą ir kurti darbo vietas, įskaitant Tarybos sprendimu 2005/600/EB (1) nustatytą Jungtinių ekonomikos augimo ir darbo vietų kūrimo gairių (2005–2008 m.) tikslų įgyvendinimą. Šiuo tikslu Komisija ir valstybės narės pagal atitinkamą savo atsakomybę užtikrina, kad iš visų iki 2004 m. gegužės 1 d. Europos Sąjungos valstybėmis narėmis buvusių valstybių narių išlaidų 60 % išlaidų pagal Konvergencijos tikslą ir 75 % išlaidų pagal Regioninio konkurencingumo ir užimtumo tikslą būtų skiriama pirmiau nurodytiems prioritetams. Šie tikslai, pagrįsti IV priede patiektomis išlaidų kategorijomis, taikomi kaip vidurkis visą programavimo laikotarpį.

(1) OL L 205, 2005 8 6, p. 21.

Siekiant užtikrinti, kad bus atsižvelgta į konkrečias nacionalines aplinkybes, įskaitant kiekvienos atitinkamos valstybės narės nacionalinėje reformos programoje nurodytus prioritetus, Komisija ir valstybė narė gali nuspręsti tinkamu būdu papildyti IV priede pateiktą kategorijų sąrašą.

Kiekviena atitinkama valstybė narė prisideda prie šių tikslų įgyvendinimo.

Savo pačių iniciatyvą 2004 m. gegužės 1 d. ar vėliau į Europos Sąjungą įstojusios valstybės narės gali nuspręsti taikyti šias nuostatas.

4. Pagal atitinkamą savo atsakomybę Komisija ir valstybės narės užtikrina fondų, EŽŪFKP, EŽF ir EIB bei kitų finansinių instrumentų intervencijų teikiamos paramos koordinavimą.

5. Fondų finansuojami veiksmai atitinka Sutarties ir pagal ją priimtų aktų nuostatas.

10 straipsnis

Programavimas

Fondų tikslų siekiama taikant daugiamečio programavimo sistemą, kuri vykdoma keliais etapais įtraukiant prioritetų nustatymą, finansavimą ir valdymo bei kontrolės sistemą.

11 straipsnis

Partnerystė

1. Fondų tikslų siekiama Komisijai ir kiekvienai valstybei narei glaudžiai bendradarbiaujant (toliau – partnerystė). Kiekviena valstybė narė prirėikus ir laikydamosi galiojančių nacionalinių taisyklių ir praktikos įsteigia partnerystę su institucijomis ir įstaigomis, tokiomis kaip:

- kompetentingomis regionų, vietos, miesto valdžios institucijomis ir kitomis valdžios institucijomis;
- ekonominiais ir socialiniais partneriais;
- bet kuriomis kitomis atitinkamomis įstaigomis, atstovaujantioms pilietinei visuomenei, aplinkosaugos partneriams, nevyriausybiniams organizacijoms, ir įstaigomis, atsakingoms už moterų ir vyrų lygybės skatinimą.

Kiekviena valstybė narė skiria geriausiai nacionaliniu, regioniniu ir vietos lygiu bei ekonominėje, socialinėje ir aplinkosaugos arba kitose srityse atstovaujančius partnerius (toliau – partneriai) laikydamosi nacionalinių taisyklių ir praktikos, atsižvelgdama į būtinybę skatinti moterų ir vyrų lygybę bei tvarų vystymąsi, įtraukiant aplinkos apsaugos ir jos gerinimo reikalavimus.

2. Partnerystė įgyvendinama visiškai laikantis kiekvienos partnerių kategorijos atitinkamų institucinių, teisinių ir finansinių įgaliojimų, kaip apibrėžta I dalyje.

Partnerystė apima veiksmų programų rengimą, įgyvendinimą, stebėseną ir vertinimą. Valstybės narės prirėikus kiekvieną iš atitinkamų partnerių, ypač regionus, įtraukia į programavimo veiklą įvairiais programavimo etapais laikydamosi kiekvienam etapui nustatytą terminų.

3. Kiekvienais metais Komisija Europos lygiu konsultuojasi su ekonominiais ir socialiniams partneriams atstovaujančiomis organizacijomis dėl fondų paramos.

12 straipsnis

Teritorinis įgyvendinimo lygis

Už 32 straipsnyje nurodytų veiksmų programų įgyvendinimą atitinkamu teritoriniu lygiu yra atsakingos valstybės narės pagal kiekvienai iš jų būdingą institucinę sistemą. Ši pareiga vykdoma laikantis šio reglamento.

13 straipsnis

Proporcinga intervencija

1. Finansiniai ir administraciniai ištekliai, kuriuos Komisija ir valstybės narės naudoja įgyvendindamos fondų paramą, susijusi su:

- 37 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytu rodiklių pasirinkimu;
- 47 ir 48 straipsniuose nurodytu vertinimu;
- 58 straipsnio e ir f punktuose nurodytais valdymo ir kontrolės sistemų bendraisiais principais;
- 67 straipsnyje nurodytomis ataskaitomis,

yra proporcingi veiksmų programai skiriamų išlaidų bendrai sumai.

2. Be to, konkrečios su proporcingumu ir kontrole susijusios nuostatos yra išdėstytos šio reglamento 74 straipsnyje.

14 straipsnis

Bendras valdymas

1. Fondams skirtas Europos Sąjungos biudžetas įgyvendinamas valstybių narių ir Komisijos bendro valdymo sąlygomis pagal 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento⁽¹⁾ 53 straipsnio 1 dalies b punktą, išskyrus šio reglamento 45 straipsnyje nurodytą techninę paramą.

Patikimo finansų valdymo principas taikomas laikantis Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 48 straipsnio 2 dalies.

⁽¹⁾ OL L 248, 2002 9 16, p. 1.

2. Komisija vykdo savo pareigą įgyvendinti Europos Sąjungos bendrąjį biudžetą šiais būdais:

- a) Komisija, remdamasi 71, 72 ir 73 straipsniuose nustatytais procedūromis, tikrina, ar valstybėse narėse veikia valdymo ir kontrolės sistemos ir ar jos tinkamai funkcionuoja;
- b) Komisija pagal 91 ir 92 straipsnius nutraukia mokėjimo terminą arba sustabdo visus mokėjimus arba jų dalį, jei nacionalinės valdymo ir kontrolės sistemos neveikia, ir atlieka kitą reikalingą finansinį koregavimą pagal 100 ir 101 straipsniuose nustatytas procedūras;
- c) Komisija tikrina, kaip mokėjimai grąžinami į sąskaitą, ir automatiškai panaikina biudžetinius įsipareigojimus pagal 82 straipsnio 2 dalyje ir 93–97 straipsniuose nustatytas procedūras.

15 straipsnis

Papildomumas

1. Struktūrinių fondų įnašai negali pakeisti valstybės narės viešųjų arba lygiaverčių struktūrinių išlaidų.

2. Regionams, kuriems taikomas Konvergencijos tikslas, Komisija ir valstybė narė nustato viešųjų ar lygiaverčių struktūrinių išlaidų dydį, kurio valstybė narė programavimo laikotarpiu laikosi visuose atitinkamuose regionuose.

Valstybių narių išlaidų dydis yra vienas iš dalykų, kuriam taikomas Komisijos sprendimas dėl nacionalinės bendrosios strategijos, nurodytos 28 straipsnio 3 dalyje. Pagal 103 straipsnio 3 dalyje nurodytą procedūrą Komisijos priimtame metodiniame dokumente pateikiamos gairės.

3. Paprastai 2 dalyje nurodytas išlaidų dydis yra bent jau lygus realiam metiniam išlaidų vidurkiui per ankstesnį programavimo laikotarpį.

Be to, išlaidų dydis yra nustatomas atsižvelgiant į bendras makroekonominės sąlygas, kuriomis vykdomas finansavimas, ir į tam tikrą konkrečią arba išimtinę ekonominę padėtį, pavyzdžiui, privatizaciją, bei valstybės narės ankstesniu programavimo laikotarpiu patirtų viešųjų arba lygiaverčių struktūrinių išlaidų išskirtinį mastą.

4. Bendradarbiaudama su kiekviena valstybe narė Komisija pagal Konvergencijos tikslą 2011 m. atlieka tarpinį papildomumo patikrinimą. Atlikdama šį tarpinį patikrinimą Komisija, pasikonsultavusi su valstybe narė, gali nuspręsti pakeisti reikiamą struktūrinių išlaidų dydį, jeigu ekonominė padėtis atitinkamoje valstybėje narėje žymiai pasikeičia palyginus su padėtimi, buvusia nustatant 2 dalyje nurodytų viešųjų arba lygiaverčių struktūrinių išlaidų dydį. 28 straipsnio 3 dalyje nurodytas Komisijos sprendimas iš dalies keičiamas siekiant atspindėti šį patikslinimą.

Bendradarbiaudama su kiekviena valstybe narė Komisija 2016 m. gruodžio 31 d. pagal Konvergencijos tikslą atlieka *ex post* papildomumo patikrinimą.

Valstybės narės Komisijai perduoda informaciją, kurios reikia siekiant patikrinti, kaip laikomasi *ex ante* nustatytų viešųjų arba lygiaverčių struktūrinių išlaidų lygio. Prireikus turėtų būti taikomi statistinio vertinimo metodai.

Pasibaigus kiekvienam iš trijų patikrinimo etapų Komisija paskelbia kiekvienos valstybės narės papildomumo patikrinimo rezultatus, įskaitant metodus ir informacijos šaltinius.

16 straipsnis

Moterų ir vyrų lygybė bei nediskriminavimas

Valstybės narės ir Komisija užtikrina, kad įvairiais fondų paramos įgyvendinimo etapais būtų skatinama moterų ir vyrų lygybė bei būtų atsižvelgiama į lyčių integracijos aspektą.

Valstybės narės ir Komisija imasi atitinkamų priemonių, kad įvairiais fondų paramos įgyvendinimo etapais ir visų pirma užtikrinant galimybę jais naudotis būtų užkirstas kelias diskriminacijai dėl lyties, rasinės ar etninės kilmės, religijos ar tikėjimo, negalios, amžiaus arba seksualinės orientacijos. Visų pirma, galimybės jais naudotis užtikrinimas neįgaliems asmenims yra vienas iš kriterijų, kurių reikia laikytis apibrėžiant fondų bendrai finansuojamus veiksmus ir į kuriuos reikia atsižvelgti įvairiais įgyvendinimo etapais.

17 straipsnis

Tvarus vystymasis

Fondų tikslų siekiama atsižvelgiant į tvarų vystymąsi ir Bendrijos skatinamą siekį apsaugoti ir gerinti aplinką, kaip nurodyta Sutarties 6 straipsnyje.

V SKYRIUS

Finansinė programa

18 straipsnis

Visos lėšos

1. Fondų įsipareigojimams 2007–2013 m. laikotarpiu turimos lėšos 2004 m. kainomis yra 308 041 000 000 EUR; jų paskirstymas kiekvieniems metams pateikiamas I priede.

Jas programuojant ir vėliau įtraukiant į Europos Sąjungos bendrąjį biudžetą, pirmoje pastraipoje nurodytos sumos yra indeksuojamos 2 % per metus.

3 straipsnio 2 dalyje nustatytiems tikslams biudžetinės lėšos paskirstomos taip, kad didelė dalis lėšų būtų skirta Konvergencijos tikslo regionams.

2. Komisija preliminariai paskirsto lėšas valstybėms narėms kiekvieniems metams pagal II priede nustatytus kriterijus ir metodiką, nepažeisdama 23 ir 24 straipsnių nuostatų.

3. II priedo 12–30 pastraipose nurodytos sumos yra įskaičiuotos į 19, 20 ir 21 straipsniuose nurodytas sumas ir jas reikia aiškiai nurodyti programavimo dokumentuose.

19 straipsnis

Konvergencijos tikslui skirtos lėšos

Visa lėšų suma Konvergencijos tikslui sudaro 81,54 % 18 straipsnio 1 dalyje nurodytų lėšų (t. y. iš viso 251 163 134 221 EUR) ir yra paskirstoma skirtingomis sudedamosiomis dalimis taip:

- a) 70,51 % (t. y. iš viso 177 083 601 004 EUR) 5 straipsnio 1 dalyje nurodytam finansavimui; preliminariai skirstant lėšas valstybėms narėms vadovaujamosi šiais kriterijais: finansavimo reikalavimus atitinkančių gyventojų skaičius, regiono gerovė, nacionalinė gerovė ir nedarbo lygis;
- b) 4,99 % (t. y. iš viso 12 521 289 405 EUR) 8 straipsnio 1 dalyje nurodytai konkrečiai pereinamojo laikotarpio paramai; preliminariai skirstant lėšas valstybėms narėms vadovaujamosi šiais kriterijais: finansavimo reikalavimus atitinkančių gyventojų skaičius, regiono gerovė, nacionalinė gerovė ir nedarbo lygis;
- c) 23,22 % (t. y. iš viso 58 308 243 811 EUR) 5 straipsnio 2 dalyje nurodytam finansavimui; preliminariai skirstant lėšas valstybėms narėms vadovaujamosi šiais kriterijais: gyventojų skaičius, nacionalinė gerovė ir regiono plotas;
- d) 1,29 % (t. y. iš viso 3 250 000 000 EUR) 8 straipsnio 3 dalyje nurodytai konkrečiai pereinamojo laikotarpio paramai.

20 straipsnis

Regioninio konkurencingumo ir užimtumo tikslui skirtos lėšos

Visa lėšų suma „Regioninio konkurencingumo ir užimtumo“ tikslui sudaro 15,95 % 18 straipsnio 1 dalyje nurodytų lėšų (t. y. iš viso 49 127 784 318 EUR) ir paskirstoma skirtingomis sudedamosiomis dalimis taip:

- a) 78,86 % (t. y. iš viso 38 742 477 688 EUR) 6 straipsnyje nurodytam finansavimui; preliminariai skirstant lėšas valstybėms narėms vadovaujamosi šiais kriterijais: finansavimo reikalavimus atitinkančių gyventojų skaičius, regiono gerovė, nedarbo lygis, užimtumo lygis ir gyventojų tankumas; ir

- b) 21,14 % (t. y. iš viso 10 385 306 630 EUR) 8 straipsnio 2 dalyje nurodytai konkrečiai pereinamojo laikotarpio paramai; preliminariai skirstant lėšas valstybėms narėms vadovaujamosi šiais kriterijais: finansavimo reikalavimus atitinkančių gyventojų skaičius, regiono gerovė, nacionalinė gerovė ir nedarbo lygis.

21 straipsnis

Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslui skirtos lėšos

1. Visa lėšų suma Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslui sudaro 2,52 % 18 straipsnio 1 dalyje nurodytų lėšų (t. y. iš viso 7 750 081 461 EUR) ir, išskyrus II priedo 22 punkte nurodytą sumą, paskirstomos skirtingomis sudedamosiomis dalimis taip:

- a) 73,86 % (t. y. iš viso 5 576 385 149 EUR) 7 straipsnio 1 dalyje nurodyto peržengiančio sieną bendradarbiavimo finansavimui; preliminariai skirstant lėšas valstybėms narėms vadovaujamosi finansavimo reikalavimus atitinkančių gyventojų skaičiaus kriterijumi;
- b) 20,95 % (t. y. iš viso 1 581 720 322 EUR) 7 straipsnio 2 dalyje nurodyto tarpvalstybinio bendradarbiavimo finansavimui; preliminariai skirstant lėšas valstybėms narėms vadovaujamosi finansavimo reikalavimus atitinkančių gyventojų skaičiaus kriterijumi;
- c) 5,19 % (t. y. iš viso 392 002 991 EUR) 7 straipsnio 3 dalyje nurodyto tarpregioninio bendradarbiavimo, bendradarbiavimo tinklų ir pasikeitimo patirtimi finansavimui.

2. Parama iš ERPF peržengiančioms sieną ir jūros baseino programoms pagal Europos kaimynystės ir partnerystės priemonę ir peržengiančioms sieną programoms pagal Pasirengimo narystei paramos priemonę pagal Reglamentą (EB) Nr. 1085/2006 sudaro 813 966 000 EUR, kiekvienai atitinkamai valstybei narei nurodžius ir atskaičius atitinkamą sumą iš joms pagal 1 dalies a punktą skirtos sumos. Šiai ERPF paramai netaikomas persikirstymas tarp atitinkamų valstybių narių.

3. Parama iš ERPF kiekvienai peržengiančiai sieną ir jūros baseino programai pagal 2 dalyje nurodytas priemones teikiama, jei pagal tokias priemones teikiama parama yra bent lygiavertė paramai iš ERPF. Tačiau šiam lygiavertiškumui taikoma didžiausia 465 690 000 EUR suma pagal Europos kaimynystės ir partnerystės priemonę ir 243 728 000 EUR suma pagal Pasirengimo narystei paramos priemonę.

4. Metiniai asignavimai atitinkantys 2 dalyje minėtą ERPF paramą įrašomi į atitinkamas 2 dalyje nurodytų priemonių peržengiančio sieną taikymo sričių biudžetines eilutes nuo 2007 biudžetinių metų.

5. 2008 m. ir 2009 m. atitinkamai valstybei narei suteikiama galimybė naudotis 2 dalyje nurodyta ERPF metine parama, dėl kurios Komisijai vėliausiai iki birželio 30 d. nebuvo pateikta veiksmų programa pagal 2 dalyje nurodytų priemonių peržengiančio sieną taikymo ir jūros baseinų sričių biudžetines eilutes, peržengiančiam sieną bendradarbiavimui, nurodytam 1 dalies a punkte, įskaitant bendradarbiavimą prie išorės sienų, finansuoti.

Jei vėliausiai iki 2010 m. birželio 30 d. dar yra veiksmų programų pagal 2 dalyje nurodytų priemonių peržengiančio sieną taikymo ir jūros baseinų sričių biudžetines eilutes, kurios nebuvo pateiktos Komisijai, atitinkamoms valstybėms narėms suteikiama galimybė naudotis visa 2 dalyje nurodyta ERPF parama likusiems metams iki 2013 m. peržengiančiam sieną bendradarbiavimui, nurodytam 1 dalies a punkte, įskaitant bendradarbiavimą prie išorės sienų, finansuoti.

6. Jei Komisijai priėmus 2 dalyje nurodytas peržengiančias sieną ir jūros baseino programas, tokias programas reikia nutraukti, remiantis tuo, kad

- a) šalis partnerė nepasirašo finansinio susitarimo iki metų, einančių po programos priėmimo metų, pabaigos; arba
- b) programos negalima įgyvendinti dėl problemų kylančių dalyvaujančių šalių santykiuose,

tai atitinkamoms valstybėms narėms jų prašymu suteikiamos galimybės naudotis 2 dalyje nurodyta ERPF parama, atitinkančia dar nepaskirtas metines išmokas, peržengiančiam sieną bendradarbiavimui pagal 1 dalies a punktą, įskaitant bendradarbiavimą prie išorės sienų, finansuoti.

22 straipsnis

Galimybės perkelti lėšas nebuvimas

Bendra asignavimų suma, skirta kiekvienai valstybei narei kiekvienam iš fondų tikslų ir jų sudedamųjų dalių, negali būti perkeliama tarp jų.

Nukrypdoma nuo pirmos pastraipos, kiekviena valstybė narė pagal Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslą iki 15 % finansinio asignavimo, skirto vienai iš sudėtinių dalių, nurodytų 21 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose, gali perkelti kitai sudėtinei daliai.

23 straipsnis

Igyvendinimo rezervui skirtos lėšos

3 % lėšų, nurodytų 19 straipsnio a ir b punktuose ir 20 straipsnyje, gali būti paskirstoma pagal 50 straipsnį.

24 straipsnis

Techninei parama skirtos lėšos

0,25 % lėšų, nurodytų 18 straipsnio 1 dalyje, skiriama Komisijos techninei paramai, kaip apibrėžta 45 straipsnyje.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

STRATEGINIS POŽIŪRIS Į SANGLAUDĄ

I SKYRIUS

Bendrijos strateginės gairės dėl sanglaudos

25 straipsnis

Turinys

Atsižvelgiant į kitas atitinkamas Bendrijos politikos kryptis, Taryba Bendrijos lygiu nustato glaustas strategines gaires dėl ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos, kuriose preliminariai apibrėžiama fondų intervencijos sistema.

Siekiant kiekvieno fondų tikslo, šiomis gairėmis pirmiausia įgyvendinami Bendrijos prioritetai, kuriais siekiama darnaus, subalansuoto ir tvaraus Bendrijos vystymosi, kaip nurodyta 3 straipsnio 1 dalyje.

Šios gairės nustatomos atsižvelgiant į jungtines gaires, kurias sudaro: bendrosios ekonominės politikos gairės ir užimtumo gairės, Tarybos priimtose laikantis Sutarties 99 ir 128 straipsniuose nustatytos tvarkos.

26 straipsnis

Priėmimas ir peržiūra

Komisija, glaudžiai bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, siūlo šio reglamento 25 straipsnyje nurodytas Bendrijos strategines gaires dėl sanglaudos. Iki 2007 m. vasario 1 d., remiantis Sutarties 161 straipsnyje nustatyta tvarka, priimamos Bendrijos strateginės gairės dėl sanglaudos. Bendrijos strateginės gairės dėl sanglaudos skelbiamos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Laikantis pirmoje pastraipoje nustatytos tvarkos ir glaudžiai bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis prireikus gali būti atliekama Bendrijos strateginių gairių dėl sanglaudos vidurio laikotarpio peržiūra, siekiant atsižvelgti į Bendrijos prioritetų pagrindinius pokyčius.

Bendrijos strateginių gairių dėl sanglaudos vidurio laikotarpio peržiūra neįpareigoja valstybių narių patikslinti veiksmų programų arba jų atitinkamų nacionalinių bendrųjų strategijų.

II SKYRIUS

Nacionalinė bendroji strategija

27 straipsnis

Turinys

1. Valstybė narė pateikia nacionalinę bendrąją strategiją, kuria užtikrina, kad fondų parama atitiktų Bendrijos strategines gaires dėl sanglaudos, ir kurioje nurodomas Bendrijos prioritetų ir nacionalinės reformų programos ryšys.

2. Rengiant programas fondų paramai gauti remiamasi kiekviena nacionaline bendrąja strategija.

3. Nacionalinė bendroji strategija bus taikoma Konvergencijos tikslui ir Regioninio konkurencingumo ir užimtumo tikslui. Ji taip pat, valstybei narei nusprendus, gali būti taikoma Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslui nepažeidžiant kitų atitinkamų valstybių narių galimybės rinktis ateityje.

4. Nacionalinę bendrąją strategiją sudaro šios dalys:

- a) vystymosi skirtumų, trūkumų ir galimybių, atsižvelgiant į Europos ir pasaulio ekonomikos tendencijas, analizė;
- b) remiantis šia analize pasirinkta strategija, įskaitant teminius ir teritorinius prioritetus. Prireikus šie prioritetai apima veiksmus, susijusius su miestų tvariu vystymusi, kaimo ūkio šakų bei nuo žvejybos priklausančių vietovių įvairinimu;
- c) veiksmų programų pagal konvergencijos ir regioninio konkurencingumo ir užimtumo tikslus sąrašas;
- d) apibūdinimas, kaip konvergencijos ir regioninio konkurencingumo ir užimtumo tikslams priskiriamos išlaidos prisideda prie Europos Sąjungos prioritetų – skatinti konkurencingumą ir kurti darbo vietas, įskaitant Jungtinių ekonomikos augimo ir darbo vietų kūrimo gairių (2005–2008 m.) tikslų įgyvendinimą, kaip nustatyta 9 straipsnio 3 dalyje;
- e) preliminarūs metiniai asignavimai iš kiekvieno fondo pagal programas;
- f) tik Konvergencijos tikslo regionams:
 - i) veiksmai, numatyti siekiant sustiprinti valstybių narių administracinį efektyvumą;
 - ii) numatyta bendra metinių asignavimų suma iš EŽŪFKP ir EŽF;

iii) informacija, kuri būtina atliekant *ex ante* patikrinimą, ar laikomasi 15 straipsnyje nurodyto papildomumo principo;

g) valstybių narių, atitinkančių Sanglaudos fondo paramos reikalavimus pagal 5 straipsnio 2 dalį ir 8 straipsnio 3, informacija apie mechanizmus, skirtus užtikrinti veiksmų programų tarpusavio bei šių programų ir EŽŪFKP, EŽF ir tam tikrais atvejais EIB bei kitų esamų finansinių instrumentų intervencijų koordinavimą.

5. Be to, prireikus į nacionalinę bendrąją strategiją gali būti įtrauktos šios dalys:

- a) Bendrijos sanglaudos politikos ir atitinkamų valstybių narių nacionalinės, sektorių ir regioninės politikos koordinavimo procedūra;
- b) valstybių narių, kitų nei nurodytų 4 straipsnio g punkte, informacija apie mechanizmus, skirtus užtikrinti tarp pačių veiksmų programų ir tarp pastarųjų bei EŽŪFKP, EŽF ir EIB bei kitų esamų finansinių instrumentų intervencijų koordinavimą.
6. Informacija nacionalinėje bendrojoje strategijoje pateikiama atsižvelgiant į kiekvienos valstybės narės konkrečius institucinius susitarimus.

28 straipsnis

Parengimas ir priėmimas

1. Valstybė narė rengia nacionalinę bendrąją strategiją, pasikonsultavusi su atitinkamais partneriais, kaip nurodyta 11 straipsnyje, laikydama, jos nuomone, pačios tinkamiausios tvarkos ir atsižvelgdama į savo institucinę struktūrą. Strategija apima laikotarpį nuo 2007 m. sausio 1 d. iki 2013 m. gruodžio 31 d.

Valstybės narės nacionalinę bendrąją strategiją rengia bendradarbiaudamos su Komisija, kad būtų pasiektas bendras požiūris.

2. Kiekviena valstybė narė pateikia nacionalinę bendrąją strategiją Komisijai per penkis mėnesius nuo Bendrijos strateginių gairių dėl sanglaudos priėmimo. Komisija per tris mėnesius nuo strategijos gavimo datos atsižvelgia į nacionalinę strategiją ir fondų paramai atrinktas prioritetines temas bei teikia pastabas, kurias mano esant reikalingomis.

Valstybė narė gali pateikti nacionalinę bendrąją strategiją ir 32 straipsnyje nurodytas veiksmų programas tuo pačiu metu.

3. Prieš patvirtindama 32 straipsnio 5 dalyje nurodytas veiksmų programas arba tuo pačiu metu, kai jas tvirtina, Komisija, pasikonsultavusi su valstybe nare, priima sprendimą, kuriame pateikiama:

- a) 27 straipsnio 4 dalies c punkte nurodytų veiksmų programų sąrašas;
- b) preliminarūs metiniai asignavimai iš kiekvieno fondo pagal 27 straipsnio 4 dalies e punkte nurodytas programas; ir
- c) tik Konvergencijos tikslui – išlaidų dydis, garantuojantis, kad bus laikomasi 15 straipsnyje nurodyto papildomumo principo, ir veiksmai, numatyti siekiant didinti administracinę efektyvumą, kaip nurodyta 27 straipsnio 4 dalies f punkto i papunktyje.

III SKYRIUS

Tolesnės strateginės priemonės

29 straipsnis

Valstybių narių strateginės ataskaitos

1. Pirmą kartą 2007 m. kiekviena valstybė narė metinėje nacionalinės reformų programos įgyvendinimo ataskaitoje pateikia trumpą skyrių, kuriame nurodoma, kaip bendrai fondų finansuojamomis veiksmų programomis prisidedama prie nacionalinės reformų programos įgyvendinimo.
2. Ne vėliau kaip iki 2009 m. pabaigos ir 2012 m. pabaigos valstybės narės pateikia trumpą ataskaitą, kurioje nurodoma, kaip bendrai fondų finansuojamomis programomis prisidedama prie
 - a) Sutartyje nustatytų sanglaudos politikos tikslų pasiekimo;
 - b) šiame reglamente išdėstytų fondų užduočių įgyvendinimo;
 - c) 25 straipsnyje nurodytose Bendrijos strateginėse gairėse dėl sanglaudos ir 27 straipsnyje nurodytoje nacionalinėje bendrojoje strategijoje išdėstytoose prioritetuose pateikiamų prioritetų įgyvendinimo; ir
 - d) tikslo – skatinti konkurencingumą ir kurti darbo vietas – pasiekimo ir siekiant Jungtinių ekonomikos augimo ir darbo vietų kūrimo gairių (2005–2008 m.) tikslų, kaip nustatyta 9 straipsnio 3 dalyje.
3. Kiekviena valstybė narė apibrėžia 2 dalyje nurodytų ataskaitų turinį siekdama nustatyti:
 - a) socialinę ir ekonominę padėtį bei tendencijas;
 - b) su patvirtintos strategijos įgyvendinimu susijusius pasiekimus, problemas ir ateities perspektyvas; ir
 - c) geros praktikos pavyzdžius.
4. Šiame straipsnyje daromos nuorodos į nacionalinę reformų programą yra susijusios su Jungtinėmis ekonomikos

augimo ir darbo vietų kūrimo gairėmis (2005–2008 m.) ir taip pat taikomos atitinkamoms gairėms, apibrėžtoms Europos Vadovų Tarybos.

30 straipsnis

Komisijos strateginis pranešimas ir diskusijos dėl sanglaudos politikos

1. Pirmą kartą 2008 m. ir vėliau kasmet Komisija į savo metinę pažangos ataskaitą, skirtą pavasario Europos Vadovų Tarybai, įtraukia skyrių, kuriame apibendrinamos 29 straipsnio 1 dalyje nurodytos valstybių narių ataskaitos, visų pirma pažanga, padaryta siekiant Europos Sąjungos prioritetų – skatinti konkurencingumą ir kurti darbo vietas, įskaitant Jungtinių ekonomikos augimo ir darbo vietų kūrimo gairių (2005–2008 m.) tikslų įgyvendinimą, kaip nustatyta 9 straipsnio 3 dalyje.
2. 2010 m. ir 2013 m. ne vėliau kaip iki balandžio 1 d. Komisija parengia strateginį pranešimą, kuriame apibendrinamos 29 straipsnio 2 dalyje nurodytos valstybių narių ataskaitos. Tam tikrais atvejais pranešimas sudaro atskirą Sutarties 159 straipsnyje nurodyto pranešimo skyrių.
3. Taryba išnagrinėja 2 dalyje nurodytą strateginį pranešimą kuo greičiau po jo paskelbimo. Jis pateikiamas Europos Parlamentui, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui, o šios institucijos raginamos surengti diskusijas.

31 straipsnis

Pranešimas apie sanglaudą

1. Sutarties 159 straipsnyje nurodytame Komisijos pranešime visų pirma nurodoma:
 - a) informacija apie pažangą, padarytą siekiant ekonominės ir socialinės sanglaudos, įskaitant informaciją apie regionų socialinę ir ekonominę padėtį bei vystymąsi ir apie tai, kaip atsižvelgiama į Bendrijos prioritetus;
 - b) informacija apie tai, kaip prie padarytos pažangos prisidėjo fondai, EIB ir kiti finansiniai instrumentai, bei kokią poveikį jai turėjo kita Bendrijos ir nacionalinė politika.
2. Prireikus pranešime taip pat nurodoma:
 - a) visi pasiūlymai dėl Bendrijos priemonių ir politikos sričių, kurie turėtų būti priimti, kad būtų sustiprinta ekonominė ir socialinė sanglauda;
 - b) visi siūlomi Bendrijos strateginių gairių dėl sanglaudos pakeitimai, reikalingi siekiant atspindėti Bendrijos politikos pokyčius.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

PROGRAMAVIMAS

I SKYRIUS

Bendrosios nuostatos dėl struktūrinių fondų ir sanglaudos fondo

32 straipsnis

Veiksmų programų rengimas ir tvirtinimas

1. Fondų veikla valstybėse narėse vykdoma vykdant veiksmų programas pagal nacionalinę bendrąją strategiją. Kiekviena veiksmų programa apima laikotarpį nuo 2007 m. sausio 1 d. iki 2013 m. gruodžio 31 d. Veiksmų programa apima tik vieną iš trijų tikslų, nurodytų 3 straipsnyje, išskyrus atvejus, kai Komisija ir valstybė narė susitaria kitaip.

2. Kiekvieną veiksmų programą rengia valstybė narė arba valstybės narės paskirta institucija, bendradarbiaudama su 11 straipsnyje nurodytais partneriais.

3. Valstybė narė kaip galima greičiau, tačiau ne vėliau nei per penkis mėnesius nuo Bendrijos strateginių gairių dėl sanglaudos priėmimo, kaip nurodyta 26 straipsnyje, pateikia Komisijai veiksmų programos pasiūlymą, apimančią visas 37 straipsnyje nurodytas sudedamąsias dalis.

4. Komisija įvertina siūlomą veiksmų programą, kad nustatytų, ar ji padeda įgyvendinti nacionalinės bendrosios strategijos tikslus ir prioritetus bei Bendrijos strategines gaires dėl sanglaudos. Jeigu Komisija per du mėnesius nuo veiksmų programos gavimo nusprendžia, kad veiksmų programa nepadeda įgyvendinti nacionalinės bendrosios strategijos ir Bendrijos strateginių gairių dėl sanglaudos tikslų, ji gali paprašyti valstybę narę pateikti visą reikalingą papildomą informaciją ir prirėikus atitinkamai peržiūrėti siūlomą programą.

5. Valstybei narei oficialiai pateikus veiksmų programą, Komisija kaip galima greičiau, tačiau ne vėliau nei per keturis mėnesius nuo jos pateikimo ir ne anksčiau nei 2007 m. sausio 1 d. ją patvirtina.

33 straipsnis

Veiksmų programų peržiūrėjimas

1. Valstybės narės arba Komisijos iniciatyva, pritarus atitinkamai valstybei narei, veiksmų programos gali būti dar kartą nagrinėjamos ir prirėikus likusi programos dalis peržiūrima vienu iš šių atvejų:

a) įvykus dideliems socialiniams ir ekonominiams pokyčiams;

b) siekiant labiau arba kitaip atsižvelgti į didelius nacionalinių arba regioninių prioritetų pokyčius Bendrijoje;

c) atsižvelgiant į 48 straipsnio 3 dalyje nurodytą vertinimą; arba

d) atsižvelgiant į įgyvendinimo sunkumus.

Prirėikus veiksmų programos peržiūrimos paskirsčius 50 ir 51 straipsnyje nurodytus rezervus.

2. Komisija priima sprendimą dėl prašymų peržiūrėti veiksmų programas kaip galima greičiau, tačiau ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo tos dienos, kai valstybė narė oficialiai pateikia tą prašymą.

3. Peržiūrint veiksmų programas nereikia peržiūrėti Komisijos sprendimo, nurodyto 28 straipsnio 3 dalyje.

34 straipsnis

Ypatingas fondų pobūdis

1. Veiksmų programos finansuojamos tik iš vieno fondo, išskyrus atvejus, kai šio straipsnio 3 dalyje numatyta kitaip.

2. Nepažeidžiant leidžiančių nukrypti nuostatų, kurios nustatytos konkrečiuose fondų reglamentuose, ERPF ir ESF, papildomai ir neviršydami 10 % Bendrijos lėšų limito kiekvienai veiksmų programos prioritetinei krypciai, gali finansuoti veiksmus, patenkančius į kito fondo paramos taikymo sritį su sąlyga, kad jie būtini veiksmui tinkamai įgyvendinti ir yra tiesiogiai su juo susiję.

3. Valstybėse narėse, gaunančiose Sanglaudos fondo paramą, ERPF ir Sanglaudos fondas kartu teikia paramą veiksmų programoms transporto infrastruktūros ir aplinkos srityje, įskaitant paramą didelės apimties projektams.

35 straipsnis

Geografinė taikymo sritis

1. Pagal Konvergencijos tikslą pateiktos veiksmų programos rengiamos atitinkamu geografiniu lygiu, bent jau NUTS 2 lygiu.

Pagal Konvergencijos tikslą pateiktos veiksmų programos, kurioms teikiama parama iš Sanglaudos fondo, rengiamos nacionaliniu lygiu.

2. Pagal Regioninio konkurencingumo ir užimtumo tikslą pateiktos veiksmų programos rengiamos NUTS 1 lygiu arba NUTS 2 lygiu, atsižvelgiant į valstybei narei būdingą institucinę sistemą, regionams, kurie gauna ERPF finansavimą, išskyrus atvejus, kai Komisija ir valstybė narė susitaria kitaip. Jeigu veiksmų programą finansuoja ESF, valstybė narė jas rengia atitinkamu lygiu.

3. Pagal Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslą pateikiamos peržengiančiam sieną bendradarbiavimui skirtos veiksmų programos paprastai rengiamos kiekvienai sienai arba kelioms sienoms, įskaitant anklavus, atitinkamai grupuojant NUTS 3 lygiu. Pagal Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslą pateiktos tarpvalstybiniam bendradarbiavimui skirtos veiksmų programos rengiamos kiekvienos tarpvalstybinio bendradarbiavimo vietovės lygiu. Tarpregioninio bendradarbiavimo ir pasikeitimo patirtimi programos taikomos visai Bendrijos teritorijai.

36 straipsnis

Europos investicijų banko ir Europos investicijų fondo dalyvavimas

1. EIB ir EIF, laikydamiesi jų įstatuose nustatytų sąlygų, gali dalyvauti programuojant fondų paramą.

2. Valstybių narių prašymu EIB ir EIF gali dalyvauti rengiant nacionalines bendrąsias strategijas ir veiksmų programas, taip pat veikloje, susijusioje su projektų, visų pirma didelės apimties projektų, rengimu, finansų tvarkymu ir valstybės bei privačiojo sektoriaus partnerystėmis. Valstybė narė, susitarusi su EIB ir EIF, gali nukreipti suteiktas paskolas į vieną ar keletą veiksmų programos prioritetų, ypač inovacijų ir žinių ekonomikos, žmogiškojo kapitalo, aplinkos ir pagrindinių infrastruktūros projektų srityse.

3. Prieš priimdama 28 straipsnio 3 dalyje nurodytą sprendimą ir prieš patvirtindama veiksmų programas, Komisija gali konsultuotis su EIB ir EIF. Pirmiausia ji konsultuojasi dėl veiksmų programų, kuriose yra pateiktas didelės apimties projektų ar programų, kurioms pagal jų prioritetų pobūdį gali būti teikiamos paskolos arba kitoks rinkos dėsniais grindžiamas finansavimas, preliminarus sąrašas.

4. Jei Komisija mano, kad to reikia didelės apimties projektams įvertinti, ji gali paprašyti, kad EIB išnagrinėtų tų projektų techninę kokybę bei ekonominį ir finansinį gyvybingumą, ypač finansų inžinerijos priemonių, kurios bus įgyvendinamos ar vystomos, srityje.

5. Įgyvendindama šio straipsnio nuostatas Komisija gali teikti dotaciją EIB ar EIF.

II SKYRIUS

Programavimo turinys

1 skirsnis

Veiksmų programos

37 straipsnis

Konvergencijos ir regioninio konkurencingumo ir užimtumo tikslams skirtos veiksmų programos

1. Su konvergencijos ir regioninio konkurencingumo ir užimtumo tikslais susijusiose veiksmų programose:

- a) nagrinėjami vietovės arba sektoriaus, atitinkančio reikalavimus finansavimui gauti, padėties privalumai ir trūkumai bei pasirinkta strategija problemoms spręsti;
- b) pagrindžiami pasirinkti prioritetai atsižvelgiant į Bendrijos strategines gaires dėl sanglaudos, nacionalinę bendrąją strategiją ir 48 straipsnyje nurodyto *ex ante* vertinimo rezultatus;
- c) pateikiama informacija apie prioritetines kryptis ir jų konkrečius tikslus. Šie tikslai išreiškiami skaičiais, naudojant ribotą produkcijos ir rezultatų rodiklių skaičių ir atsižvelgiant į proporcingumo principą. Remiantis rodikliais turi būti galima įvertinti pažangą, lyginant ją su pradine padėtimi ir prioritetinių krypčių tikslų pasiekimą;
- d) informacijos tikslais pateikiamas preliminarus fondų paramos numatyto panaudojimo veiksmų programoms suskirstymas į kategorijas laikantis 103 straipsnio 3 dalyje nurodyta tvarka Komisijos priimtų šio reglamento įgyvendinimo taisyklių;
- e) pateikiamas finansavimo planas, susidedantis iš dviejų lentelių:
 - i) lentelės, kurioje pagal 52, 53 ir 54 straipsnius kiekvieno fondo teikiamai paramai numatyta bendra finansinio asignavimo suma yra paskirstyta kiekvieniems metams. Finansiniame plane atskirai nurodyta struktūrinių fondų bendros metinės paramos sumos dalis, kurią sudaro pereinamojo laikotarpio paramą gaunantiems regionams skirti asignavimai. Kiekvieniems metams numatoma bendra fondų įnašo suma turi būti suderinama su taikoma finansine struktūra, atsižvelgiant į II priedo 6 dalyje nustatytą laipsnišką sumos mažinimą;
 - ii) lentelės, kurioje visam programavimo laikotarpiui, veiksmų programai ir kiekvienai prioritetinei kryptiai yra nurodyta bendra Bendrijos skiriamų finansinių asignavimų suma, atitinkami nacionaliniai įnašai ir fondų paramos dydis. Kai pagal 53 straipsnį atitinkamą nacionalinį įnašą sudaro viešosios ir privačios išlaidos, lentelėje preliminariai suskirstomos viešosios ir privačios išlaidos. Kai pagal 53 straipsnį atitinkamą nacionalinį įnašą sudaro viešosios išlaidos, lentelėje nurodomas nacionalinio viešojo įnašo dydis. Informaciniais tikslais joje nurodomas EIB ir kitų esamų finansinių instrumentų įnašas;
- f) prireikus pateikiama informacija apie tai, kaip tai papildo priemonės, kurias finansuoja EŽŪFKP, ir priemonės, kurias finansuoja ESF;

g) pateikiamos veiksmų programos įgyvendinimo nuostatos, įskaitant:

- i) nuostatas, pagal kurias valstybė narė skiria visus 59 straipsnyje nurodytus subjektus arba, jei valstybė narė pasinaudoja 74 straipsnyje numatyta galimybe, nuostatas, pagal kurias ji skiria kitas įstaigas ir nustato procedūras pagal 74 straipsnyje nustatytas taisykles;
- ii) stebėsenos ir vertinimo sistemų apibūdinimą;
- iii) informaciją apie kompetentingą įstaigą, kuri priima Komisijos ir įstaigos arba įstaigų, atsakingų už mokėjimų vykdymą paramos gavėjams, mokėjimus;
- iv) finansinių srautų mobilizavimo ir judėjimo tvarkos apibrėžimą jų skaidrumui užtikrinti;
- v) veiksmus, kuriais siekiama užtikrinti, kad būtų informuojama apie veiksmų programą ir ji skelbiama, kaip nurodyta 69 straipsnyje;
- vi) nuostatas, kuriose aprašomos Komisijos ir valstybės narės suderintos keitimosi kompiuterizuotais duomenimis procedūros, kad būtų įvykdyti šiame reglamente nustatyti mokėjimo, stebėsenos ir vertinimo reikalavimai;

h) pateikiamas preliminarus 39 straipsnyje apibrėžtų didelės apimties projektų, kuriuos programavimo laikotarpiu tikimasi pateikti Komisijai patvirtinti, sąrašas.

2. Transporto ir aplinkos srities veiksmų programose, bendrai finansuojamose iš ERPF ir Sanglaudos fondo, pateikiama kiekvienam fondui būdinga prioritetinga kryptis ir konkreti fondo asignavimų išpareigojimams suma.

3. Nepažeidžiant Reglamento (EB) Nr. 1080/2006 5 straipsnio antros pastraipos, kiekvienoje Regioninio konkurencingumo ir užimtumo tikslo veiksmų programoje yra pagrindžiama prioritėtų teminė, geografinė ir finansinė svarba, kaip nustatyta atitinkamai to reglamento 5 straipsnyje ir Reglamento (EB) Nr. 1081/2006 4 straipsnyje.

4. ERPF finansuojamose veiksmų programose Konvergencijos ir Regionų konkurencingumo ir užimtumo tikslų atžvilgiu be to dar nurodomi:

- a) tam tikrais atvejais informacija apie požiūrį į miestų tvarų vystymąsi;
- b) konkreti prioritetinga kryptis, susijusi su priemonėmis, kurios finansuojamos iš papildomo asignavimo, nurodyto II priedo 20 dalyje, ir kurios pateiktos veiksmų programose, numatančiose paramą atokiausiems regionams.

5. Veiksmų programose, kurioms skiriamas vienas arba daugiau iš konkrečių asignavimų, nurodytų papildomose II priedo nuostatose, pateikiama informacija apie numatytas šių konkrečių asignavimų skyrimo ir stebėsenos užtikrinimo procedūras.

6. Valstybės narės iniciatyva ERPF finansuojamose veiksmų programose „Konvergencijos“ ir Regioninio konkurencingumo ir užimtumo tikslų atžvilgiu taip pat gali būti nurodoma:

- a) miestų, pasirinktų miestų problemoms spręsti, sąrašas ir įgaliojimų perdavimo miesto valdžios institucijoms procedūros, galbūt suteikiant visuotinę dotaciją;
- b) tarpregioninio bendradarbiavimo veiksmai, numatant bent vieną kitos valstybės narės regioną arba vietos valdžios instituciją.

7. Konkrečios valstybės narės iniciatyva ESF finansuojamose veiksmų programose konvergencijos ir regioninio konkurencingumo ir užimtumo tikslams taip pat galima numatyti horizontalų požiūrį ar išskirtinę prioritetingą kryptį tarpregioninio bendradarbiavimo ir tarpvalstybinio bendradarbiavimo veiksams, įtraukiantiems bent vienos kitos valstybės narės nacionalinės, regionų ar vietos valdžios institucijas.

38 straipsnis

Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslui skirtos veiksmų programos

Konkrečios veiksmų programų taisyklės, susijusios su Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslui skirtomis veiksmų programomis, yra nustatytos Reglamente (EB) Nr. 1080/2006.

2 skirsnis

Didelės apimties projektai

39 straipsnis

Turinys

Kaip veiksmų programos dalį ERPF ir Sanglaudos fondas gali finansuoti išlaidas, susijusias su veiksmu, susidedančiu iš eilės darbų, veiklos arba paslaugų, skirtų atlikti nedalomą tiksliai nustatyto ekonominio arba techninio pobūdžio uždavinį, kuria siekiama aiškiai nustatytų tikslų, o bendros išlaidos viršija 25 mln. EUR, jei veiksmas vykdomas aplinkos srityje, ir 50 mln. EUR, jei jis vykdomas kitose srityse (toliau – didelės apimties projektai).

40 straipsnis

Komisijai pateikiama informacija

Valstybė narė arba vadovaujanti institucija teikia Komisijai šią informaciją apie didelės apimties projektus:

- a) informaciją apie įstaigą, kuri atsako už įgyvendinimą;
- b) informaciją apie investicijų pobūdį ir jų aprašymą, jų finansinį dydį ir vietą;
- c) galimybių studijų rezultatus;

- d) projekto įgyvendinimo grafiką ir tuo atveju, jei numatomas atitinkamo veiksmo įgyvendinimo laikotarpis yra ilgesnis už programavimo laikotarpį, etapus, kuriems prašoma Bendrijos bendro finansavimo 2007–2013 m. programavimo laikotarpiu;
- e) ekonominės naudos analizę, įskaitant rizikos įvertinimą ir numatomą poveikį atitinkamam sektoriui bei valstybės narės ir (arba) regiono bei, kai įmanoma ir tinkama, kitų Bendrijos regionų socialinei ir ekonominei padėčiai;
- f) poveikio aplinkai analizę;
- g) viešojo įnašo pagrindimą;
- h) finansavimo planą, kuriame nurodomi visi planuojami finansiniai išteklių ir planuojama parama iš fondų, EIB, EIF ir iš visų kitų Bendrijos finansavimo šaltinių, įskaitant didelės apimties projektui skirtą preliminarų metinį finansinės paramos iš ERPF arba Sanglaudos fondo planą.

103 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka Komisija priima preliminaras rekomendacijas dėl metodikos, naudotinos atliekant pirmiau minėtame e punkte numatytą ekonominės naudos analizę.

41 straipsnis

Komisijos sprendimas

1. Atsižvelgdama į 40 straipsnyje nurodytus veiksnus ir, jei reikia, konsultuodamasi su nepriklausomais ekspertais, įskaitant EIB, Komisija įvertina didelės apimties projektą, jo atitiktį veiksmų programos prioritetams, jo indėlį siekiant minėtų prioritetų tikslų ir jo suderinamumą su kitomis Bendrijos politikos kryptimis.
2. Komisija priima sprendimą kuo greičiau, tačiau ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo tos dienos, kai valstybė narė ar vadovaujanti institucija pateikė didelės apimties projektą, jei jis buvo pateiktas laikantis 40 straipsnio. Minėtu sprendimu apibrėžiamas fizinis objektas, suma, kuriai taikoma prioritetinei kryptimi tenkančio bendro finansavimo norma, ir metinis finansinės paramos iš ERPF ar Sanglaudos fondo planas.
3. Jei Komisija atsisako didelės apimties projektui skirti finansinę fondų paramą, per 2 dalyje nustatytą laikotarpį ir laikydamosi toje dalyje nustatytų sąlygų ji praneša valstybei narei atsisakymo priežastis.

3 skirsnis

Visuotinės dotacijos

42 straipsnis

Bendrosios nuostatos

1. Valstybė narė arba vadovaujanti institucija gali pavesti veiksmų programos dalį valdyti ir įgyvendinti vienai ar daugiau

valstybės narės arba vadovujančios institucijos paskirtų tarpinių institucijų, įskaitant vietos valdžios institucijas, regioninės plėtros įstaigas arba nevyriausybinės organizacijas, laikantis susitarimo, kurį sudarė valstybė narė ar vadovaujanti institucija ir tarpinė institucija, nuostatų.

Toks įgaliojimas neturi įtakos vadovujančios institucijos ir valstybių narių finansinei atsakomybei.

2. Tarpinė institucija, kuri atsako už visuotinės dotacijos administravimą, pateikia garantijas dėl savo mokumo ir kompetencijos atitinkamoje srityje ir administracinio bei finansų valdymo srityje. Paprastai ji įsteigiama arba atstovaujama regione ar regionuose, kuriems jos paskyrimo metu taikoma veiksmų programa.

43 straipsnis

Įgyvendinimo taisyklės

Susitarime, nurodytame 42 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje, visų pirma išsamiai apibūdinami:

- a) veiksmų, kuriems turi būti skirta visuotinė dotacija, rūšys;
- b) paramos gavėjų atrankos kriterijai;
- c) fondų paramos normos ir tą paramą reglamentuojančios taisyklės, įskaitant sukaupiamų palūkanų panaudojimą;
- d) 59 straipsnio 1 dalyje nustatytos visuotinės dotacijos stebėsenos, vertinimo ir finansinės kontrolės užtikrinimo priemonės, vis-à-vis vadovujančios institucijos atžvilgiu, įskaitant neteisėtai sumokėtų sumų susigrąžinimo ir sąskaitų pateikimo tvarka;
- e) kai taikoma, finansinės garantijos arba lygiavertės priemonės naudojimas, išskyrus atvejus, kai valstybė narė arba vadovaujanti institucija tokią garantiją suteikia pagal kiekvienos valstybės narės institucinius susitarimus.

4 skirsnis

Finansų inžinerija

44 straipsnis

Instrumentai finansų inžinerijos srityje

Kaip veiksmų programos dalį struktūriniai fondai gali finansuoti išlaidas, susijusias su veiksmais, į kuriuos įeina įnašai, skirti remti įmonėms skirtus finansų inžinerijos instrumentus, visų pirma mažoms ir vidutinėms įmonėms, pavyzdžiui, rizikos kapitalo, garantiniams ir paskolų fondams bei miesto plėtros fondams, t. y. fondams, investuojantiems į valstybės ir privataus sektoriaus partnerystes bei kitus projektus, įtrauktus į miestų tvaraus vystymosi integruotą planą.

Tokius veiksmus organizuojant per holdingo fondus, t. y. fondus, įsteigtus investuoti į kelis rizikos kapitalo fondus, garantinius fondus, paskolų fondus ir miesto plėtros fondus, valstybė narė arba vadovaujanti institucija juos įgyvendina, taikydamos vieną ar daugiau toliau išvardytų galimybių:

- a) sudarydama viešąją sutartį pagal taikytiną viešųjų pirkimų įstatymą;
- b) kitais atvejais, kai pagal viešųjų pirkimų įstatymą sutartis nėra viešųjų paslaugų pirkimo-pardavimo sutartis, suteikdama dotaciją, kuri šiuo tikslu apibrėžiama kaip tiesioginis finansinis įnašas finansinės paramos pavidalu:
 - i) EIB arba EIF; arba
 - ii) finansų institucijai, neskelbiant konkurso, jei tai atitinka su Sutartimi suderinamus nacionalinius įstatymus.

103 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka Komisija priima šio straipsnio įgyvendinimo taisykles.

5 skirsnis

Techninė parama

45 straipsnis

Techninė parama Komisijos iniciatyva

1. Komisijos iniciatyva ir (arba) jos vardu fondai, laikydamiesi 0,25 % savo atitinkamo metinio asignavimo ribos, gali finansuoti parengiamąją, stebėsenos, administracinę ir techninę paramą, vertinimo, audito ir tikrinimo priemones, reikalingas šiam reglamentui įgyvendinti.

Šiuos veiksmus visų pirma sudaro:

- a) parama projektų rengimui ir įvertinimui, įskaitant EIB paramą atitinkamai dotacijų arba kitomis bendradarbiavimo formomis;
- b) studijos, susijusios su Bendrijos strateginių gairių dėl sanglaudos, Komisijos pranešimo dėl sanglaudos politikos ir kas treji metai teikiamo pranešimo apie sanglaudą rengimu;
- c) įvertinimai, ekspertų ataskaitos, statistiniai duomenys ir studijos, įskaitant tuos, kurie yra bendro pobūdžio, susiję su fondų veikla, kuriuos, prireikus, gali atlikti EIB arba EIF dotacijų ar kitokia bendradarbiavimo forma;
- d) priemonės, skirtos partneriams, fondų paramos gavėjams ir plačiajai visuomenei, įskaitant informavimo priemones;

- e) priemonės, skirtos informacijai skleisti, ryšiams užmegzti, sąmoningumui ugdyti, bendradarbiavimui bei keitimuisi patirtimi visoje Bendrijoje skatinti;
- f) kompiuterizuotų valdymo, stebėsenos, tikrinimo ir vertinimo sistemų įrengimas, eksploatavimas ir sujungimas;
- g) vertinimo metodų tobulinimas ir pasikeitimas informacija apie praktiką šioje srityje.

2. Kai yra numatyta ERPF arba Sanglaudos fondo parama, Komisija 103 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka priima sprendimą dėl šio straipsnio 1 dalyje išvardytų veiksmų rūšių.

3. Kai yra numatyta ESF parama, Komisija, pasikonsultavusi su 104 straipsnyje nurodytu komitetu, 103 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka priima sprendimą dėl šio straipsnio 1 dalyje išvardytų veiksmų rūšių.

46 straipsnis

Valstybių narių techninė parama

1. Valstybės narės iniciatyva fondai gali finansuoti veiksmų programų parengiamąją, valdymo, stebėsenos, vertinimo, informacinę ir kontrolės veiklą bei veiklą, skirtą sustiprinti fondų paramos panaudojimo administracinius gebėjimus, neviršijant šių dydžių:

- a) 4 % visos sumos, skirtos pagal konvergencijos ir regioninio konkurencingumo ir užimtumo tikslus;
- b) 6 % visos sumos, skirtos pagal Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslą.

2. Kiekvienam iš trijų tikslų techninės paramos veiksmai, neviršijant 1 dalyje nustatytų dydžių, iš esmės vykdomi pagal kiekvieną veiksmų programą. Tačiau laikantis papildomumo principo tokie veiksmai gali būti vykdomi iš dalies ir, laikantis 1 dalyje nustatytų bendrų techninės paramos dydžių, konkrečios veiksmų programos forma.

3. Tuo atveju, jei valstybė narė nusprendžia imtis techninės paramos veiksmų pagal kiekvieną veiksmų programą, techninės paramos bendros išlaidų sumos dalis kiekvienai veiksmų programai neviršija 1 dalyje nustatytų dydžių.

Šiuo atveju, kai techninės paramos veiksmai taip pat vykdomi konkrečios veiksmų programos forma, dėl techninės paramos bendros išlaidų sumos tokioje konkrečioje programoje bendros techninės paramos iš fondų skirtų lėšų dalis neviršys 1 dalyje nustatytų dydžių.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

VEIKSMINGUMAS

I SKYRIUS

Vertinimas

47 straipsnis

Bendrosios nuostatos

1. Vertinimais siekiama pagerinti fondų skiriamos paramos kokybę, veiksmingumą ir nuoseklumą bei veiksmų programų strategiją ir įgyvendinimą, atsižvelgiant į konkrečias struktūrines problemas, su kuriomis susiduria atitinkamos valstybės narės ir regionai, tuo pačiu atsižvelgiant į tvaraus vystymosi tikslą bei atitinkamus Bendrijos teisės aktus dėl poveikio aplinkai ir struktūrinio aplinkos įvertinimo.

2. Vertinimas gali būti atliekamas strateginiu požiūriu, kad galima būtų patikrinti, kaip kinta programa arba kelios programos pagal Bendrijos ir nacionalinius prioritetus, arba jis gali būti atliekamas veiklos požiūriu, siekiant paremti veiksmų programos stebėseną. Vertinama prieš programavimo laikotarpį, jo metu ir jam pasibaigus.

3. Laikantis 13 straipsnyje nustatyto proporcingumo principo, už vertinimą atsako atitinkamai valstybė narė arba Komisija.

Vertinimus atlieka vidaus arba nepriklausomi ekspertai arba įstaigos, funkcinio požiūriu nepriklausomi nuo 59 straipsnio b ir c punktuose nurodytų institucijų. Rezultatai skelbiami pagal taikytinas taisykles dėl galimybės susipažinti su dokumentais.

4. Vertinimai finansuojami iš techninės paramos biudžeto.

5. Komisija teikia preliminarias rekomendacijas dėl vertinimo metodų, įskaitant kokybės standartus, laikydamosi 103 straipsnio 2 dalyje nustatytos tvarkos.

48 straipsnis

Valstybių narių atsakomybė

1. Valstybės narės suteikia išteklius, būtinus vertinimams atlikti, organizuoja reikalingų duomenų parengimą bei surinkimą ir naudoja stebėsenos sistemos teikiamą įvairių rūšių informaciją.

Pagal Konvergencijos tikslą ir laikydamosi 13 straipsnyje nustatyto proporcingumo principo jos taip pat tam tikrais atvejais

gali parengti vertinimo planą, kuriame nurodoma orientacinė vertinimo veikla, kurią valstybė narė ketina vykdyti skirtingais įgyvendinimo etapais.

2. Valstybės narės atskirai atlieka kiekvienos Konvergencijos tikslo veiksmų programos *ex ante* vertinimą. Tinkamai pagrįstais atvejais ir atsižvelgdamos į 13 straipsnyje nustatytą proporcingumo principą ir laikydamosi Komisijos bei valstybės narės susitarimo, valstybės narės taip pat gali atlikti daugiau nei vienos veiksmų programos atskirą *ex ante* vertinimą.

Pagal Regioninio konkurencingumo ir užimtumo tikslą valstybės narės atlieka visų veiksmų programų *ex ante* vertinimą arba kiekvieno fondo vertinimą, arba kiekvieno prioriteto vertinimą, arba kiekvienos veiksmų programos vertinimą.

Pagal Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslą valstybės narės kartu atlieka kiekvienos veiksmų programos arba kelių veiksmų programų *ex ante* vertinimą.

Už *ex ante* vertinimų atlikimą atsako už programavimo dokumentų parengimą atsakinga institucija.

Ex ante vertinimo tikslas – optimizuoti biudžetinių lėšų paskirstymą pagal veiksmų programas ir pagerinti programavimo kokybę. Vertinimu nustatomi ir įvertinami skirtumai, spragos ir vystymosi galimybės, siekiami tikslai, laukiami rezultatai, skaičiais išreikšti tikslai, regionui siūlomos strategijos darna (jei reikia), pridėtinė vertė Bendrijos lygiu, atsižvelgimo į Bendrijos prioritetus mastas, ankstesnio programavimo patirtis bei įgyvendinimo, stebėsenos, vertinimo ir finansų valdymo procedūrų kokybė.

3. Programavimo laikotarpiu valstybės narės turi atlikti vertinimus, susijusius su veiksmų programų stebėseną, visų pirma tais atvejais, kai stebėseną parodo, kad buvo gerokai nutolta nuo pirminių tikslų arba kai siūloma peržiūrėti veiksmų programas, kaip nurodyta 33 straipsnyje. Rezultatai siunčiami veiksmų programos stebėsenos komitetui ir Komisijai.

49 straipsnis

Komisijos atsakomybė

1. Komisija gali atlikti strateginį vertinimą.

2. Savo iniciatyva ir bendradarbiaudama su atitinkama valstybe narė Komisija gali atlikti vertinimus, susijusius su veiksmų programų stebėseną, kai programų stebėseną parodo, kad buvo gerokai nutolta nuo pirminių tikslų. Rezultatai siunčiami veiksmų programų stebėsenos komitetui.

3. Komisija, glaudžiai bendradarbiaudama su valstybe narė ir vadovaujančiomis institucijomis, atlieka kiekvieno tikslo *ex post* vertinimą.

Ex post vertinimas apima kiekvieno tikslo visas veiksmų programas; jo metu nagrinėjama lėšų naudojimo mastas, fondo programavimo efektyvumas ir veiksmingumas, ir socialinis bei ekonominis poveikis.

Jis atliekamas kiekvieno tikslo atžvilgiu ir juo siekiama parengti išvadas dėl ekonominės ir socialinės sanglaudos politikos.

Vertinimu nustatomi veiksniai, prisidėję prie sėkmingo arba nesėkmingo veiksmų programų įgyvendinimo, bei tinkama praktika.

Ex post vertinimas užbaigiamas iki 2015 m. gruodžio 31 d.

II SKYRIUS

Rezervai

50 straipsnis

Nacionalinis įgyvendinimo rezervas

1. Savo iniciatyva valstybė narė konvergencijos tikslui ir (arba) regioninio konkurencingumo ir užimtumo tikslui gali nuspręsti nustatyti nacionalinį sėkmingo įgyvendinimo rezervą, kurį sudarytų 3 % bendros kiekvienam tikslui jos skiriamų asignavimų sumos.

2. Valstybei narėi nusprendus nustatyti tokį rezervą, ne vėliau kaip iki 2011 m. birželio 30 d. ji pagal kiekvieną iš tikslų įvertina savo veiksmų programų įgyvendinimą.

3. Ne vėliau kaip iki 2011 m. gruodžio 31 d. Komisija, remdamasi kiekvienos valstybės narės pasiūlymais ir glaudžiai su ja konsultuodamasi, paskirsto nacionalinį sėkmingo įgyvendinimo rezervą.

51 straipsnis

Nacionalinis nenumatytų atvejų rezervas

Savo iniciatyva valstybė narė gali atidėti 1 % struktūrinio fondo metinės paramos sumos konvergencijos tikslui ir 3 % struktūrinio fondo metinės paramos sumos regioninio konkurencingumo ir užimtumo tikslui, kad turėtų lėšų padengti išlaidas, patirtas dėl nenumatytų vietos ar sektorių krizių, susijusių su ekonominiu ir socialiniu pertvarkymu arba prekybos atvėrimo padariniais.

Valstybė narė gali paskirstyti kiekvienam tikslui skirtą rezervą konkrečiai nacionalinei programai arba veiksmų programoms.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

FONDŲ FINANSINĖ PARAMA

I SKYRIUS

Fondų parama

52 straipsnis

Paramos dydžių koregavimas

Fondų parama gali būti koreguojama atsižvelgiant į:

- a) konkrečių problemų, ypač ekonominio, socialinio ar teritorinio pobūdžio problemų, rimtumą;
- b) kiekvienos prioritutinės krypties svarbą Bendrijos prioritetams, išdėstytiems Bendrijos strateginėse gairėse dėl sanglaudos, taip pat nacionaliniams ir regioniniams prioritetams;
- c) aplinkos apsaugą ir jos gerinimą, pirmiausia taikant atsargumo principą, prevencinių veiksmų principą ir principą „teršėjas moka“;
- d) privataus finansavimo sutelkimo mastą atitinkamose srityse, pirmiausia remiantis valstybės ir privataus sektoriaus partnerystėmis;
- e) tarpregioninio bendradarbiavimo, nurodyto 37 straipsnio 6 dalies b punkte, įtraukimą pagal konvergencijos ir regioninio konkurencingumo ir užimtumo tikslus;
- f) pagal regioninio konkurencingumo ir užimtumo tikslą – vietoves, turinčias geografinių arba gamtinių kliūčių, kurios apibrėžiamos taip:
 - i) salose esančios valstybės narės, kurios atitinka Sanglaudos fondo finansavimo reikalavimus, ir kitos salos, išskyrus salas, kuriose yra valstybės narės sostinė arba kurios turi fiksuotą jungtį su pagrindine valstybės teritorija;
 - ii) kalnuotos vietovės, apibrėžtos valstybės narės nacionalinės teisės aktuose;
 - iii) retai (mažiau kaip 50 gyventojų viename kvadratiname kilometre) ir labai retai (mažiau kaip 8 gyventojai viename kvadratiname kilometre) apgyvendintos vietovės;
 - iv) vietovės, kurios 2004 m. balandžio 30 d. buvo Bendrijos išorės sienos ir kurios nuo kitos dienos po šios datos nustojo tokiomis būti.

53 straipsnis

Fondų parama

1. Fondų parama veiksmų programų lygiu apskaičiuojama atsižvelgiant į:

- a) bendras finansavimo reikalavimus atitinkančias išlaidas, apimančias viešąsias ir privačias išlaidas;
- b) arba viešąsias finansavimo reikalavimus atitinkančias išlaidas.

2. Fondų paramai konvergencijos ir regioninio konkurencingumo ir užimtumo tikslų veiksmų programų lygiu taikomos III priede nustatytos viršutinės ribos.

3. Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslo veiksmų programoms, kai ne mažiau kaip vienas dalyvis priklauso valstybėms narėms, kurių vidutinis bendrasis vidaus produktas (BVP) vienam gyventojui 2001–2003 m. buvo mažesnis nei 85 % 25 ES narių vidurkio tuo pačiu laikotarpiu, ERPF parama neviršija 85 % finansavimo reikalavimus atitinkančių išlaidų. Visoms kitoms veiksmų programoms ERPF parama neviršija 75 % finansavimo reikalavimus atitinkančių išlaidų, kurias bendrai finansuoja ERPF.

4. Fondų paramai prioritetinių kryptių lygiu III priedo 3 dalyje nustatytos viršutinės ribos netaikomos. Tačiau jos nustatomos tam, kad būtų laikomasi fondų paramos didžiausios sumos ir kiekvieno fondo didžiausių paramos dydžių veiksmų programų lygiu.

5. Veiksmų programoms, kurias bendrai finansuoja:

- a) ERPF ir Sanglaudos fondas; arba
- b) ERPF ir (arba) Sanglaudas fondas, skiriant papildomus asignavimus II priede numatytiems atokiausiems regionams,

veiksmų programą patvirtinančiame sprendime atskirai nustatomas kiekvieno fondo paramos didžiausias dydis ir didžiausia suma bei paskirstymas.

6. Veiksmų programą patvirtinančiame Komisijos sprendime kiekvienai veiksmų programai ir kiekvienai prioritetinei krypčiai nustatomas kiekvieno fondo paramos didžiausias dydis ir didžiausia suma. Sprendime atskirai nurodomi asignavimai regionams, gaunantiems pereinamojo laikotarpio paramą.

54 straipsnis

Kitos nuostatos

1. Fondų parama kiekvienai prioritetinei krypčiai yra ne mažesnė nei 20 % finansavimo reikalavimus atitinkančių viešųjų išlaidų.

2. Komisijos iniciatyva arba jos vardu įgyvendinamos techninės paramos priemonės gali būti finansuojamos 100 %.

3. Per atitikties finansavimo reikalavimus laikotarpį, nurodytą 56 straipsnio 1 dalyje:

- a) prioritetinei krypčiai vienu metu gali būti teikiama parama tik iš vieno fondo ir tik vienam tikslui;
- b) vienu metu veiksmui gali būti teikiama fondo parama tik pagal vieną veiksmų programą;
- c) veiksmui neteikiama fondo parama, viršijanti paskirtas bendras viešąsias išlaidas.

4. Teikiant valstybės pagalbą įmonėms pagal Sutarties 87 straipsnį, pagal veiksmų programas skiriama viešoji pagalba negali viršyti valstybės pagalbos viršutinių ribų.

5. Išlaidos, kurias fondai bendrai finansuoja, negali būti finansuojamos kito Bendrijos finansinio instrumento lėšomis.

II SKYRIUS

Projektai, iš kurių gaunamos pajamos

55 straipsnis

Projektai, iš kurių gaunamos pajamos

1. Šiame reglamente projektas, iš kurio gaunamos pajamos, yra veiksmas, susijęs su investicijomis į infrastruktūrą, už kurios naudojimą naudotojai tiesiogiai moka mokesčius, arba veiksmas, susijęs su žemės ar pastatų pardavimu arba nuoma arba kitu mokamų paslaugų teikimu.

2. Finansavimo reikalavimus atitinkančios išlaidos projektams, iš kurių gaunamos pajamos, neviršija išlaidų investicijoms einamosios vertės, atėmus grynąjį pajamų iš investicijų per konkretų ataskaitinį laikotarpį einamąją vertę

- a) investicijoms į infrastruktūrą; arba
- b) kitiems projektams, kai iš anksto įmanoma objektyviai apskaičiuoti pajamas.

Tuo atveju, kai bendro finansavimo reikalavimus atitinka ne visos išlaidos investicijoms, grynosios pajamos proporcingai paskirstomos finansavimo reikalavimus atitinkančioms ir jų neatitinkančioms išlaidų investicijoms dalims.

Apskaičiuojant šias pajamas, vadovaujanti institucija atsižvelgia į atitinkamai investicijų kategorijai taikytiną ataskaitinį laikotarpį, projekto kategoriją, pelningumą, kurio paprastai tikimasi iš atitinkamos kategorijos investicijų, į principo „teršėjas moka“ taikymą bei prirėkus į teisingumo sumetimus susijusius su atitinkamos valstybės narės santykine grove.

3. Tais atvejais, kai pajamų objektyviai apskaičiuoti iš anksto neįmanoma, per penkerius metus nuo veiksmo užbaigimo gautos pajamos atskaitomos iš išlaidų, apie kurias buvo pranešta Komisijai. Atskaitymus daro tvirtinanti institucija ne vėliau kaip iš dalies arba galutinai užbaigiant vykdyti veiksmų programą. Atitinkamai koreguojamas galutinio mokėjimų balanso pareiškimas.

4. Tais atvejais, kai praėjus ne daugiau kaip trejiems metams po veiksmų programos užbaigimo, nustatoma, kad iš veiksmo buvo gauta pajamų, į kurias pagal 2 ir 3 dalis nebuvo atsižvelgta, tokios pajamos, apskaičiuotos proporcingai fondų suteiktai paramai, sugrąžinamos į Europos Sąjungos bendrąjį biudžetą.

5. Nepažeisdamos išpareigojimų pagal 70 straipsnio 1 dalį, valstybės narės gali patvirtinti pajamų, gautų iš veiksmų, kurių bendros išlaidos nesiekia 200 000 EUR, priežiūros tvarką, proporcingą atitinkamoms sumoms.

6. Šis straipsnis netaikomas projektams, kuriems taikomos taisyklės dėl valstybės pagalbos, kaip apibrėžta Sutarties 87 straipsnyje.

III SKYRIUS

Išlaidų tinkamumas finansuoti

56 straipsnis

Išlaidų tinkamumas finansuoti

1. Išlaidos, įskaitant numatytas didelės apimties projektams, yra tinkamos finansuoti iš fondų, jeigu jos faktiškai buvo sumokėtos laikotarpiu nuo veiksmų programų pateikimo Komisijai arba nuo 2007 m. sausio 1 d., priklausomai nuo to, kuri data yra ankstesnė, iki 2015 m. gruodžio 31 d. Veiksmai neturi būti užbaigti iki pirmosios išlaidų tinkamumo finansuoti dienos.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, paramos gavėjų įgyvendinant veiksmus sumokėtomis išlaidomis gali būti laikomi įnašai natūra, nusidėvėjimo išlaidos ir pridėtinės išlaidos esant šioms sąlygoms:

- a) atitikties finansavimo reikalavimams taisyklės, priimtos pagal 4 dalį, numato, kad tokios išlaidos atitinka finansavimo reikalavimus;
- b) išlaidų dydis pagrindžiamas apskaitos dokumentais, turinčiais sąskaitoms lygiavertę įrodomąją vertę;
- c) įnašų natūra atveju, bendras finansavimas iš fondų neviršija visos finansavimo reikalavimus atitinkančios sumos atėmus tokių įnašų vertę;

3. Išlaidos atitinka finansavimo iš fondų reikalavimus tik tuo atveju, jei jos susijusios su veiksmis, dėl kurių sprendimą priėmė atitinkamai veiksmų programai vadovaujanti institucija arba jei jis buvo priimtas jos atsakomybe, remiantis stebėsenos komiteto nustatytais kriterijais.

Naujos išlaidos, kurios pridamos peržiūrint 33 straipsnyje nurodytą veiksmų programą, pradeda atitikti finansavimo reikalavimus nuo tos dienos, kai Komisijai pateikiamas prašymas peržiūrėti veiksmų programą.

4. Išlaidų atitikimo finansavimo reikalavimams taisyklės nustatomos nacionaliniu lygiu, laikantis išimčių, numatytų kiekvieno fondo konkrečiuose reglamentuose. Jos taikomos visoms pagal veiksmų programą deklaruotoms išlaidoms.

5. Šio straipsnis nedaro įtakos 45 straipsnyje nurodytomis išlaidoms.

IV SKYRIUS

Veiksmų patvarumas

57 straipsnis

Veiksmų patvarumas

1. Valstybė narė arba vadovaujanti institucija užtikrina, kad veiksmui būtų toliau teikiama fondų parama tik tuo atveju, jei per penkerius metus nuo veiksmo užbaigimo arba trejus metus nuo veiksmo užbaigimo valstybėse narėse, kurios pasinaudojo galimybe sutrumpinti šį terminą siekdamos išlaikyti investicijas arba MVĮ sukurtas darbo vietas, veiksmo nepadaroma esminių pakeitimų:

- a) turinčių įtakos jo pobūdžiui arba įgyvendinimo sąlygoms, arba bendrovei ar valstybinei įstaigai suteikiančių pernelyg didelį pranašumą; ir
- b) kurias lėmė infrastruktūros objekto nuosavybės pobūdžio pasikeitimas arba gamybinės veiklos nutraukimas.

2. Valstybė narė ir vadovaujanti institucija 67 straipsnyje numatytoje metinėje įvykdymo ataskaitoje informuoja Komisiją apie visus 1 dalyje nurodytus pakeitimus. Komisija informuoja kitas valstybes nares.

3. Neteisėtai sumokėtos sumos susigrąžinamos pagal 98–102 straipsnius.

4. Valstybės narės ir Komisija užtikrina, kad įmonėms, kurioms, perkėlus gamybinę veiklą valstybėje narėje arba į kitą valstybę narę, taikoma arba buvo taikoma išieškojimo procedūra pagal šio straipsnio 3 dalį, nebūtų skiriama fondų parama.

VI ANTRAŠTINĖ DALIS

VALDYMAS, STEBĖSENA IR KONTROLĖ

I SKYRIUS

Valdymo ir kontrolės sistemos

58 straipsnis

Bendrieji valdymo ir kontrolės sistemų principai

Valstybių narių parengtose veiksmų programų valdymo ir kontrolės sistemose:

- a) apibrėžiamos atitinkamų įstaigų valdymo ir kontrolės funkcijos bei funkcijų pasiskirstymas kiekvienoje įstaigoje;

- b) numatoma, kad turi būti laikomasi principo, pagal kurį šių įstaigų tarpusavio funkcijos ir funkcijos šiose įstaigose yra atskirtos;
- c) numatomos procedūros, užtikrinančios pagal veiksmų programą deklaruojamų išlaidų teisingumą ir reguliarumą;
- d) numatomos patikimos kompiuterizuotos apskaitos, stebėsenos ir finansinių ataskaitų teikimo sistemos;
- e) numatoma informavimo ir stebėsenos sistema tais atvejais, kai atsakingoji įstaiga patiki vykdyti užduotis kitai įstaigai;
- f) numatoma sistemų veikimo audito tvarka;
- g) numatomos tinkamos audito sekos užtikrinimo sistemos ir procedūros;
- h) numatomos informavimo apie pažeidimus bei neteisėtai sumokėtų sumų susigrąžinimą ir stebėsenos procedūros.

59 straipsnis

Institucijų skyrimas

1. Kiekvienai veiksmų programai valstybė narė skiria:
 - a) vadovaujančią instituciją: tai yra nacionalinė, regioninė arba vietos valdžios institucija arba valstybinė ar privati įstaiga, valstybės narės paskirta vadovauti konkrečiai veiksmų programai;
 - b) tvirtinančią instituciją: tai yra nacionalinė, regioninė arba vietos valdžios institucija arba įstaiga, valstybės narės paskirta tvirtinti išlaidų ataskaitas ir mokėjimo paraišką prieš siunčiant jas Komisijai;
 - c) audito instituciją: tai yra nacionalinė, regioninė arba vietos valdžios institucija ar įstaiga, funkciškai nepriklausoma nuo vadovaujančios institucijos ir tvirtinančios institucijos, valstybės narės paskirta kiekvienai veiksmų programai bei turinti užtikrinti veiksmingą valdymo bei kontrolės sistemos veikimą.

Tą pačią instituciją galima skirti daugiau nei vienai veiksmų programai.

 2. Valstybė narė gali paskirti vieną ar kelias tarpines įstaigas, kurios vykdytų kelias arba visas vadovaujančios arba tvirtinančios institucijos užduotis minėtos institucijos atsakomybe.
 3. Valstybė narė nustato taisykles, reglamentuojančias jos santykius su 1 dalyje nurodytomis institucijomis ir jų santykius su Komisija.

Nepažeidžiant šio reglamento, valstybė narė nustato 1 dalyje nurodytų institucijų, kurios savo užduotis vykdo visiškai laiky-

damosi tos valstybės narės institucijų, teisinių ir finansinių sistemų reikalavimų, savitarpio santykius.

4. Taikant 58 straipsnio b punktą, kelios arba visos 1 dalyje nurodytos institucijos gali būti tos pačios įstaigos dalimi.

5. Veiksmų programoms pagal Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslų Reglamente (EB) Nr. 1080/2006 nustatomos konkrečios valdymo ir kontrolės taisyklės.

6. Komisija 103 straipsnio 3 dalyje nurodyta tvarka priima 60, 61 ir 62 straipsnių įgyvendinimo taisykles.

60 straipsnis

Vadovaujančios institucijos funkcijos

Vadovaujanti institucija atsako už veiksmų programos valdymą ir įgyvendinimą laikantis patikimo finansų valdymo principo, ir visų pirma:

- a) užtikrina, kad veiksmai finansavimui būtų atrinkti vadovaujantis veiksmų programai taikytiniais kriterijais ir kad visą jų įgyvendinimo laikotarpį jie atitiktų galiojančias Bendrijos ir nacionalines taisykles;
- b) patvirtina, kad bendrai finansuojami produktai yra pateikti bei paslaugos suteiktos ir tai, ar paramos gavėjų deklaruotos su veiksmis susijusios išlaidos buvo faktiškai patirtos ir atitinka Bendrijos bei nacionalines taisykles; atskirų veiksmų patikrinimą vietoje galima atlikti atrankos būdu, laikantis išsamių taisyklių, kurias Komisija turi patvirtinti 103 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka;
- c) užtikrina, kad veiktų kompiuterizuota apskaitos dokumentų apie kiekvieną pagal veiksmų programą vykdomą veiksmą registravimo bei saugojimo sistema, ir kad būtų renkami finansų valdymui, stebėsenai, patikrinimams, auditui bei vertinimui reikalingi duomenys apie įgyvendinimą;
- d) užtikrina, kad paramos gavėjai ir kitos veiksmus įgyvendinančios įstaigos turėtų atskirą apskaitos sistemą arba tinkamą visų su veiksmu susijusių sandorių apskaitos kodeksą, nepažeidžiant nacionalinių apskaitos taisyklių;
- e) užtikrina, kad 48 straipsnio 3 dalyje nurodytos veiksmų programos būtų vertinamos pagal 47 straipsnį;
- f) nustato procedūras, užtikrinančias, kad visi su išlaidomis ir auditu susiję dokumentai, reikalingi tinkamai audito sekai garantuoti, būtų saugomi laikantis 90 straipsnio reikalavimų;

- g) užtikrina, kad tvirtinanti institucija gautų visą būtiną informaciją apie tvirtinimo tikslais atliktas su išlaidomis susijusias procedūras ir patikrinimus;
 - h) teikia gaires stebėsenos komiteto darbui ir pateikia šiam komitetui būtinus dokumentus, kad būtų galima vykdyti veiksmų programos įgyvendinimo kokybės stebėseną atsižvelgiant į jos konkrečius tikslus;
 - i) rengia metines ir galutines įgyvendinimo ataskaitas, o jas patvirtinus stebėsenos komitetui, teikia jas Komisijai;
 - j) užtikrina, kad būtų laikomasi informavimo ir viešumo reikalavimų, nustatytų 69 straipsnyje;
 - k) teikia Komisijai informaciją, kad ji galėtų įvertinti didelės apimties projektus.
- a) užtikrinti, kad, siekiant patikrinti, ar veiksmų programos valdymo ir kontrolės sistemos veikia efektyviai, būtų atliekamas auditas;
 - b) užtikrinti, kad būtų atliekamas tinkamai atrinktų operacijų auditas, siekiant patikrinti deklaruotas išlaidas;
 - c) per devynis mėnesius nuo veiksmų programos patvirtinimo pateikti Komisijai audito strategiją, nurodant įstaigas, kurios atliks a ir b punktuose nurodytą auditą, naudotiną metodą, veiksmų audito atrankos metodą ir preliminarų audito planą, užtikrinantį, kad bus patikrintos pagrindinės įstaigos ir kad auditas bus atliekamas tolygiai visu programavimo laikotarpiu.

61 straipsnis

Tvirtinančios institucijos funkcijos

Veiksmų programą tvirtinanti institucija yra visų pirma atsakinga už:

- a) patvirtintų išlaidų ataskaitų ir paraiškų dėl mokėjimo parengimą ir pateikimą Komisijai;
- b) patvirtinimą, kad:
 - i) išlaidų ataskaita yra tiksli, grindžiama patikimomis apskaitos sistemomis ir parengta remiantis patikrinamais patvirtinamaisiais dokumentais;
 - ii) deklaruotos išlaidos atitinka taikomas Bendrijos ir nacionalines taisykles ir buvo patirtos vykdant veiksmus, atrinktus finansavimui pagal programai taikytinus kriterijus bei laikantis Bendrijos ir nacionalinių taisyklių;
- c) užtikrinimą tvirtinimo tikslais, kad iš vadovaujančios institucijos ji gavo tinkamą informaciją apie įvykdytas procedūras ir patikrinimus, susijusius su išlaidų ataskaitose nurodytomis išlaidomis;
- d) atsižvelgimą tvirtinimo tikslais į visų auditų, kuriuos atliko audito institucija arba kurie buvo atlikti jos atsakomybe, rezultatus;
- e) Komisijai deklaruotų išlaidų apskaitos įrašų saugojimą kompiuterinėse laikmenose;
- f) susigrąžintinių sumų apskaitą ir išimtų sumų apskaitą panaikinus dalį veiksmui skirtos paramos arba visą paramą. Susigrąžintos sumos sugrąžinamos į Europos Sąjungos bendrąjį biudžetą iki veiksmų programos vykdymo pabaigos, išskaitant jas iš kitos išlaidų ataskaitos.

62 straipsnis

Audito institucijos funkcijos

1. Veiksmų programos audito institucija visų pirma turi:

Jeigu bendra sistema taikoma kelioms veiksmų programoms, gali būti pateikta viena bendra audito strategija;

- d) 2008–2015 m. iki kiekvienų metų gruodžio 31 d.:

- i) pateikti Komisijai metinę kontrolės ataskaitą, nurodant audito, atlikto per praėjusį 12 mėnesių laikotarpį, pasibaigusį atitinkamų metų birželio 30 d., pagal veiksmų programos audito strategiją, rezultatus ir programos valdymo ir kontrolės sistemose nustatytus trūkumus. Pirmoji ataskaita, kuri turi būti pateikta iki 2008 m. gruodžio 31 d., apima 2007 m. sausio 1 d.–2008 m. birželio 30 d. laikotarpį. Informacija apie auditą, atliktą po 2015 m. liepos 1 d., įtraukiama į galutinę kontrolės ataskaitą, patvirtinančią e punkte nurodytą deklaraciją dėl užbaigimo;
- ii) remdamasi jos atsakomybe atliktos kontrolės ir audito rezultatais pateikti nuomonę apie tai, ar valdymo ir kontrolės sistema veikia efektyviai ir gali deramai užtikrinti, kad Komisijai pateiktos išlaidų ataskaitos yra teisingos ir dėl to būtų deramai užtikrinta, kad pagrindiniai sandoriai yra teisėti ir reguliarūs;
- iii) prireikus pagal 88 straipsnį pateikti deklaraciją dėl dalinio užbaigimo, kurioje būtų įvertintas susijusių išlaidų teisėtumas ir reguliarumas.

Jeigu bendra sistema taikoma kelioms veiksmų programoms, i papunktyje nurodytą informaciją galima pateikti vienoje bendroje ataskaitoje, o pagal ii ir iii papunkčius pateiktos nuomonė ir deklaracija gali apimti visas susijusias veiksmų programas;

- e) ne vėliau kaip iki 2017 m. kovo 31 d. pateikti Komisijai deklaraciją dėl užbaigimo, kurioje būtų įvertintas paraiškos galutiniam likučiui apmokėti pagrįstumas ir galutinėje išlaidų ataskaitoje nurodytų sandorių, kuriais ji pagrįsta, teisėtumas ir reguliarumas; deklaracija patvirtinama galutine kontrolės ataskaita.

2. Audito institucija užtikrina, kad atliekant auditą būtų atsižvelgiama į tarptautiniu mastu pripažintus audito standartus.

3. Jeigu 1 dalies a ir b punktuose nurodytą auditą ir kontrolę atlieka ne audito institucija, o kitos įstaigos, audito institucija užtikrina, kad tokios įstaigos būtų pakankamai funkciškai nepriklausomos.

4. Komisija pateikia savo pastabas dėl audito strategijos, pateiktos pagal 1 dalies c punktą, ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo jos gavimo. Pastabų nepateikus per nurodytą laikotarpį, audito strategija laikoma patvirtinta.

II SKYRIUS

Stebėseną

63 straipsnis

Stebėsenos komitetas

1. Valstybė narė, pritariant vadovaujančiai institucijai, per tris mėnesius nuo tos dienos, kai valstybei narei buvo pranešta apie veiksmų programos patvirtinimą, įsteigia stebėsenos komitetą kiekvienai veiksmų programai. Kelioms veiksmų programoms galima įsteigti vieną bendrą stebėsenos komitetą.

2. Kiekvienas stebėsenos komitetas parengia savo darbo tvarkos taisykles pagal atitinkamos valstybės narės institucinę, teisinę ir finansinę sistemą ir vadovaujančiai institucijai pritarus jas patvirtina, kad galėtų vykdyti pagal šį reglamentą jam skirtus uždavinius.

64 straipsnis

Sudėtis

1. Stebėsenos komitetui pirmininkauja valstybės narės arba vadovaujančios institucijos atstovas.

Jo sudėtį nustato valstybė narė, pritarus vadovaujančiai institucijai.

2. Komisijos atstovas savo iniciatyva arba stebėsenos komiteto prašymu dalyvauja stebėsenos komiteto darbe patarėjo teisėmis. EIB ir EIF atstovas patarėjo teisėmis gali dalyvauti svarstant tas veiksmų programas, prie kurių finansavimo prisideda EIB arba EIF.

65 straipsnis

Uždaviniai

Stebėsenos komitetas įsitikina veiksmų programos įgyvendinimo efektyvumu ir kokybe atsižvelgdamas į šias nuostatas:

a) jis nagrinėja ir patvirtina finansuojamų veiksmų atrankos kriterijus per šešis mėnesius nuo veiksmų programos patvir-

tinimo dienos ir patvirtina minėtų kriterijų pakeitimus atsižvelgdamas į programavimo poreikius;

b) remdamasis vadovaujančios institucijos pateiktais dokumentais, jis reguliariai tikrina, kokia pažanga padaryta siekiant konkrečių veiksmų programos tikslų;

c) jis nagrinėja įgyvendinimo rezultatus, visų pirma tai, ar buvo įvykdyti kiekvienai prioritetinei krypčiai nustatyti tikslai, ir 48 straipsnio 3 dalyje nurodytų įvertinimų rezultatus;

d) jis nagrinėja ir tvirtina 67 straipsnyje nurodytas metines ir galutines įgyvendinimo ataskaitas;

e) jis informuojamas apie metinę kontrolės ataskaitą arba apie ataskaitos dalį, susijusią su atitinkama veiksmų programa, ir apie visas susijusias pastabas, kurias gali pateikti Komisija išnagrinėjusi minėtą ataskaitą arba pastabas, susijusias su ta ataskaitos dalimi;

f) jis gali siūlyti vadovaujančiai institucijai pataisyti ar peržiūrėti veiksmų programą, kad būtų galima pasiekti 3 straipsnyje nurodytus fondų tikslus arba kad pagerėtų jos valdymas, įskaitant finansų valdymą;

g) jis nagrinėja ir tvirtina visus pasiūlymus iš dalies pakeisti Komisijos sprendimo dėl fondų paramos turinį.

66 straipsnis

Stebėsenos priemonės

1. Vadovaujanti institucija ir stebėsenos komitetas užtikrina, kad veiksmų programa būtų įgyvendinama kokybiškai.

2. Vadovaujanti institucija ir stebėsenos komitetas vykdo stebėseną, remdamiesi veiksmų programoje nurodytais finansiniais rodikliais bei 37 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytais rodikliais.

Jei tai įmanoma atsižvelgiant į paramos pobūdį, statistiniai duomenys suskirstomi pagal lytį ir pagal paramą gaunančių įmonių dydį.

3. Šiuo tikslu Komisija ir valstybės narės keičiasi duomenimis elektroniniu būdu, laikydamosi 103 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka Komisijos priimtų šio reglamento įgyvendinimo taisyklių.

67 straipsnis

Metinė ataskaita ir galutinė įgyvendinimo ataskaita

1. Pirmą kartą 2008 m. ir iki kiekvienų metų birželio 30 d. vadovaujanti institucija išsiunčia Komisijai metinę ataskaitą, o iki 2017 m. kovo 31 d. galutinę ataskaitą dėl veiksmų programos įgyvendinimo.

2. Kad būtų galima susidaryti aiškią nuomonę apie veiksmų programos įgyvendinimą, 1 dalyje nurodytose ataskaitose pateikiama informacija:

a) apie pažangą, padarytą įgyvendinant veiksmų programą ir prioritetines kryptis, atsižvelgiant į jų konkrečius, patikrinamus tikslus, ir išreiškiant skaičiais, jeigu galima tai padaryti ir kai galima tai padaryti, naudojant 37 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytus rodiklius prioritetinės krypties lygiu;

b) apie veiksmų programos finansinį įgyvendinimą, kiekvienai prioritetinei krypciai išsamiai nurodant:

i) išlaidas, kurias apmokėjo paramos gavėjai ir kurios yra nurodytos vadovaujančiai institucijai nusiųstuose mokėjimo reikalavimuose bei atitinkamą valstybės finansinį įnašą;

ii) visus iš Komisijos gautus mokėjimus ir skaičiais išreikštus 66 straipsnio 2 dalyje nurodytus finansinius rodiklius; ir

iii) išlaidas, kurias apmokėjo įstaiga, atsakinga už mokėjimų vykdymą paramos gavėjams,

tam tikrais atvejais apie finansinį įgyvendinimą vietovėse, kurios gauna pereinamojo laikotarpio paramą, informaciją pateikiant atskirai apie kiekvieną veiksmų programą;

c) tik informacijos tikslais pateikiamas preliminarus fondų lėšų suskirstymas į kategorijas laikantis 103 straipsnio 3 dalyje nurodyta tvarka Komisijos priimtų įgyvendinimo taisyklių;

d) apie priemones, kurių ėmėsi vadovaujanti institucija arba stebėsenos komitetas, siekiant užtikrinti kokybišką ir veiksmingą įgyvendinimą, visų pirma:

i) stebėsenos ir vertinimo priemonės, įskaitant susitarimus dėl duomenų rinkimo;

ii) visų svarbių problemų, atsiradusių įgyvendinant veiksmų programą, trumpą išdėstymą ir visas priemones, kurių buvo imtasi, įskaitant tam tikrais atvejais tas, kurių buvo imtasi reaguojant į pagal 68 straipsnio 2 dalį pateiktas pastabas;

iii) techninės paramos panaudojimą;

e) apie priemones, kurių imtasi, kad apie veiksmų programą būtų teikiama informacija ir ji būtų paviešinta;

f) informacija apie svarbias problemas, susijusias su Bendrijos teisės laikymusi, su kuriomis buvo susidurta įgyvendinant veiksmų programą, bei apie priemones, kurių imtasi joms spręsti;

g) tam tikrais atvejais apie pažangą, padarytą vykdant didelės apimties projektus, ir jų finansavimą;

h) apie paramos, kuri buvo grąžinta po to, kai pagal 98 straipsnio 2 dalį buvo panaikintas valstybės finansinis įnašas vadovaujančiai institucijai arba kitai valdžios institucijai veiksmų programos įgyvendinimo laikotarpiu, panaudojimą;

i) apie atvejus, kai buvo nustatyta, kad buvo padaryta esminių pakeitimų pagal 57 straipsnį.

Komisijai perduotos informacijos išsamumas yra proporcingas bendrai atitinkamos veiksmų programos išlaidų sumai. Jei tinka, galima pateikti tokios informacijos santrauką.

Informacija, nurodyta d, g, h ir i punktuose, neįtraukiama, jeigu po paskutiniosios ataskaitos nebuvo padaryta žymesnių pakeitimų.

3. 1 dalyje nurodytos ataskaitos laikomos priimtiniomis, jeigu jose pateikiama visa 2 dalyje išvardyta atitinkama informacija. Komisija informuoja valstybes nares apie metinės ataskaitos priimtumą per 10 darbo dienų nuo jos gavimo datos.

4. Komisija pateikia valstybei narei savo nuomonę apie vadovaujančios institucijos pateiktos priimtinos metinės įgyvendinimo ataskaitos turinį per du mėnesius nuo jos gavimo dienos. Sprendimui dėl galutinės veiksmų programos ataskaitos priimti nustatomas ne ilgesnis nei penkių mėnesių terminas nuo priimtinos ataskaitos gavimo dienos. Jei Komisija per nustatytą terminą nepateikia atsakymo, ataskaita laikoma priimta.

68 straipsnis

Kasmetinis programų nagrinėjimas

1. Kiekvienais metais, pateikus 67 straipsnyje nurodytą metinę įgyvendinimo ataskaitą, Komisija ir vadovaujanti institucija nagrinėja pažangą, padarytą įgyvendinant veiksmų programą, pagrindinius praėjusių metų rezultatus, finansinį įgyvendinimą bei kitus veiksnius, siekdamas pagerinti programos įgyvendinimą.

Taip pat gali būti nagrinėjami visi valdymo ir kontrolės sistemos veikimo aspektai, nurodyti 62 straipsnio 1 dalies d punkto i papunktyje minimoje metinėje kontrolės ataskaitoje.

2. Išnagrinėjus pagal 1 dalį, Komisija gali pateikti pastabas valstybei narei ir vadovaujančiai institucijai, kurios apie tai informuoja stebėsenos komitetą. Valstybė narė informuoja Komisiją, kokių veiksmų buvo imtasi, atsižvelgiant į tas pastabas.

3. Tam tikrais atvejais turint 2000–2006 m. programavimo laikotarpiu suteiktos paramos *ex post* vertinimą, bendri rezultatai gali būti nagrinėjami kito kasmetinio nagrinėjimo metu.

III SKYRIUS

71 straipsnis

Informavimas ir viešumas

69 straipsnis

Informavimas ir viešumas

1. Valstybė narė ir veiksmų programos vadovaujanti institucija pateikia informaciją apie veiksmų programas ir bendrai finansuojamas programas ir ją paskelbia viešai. Informacija skiriama Europos Sąjungos piliečiams ir paramos gavėjams siekiant pabrėžti Bendrijos vaidmenį ir užtikrinti, kad fondų teikiama parama būtų skaidri.

Komisija priima šio straipsnio įgyvendinimo taisykles 103 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka.

2. Veiksmų programos vadovaujanti institucija atsako už jos viešinimą pagal šio reglamento įgyvendinimo taisykles, kurias Komisija priima 103 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka.

IV SKYRIUS

Valstybių narių ir komisijos atsakomybė

1 skirsnis

Valstybių narių atsakomybė

70 straipsnis

Valdymas ir kontrolė

1. Valstybės narės yra atsakingos už veiksmų programų valdymą ir kontrolę, visų pirma įgyvendinant šias priemones:

- a) užtikrinant, kad veiksmų programų valdymo ir kontrolės sistemos būtų nustatytos laikantis 58–62 straipsnių ir veiktų efektyviai;
- b) užkertant kelią pažeidimams, juos nustatant ir ištaisant bei susigrąžinant neteisėtai sumokėtas sumas, tam tikrais atvejais su delpinigių palūkanomis. Jos apie tai praneša Komisijai ir nuolat informuoja Komisiją apie administracinio bei teismo nagrinėjimo eigą.

2. Kai neįmanoma susigrąžinti paramos gavėjui neteisėtai išmokėtų sumų, valstybė narė atsako už prarastų sumų grąžinimą į bendrą Europos Sąjungos biudžetą, nustačius, kad nuostoliai buvo patirti dėl jos klaidos ar aplaidumo.

3. 103 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka Komisija priima šio straipsnio 1 ir 2 dalių įgyvendinimo taisykles.

Valdymo ir kontrolės sistemų kūrimas

1. Iki pirmo tarpinio mokėjimo paraiškos pateikimo arba vėliausiai per dvylika mėnesių nuo kiekvienos veiksmų programos patvirtinimo valstybės narės pateikia Komisijai sistemų aprašymą, nurodydamos visų pirma organizaciją ir procedūras:

- a) vadovujančių, tvirtinančių ir tarpinių institucijų;
- b) audito institucijos ir visų kitų įstaigų, atliekančių auditą jos atsakomybe.

2. Šis aprašymas, nurodytas 1 dalyje, pateikiamas kartu su ataskaita, kurioje išdėstomi sistemų nustatymo vertinimo rezultatai ir pateikiama nuomonė dėl jų atitikties 58–62 straipsniams. Jei šioje nuomonėje esama išlygų, ataskaitoje nurodoma trūkumų rimtumas, o tais atvejais, kai trūkumai siejami ne su visa programa – atitinkama prioritėtinė kryptis ar kryptys. Valstybė narė praneša Komisijai, kokių korekcinų priemonių reikia imtis ir jų įgyvendinimo tvarkaraštį, ir vėliau patvirtina, kad priemonės įgyvendintos ir kad atitinkamos išlygos buvo panaikintos.

Pirmoje pastraipoje nurodyta ataskaita laikoma priimta ir mokamas pirmas tarpinis mokėjimas šiomis aplinkybėmis:

- a) per du mėnesius nuo jos gavimo datos, jei antroje pastraipoje nurodyta nuomonė pateikiama be išlygų ir jei Komisija nepateikia pastabų;
- b) jei nuomonėje pateikiamos išlygos, Komisijai patvirtinus, kad su pagrindiniais sistemų elementais susijusios korekcinės priemonės buvo įgyvendintos ir atitinkamų išlygų buvo atsisakyta, ir jei Komisija per du mėnesius nuo jos patvirtinimo datos nepateikia pastabų.

Tais atvejais, kai išlygos susijusios tik su viena prioritėtine kryptimi, pirmasis tarpinis mokėjimas atliekamas kitoms veiksmų programos prioritėtinėms kryptims, dėl kurių išlygų nėra.

3. 2 dalyje nurodytas ataskaitą ir nuomonę nustato audito institucija arba valstybės ar privati įstaiga, funkciškai nepriklausoma nuo vadovujančios ir tvirtinančios institucijų, kuri atlieka savo darbą atsižvelgdama į tarptautiniu mastu pripažintus audito standartus.

4. Jei kelioms veiksmų programoms taikoma bendra sistema, bendros sistemos apibūdinimas gali būti pateikiamas pagal 1 dalį, kartu pateikiant vieną bendrą ataskaitą ir nuomonę pagal 2 dalį.

5. 103 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka Komisija priima šio straipsnio 1 ir 4 dalių įgyvendinimo taisykles.

2 skirsnis

Komisijos atsakomybė

72 straipsnis

Komisijos atsakomybė

1. Komisija 71 straipsnyje nustatyta tvarka įsitikina, ar valstybės narės yra nustačiusios valdymo ir kontrolės sistemas, atitinkančias 58–62 straipsnius, ir, remdamasi metinėmis kontrolės ataskaitomis ir audito institucijos metine nuomone bei savo atliktu auditu, įsitikina, ar veiksmų programų įgyvendinimo laikotarpiu sistemos veikia efektyviai.

2. Nepažeidžiant valstybių narių atliekamo audito, Komisijos pareigūnai arba įgalioti Komisijos atstovai, pranešę mažiausiai prieš dešimt darbo dienų, išskyrus skubos atvejus, gali atlikti auditą vietoje, įskaitant veiksmų programoje numatytų veiksmų auditą, kad patikrintų, ar valdymo ir kontrolės sistemos veikia efektyviai. Valstybės narės pareigūnai arba įgalioti atstovai gali dalyvauti atliekant tokį auditą. 103 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka Komisija priima šio reglamento įgyvendinimo taisykles dėl audito metu surinktų duomenų naudojimo.

Komisijos pareigūnai ar įgalioti Komisijos atstovai, tinkamai įgalioti atlikti auditą vietoje, turi teisę susipažinti su buhalterijos knygomis ir kitais dokumentais, įskaitant dokumentus ar metaduomenis, parengtus ar gautus ir įrašytus elektroninėse laikmėnose, kurie susiję su fondų finansuojamomis išlaidomis.

Pirmiau minėti įgaliojimai atlikti auditą neturi įtakos taikant nacionalinės teisės aktų nuostatas, pagal kurias tam tikrus veiksmus atlieka tik specialiai pagal nacionalinės teisės aktus paskirti atstovai. Įgalioti Komisijos atstovai *inter alia* nedalyvauja gyvenamoje vietoje atliekamuose patikrinimuose ar oficialiose asmenų apklausose pagal konkrečios valstybės narės nacionalinės teisės aktus. Tačiau jie gali naudotis tokiu būdu gauta informacija.

3. Komisija gali reikalauti, kad valstybė narė atliktų auditą vietoje ir patikrintų, ar sistemos veikia efektyviai arba ar tinkamai sudaryti vienas ar keli sandoriai. Komisijos pareigūnai arba Komisijos įgalioti atstovai gali dalyvauti atliekant tokį auditą.

73 straipsnis

Bendradarbiavimas su valstybių narių audito institucijomis

1. Komisija bendradarbiauja su veiksmų programų audito institucijomis, kad būtų koordinuojami atitinkami jų audito planai ir audito metodai, ir nedelsdama keičiasi rezultatais,

gautais atlikus valdymo ir kontrolės sistemų auditą, siekdama kuo veiksmingiau panaudoti išteklius ir išvengti nepagrįsto darbų dubliavimosi.

Siekdama sudaryti palankesnes sąlygas šiam bendradarbiavimui tais atvejais, kai valstybė narė skiria kelias audito institucijas, valstybė narė gali skirti koordinavimo įstaigą.

Komisija ir audito institucijos bei koordinavimo įstaiga, jei tokia buvo paskirta, reguliariai susitinka, ir bent kartą per metus, išskyrus kai susitaria kitaip, kad kartu išnagrinėtų metinę kontrolės ataskaitą ir nuomonę, pateiktas pagal 62 straipsnį, ir pasiūstų nuomonėmis dėl kitų klausimų, susijusių su veiksmų programų valdymo ir kontrolės gerinimu.

2. Rengdama savo audito strategiją Komisija nustato tas veiksmų programas, dėl kurių nuomonėje dėl sistemos atitikties pagal 71 straipsnio 2 dalį nebuvo išlygų arba jų neliko pritaikius korekcinės priemonės, jei audito institucijos audito strategija yra priimtina ir jei, remiantis Komisijos ir valstybės narės atlikto audito rezultatais, buvo deramai užtikrinta, kad valdymo ir kontrolės sistemos veikia efektyviai.

3. Dėl tų programų Komisija gali padaryti išvadą, kad ji iš esmės gali vadovautis 62 straipsnio 1 dalies d punkto ii papunktyje nurodyta nuomone dėl veiksmingo sistemų funkcionavimo ir kad ji pati atliks auditą vietoje tik tuomet, jei yra įrodymų, kad esama sistemos trūkumų, kurie paveikia išlaidas, patvirtintas Komisijai tiems metams, dėl kurių buvo pateikta 62 straipsnio 1 dalies d punkto ii papunktyje nurodyta nuomonė, kurioje nėra išlygų dėl šių trūkumų.

Jei Komisija padaro tokią išvadą, ji atitinkamai informuoja atitinkamą valstybę narę. Jei yra įrodymų, kad esama trūkumų, Komisija gali pareikalauti, kad valstybė narė atliktų auditą pagal 72 straipsnio 3 dalį arba pati gali atlikti auditą pagal 72 straipsnio 2 dalį.

3 skirsnis

Veiksmų programų kontrolės proporcingumas

74 straipsnis

Proporcingos kontrolės priemonės

1. Veiksmų programoms, kurių visos finansavimo reikalavimus atitinkančios viešosios išlaidos neviršija 750 mln. EUR ir kurioms Bendrijos bendro finansavimo lygis neviršija 40 % visų viešųjų išlaidų:

a) audito institucija neprivalo pateikti Komisijai audito strategijos pagal 62 straipsnio 1 dalies c punktą;

b) jei nuomonė dėl sistemos atitikties pagal 71 straipsnio 2 dalį yra be išlygų ar jei išlygų neliko po to, kai imtasi korekcinų priemonių, Komisija gali padaryti išvadą, kad ji iš esmės gali vadovautis 62 straipsnio 1 dalies d punkto ii papunktyje nurodyta nuomone dėl veiksmingo sistemų funkcionavimo ir kad ji pati atliks auditą vietoje tik tuomet, jei yra įrodymų, kad esama sistemos trūkumų, kurie paveikia išlaidas, patvirtintas Komisijai tiems metams, dėl kurių buvo pateikta 62 straipsnio 1 dalies d punkto ii papunktyje nurodyta nuomonė, kurioje nėra išlygų dėl šių trūkumų.

Jei Komisija padaro tokią išvadą, ji atitinkamai informuoja atitinkamą valstybę narę. Jei yra įrodymų, kad esama trūkumų, Komisija gali pareikalauti, kad valstybė narė atliktų auditą pagal 72 straipsnio 3 dalį arba pati gali atlikti auditą pagal 72 straipsnio 2 dalį.

2. Dėl 1 dalyje nurodytų veiksmų programų valstybė narė gali papildomai naudotis galimybe pagal nacionalines taisykles įsteigti įstaigas ir nustatyti procedūras:

a) vadovaujančios institucijos funkcijoms, susijusioms su bendrai finansuojamų produktų ir paslaugų bei pagal 60 straipsnio b punktą deklaruotų išlaidų patikrinimu, atlikti;

b) tvirtinančios institucijos funkcijoms pagal 61 straipsnį atlikti; ir

c) audito institucijos funkcijoms pagal 62 straipsnį atlikti;

Jei valstybė narė naudojami šia galimybe, ji neprivalo skirti tvirtinančios institucijos ir audito institucijos pagal 59 straipsnio 1 dalies b ir c punktus.

Mutatis mutandis taikomas 71 straipsnis.

Priimdama 60, 61 ir 62 straipsnių įgyvendinimo taisykles Komisija nurodo, kokios nuostatos netaikomos veiksmų programoms, kurių atžvilgiu atitinkama valstybė narė pasinaudojo šioje dalyje nurodyta galimybe.

VII ANTRAŠTINĖ DALIS

FINANSŲ VALDYMAS

I SKYRIUS

Finansų valdymas

1 skirsnis

Biudžetiniai išsipareigojimai

75 straipsnis

Biudžetiniai išsipareigojimai

1. Bendrijos biudžetiniai išsipareigojimai veiksmų programose (toliau – biudžetiniai išsipareigojimai) vykdomi kasmet

kiekvienam fondui ir tikslui 2007 m. sausio 1 d.–2013 m. gruodžio 31 d. laikotarpiu. Pirmasis biudžetinis išsipareigojimas priimamas prieš Komisijai priimant veiksmų programą patvirtinantį sprendimą. Visus vėlesnius išsipareigojimus Komisija paprastai vykdo iki kiekvienų metų balandžio 30 d., remdamasi sprendimu skirti fondų paramą, kaip nurodyta 32 straipsnyje.

2. Kai nebuvo buvo atlikta jokio mokėjimo, valstybė narė gali ne vėliau kaip iki n metų rugsėjo 30 d. prašyti perkelti bet kuriuos veiksmų programų, susijusių su nacionaliniu nenumatytų atvejų rezervu, nurodytu 51 straipsnyje, išsipareigojimus į kitas veiksmų programas. Savo prašyme valstybė narė nurodo veiksmų programas, į kurias išsipareigojimai perkeliama.

2 skirsnis

Bendros mokėjimų taisyklės

76 straipsnis

Bendros mokėjimų taisyklės

1. Komisija vykdo fondų paramos mokėjimus pagal biudžetinius asignavimus. Kiekvienas mokėjimas priskiriamas seniausiam atviram atitinkamo fondo biudžetiniam išsipareigojimui.

2. Mokėjimai apima išankstinius, tarpinius ir galutinio likučio mokėjimus. Juos atlieka valstybės narės paskirta įstaiga.

3. Ne vėliau kaip iki kiekvienų metų balandžio 30 d valstybės narės nusiunčia Komisijai tikėtinų mokėjimų paraiškų preliminaras prognozes einamiesiems ir kitiems finansiniams metams.

4. Komisija ir valstybių narių paskirtos institucijos bei įstaigos su finansiniais sandoriais susijusia informacija keičiasi elektroninėmis priemonėmis pagal įgyvendinimo taisykles, kurias Komisija priima 103 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka. *Force majeure* atvejais, visų pirma, jei sutrinka bendra kompiuterizuota sistema ar nėra patvaraus ryšio, valstybės narės gali perduoti spausdintas išlaidų ataskaitas ir mokėjimo paraiškas.

77 straipsnis

Tarpinių ir galutinio likučio mokėjimų apskaičiavimo bendros taisyklės

Tarpiniai ir galutinio likučio mokėjimai apskaičiuojami taikant bendro finansavimo normą, nustatytą sprendime dėl atitinkamos veiksmų programos kiekvienai prioritetinei krypciai finansavimo, reikalavimus atitinkančioms išlaidoms, nurodytomis pagal tą prioritetinę kryptį kiekvienoje tvirtinančios institucijos patvirtintoje išlaidų ataskaitoje.

Tačiau Bendrijos įnašas tarpiniais ir galutiniais likučio mokėjimais neviršija valstybės finansinio įnašo ir maksimalios fondų paramos sumos, nurodytos kiekvienai prioritetinei krypčiai, kaip nustatyta veiksmų programą patvirtinančiame Komisijos sprendime.

78 straipsnis

Išlaidų ataskaita

1. Kiekvienos prioritetinės krypties išlaidų ataskaitas sudaro pagal 56 straipsnį numatytų finansavimo reikalavimus atitinkančių išlaidų, kurias paramos gavėjai patyrė įgyvendindami veiksmus, bendra suma ir atitinkama valstybės finansinio įnašo suma, sumokėta arba mokėtina paramos gavėjams pagal valstybės finansiniams įnašams nustatytas sąlygas. Paramos gavėjų apmokėtos išlaidos pagrindžiamos išrašytomis sąskaitomis faktūromis arba lygiavertės įrodomosios vertės apskaitos dokumentais.

Tačiau tik pagalbos schemų, kaip apibrėžta Sutarties 87 straipsnyje, atveju be pirmesnėje pastraipoje nustatytų sąlygų paramą skirianti įstaiga paramos gavėjams turi būti sumokėjusi į išlaidų ataskaitą įtrauktas išlaidas atitinkantį valstybės finansinį įnašą.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, valstybės pagalbos, kaip apibrėžta Sutarties 87 straipsnyje, atveju išlaidų ataskaitoje gali būti nurodytos sumos, pagalbą suteikiančios įstaigos avansu išmokamos paramos gavėjams laikantis visų šių sąlygų:

- a) joms taikoma banko garantija arba lygiavertčio poveikio viešoji finansinė priemonė;
- b) jos neviršija 35 % visos paramos gavėjui tam tikram projektui suteikiamos pagalbos sumos;
- c) jos panaudojamos išlaidoms, kurias paramos gavėjai patiria įgyvendinami projektą ir pagrindžiamos išrašytomis sąskaitomis faktūromis arba lygiavertės įrodomosios vertės apskaitos dokumentais ne vėliau kaip po trejų metų nuo avansinio mokėjimo metų arba 2015 m. gruodžio 31 d., atsižvelgiant į tai, kuri data yra ankstesnė; jei taip nėra, atitinkamai pataisoma artimiausia išlaidų ataskaita.

3. Išlaidų ataskaitose kiekvienai veiksmų programai nustatomi 1 dalyje nurodyti elementai, susiję su pereinamojo laikotarpio paramą gaunančiais regionais.

4. Didelės apimties projektų, kaip apibrėžta 39 straipsnyje, atveju į išlaidų ataskaitą gali būti įtrauktos tik išlaidos, susijusios su Komisijos jau patvirtintais didelės apimties projektais.

5. Kai fondų įnašas apskaičiuojamas pagal viešąsias išlaidas, kaip numatyta 53 straipsnio 1 dalyje, bet kuri informacija apie

išlaidas, išskyrus viešąsias išlaidas, nedaro įtakos mokėtina sumai, kuri apskaičiuojama remiantis mokėjimo prašymu.

6. Nukrypstant nuo 1 dalies, 44 straipsnyje apibrėžtiems instrumentams finansų inžinerijos srityje išlaidų ataskaita apima visas išlaidas, sumokėtas steigiant tokius fondus ar holdingo fondus arba juos remiant.

Tačiau dalinai ar galutinai baigiant vykdyti veiksmų programą finansavimo reikalavimus atitinkančios išlaidos yra bendra šių sudedamųjų dalių suma:

- a) visų mokėjimų iš miesto plėtros fondų į investicijas į viešojo ir privačiojo sektorių partnerystes arba kitus projektus, įtrauktus į integruotą miesto plėtros planą; arba
- b) visų mokėjimų investicijoms bendrovėse iš kiekvieno pirmiau minėto fondo; arba
- c) visų pateiktų garantijų, įskaitant garantijų fondų garantijoms skirtas sumas; ir
- d) finansavimo reikalavimus atitinkančių valdymo išlaidų.

Paramos gavėjo patirtoms finansavimo reikalavimus atitinkančioms išlaidoms taikoma bendro finansavimo norma.

Atitinkamai koreguojama atitinkama išlaidų ataskaita.

7. Palūkanos, gautos iš mokėjimų pagal veiksmų programas 44 straipsnyje apibrėžtiems fondams, naudojamos finansuoti miesto plėtros projektus miesto plėtros fondų atveju arba kitai atvejais – instrumentus finansų inžinerijos srityje mažosioms ir vidutinėms įmonėms.

Iš investicijų, kurias daro fondai pagal 44 straipsnį, veiksmui grąžintas lėšas ar lėšas, likusias po to, kai buvo sumokėtos visos garantijos, atitinkamos valstybės narės kompetentingos institucijos dar kartą panaudoja miesto plėtros projektams arba mažosioms ar vidutinėms įmonėms.

79 straipsnis

Išankstinių ir tarpinių mokėjimų kaupimas

1. Bendra kaupiamoji išankstinių ir tarpinių mokėjimų suma negali viršyti 95 % iš fondų veiksmų programai teikiamos paramos.

2. Pasiekus šią viršutinę ribą, tvirtinanti institucija toliau iki n metų gruodžio 31 d. perduoda Komisijai patvirtintą išlaidų ataskaitą, taip pat ne vėliau kaip iki n+1 metų vasario mėn. pabaigos – informaciją apie n metais susigrąžintas kiekvieno fondo sumas.

80 straipsnis

Mokėjimo paramos gavėjams vientisumas

Valstybės narės įsitikina, kad už mokėjimus atsakingos įstaigos užtikrintų, jog paramos gavėjai kuo greičiau gautų visą valstybės finansinių įnašų sumą. Neatimamos ir neišskaičiuojamos jokios sumos, ir neimamas joks papildomas specialus mokestis ar kitas lygiavertis mokestis, kuris sumažintų šias paramos gavėjams skirtas sumas.

81 straipsnis

Euro naudojimas

1. Valstybių narių pateiktose veiksmų programose, patvirtintose išlaidų ataskaitose, mokėjimo paraiškose nurodytos sumos ir metinėje ir galutinėje įgyvendinimo ataskaitoje minimos išlaidos išreiškiamos eurai.

2. Komisijos sprendimai dėl veiksmų programų ir Komisijos įsipareigojimai bei mokėjimai išreiškiami ir atliekami eurai.

3. Valstybės narės, kurios mokėjimo paraiškos pateikimo metu nėra įsivedusios euro kaip savo valiutos, nacionaline valiuta patirtas išlaidų sumas konvertuoja į eurus. Ši suma konvertuojama į eurus taikant Komisijos mėnesinį valiutos kursą, galiojantį tą mėnesį, kai atitinkamos veiksmų programos tvirtinančios institucijos sąskaitose buvo užregistruotos išlaidos. Šį kursą kiekvieną mėnesį elektroniniu būdu skelbia Komisija.

4. Kai euro tampa valstybės narės valiuta, 3 dalyje nustatyta konvertavimo tvarka toliau taikoma visoms išlaidoms, tvirtinančios institucijos sąskaitose užregistruotoms iki fiksuoto nacionalinės valiutos ir euro perskaičiavimo kurso įsigaliojimo datos.

3 skirsnis

Išankstinis finansavimas

82 straipsnis

Mokėjimas

1. Komisijai priėmus sprendimą, patvirtinantį fondų paramą kiekvienai veiksmų programai, valstybės narės paskirtai įstaigai Komisija sumoka bendrą išankstinio finansavimo sumą 2007–2013 m. laikotarpiui.

Išankstinio finansavimo suma mokama tokiomis skirtingomis dalimis:

a) valstybėms narėms, įstojusioms į Europos Sąjungą iki 2004 m. gegužės 1 d., –2 % struktūrinių fondų įnašo

veiksmų programai 2007 m. ir 3 % struktūrinių fondų įnašo veiksmų programai 2008 m.;

b) valstybėms narėms, įstojusioms į Europos Sąjungą 2004 m. gegužės 1 d. ar vėliau, 2 % struktūrinių fondų įnašo veiksmų programai 2007 m., 3 % struktūrinių fondų įnašo veiksmų programai 2008 m. ir 2 % struktūrinių fondų įnašo veiksmų programai 2009 m.;

c) jei veiksmų programa priklauso Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslui ir ne mažiau nei vienas iš dalyvių yra valstybė narė, įstojusi į Europos Sąjungą 2004 m. gegužės 1 d. ar vėliau, 2 % ERPF įnašo veiksmų programai 2007 m., 3 % ERPF įnašo veiksmų programai 2008 m. ir 2 % ERPF įnašo veiksmų programai 2009 m.;

d) valstybėms narėms, įstojusioms į Europos Sąjungą iki 2004 m. gegužės 1 d., 2 % Sanglaudos fondo įnašo veiksmų programai 2007 m., 3 % Sanglaudos fondo įnašo veiksmų programai 2008 m. ir 2,5 % Sanglaudos fondo įnašo veiksmų programai 2009 m.;

e) valstybėms narėms, įstojusioms į Europos Sąjungą 2004 m. gegužės 1 d. ar vėliau, 2,5 % Sanglaudos fondo įnašo veiksmų programai 2007 m., 4 % Sanglaudos fondo įnašo veiksmų programai 2008 m. ir 4 % Sanglaudos fondo įnašo veiksmų programai 2009 m.

2. Valstybės narės paskirta įstaiga grąžina Komisijai visą išankstinio finansavimo sumą, jei per dvidešimt keturis mėnesiams nuo tos datos, kai Komisija sumokėjo pirmą išankstinio finansavimo sumos dalį, nebuvo išsiųsta mokėjimo paraiška pagal veiksmų programą.

Toks grąžinimas neturi įtakos bendrai fondų paramos veiksmų programai sumai.

83 straipsnis

Palūkanos

Nuo išankstinio finansavimo sumos priskaičiuotos palūkanos priskiriamos atitinkamai veiksmų programai, jos laikomos valstybės narės lėšomis kaip nacionalinis valstybės finansinis įnašas ir deklaruojamos Komisijai, galutinai užbaigiant vykdyti veiksmų programą.

84 straipsnis

Patvirtinimas

Sumokėta išankstinio finansavimo suma Komisijos sąskaitose visiškai patvirtinama baigus vykdyti veiksmų programą pagal 89 straipsnį.

4 skirsnis

Tarpiniai mokėjimai

85 straipsnis

Tarpiniai mokėjimai

Tarpiniai mokėjimai atliekami kiekvienai veiksmų programai. Pirmas tarpinis mokėjimas atliekamas pagal 71 straipsnio 2 dalį.

86 straipsnis

Mokėjimo paraiškų priimtumas

1. Komisija atlieka tarpinį mokėjimą, jei yra įvykdytos šios sąlygos:

- a) Komisijai pagal 78 straipsnį turėjo būti išsiųsta mokėjimo paraiška ir išlaidų ataskaita;
- b) per visą laikotarpį Komisija kiekvienai prioritetinei kryptiai išmokėjo ne daugiau nei maksimalią fondų paramos sumą, nustatytą veiksmų programą patvirtinančiame Komisijos sprendime;
- c) vadovaujanti institucija turėjo būti išsiuntusi Komisijai naujausią metinę įgyvendinimo ataskaitą pagal 67 straipsnio 1 ir 3 dalis;
- d) Komisija nėra pateikusi pagrįstos nuomonės dėl pažeidimo pagal Sutarties 226 straipsnį veiksmo (-ų), dėl kurio (-ių) atitinkamoje mokėjimo paraiškoje deklaruojamos išlaidos, atžvilgiu.

2. Tuo atveju, jeigu nėra įvykdyta viena ar kelios iš 1 dalyje nurodytų sąlygų, Komisija per vieną mėnesį informuoja valstybę narę ir tvirtinančią instituciją, kad būtų imtasi reikalingų veiksmų padėčiai ištaisyti.

87 straipsnis

Mokėjimo paraiškų pateikimo data ir mokėjimo terminai

1. Tvirtinanti institucija įsitikina, kad su kiekviena veiksmų programa susijusių tarpinių mokėjimų prašymai būtų sugrupuoti ir išsiųsti Komisijai, jei įmanoma, tris kartus per metus. Paraiška dėl mokėjimo, kurį Komisija turi atlikti einamaisiais metais, pateikiama ne vėliau kaip spalio 31 d.

2. Jeigu yra lėšų ir mokėjimai nesustabdyti pagal 92 straipsnį, Komisija atlieka tarpinį mokėjimą ne vėliau kaip praėjus dviem mėnesiams nuo mokėjimo paraiškos, atitinkančios 86 straipsnyje nurodytas sąlygas, užregistravimo Komisijoje dienos.

5 skirsnis

Programos užbaigimas ir galutinio likučio mokėjimas

88 straipsnis

Dalinis užbaigimas

1. Veiksmų programą galima iš dalies užbaigti valstybės narės nustatytais laikotarpiais.

Dalinis užbaigimas taikomas veiksmams, įvykdytiems iki praėjusių metų gruodžio 31 d. Taikant šį reglamentą, veiksmas laikomas baigtu vykdyti, jei su juo susijusi veikla buvo faktiškai įvykdyta ir kurio atžvilgiu buvo apmokėtos visos paramos gavėjų išlaidos bei sumokėti visi atitinkami valstybės finansiniai įnašai.

2. Dalinis užbaigimas įmanomas su sąlyga, jei valstybė narė iki atitinkamų metų gruodžio 31 d. Komisijai išsiunčia:

- a) išlaidų ataskaitą dėl 1 dalyje nurodytų veiksmų;
- b) deklaraciją dėl dalinio užbaigimo pagal 62 straipsnio 1 dalies d punkto iii papunktį.

3. Finansinis koregavimas pagal 98 ir 99 straipsnius, susijęs su veiksmais, kurie turi būti dalinai užbaigti, laikomas galutiniu finansiniu koregavimu.

89 straipsnis

Galutinio likučio mokėjimo sąlygos

1. Komisija sumoka galutinį likutį, jei:

- a) iki 2017 m. kovo 31 d. valstybė narė nusiunčia mokėjimo paraišką, kurioje pateikiami šie dokumentai:
 - i) paraiška išmokėti galutinį likutį ir išlaidų ataskaita pagal 78 straipsnį;
 - ii) galutinė veiksmų programos įgyvendinimo ataskaita, įskaitant 67 straipsnyje nurodytą informaciją;
 - iii) 62 straipsnio 1 dalies e punkte nurodyta deklaracija dėl užbaigimo; ir
- b) jei Komisija nėra pateikusi pagrįstos nuomonės dėl pažeidimo pagal Sutarties 226 straipsnį veiksmo (-ų), dėl kurio (-ių) konkrečioje mokėjimo paraiškoje deklaruojamos išlaidos, atžvilgiu.

2. Jeigu kuris nors iš 1 dalyje nurodytų dokumentų neišsiunčiamas Komisijai, šipareigojimas išmokėti galutinį likutį automatiškai panaikinamas pagal 93 straipsnį.

3. Komisija praneša valstybei narei savo nuomonę dėl 1 dalies a punkto iii papunktyje nurodytos deklaracijos dėl užbaigimo turinio per penkis mėnesius nuo jos gavimo. Deklaracija dėl užbaigimo laikoma priimta, jei per penkis mėnesius Komisija nepateikia pastabų.

4. Atsižvelgdama į turimas lėšas, Komisija išmoka galutinį likutį ne vėliau kaip per keturiasdešimt penkias dienas nuo vėlesnės iš toliau nurodytų datų:

- a) dienos, kai ji priima galutinę ataskaitą pagal 67 straipsnio 4 dalį; ir
- b) dienos, kai ji priima šio straipsnio 1 straipsnio a punkto iii papunktyje nurodytą deklaraciją dėl užbaigimo.

5. Nepažeidžiant šio straipsnio 6 dalies, biudžetinio įsipareigojimo likutis panaikinamas praėjus dvylikai mėnesių nuo mokėjimo. Veiksmų programos užbaigimas sutampa su anksčiausiai įvykusi iš šių trijų įvykių data:

- a) galutinio likučio, kurį nustato Komisija remdamasi 1 dalyje nurodytais dokumentais, mokėjimu;
- b) skolos rašto sumoms, kurias Komisija neteisėtai sumokėjo valstybei narei veiksmų programai vykdyti, išsiuntimu;
- c) biudžetinio įsipareigojimo galutinio likučio panaikinimu.

Komisija praneša valstybei narei veiksmų programos užbaigimo datą per du mėnesius.

6. Nepaisant Komisijos arba Europos Audito Rūmų atlikto audito rezultatų, galutinis likutis, kurį Komisija išmoka veiksmų programai, gali būti pakeistas per devynis mėnesius nuo jo išmokėjimo dienos arba, jei valstybė narė turi apmokėti neigiamą likutį, per devynis mėnesius nuo skolos rašto išdavimo dienos. Toks likučio pakeitimas neturi įtakos veiksmų programos užbaigimo datai, kaip nustatyta 5 dalyje.

90 straipsnis

Galimybė susipažinti su dokumentais

1. Nepažeidžiant valstybės pagalbą reglamentuojančių taisyklių pagal Sutarties 87 straipsnį, vadovaujanti institucija užtikrina, kad Komisija ir Audito Rūmai galėtų susipažinti su visais patvirtinamaisiais dokumentais, susijusiais su atitinkamos veiksmų programos išlaidomis ir auditu:

- a) trejus metus nuo veiksmų programos užbaigimo, kaip apibrėžta 89 straipsnio 3 dalyje;
- b) trejus metus nuo tų metų, kuriais įvyko dalinis užbaigimas, dokumentų, susijusių su 2 dalyje nurodytų veiksmų išlaidomis ir auditu, atveju.

Šie laikotarpiai gali būti nutraukti procesinių veiksmų atveju arba tinkamai pagrįstu Komisijos prašymu.

2. Vadovaujanti institucija Komisijos prašymu leidžia jai susipažinti su baigtų vykdyti veiksmų, kurie buvo iš dalies baigti pagal 88 straipsnį, sąrašą.

3. Bendrai priimtinosose duomenų laikmenose saugomi dokumentų originalai arba originalus atitinkantys patvirtinti jų tekstai.

6 skirsnis

Mokėjimų nutraukimas ir sustabdymas

91 straipsnis

Mokėjimo termino nutraukimas

1. Įgaliojimus suteikiantis pareigūnas, turintis įgaliojimus pagal Reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002, gali nutraukti mokėjimo terminą ne ilgesniam kaip šešių mėnesių laikotarpiui, jei:

- a) nacionalinės ar Bendrijos audito įstaigos ataskaitoje yra aiškių įrodymų, kad esama didelių valdymo ir kontrolės sistemų funkcionavimo trūkumų;
- b) įgaliojimus suteikiantis pareigūnas, turintis įgaliojimus, turi atlikti papildomus patikrinimus gavęs informaciją, kad išlaidos, nurodytos patvirtintoje išlaidų ataskaitoje, susijusios su rimtu pažeidimu, kuris nebuvo pašalintas.

2. Valstybei narei ir tvirtinančiai institucijai nedelsiant pranešama apie mokėjimo termino nutraukimo priežastis. Nutraukimas baigiamas iš karto po to, kai valstybė narė ėmėsi reikiamų veiksmų.

92 straipsnis

Mokėjimų sustabdymas

1. Komisija gali sustabdyti visus tarpinius mokėjimus arba jų dalį prioritetinių kryptių arba programų lygiu, jei:

- a) programos valdymo ir kontrolės sistemoje esama didelių trūkumų, kurie turi įtakos mokėjimų tvirtinimo procedūros patikimumui ir kuriems ištaisyti nebuvo imtasi korekciniių priemonių; arba
- b) patvirtintoje išlaidų ataskaitoje yra didelė su išlaidomis susijusi neatitiktis, kuri neištaisyta; arba
- c) valstybė narė rimtai pažeidė savo įsipareigojimus pagal 70 straipsnio 1 ir 2 dalis.

2. Komisija gali nuspręsti sustabdyti visus tarpinius mokėjimus ar jų dalį, prieš tai suteikusi valstybei narei galimybę per du mėnesius pateikti pastabas.

3. Komisija nutraukia visų tarpinių mokėjimų ar jų dalies sustabdymą, jei valstybė narė ėmėsi būtinų priemonių, leidžiančių jį nutraukti. Jeigu valstybė narė nesiima būtinų priemonių, Komisija pagal 99 straipsnį gali priimti sprendimą atšaukti visą veiksmų programai numatytą Bendrijos finansavimą arba jo dalį.

7 skirsnis

Automatiškas įsipareigojimo panaikinimas

93 straipsnis

Principai

1. Komisija automatiškai panaikina tuos su veiksų programa susijusius biudžetinius įsipareigojimus, pagal kuriuos nebuvo atlikti išankstinio finansavimo arba tarpiniai mokėjimai, arba pagal kuriuos pagal 85 straipsnį iki antrųjų po biudžetinio įsipareigojimo pagal programą metų gruodžio 31 d. nebuvo išsiųsta mokėjimo paraiška, išskyrus 2 dalyje minimą išimtį.

2. Valstybėms narėms, kurių BVP 2001–2003 metais nesiekė 85 % 25 ES valstybių narių vidurkio tuo pačiu laikotarpiu, kaip išvardyta II priede, 1 dalyje nurodytas terminas yra trečių metų gruodžio 31 d., skaičiuojant nuo metinio biudžetinio įsipareigojimo, padaryto nuo 2007 m. iki 2010 m., pagal jų veiksų programas, metų.

Šis terminas taip pat taikomas metiniam biudžetiniams įsipareigojimui nuo 2007 m. iki 2010 m. veiksų programoje pagal Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslą, jei bent viena iš dalyvių yra valstybė narė, nurodyta pirmoje pastraipoje.

3. 2015 m. gruodžio 31 d. vis dar atviri įsipareigojimai automatiškai panaikinami, jei Komisija iki 2017 m. kovo 31 d. pagal juos negavo priimtinos mokėjimo paraiškos.

4. Jeigu šis reglamentas įsigalioja po 2007 m. sausio 1 d., laikotarpis, po kurio gali būti pirmą kartą automatiškai naikinamas įsipareigojimas, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalyje, gali būti pratęstas pirmajam įsipareigojimui tiek mėnesių, kiek jų yra nuo 2007 m. sausio 1 d. iki pirmojo biudžetinio įsipareigojimo dienos.

94 straipsnis

Didelės apimties projektų ir pagalbos schemų nutraukimo laikotarpis

Komisijai priėmus sprendimą leisti įgyvendinti didelės apimties projektą arba pagalbos schemą, iš sumų, kurių mokėjimo įsipareigojimai gali būti automatiškai panaikinti, išskaičiuojamos metinės sumos, susijusios su tokiais didelės apimties projektais ar pagalbos schemomis.

Šioms metinėms sumoms pradinė automatinio panaikinimo terminų, nurodytų 93 straipsnyje, skaičiavimo data yra sprendimo, būtino leisti vykdyti tokius didelės apimties projektus ar pagalbos schemas, priėmimo data.

95 straipsnis

Nutraukimo dėl teismo ir administracinio nagrinėjimo laikotarpis

Iš sumos, kuri gali būti automatiškai panaikinama, išskaičiuojamos sumos, kurių tvirtinanti institucija negalėjo deklaruoti

Komisijai, nes veiksmai buvo sustabdyti dėl stabdantį poveikį turinčio teismo ar administracinio nagrinėjimo, jei valstybė narė iki antrų ar trečių metų po biudžetinio įsipareigojimo metų, kaip nurodyta 93 straipsnyje, gruodžio 31 d. nusiunčia Komisijai priežastis nurodančią informaciją.

93 straipsnio 2 dalyje nurodytas laikotarpis įsipareigojimams, kurie vis dar atviri 2015 m. gruodžio 31 d., nutraukiamas tomis pačiomis sąlygomis, kokios taikomos su atitinkamais veiksmais susijusiai sumai.

Pirmiau minėto sumos sumažinimo galima prašyti vieną kartą, jei sustabdymas truko iki vienerių metų, arba kelis kartus – tiek, kiek metų praėjo nuo teismo ar administracinio sprendimo sustabdyti veiksmo įgyvendinimą datos iki galutinio teismo ar administracinio sprendimo datos.

96 straipsnis

Automatiškam įsipareigojimų panaikinimui taikomos išimtys

Skaičiuojant automatišką įsipareigojimo panaikinimą, nėra atsižvelgiama į:

- tą biudžetinio įsipareigojimo dalį, kuriai buvo pateikta mokėjimo paraiška, bet kurios mokėjimus Komisija nutraukė arba sustabdė iki antrų ar trečių metų po biudžetinio įsipareigojimo metų, kaip nurodyta 93 straipsnyje, gruodžio 31 d. ir pagal 91 ir 92 straipsnius. Išsprendus problemą, dėl kurios buvo nutrauktas arba sustabdytas mokėjimas, automatiško panaikinimo taisyklė taikoma atitinkamai biudžetinio įsipareigojimo daliai;
- tą biudžetinių įsipareigojimų dalį, kuriai buvo pateikta mokėjimo paraiška, bet kuriai mokėjimas buvo apribotas, ypač dėl biudžeto lėšų stokos;
- tą biudžetinių įsipareigojimų dalį, kuriai nebuvo įmanoma pateikti priimtinos mokėjimo paraiškos dėl *force majeure* aplinkybių, turėjusių didelį poveikį veiksų programos įgyvendinimui. *Force majeure* aplinkybes nurodančios nacionalinės valdžios institucijos turi įrodyti jų tiesioginį poveikį visos veiksų programos arba jos dalies įgyvendinimui.

97 straipsnis

Procedūra

1. Komisija laiku informuoja atitinkamą valstybę narę ir valdžios institucijas, jei esama rizikos, kad bus pritaikytas 93 straipsnyje numatytas automatiškas įsipareigojimų panaikinimas. Komisija, remdamasi turima informacija, valstybei narei ir atitinkamoms institucijoms praneša, kokiai sumai įsipareigojimas bus automatiškai panaikintas.

2. Valstybė narė per du mėnesius nuo tos informacijos gavimo dienos pritaria sumos dydžiui arba pateikia savo pastabas. Komisija automatiškai panaikina išsipareigojimą praėjus ne daugiau kaip devyniems mėnesiams po 93 straipsnyje nustatyto laikotarpio.

3. Iš fondo paramos veiksmų programai atitinkamais metais išskaičiuojama automatiškai panaikinta suma. Valstybė narė per du mėnesius nuo panaikinimo datos pateikia peržiūrėtą finansavimo planą, atspindintį sumažintą paramos sumą pagal vieną ar kelias veiksmų programos prioritetines kryptis. Jei ji to nepadarė, Komisija proporcingai sumažina kiekvienai prioritetinei kryptčiai paskirtas sumas.

II SKYRIUS

Finansinis koregavimas

1 skirsnis

Valstybių narių atliekamas finansinis koregavimas

98 straipsnis

Valstybių narių atliekamas finansinis koregavimas

1. Valstybės narės visų pirma atsako už pažeidimų nagrinėjimą ir turi imtis priemonių, jei esama įrodymų, kad yra pokyčių, kurie daro poveikį veiksmų ar veiksmų programų įgyvendinimo ar kontrolės pobūdžiui ar sąlygoms, ir jos atsako už reikiamą finansinį koregavimą.

2. Valstybė narė atlieka reikiamą finansinį koregavimą, susijusį su veiksmuose arba veiksmų programose nustatytais pavieniais ar sistemingais pažeidimais. Koregavimą valstybė narė atlieka panaikindama visą valstybės finansinį įnašą ar jo dalį veiksmų programai. Valstybė narė atsižvelgia į pažeidimų pobūdį, svarbą ir fondų finansinius nuostolius.

Tokiu būdu suteiktas fondų lėšas valstybė narė gali dar kartą panaudoti atitinkamoje veiksmų programoje iki 2015 m. gruodžio 31 d. laikydamosi šio straipsnio 3 dalies nuostatų.

3. Pagal šio straipsnio 2 dalį panaikintas įnašas negali būti dar kartą panaudotas veiksmui arba veiksmams, kurie buvo koreguojami, arba, jei įvykdytas sistemingo pažeidimo finansinis koregavimas – veiksmams, vykdomiems pagal visą prioritetinę kryptį, kurioje šis sistemingas pažeidimas buvo padarytas, ar jos dalį.

4. Nustačius sistemingą pažeidimą, valstybė narė tiria visus veiksmus, kuriuos vykdančiam gali būti padaryti pažeidimai.

2 skirsnis

Komisijos atliekamas finansinis koregavimas

99 straipsnis

Koregavimo kriterijai

1. Komisija gali atlikti finansinį koregavimą, panaikindama visą Bendrijos finansavimą veiksmų programai arba jo dalį, jei, atlikusi būtiną tyrimą, nustato, kad:

- esama rimtų programos valdymo ir kontrolės sistemos trūkumų, keliančių pavojų Bendrijos lėšoms, kurios jau buvo programai išmokėtos;
- patvirtintoje išlaidų ataskaitoje nurodytos išlaidos yra netinkamos ir valstybė narė jų nepakoregavo prieš pradėdant šioje dalyje numatytą koregavimo procedūrą;
- valstybė narė neįvykdė savo išsipareigojimų pagal 98 straipsnį prieš pradėdant taikyti šioje dalyje nustatytą koregavimo procedūrą.

2. Siekdama nustatyti, ar taikyti vienodo dydžio, ar ekstrapoliuotą koregavimą, Komisija savo finansinį koregavimą grindžia atskirais nustatyto pažeidimo atvejais, atsižvelgdama į šio pažeidimo sistemingumą.

3. Nustatydama koregavimo sumą Komisija atsižvelgia į pažeidimo pobūdį ir rimtumą bei į atitinkamos veiksmų programos trūkumų mastą ir finansines pasekmes.

4. Jeigu Komisija savo poziciją grindžia ne savo tarnybų auditorių nustatytais faktais, ji parengia savo išvadą dėl finansinių pasekmių, išnagrinėjusi priemones, kurių atitinkama valstybė narė ėmėsi pagal 98 straipsnio 2 dalį, pagal 70 straipsnio 1 dalies b punktą pateiktas ataskaitas ir visus valstybės narės atsiliepimus.

5. Jeigu valstybė narė nevykdo 15 straipsnio 4 dalyje nustatytų išsipareigojimų, Komisija, atsižvelgdama į šių išsipareigojimų nesilaikymo laipsnį, gali atlikti finansinį koregavimą, panaikindama visą struktūrinių fondų finansavimą atitinkamai valstybei narei arba jo dalį.

Šioje dalyje nurodytam finansiniam koregavimui taikoma norma nustatoma šio reglamento įgyvendinimo taisyklėse, kurias Komisija priima 103 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka.

100 straipsnis

Procedūra

1. Prieš priimdama sprendimą dėl finansinio koregavimo, Komisija pradeda procedūrą, informuodama valstybę narę apie savo preliminarinius išvadas ir prašydama jos per du mėnesius pateikti savo pastabas.

Jeigu Komisija siūlo ekstrapoliacija grindžiamą finansinį koregavimą arba vienodo dydžio koregavimą, valstybei narei suteikiama galimybė įrodyti, nagrinėjant atitinkamus dokumentus, kad faktinis pažeidimo mastas buvo mažesnis nei nustatė Komisija. Gavusi Komisijos sutikimą, valstybė narė gali apriboti tyrimo mastą ir nagrinėti tik atitinkamų dokumentų dalį arba atrinktus dokumentus. Šiam tyrimui skirtas laikas negali viršyti dar vieno dviejų mėnesių laikotarpio, praėjus pirmoje pastraipoje nurodytiems dviems mėnesiams, išskyrus deramai pagrįstus atvejus.

2. Komisija atsižvelgia į visus valstybės narės per 1 dalyje minėtą terminą pateiktus įrodymus.

3. Jeigu valstybė narė nesutinka su Komisijos preliminariomis išvadomis, ji yra kviečiama į Komisijos posėdį, kuriame abi pusės, bendradarbiaudamos partnerystės pagrindu, stengiasi susitarti dėl pastabų ir darytinų išvadų.

4. Susitarus, valstybė narė gali vėl panaudoti atitinkamus Bendrijos fondus laikantis 98 straipsnio 2 dalies antros pastraipos.

5. Nesusitarus, Komisija priima sprendimą dėl finansinio koregavimo per šešis mėnesius nuo posėdžio datos, atsižvelgdama į visą procedūros metu pateiktą informaciją ir pastabas. Jei posėdis neįvyksta, šešių mėnesių laikotarpis pradedamas skaičiuoti praėjus dviems mėnesiams nuo Komisijos kvietimo išsiuntimo datos.

101 straipsnis

Valstybių narių pareigos

Komisijos atliekamas finansinis koregavimas nepažeidžia valstybės narės pareigos siekti susigrąžinti sumas pagal šio reglamento 98 straipsnio 2 dalį ir susigrąžinti valstybės pagalbą pagal Sutarties 87 straipsnį ir pagal 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias EB Sutarties 88 straipsnio taikymo taisykles⁽¹⁾, 14 straipsnį.

102 straipsnis

Grąžinimas

1. Visos Europos Sąjungos bendrajam biudžetui grąžintinos sumos sumokamos iki mokėjimo dienos, nurodytos susigrąžinimo pavedime, parengtame pagal Reglamento (EB) Euratomas) Nr. 1605/2002 72 straipsnį. Sumos grąžinimo terminas yra antro mėnesio po pavedimo išdavimo paskutinė diena.

⁽¹⁾ OL L 83, 1999 3 27, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu. Redakcinė pastaba: Reglamento (EB) Nr. 659/1999 antraštinė dalis buvo pataisyta, siekiant atsižvelgti į Europos bendrijos steigimo sutarties straipsnių pernumeravimą pagal Amsterdamo sutarties 12 straipsnį; pirminė nuoroda buvo į Sutarties 93 straipsnį.

2. Uždelsus grąžinti sumą yra nustatomi delspinigiai, kurie pradedami skaičiuoti nuo mokėjimo termino iki faktinio mokėjimo dienos. Tokių delspinigių dydis yra 1,5 procentinio punkto didesnis už Europos centrinio banko savo pagrindiniams perfinansavimo veiksams taikomą normą to mėnesio, kurį sueina mokėjimo terminas, pirmą darbo dieną.

VIII ANTRAŠTINĖ DALIS

KOMITETAI

I SKYRIUS

Fondų koordinavimo komitetas

103 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda fondų koordinavimo komitetas (toliau – fondų koordinavimo komitetas).

2. Darant nuorodą į šią straipsnio dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 3 ir 7 straipsniai.

3. Darant nuorodą į šią straipsnio dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 4 ir 7 straipsniai.

Sprendimo 1999/468/EB 4 straipsnio 3 dalyje nurodytas laikotarpis yra trys mėnesiai.

4. Fondų koordinavimo komitetas priima savo darbo tvarkos taisykles.

5. EIB ir EIF kiekvienas iš jų paskiria savo atstovus, neturinčius balsavimo teisės.

II SKYRIUS

Komitetas pagal Sutarties 147 straipsnį

104 straipsnis

Komitetas pagal Sutarties 147 straipsnį

1. Komisijai padeda komitetas, įsteigtas pagal Sutarties 147 straipsnį (toliau – komitetas). Komitetą sudaro po vieną vyriausybės atstovą, vieną darbuotojų organizacijų atstovą ir vieną darbdavių organizacijų atstovą iš kiekvienos valstybės narės. Komisijos narys, atsakingas už pirmininkavimą komitetui, gali perduoti tą pareigą vyresniajam Komisijos pareigūnui.

2. Kiekviena valstybė narė paskiria kiekvienos kategorijos, nurodytos 1 dalyje, atstovą ir pakaitinį atstovą. Nedalyvaujant vienam nariui, pakaitinis narys automatiškai įgyja teisę dalyvauti komiteto veikloje.
3. Taryba Komisijos pasiūlymu skiria narius ir jų pavaduotojus trejų metų laikotarpiui. Jie gali būti paskirti kitai kadencijai. Taryba stengiasi užtikrinti, kad skirtingoms suinteresuotoms kategorijoms komitete būtų tinkamai atstovaujama. Jeigu darbotvarkės klausimai susiję su EIB ir EIF, jie gali paskirti savo atstovą, neturintį balsavimo teisės.
4. Komitetas:
- teikia nuomonę dėl šio reglamento įgyvendinimo taisyklių;
 - teikia nuomones dėl su programavimu susijusių Komisijos sprendimų projektų, jei parama skiriama iš ESF;
 - su juo konsultuojamasi, kai jis sprendžia klausimus, susijusius su 45 straipsnyje nurodytomis techninės paramos priemonių kategorijomis, jei parama skiriama iš ESF, ir kitus atitinkamus klausimus, turinčius poveikį ES lygiu įgyvendinant užimtumo, mokymo ir socialinės įtraukties strategijas, susijusias su ESF.
5. Komisija gali konsultuotis su komitetu kitais 4 dalyje nenurodytais klausimais.
6. Komiteto nuomonėms priimti reikalinga absoliuti galiojančių balsų dauguma. Komisija komitetą informuoja apie tai, kaip buvo atsižvelgta į jo nuomones.

IX ANTRAŠTINĖ DALIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

105 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Šis reglamentas neturi įtakos bendrai iš struktūrinių fondų finansuojamos paramos ar bendrai iš Sanglaudos fondo finansuojamo projekto tęstinumui ar keitimui, kuriuos patvirtino Komisija, remdamasi Reglamentais (EEB) Nr. 2052/88 ⁽¹⁾, (EEB) Nr. 4253/88 ⁽²⁾, (EB) Nr. 1164/94 ⁽³⁾ ir (EB) Nr. 1260/1999 arba bet kuriais kitais teisės aktais, kurie tai paramai taikomi 2006 m. gruodžio 31 d. ir kurie tai paramai ar atitinkamiems projektams taikomi ir po tos datos iki jų užbaigimo, įskaitant visos paramos ar projekto arba jų dalies atšaukimą.
2. Priimdama sprendimus dėl veiksmų programų, Komisija atsižvelgia į visą bendrai iš struktūrinių fondų finansuojamą paramą ar visus bendrai iš Sanglaudos fondo finansuojamus projektus, Tarybos ar Komisijos patvirtintus prieš įsigaliojant

⁽¹⁾ 1988 m. birželio 24 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2050/88 dėl struktūrinių fondų užduočių ir jų efektyvumo bei jų veiklos koordinavimo tarpusavyje, taip pat su Europos investicijų banko operacijomis ir kitais esamais finansiniais instrumentais (OL L 185, 1988 7 15, p. 9). Reglamentas panaikintas Reglamentu (EB) Nr. 1260/1999.

⁽²⁾ 1988 m. gruodžio 19 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 4253/88, nustatantis Reglamento (EEB) Nr. 2052/88 įgyvendinimo nuostatas, susijusias su įvairių struktūrinių fondų veiklos koordinavimu tarpusavyje, taip pat su Europos investicijų banko operacijomis ir kitais esamais finansiniais instrumentais (OL L 374, 1988 12 31, p. 1). Reglamentas panaikintas Reglamentu (EB) Nr. 1260/1999.

⁽³⁾ 1994 m. liepos 16 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1164/94, įsteigiantis Sanglaudos fondą (OL L 130, 1994 5 25, p. 1). Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu.

šiam reglamentui ir turinčius finansinių pasekmių laikotarpiu, kurį apima tos veiksmų programos.

3. Nukrypstant nuo Reglamento (EB) Nr. 1260/1999 31 straipsnio 2 dalies, 32 straipsnio 4 dalies ir 37 straipsnio 1 dalies, automatiškai panaikinami išipareigojimai išmokėti dalines bendrai finansuojamas iš ERPF ar ESF paramos sumas, Komisijos patvirtintas 2000 m. sausio 1 d.–2006 m. gruodžio 31 d., dėl kurių per 15 mėnesių nuo finansavimo reikalavimus atitinkančių išlaidų galutinio termino, nurodyto sprendime, kuriuo skiriamos fondų lėšos, Komisijai nebuvo pateikta patvirtinta iš tikrųjų sumokėtų išlaidų ataskaita, galutinė įgyvendinimo ataskaita ir to reglamento 38 straipsnio 1 dalies f punkte nurodyta ataskaita, ne vėliau kaip per 6 mėnesius nuo to termino, nuo kurio neteisėtai išmokėtos sumos turi būti gražintos.

Apskaičiuojant sumą, kurios išmokėjimo išipareigojimas turi būti automatiškai panaikintas, neatsižvelgiama į veiksmams arba programoms skirtas sumas, kurių mokėjimas buvo sustabdytas dėl stabdantį poveikį turinčio teismo ar administracinio nagrinėjimo.

106 straipsnis

Nuostata dėl peržiūros

Taryba peržiūri šį reglamentą ne vėliau kaip 2013 m. gruodžio 31 d. Sutarties 161 straipsnyje nustatyta tvarka.

107 straipsnis

Panaikinimas

Nepažeidžiant šio reglamento 105 straipsnio 1 dalyje išdėstytų nuostatų, Reglamentas (EB) Nr. 1260/1999 panaikinamas nuo 2007 m. sausio 1 d.

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą.

108 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

1–16, 25–28, 32–40, 47–49, 52–54, 56, 58–62, 69–74, 103–105 ir 108 straipsniuose išdėstytos nuostatos taikomos nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos tik 2007–2013 m. laikotarpio programoms. Kitos nuostatos taikomos nuo 2007 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2006 m. liepos 11 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
E. HEINÄLUOMA

I PRIEDAS

**Metinis 2007–2013 m. asignavimų įsipareigojimams paskirstymas
(nurodyta 18 straipsnyje)**

(EUR, 2004 m. kainomis)

2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
42 863 000 000	43 318 000 000	43 862 000 000	43 860 000 000	44 073 000 000	44 723 000 000	45 342 000 000

II PRIEDAS

Finansinė programa

18 straipsnyje nurodyti kriterijai ir metodika

Lėšų paskirstymo regionams, kurie atitinka finansavimo pagal 5 straipsnio 1 dalyje nurodytą Konvergencijos tikslą reikalavimus, metodus

1. Kiekvienai valstybei narei skirtos lėšos yra asignavimų jos atskiriems finansavimo reikalavimus atitinkantiems regionams suma, apskaičiuota remiantis santykinę regiono ir šalies gerove bei nedarbo lygiu, atliekant šiuos veiksmus:
 - a) nustatoma absoliuti suma (eurais), gaunama padauginus atitinkamo regiono gyventojų skaičių iš to regiono BVP vienam gyventojui, apskaičiuoto perkamosios galios paritetais, ir 25 ES valstybių narių BVP vienam gyventojui vidurkio skirtumo;
 - b) pirmiau minėti absoliučiai sumai taikomas procentinis dydis siekiant nustatyti minėtam regionui skirtą finansinį paketą; šis procentinis dydis įvairuoja pagal santykinę valstybės narės, kurioje yra finansavimo reikalavimus atitinkantis regionas, gerovę, palyginus su 25 ES valstybių narių vidurkiu, t. y.:
 - valstybių narių regionams, kurių BNP vienam gyventojui nesiekia 82 % Bendrijos vidurkio: 4,25 %;
 - valstybių narių regionams, kurių BNP vienam gyventojui yra nuo 82 % iki 99 % Bendrijos vidurkio: 3,36 %;
 - valstybių narių regionams, kurių BNP vienam gyventojui yra didesnė nei 99 % Bendrijos vidurkio: 2,67 %;
 - c) prie sumos, gautos atliekant b punkte nustatytą veiksmą, jei taikoma, pridedama suma, gaunama paskyrus 700 EUR priemoną už kiekvieną bedarbį, taikoma tame regione esančių bedarbių skaičiui, kuriuo viršijamas tas skaičius, kuris būtų tuo atveju, jei būtų taikomas vidutinis visų ES konvergencijos regionų nedarbo lygis.

Lėšų paskirstymo regionams, kurie atitinka finansavimo iš 5 straipsnio 2 dalyje nurodyto Sanglaudos fondo reikalavimus, metodus

2. Bendras teorinis Sanglaudos fondo finansinio paketo dydis gaunamas padauginus vidutinę pagalbą vienam gyventojui, kuri yra 44,7 EUR, iš reikalavimus atitinkančio gyventojų skaičiaus. Šio teorinio finansinio paketo dydis, *a priori* nustatytas kiekvienai finansavimo reikalavimus atitinkančiai valstybei narei, atitinka procentinį dydį, grindžiamą jos gyventojų skaičiumi, plotu ir šalies gerove, bei gaunamas atliekant šiuos veiksmus:
 - a) apskaičiuojamas aritmetinis tos valstybės narės gyventojų skaičiaus ir ploto dalių vidurkis, palyginus su visų finansavimo reikalavimus atitinkančių valstybių narių bendru gyventojų skaičiumi ir plotu; tačiau jei valstybės narės bendro gyventojų skaičiaus dalis 5 kartus ar daugiau viršija jos bendro ploto dalį, o tai rodo labai didelį gyventojų tankumą, atliekant šį veiksmą atsižvelgiama tik į bendro gyventojų skaičiaus dalį;
 - b) tokiu būdu gauti procentiniai dydžiai patikslinami pritaikius koeficientą, išreiškiantį vieną trečiąją procentinės dalies, kuria tos valstybės narės BNP vienam gyventojui, skaičiuojamas perkamosios galios paritetais, viršija arba yra mažesnis už visų finansavimo reikalavimus atitinkančių valstybių narių BNP vienam gyventojui vidurkį (vidurkis išreikštas 100 %).
3. Siekiant atsižvelgti į valstybių narių, kurios įstojo į Europos Sąjungą 2004 m. gegužės 1 d. ar vėliau, didelių poreikius transporto ir aplinkos infrastruktūros srityse, iš Sanglaudos fondo skiriama lėšų suma bus lygi vienam trečdaliui bendros joms skirtos finansinio asignavimo sumos (struktūriniai fondai ir Sanglaudos fondas), vidutiniškai skirtos tam laikotarpiui. Kitoms valstybėms narėms skirtas finansinio voko dydis tiesiogiai nustatomas taikant 2 dalyje apibūdintą lėšų paskirstymo metodą.

Lėšų paskirstymo valstybėms narėms ir regionams, kurie atitinka finansavimo pagal 6 straipsnyje nurodytą Regioninio konkurencingumo ir užimtumo tikslą reikalavimus, metodus

4. Kiekvienai konkrečiai valstybei narei nustatyta dalis yra finansavimo reikalavimus atitinkantiems jos regionams skirtų dalių suma, kuri nustatoma pagal šiuos kriterijus ir naudojant šiuos koeficientus: bendras gyventojų skaičius (koeficientas – 0,5), bedarbių skaičius NUTS 3 lygio regionuose, kuriuose nedarbo lygis viršija grupės vidurkį (koeficientas – 0,2), darbo vietų skaičius, būtinas, kad būtų pasiektas 70 % užimtumo lygis (koeficientas – 0,15), žemo išsilavinimo dirbančių asmenų skaičius (koeficientas – 0,10) ir mažas gyventojų tankumas (koeficientas – 0,05). Po to dalys tikslinamos pagal santykinę regionų gerovę (kiekvienam regionui atitinkamai + 5 %/–5 % padidinama arba sumažinama bendra dalis, atsižvelgiant į tai, ar jo BVP vienam gyventojui yra mažesnis ar didesnis už grupės vidutinį BVP vienam gyventojui). Tačiau kiekvienos valstybės narės dalis neturi būti mažesnė nei trys ketvirtosios dalies, skirtos jai iš 2006 m. bendro finansavimo pagal 2 ir 3 tikslus.

Lėšų paskirstymo 7 straipsnyje nurodytam Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslui metodas

5. Lėšos tarp paramą gaunančių valstybių narių (įskaitant ERPF paramą 21 straipsnyje 2 dalyje nurodytoms Europos kaimynystės ir partnerystės priemonei ir Pasirengimo narystei paramos priemonei) paskirstomos taip:
- peržengiančiai sieną daliai, nurodytai 7 straipsnio 1 dalyje, remiantis NUTS 3 lygio regionų, esančių srityse prie sausumos ir jūrų sienų, gyventojų skaičiumi, kuris yra bendro visų finansavimo reikalavimus atitinkančių regionų gyventojų skaičiaus dalis;
 - tarpalstybinei daliai, nurodytai 7 straipsnio 2 dalyje, remiantis bendru valstybės narės gyventojų skaičiumi, kuris yra bendro visų atitinkamų valstybių narių gyventojų skaičiaus dalis.

Lėšų paskirstymo valstybėms narėms ir regionams, kurie atitinka reikalavimus 8 straipsnyje nurodytai pereinamojo laikotarpio paramai gauti, metodas

6. 8 straipsnyje nurodytos pereinamojo laikotarpio paramos lėšos bus paskirstomos taikant šiuos kriterijus:
- 8 straipsnio 1 dalyje apibrėžtiems regionams 2007 m. bus suteikta 80 % 2006 m. jiems nustatyto pagalbos vienam gyventojui intensyvumo dydžio, vėliau taikant linijinį pagalbos sumažinimą, kol 2013 m. bus pasiektas nacionalinis vidutinis pagalbos vienam gyventojui intensyvumo dydis pagal Regionų konkurencingumo ir užimtumo tikslą. Prie tokiu būdu gauto asignavimo, jei taikoma, pridedama suma, gaunama paskyrus 600 EUR priemoną už bedarbių, taikoma tame regione esančių bedarbių skaičiui, kuriuo viršijamas tas skaičius, kuris būtų tuo atveju, jei būtų taikomas vidutinis visų ES konvergencijos regionų nedarbo lygis.
 - 8 straipsnio 2 dalyje apibrėžtiems regionams 2007 m. bus suteikta 75 % 2006 m. jiems nustatyto pagalbos vienam gyventojui intensyvumo dydžio, vėliau taikant linijinį pagalbos sumažinimą, kol 2013 m. bus pasiektas nacionalinis vidutinis pagalbos vienam gyventojui intensyvumo dydis pagal Regionų konkurencingumo ir užimtumo tikslą. Prie tokiu būdu gauto asignavimo, jei taikoma, pridedama suma, gaunama paskyrus 600 EUR priemoną už bedarbių, taikoma tame regione esančių bedarbių skaičiui, kuriuo viršijamas tas skaičius, kuris būtų tuo atveju, jei būtų taikomas vidutinis visų ES konvergencijos regionų nedarbo lygis;
 - 8 straipsnio 3 dalyje apibrėžtomis valstybėms narėms skirti asignavimai mažes 7 metus ir 2007 m. sudarys 1,2 mlrd. EUR, 2008 m. – 850 mln. EUR, 2009 m. – 500 mln. EUR, 2010 m. – 250 mln. EUR, 2011 m. – 200 mln. EUR, 2012 m. – 150 mln. EUR ir 2013 m. – 100 mln. EUR.

Maksimali iš sanglaudą remiančių fondų pervedamų lėšų suma

7. Siekiant prisidėti prie sanglaudai skirtų lėšų tinkamo sutelkimo mažiausiai išsivysčiusiuose regionuose bei valstybėse narėse ir vidutinio pagalbos vienam gyventojui intensyvumo skirtumų, atsirandančių dėl viršutinių ribų nustatymo, sumažinimo, nustatoma ši kiekvienai atskirai valstybei narėi iš fondų pagal šį reglamentą pervedamų lėšų maksimali suma:
- valstybėms narėms, kurių vidutinės BNP vienam gyventojui (išreikštos PGS) 2001–2003 m. nesiekia 40 % 25 ES valstybių narių vidurkio: 3,7893 % jų BVP,
 - valstybėms narėms, kurių vidutinės BNP vienam gyventojui (išreikštos PGS) 2001–2003 m. sudaro arba viršija 40 %, bet nesiekia 50 % 25 ES valstybių narių vidurkio: 3,7135 % jų BVP,
 - valstybėms narėms, kurių vidutinės BNP vienam gyventojui (išreikštos PGS) 2001–2003 m. sudaro arba viršija 50 %, bet nesiekia 55 % 25 ES valstybių narių vidurkio: 3,6188 % jų BVP,
 - valstybėms narėms, kurių vidutinės BNP vienam gyventojui (išreikštos PGS) 2001–2003 m. sudaro arba viršija 55 %, bet nesiekia 60 % 25 ES valstybių narių vidurkio: 3,5240 % jų BVP,
 - valstybėms narėms, kurių vidutinės BNP vienam gyventojui (išreikštos PGS) 2001–2003 m. sudaro ar viršija 60 %, bet nesiekia 65 % 25 ES valstybių narių vidurkio: 3,4293 % jų BVP,
 - valstybėms narėms, kurių vidutinės BNP vienam gyventojui (išreikštos PGS) 2001–2003 m. sudaro arba viršija 65 %, bet nesiekia 70 % 25 ES valstybių narių vidurkio: 3,3346 % jų BVP,
 - valstybėms narėms, kurių vidutinės BNP vienam gyventojui (išreikštos PGS) 2001–2003 m. sudaro arba viršija 70 %, bet nesiekia 75 % 25 ES valstybių narių vidurkio: 3,2398 % jų BVP,
 - vėliau maksimali perkeliama lėšų suma mažinama 0,09 BVP procentinio punkto kiekvienam 2001–2003 m. BNP (išreikštų PGS) vienam gyventojui vidurkio padidėjimui 5 procentiniais punktais palyginti su 25 ES valstybių narių vidurkiu.

8. Pirmiau 7 dalyje nurodytos ribos apima ERPF paramą Europos kaimynystės ir partnerystės priemonės ir Pasirengimo narystei paramos priemonės peržengiančio sieną taikymo finansavimui, ir taip pat paramą, skiriamą EŽŪFKP panaudojant Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo Orientavimo skyriaus lėšas ir paramą, skiriamą iš EŽF.
9. Komisijos atliekami BVP apskaičiavimai bus grindžiami statistiniais duomenimis, paskelbtais 2005 m. balandžio mėn. Komisijos 2005 m. balandžio mėn. prognozuoti individualūs šalių BVP augimo tempai 2007–2013 m. bus taikomi atskirai kiekvienai valstybei narei.
10. 2010 m. nustačius, kad kurios nors valstybės narės kaupiamasis BVP 2007–2009 m. daugiau nei $\pm 5\%$ nukrypo nuo kaupiamąjo BVP, numatyto pagal 9 dalį, įskaitant pasikeitimus, atsiradusius dėl valiutos kurso pokyčių, bus atitinkamai patikslintos tai valstybei narei pagal 7 dalį tuo laikotarpiu skirtos sumos. Šių patikslinimų bendras grynasis teigiamas ar neigiamas rezultatas negali viršyti 3 mlrd. EUR. Bet kuriuo atveju, jei grynasis rezultatas yra teigiamas, 2007–2010 m. laikotarpiu visos papildomos lėšos ribojamos taip, kad išlaidų lygis būtų mažesnis negu 1B kategorijai nustatytos ribos 2006 m. gegužės 17 d. Tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo. Galutinės patikslintos sumos lygiomis dalimis paskirstomos 2011–2013 m.
11. Siekiant atspindėti Lenkijos zlotų vertę atskaitiniu laikotarpiu, 7 dalyje Lenkijai apibrėžtos maksimalios sumos taikymo rezultatai bus padauginti iš koeficiento 1,04 laikotarpiu iki peržiūros, nurodytos 10 dalyje (2007–2009 m.).

Papildomos nuostatos

12. Tuo atveju, kai konkrečioje valstybėje narėje 8 straipsnio 1 dalyje apibrėžtų regionų, kuriems parama bus laipsniškai panaikinama, gyventojai sudaro ne mažiau kaip vieną trečdalį viso regionų, 2006 m. visiškai atitinkančių paramos teikimo pagal 1 tikslą reikalavimus, gyventojų skaičiaus, 2007 m. jiems suteikiama 80 % 2006 m. jiems nustatyto pagalbos vienam gyventojui intensyvumo dydžio, 2008 m. – 75 %, 2009 m. – 70 %, 2010 m. – 65 %, 2011 m. – 60 %, 2012 m. – 55 % ir 2013 m. – 50 %.
13. Regionų, kurie 2000–2006 m. laikotarpiu neatitiko 1 tikslo reikalavimų arba kurie šiuos reikalavimus pradėjo atitikti 2004 m., atžvilgiu 6 dalies a ir b punktuose nurodytoms pereinamojo laikotarpio priemonėms 2007 m. taikomas pradinis taškas bus 90 % šių regionų teorinio 2006 m. pagalbos vienam gyventojui intensyvumo dydžio, kuris apskaičiuojamas remiantis 1999 m. Berlyne patvirtintu lėšų paskirstymo metodu, jų regioninį BVP lygį vienam gyventojui prilyginant 75 % 15 ES valstybių narių vidurkio.
14. Nepaisant 7 dalies, Lenkijos NUTS 2 lygio Lubelskie, Podkarpackie, Warmińsko-Mazurskie, Podlaskie ir Świętokrzyskie regionams, kurių BVP vienam gyventojui (išreikštų PGS) dydžiai yra penki iš mažiausių 25 ES valstybių narių, skiriamas finansavimas iš ERDF, viršijantis finansavimą, kurio reikalavimus jie atitinka. Šis papildomas finansavimas sieks 107 EUR vienam gyventojui 2007–2013 m. laikotarpiu pagal Konvergencijos tikslą. Pagal 10 dalį Lenkijai skirtų lėšų patikslinimai didinant sumas apskaičiuojami atėmus šį papildomą finansavimą.
15. Nepaisant 7 dalies, NUTS 2 lygio Közép-Magyarország regionui 2007–2013 m. laikotarpiu skiriamas papildomas 140 mln. EUR paketas. Šiam regionu bus taikomos tos pačios teisės aktų nuostatos kaip ir 8 straipsnio 1 dalyje nurodytiems regionams.
16. Nepaisant 7 straipsnio, NUTS 2 lygio Prahos regionui pagal Regioninio konkurencingumo ir užimtumo tikslą 2007–2013 m. laikotarpiu skiriamas papildomas 200 mln. EUR paketas.
17. 2007–2013 m. Kiprui bus taikomos pereinamojo laikotarpio priemonės, taikytinos 6 dalies b punkte apibrėžtiems regionams, 2007 m. pradinį tašką jam nustatant pagal 13 dalį.
18. NUTS 2 lygio Itä-Suomi ir Madeiros regionams, paliekant jiems regionų, kuriems parama bus laipsniškai teikiama, statusą, bus taikomos 6 dalies a punkte išdėstytos pereinamojo laikotarpio finansinės priemonės.
19. NUTS 2 lygio Kanarų salų regionui, remiantis 8 straipsnio 2 dalyje nurodyta pereinamojo laikotarpio parama, 2007–2013 m. laikotarpiu skiriamas papildomas 100 mln. EUR paketas.
20. Sutarties 299 straipsnyje nustatytiems atokiausiems regionams ir NUTS 2 lygio regionams, atitinkantiems Austrijos, Suomijos ir Švedijos stojimo sutarties Protokolo Nr. 6 2 straipsnyje išdėstytus kriterijus, teikiamas papildomas finansavimas iš ERPF atsižvelgiant į konkrečius jiems būdingus suvaržymus. Šis finansavimas sieks po 35 EUR vienam gyventojui kasmet ir papildys finansavimą, kurio reikalavimus šie regionai atitinka.
21. Skirstant 7 straipsnio 1 dalyje nurodyto Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslo peržengiančiam sieną taikymui skirtas lėšas, pagalbos intensyvumas regionams, esantiems tarp 15 ES valstybių narių ir 12 ES valstybių narių bei tarp 25 ES valstybių narių ir 2 ES valstybių narių buvusių išorės sausumos sienų, bus 50 % didesnis nei kitiems atitinkamiems regionams.

22. Pripažįstant ypatingas pastangas, dedamas dėl Šiaurės Airijos taikos proceso, PEACE programai 2007–2013 m. laikotarpiu bus skiriama iš viso 200 mln. EUR. PEACE programa įgyvendinama kaip peržengianti sieną programa, kaip apibrėžta 3 straipsnio 2 dalies c punkte, ir siekiant skatinti socialinį ir ekonominį stabilumą atitinkamuose regionuose visų pirma apima veiksmus, skirtus skatinti bendruomenių sanglaudą. Finansavimo reikalavimus atitinkančios vietovės yra visa Šiaurės Airija ir Airijos pasienio apskritys. Ši programa bus įgyvendinama pagal Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslą, visiškai atsižvelgiant į struktūrinių fondų intervencijos papildomumą.
 23. Švedijos regionams, atitinkantiems regioninio konkurencingumo ir užimtumo tikslą, skiriamas papildomas 150 mln. EUR paketas iš ERPF.
 24. Nepaisant 7 dalies, Estijai, Latvijai ir Lietuvai, kurios sudaro atskirus NUTS 2 lygio regionus, 2007–2013 m. laikotarpiu skiriamas papildomas po 35 EUR vienam gyventojui finansavimas.
 25. Austrijos regionams, atitinkantiems regioninio konkurencingumo ir užimtumo tikslą ir esantiems prie buvusių Europos Sąjungos išorės sienų, skiriamas papildomas 150 mln. EUR paketas iš ERPF. Bavarijai skiriamas papildomas panašus 75 mln. EUR paketas pagal regioninio konkurencingumo ir užimtumo tikslą.
 26. Ispanijai 2007–2013 m. laikotarpiu skiriamas papildomas 2,0 mlrd. EUR asignavimas iš Europos regioninės plėtros fondo siekiant skatinti įmonių atliekamus ir joms naudingus mokslinius tyrimus, technologinę plėtrą ir inovacijas, kaip nustatyta Reglamento (EB) Nr. 1080/2006 4 straipsnio 1 dalyje ir 5 straipsnio 1 dalyje. Orientacinis sumos padalijimas yra toks: 70 % – 5 straipsnyje nurodytiems konvergencijos tikslo regionams, 5 % – regionams, kurie atitinka reikalavimus 8 straipsnio 1 dalyje nurodytai pereinamojo laikotarpio paramai gauti bei 10 % – 6 straipsnyje nurodytiems regioninio konkurencingumo ir užimtumo tikslo regionams ir 15 % – regionams, kurie atitinka reikalavimus 8 straipsnio 2 dalyje nurodytai pereinamojo laikotarpio paramai gauti.
 27. Seutai ir Melilijai, atsižvelgiant į 8 straipsnio 1 dalyje nurodytą pereinamojo laikotarpio paramą, 2007–2013 m. laikotarpiu skiriamas papildomas 50 mln. EUR paketas iš ERPF.
 28. Italijai bus skiriamas papildomas 1,4 mlrd. EUR paketas iš struktūrinių fondų: 828 mln. EUR regionams, atitinkantiems finansavimo pagal 5 straipsnio 1 dalyje nurodytą konvergencijos tikslą reikalavimus, 111 mln. EUR regionams, atitinkantiems reikalavimus 8 straipsnio 1 dalyje nurodytai pereinamojo laikotarpio paramai gauti, 251 mln. EUR regionams, atitinkantiems reikalavimus 8 straipsnio 2 dalyje nurodytai pereinamojo laikotarpio paramai gauti ir 210 mln. EUR regionams, atitinkantiems finansavimo pagal 6 straipsnyje nurodytą regioninio konkurencingumo ir užimtumo tikslą reikalavimus.
 29. Prancūzijai 2007–2013 m. laikotarpiu skiriamas papildomas 100 mln. EUR asignavimas pagal regioninio konkurencingumo ir užimtumo tikslą, pripažįstant Korsikos (30 mln. EUR) ir Prancūzijos Hainaut provincijos (70 mln. EUR) ypatingas aplinkybes.
 30. Vokietijos rytinėms žemėms, kurios atitinka paramos pagal 5 straipsnio 1 dalyje nurodytą konvergencijos tikslą reikalavimus, skiriamas papildomas 167 mln. EUR asignavimas. Vokietijos Rytų žemėms, kurios atitinka reikalavimus 8 straipsnio 1 dalyje nurodytai pereinamojo laikotarpio paramai gauti, skiriamas papildomas 58 mln. EUR asignavimas.
 30. Nepaisant 7 dalies, papildomas 300 milijonų EUR ERPF asignavimas Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslui paskirstomas taip: 200 milijonų EUR tarpvalstybiniam bendradarbiavimui, kaip apibrėžta 7 straipsnio 2 dalyje, ir 100 milijonų EUR regioniniam bendradarbiavimui, kaip apibrėžta 7 straipsnio 3 dalyje.
-

III PRIEDAS

**Bendro finansavimo normoms taikomos viršutinės ribos
(nurodyta 53 straipsnyje)**

Kriterijai	Valstybės narės	ERPF ir ESF Finansavimo reikalavimus atitinkančių išlaidų procentas	Sanglaudos fondas Finansavimo reikalavimus atitinkančių išlaidų procentas
1) Valstybės narės, kurių vidutinis BVP vienam gyventojui 2001–2003 m. laikotarpiu nesiekė 85 % 25 ES valstybių narių per tą patį laikotarpį vidurkio.	Čekija, Estija, Graikija, Kipras, Latvija, Lietuva, Vengrija, Malta, Lenkija, Portugalija, Slovėnija, Slovakija	85 % konvergencijos ir regioninio konkurencingumo ir užimtumo tikslams	85 %
2) Kitos nei 1 dalyje išvardintos valstybės narės, kurios 2007 m. sausio 1 d. atitinka Sanglaudos fondo pereinamojo laikotarpio režimo reikalavimus.	Ispanija	80 % konvergencijos tikslui bei regionams, atitinkantiems laipsniško paramos teikimo reikalavimus pagal regioninio konkurencingumo ir užimtumo tikslą 50 % regioninio konkurencingumo ir užimtumo tikslams už regionų, atitinkančių laipsniško paramos teikimo reikalavimus, ribų	85 %
3) Valstybės narės, išskyrus nurodytas 1 ir 2 dalyse.	Belgija, Danija, Vokietijos Federacinė Respublika, Prancūzija, Airija, Italija, Liuksemburgas, Nyderlandai, Austrija, Suomija, Švedija ir Jungtinė Karalystė.	75 % konvergencijos tikslui	–
4) Valstybės narės, išskyrus nurodytas 1 ir 2 dalyse.	Belgija, Danija, Vokietijos Federacinė Respublika, Prancūzija, Airija, Italija, Liuksemburgas, Nyderlandai, Austrija, Suomija, Švedija ir Jungtinė Karalystė.	50 % regioninio konkurencingumo ir užimtumo tikslui	–
5) Sutarties 299 straipsnio 2 dalyje nurodyti atokiausi regionai, kurie naudojami papildomais asignavimais šiems regionams, numatytais II priedo 20 dalyje	Ispanija, Prancūzija ir Portugalija	50 %	–
6) Atokiausi regionai, nurodyti Sutarties 299 straipsnio 2 dalyje	Ispanija, Prancūzija ir Portugalija	85 % pagal konvergencijos ir regioninio konkurencingumo ir užimtumo tikslus	–

IV PRIEDAS

Išlaidų kategorijos
(nurodytos 9 straipsnio 3 dalyje)

	Tikslai: konvergencija ir regioninis konkurencingumas ir užimtumas
	Tikslas: „konvergencija“ ir regionai, nurodyti 8 straipsnio 2 dalyje, nepažeidžiant sprendimo, priimto pagal Reglamento (EB) Nr. 1080/2006 5 straipsnio 3 dalies paskutinę pastraipą.
Kodas	Prioritetinės temos
	Moksliniai tyrimai ir technologinė plėtra (MTTP), inovacijos ir verslumas
01	MTTP veikla mokslinių tyrimų centruose
02	MTTP infrastruktūra (įskaitant pačią įmonę, prietaisus ir didelės spartos kompiuterių tinklus, jungiančius mokslinių tyrimų centrus) ir konkrečios technologijos kompetencijos centrai.
03	Technologijų perdavimas ir mažųjų ir vidutinių įmonių (MVĮ), mažųjų įmonių ir kitų įmonių bei universitetų, visų rūšių aukštesniojo švietimo įstaigų, regionų valdžios institucijų, mokslinių tyrimų centrų ir mokslo bei technologijų polių (mokslo ir technologijų parkų, technopolių ir t. t.) bendradarbiavimo tinklų tobulinimas.
04	Parama MTTP, visų pirma MVĮ (įskaitant galimybę naudotis MTTP paslaugomis mokslinių tyrimų centruose)
05	Aukšto lygio paramos bendrovėms ir bendrovių grupėms paslaugos
06	Parama MVĮ skatinant aplinką tausojančius produktus ir gamybos procesus (veiksmingos aplinkos valdymo sistemos įdiegimas, taršos prevencijos technologijų patvirtinimas ir naudojimas, švarių technologijų integravimas bendrovės gamyboje).
07	Investicijos į bendroves, tiesiogiai susijusias su moksliniais tyrimais ir inovacijomis (novatoriškos technologijos, naujų bendrovių prie universitetų steigimas, esami MTTP centrai ir bendrovės ir t. t.).
08	Kitos investicijos į bendroves
09	Kitos priemonės, skirtos skatinti mokslinius tyrimus ir inovacijas bei verslumą MVĮ
	Informacinė visuomenė
10	Telefoninio ryšio infrastruktūros (įskaitant plačiajuosčio interneto tinklus)
11	Informacijos ir ryšio technologijos (prieiga, saugumas, sąveika, rizikos prevencija, moksliniai tyrimai, inovacijos, e. turinys ir t. t.)
12	Informacijos ir ryšio technologijos (TEN-IRT)
13	Paslaugos ir taikomosios programos piliečiams (e. sveikata, e. vyriausybė, e. mokymasis, e. įtrauktis ir t. t.)
14	Paslaugos ir taikomosios programos MVĮ (e. komercija, švietimas ir mokymas, tinklai ir t. t.)
15	Kitos priemonės, skirtos gerinti MVĮ prieigą prie IRT ir jų naudojimą

Transportas	
16	Geležinkeliai
17	Geležinkeliai (TEN-T)
20	Greitkeliai
21	Greitkeliai (TEN-T)
26	Įvairiarūšis transportas
27	Įvairiarūšis transportas (TEN-T)
28	Protingos transporto sistemos
29	Oro uostai
30	Uostai
32	Vidaus vandens keliai (TEN-T)
Energija	
34	Elektros energija (TEN-E)
36	Gamtinės dujos (TEN-E)
38	Benzino produktai (TEN-E)
39	Atsinaujinanti energija: vėjo
40	Atsinaujinanti energija: saulės
41	Atsinaujinanti energija: biomasės
42	Atsinaujinanti energija: hidroelektrinės, geoterminiai šaltiniai ir kt.
43	Energijos efektyvumas, bendra gamyba, energijos valdymas
Aplinkos apsauga ir rizikos prevencija	
52	Švaraus miesto transporto skatinimas
Darbuotojų ir bendrovių, įmonių ir verslininkų gebėjimo prisitaikyti didinimas	
62	Mokymosi visą gyvenimą sistemų ir strategijų rengimas bendrovėse; mokymas ir paslaugos darbuotojams siekiant padidinti jų gebėjimą prisitaikyti prie pokyčių; verslumo ir inovacijų skatinimas.
63	Novatoriškų ir produktyvesnių darbo organizavimo būdų kūrimas ir platinimas
64	Konkrečių užimtumo, mokymo ir paramos paslaugų plėtojimas pertvarkant sektorius ir bendroves bei sistemų, skirtų numatyti ekonominius pokyčius ir būsimus reikalavimus, susijusius su darbo vietomis ir gebėjimais, rengimas.
Užimtumo ir tvarumo galimybių gerinimas	
65	Darbo rinkos institucijų atnaujinimas ir stiprinimas
66	Aktyvių ir prevencinių priemonių įgyvendinimas darbo rinkoje
67	Priemonės, kuriomis skatinamas aktyvus senėjimas ir ilginamas darbingumo amžius
68	Parama savisamdai ir verslo kūrimui
69	Priemonės, skirtos pagerinti užimtumo galimybes ir didinti tvarų moterų dalyvavimą ir pažangą užimtumo srityje siekiant mažinti segregaciją dėl lyties darbo rinkoje, ir derinti darbą ir asmeninį gyvenimą, pavyzdžiui, sudarant geresnes sąlygas naudotis vaikų priežiūros ir išlaikomų asmenų globos galimybėmis.
70	Konkretūs veiksmai, kuriais didinamas migrantų užimtumas ir taip stiprinama jų socialinė integracija

	Socialiai pažeidžiamų žmonių socialinės integracijos gerinimas
71	Būdai integruoti ir sugrąžinti į darbą socialiai pažeidžiamus žmones; kova su galimybių dalyvauti darbo rinkoje ir daryti joje pažangą diskriminacija bei įvairovės darbo vietoje pripažinimo skatinimas.
	Žmogiškojo kapitalo gerinimas
72	Švietimo ir mokymo sistemų reformų kūrimas, diegimas ir įgyvendinimas siekiant plėtoti galimybes gauti darbą, gerinant pradinio ir profesinio švietimo bei mokymo pritaikymą darbo rinkos poreikiams ir atnaujinant mokymo personalo įgūdžius atsižvelgiant į inovacijas ir žiniomis paremtą ekonomiką.
73	Priemonės, skirtos didinti dalyvavimą švietime ir mokyme visą gyvenimą, šiuo tikslu taip pat imantis veiksmų, skirtų sumažinti anksti mokyklą paliekančių asmenų skaičių, lytimi pagrįstą mokymosi dalykų segregaciją ir sudaryti geresnes galimybes gauti kokybišką pradinį profesinį ir paslaugų sektoriaus išsilavinimą ir mokymą.
74	Žmogiškojo potencialo mokslinių tyrimų ir inovacijų srityje plėtojimas, visų pirma skatinant antrosios ir trečiosios pakopų studijas, mokslo darbuotojų mokymą bei užmezgant ryšius tarp universitetų, mokslinių tyrimų centrų ir įmonių.

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1084/2006

2006 m. liepos 11 d.

įsteigiantis Sanglaudos fondą ir panaikinantį Reglamentą (EB) Nr. 1164/94

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 161 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento pritarimą ⁽¹⁾,atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,atsižvelgdama į Regionų komiteto nuomonę ⁽³⁾,

kadangi:

(1) 2006 m. liepos 11 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1083/2006, nustatančiu bendrąsias nuostatas dėl Europos regioninės plėtros fondo, Europos socialinio fondo ir Sanglaudos fondo ⁽⁴⁾, nustatytas struktūrinių fondų ir Sanglaudos fondo naujas veiklos pagrindas. Pirmiausia jame nustatyti tikslai, principai ir taisyklės, susiję su partneryste, programavimu, vertinimu ir valdymu. Todėl būtina aiškiai apibrėžti Sanglaudos fondo misiją, atsižvelgiant į naują jo veiklos pagrindą ir į Sutartimi nustatytą jo tikslą, bei, siekiant aiškumo, panaikinti 1994 m. gegužės 16 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1164/94, įsteigiantį Sanglaudos fondą ⁽⁵⁾.

(2) Iš Sanglaudos fondo finansuojami transeuropinių transporto tinklų projektai turi atitikti Tarybos ir Europos Parlamento patvirtintas gaires, skirtas transeuropiniams transporto tinklams. Siekiant sutelkti pastangas, pirmenybė turėtų būti teikiama bendrus interesus atitinkantiems projektams, kaip apibrėžta 1996 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendime Nr. 1692/96/EB, pateikiančiame Bendrijos gaires dėl transeuropinio transporto tinklo plėtros ⁽⁶⁾.

(3) Pasitelkusi Sanglaudos fondą, Bendrija gali dalyvauti veikloje, kuria įgyvendinami Sutarties 6 ir 174 straipsniuose numatyti Bendrijos aplinkosaugos tikslai.

(4) Reglamentu (EB) Nr. 1083/2006 nustatomos taisyklės, kad išlaidų atitikimo reikalavimai turi būti nustatyti nacionaliniu lygiu su tam tikromis išimtimis, kurias reikia apibrėžti konkrečiomis nuostatomis. Todėl turėtų būti nustatytos su Sanglaudos fondu susijusios išimtys.

(5) Nuostatos dėl finansinės paramos teikimo sąlygų turėtų būti taikomos ir toliau, kartu laikantis Sutarties 99 straipsnyje numatytų ekonominės konvergencijos sąlygų bei siekiant patikimų valstybės finansų. Šiuo atveju eurą įsivedusios valstybės narės turi įgyvendinti stabilumo programas, o neišvedusios euro valstybės narės – konvergencijos programas, kaip apibrėžta 1997 m. liepos 7 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1466/97 dėl biudžeto būklės priežiūros stiprinimo ir ekonominės politikos priežiūros bei koordinavimo ⁽⁷⁾, tokiu būdu išvengdamos perviršinio biudžeto deficito, nurodyto Sutarties 104 straipsnyje. Tačiau nuostatos dėl sąlygų neturėtų būti taikomos išipareigojimams, kurie buvo prisiimti iki sustabdymo,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Sanglaudos fondo įsteigimas ir paskirtis

1. Sanglaudos fondas (toliau – Fondas) yra įsteigiamas siekiant sustiprinti Bendrijos ekonominę ir socialinę sanglaudą skatinant tvarų vystymąsi.

2. Fondo veiklą reglamentuoja Reglamentas (EB) Nr. 1083/2006 ir šis reglamentas.

2 straipsnis

Paramos sritys

1. Užtikrinant tinkamą pusiausvyrą ir atsižvelgiant į kiekvienos paramą gaunančios valstybės narės konkrečius poreikius investicijų bei infrastruktūros srityse, Fondo parama teikiama veiksams šiose srityse:

⁽¹⁾ 2006 m. liepos 4 d. Europos Parlamento pritarimas (dar nepaskelbtas Oficialiajame

⁽²⁾ OL C 255, 2005 10 14, p. 88.

⁽³⁾ OL C 231, 2005 9 20, p. 35.

⁽⁴⁾ Žr. šio Oficialiojo leidinio 25 p.

⁽⁵⁾ OL L 130, 1994 5 25, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2003 m. stojimo aktu.

⁽⁶⁾ OL L 228, 1996 9 9, p. 1. Sprendimas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Sprendimu Nr. 884/2004/EB (OL L 167, 2004 4 30, p. 1).

⁽⁷⁾ OL L 209, 1997 8 2, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1055/2005 (OL L 174, 2005 7 7, p. 1).

- a) transeuropinių transporto tinklų srityje, pirmiausia bendrus interesus atitinkantiems prioritetiniams projektams, kaip nustatyta Sprendime Nr. 1692/96/EB;
- b) aplinkos srityje, kai veiksmai atitinka Bendrijos aplinkos apsaugos politikos prioritetus pagal aplinkos politiką ir veiksmų programą. Todėl Fondo parama taip pat gali būti skiriama su tvariu vystymusi susijusioms sritims, teikiančioms akivaizdžią naudą aplinkai, būtent energijos efektyvumo ir atsinaujinančios energijos sričiai, o transeuropiniams tinklams nepriklausančiame transporto sektoriuje – geležinkelio, upių ir jūrų transportui, skirtingų transporto rūšių sistemoms bei jų tarpusavio sąveikai, kelių, jūrų ir oro eismo valdymui, ekologiškam miesto ir viešajam transportui.

2. Valstybės narės ir Komisija kartu susitaria dėl tinkamos paramos paskirstymo pusiausvyros.

3 straipsnis

Išlaidų tinkamumas finansuoti

Šios išlaidos nėra tinkamos finansuoti iš Fondo:

- a) skolos palūkanos;
- b) išlaidos žemės pirkimui už sumą, kuri viršija 10 % visų atitinkamo veiksmo finansavimo reikalavimus atitinkančių išlaidų;
- c) išlaidos būstui;
- d) atominių elektrinių eksploatavimo nutraukimo išlaidos ir
- e) pridėtinės vertės mokestis, kuris gali būti susigrąžintas.

4 straipsnis

Fondo paramos teikimo sąlygos

1. Fondo parama teikiama laikantis šių taisyklių:
- a) Jeigu Taryba pagal Sutarties 104 straipsnio 6 dalį nusprendė, kad paramą gaunančioje valstybėje narėje yra susidaręs paviršinis valstybės biudžeto deficitas ir
- b) pagal Sutarties 104 straipsnio 8 dalį nustatė, kad atitinkama valstybė narė nesiėmė veiksmingų priemonių reaguodama į Tarybos rekomendaciją, priimtą remiantis Sutarties 104 straipsnio 7 dalimi,

ji gali nuspręsti sustabdyti visų arba dalies Fondo išsipareigojimų tai valstybei narei vykdymą nuo kitų metų po sprendimo sustabdyti priėmimo sausio 1 d.

2. Jei Taryba nustato, kad atitinkama valstybė narė ėmėsi reikiamų korekcinų priemonių, ji nedelsdama priima sprendimą nutraukti atitinkamų išsipareigojimų vykdymo sustabdymą. Tuo pačiu metu Taryba, remdamasi Komisijos

pasiūlymu, nusprendžia sustabdyti išsipareigojimą pakartotinai įtraukti į biudžetą laikantis 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstituciniame susitarime dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo nustatytos tvarkos⁽¹⁾.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse minimus sprendimus Taryba priima kvalifikuota balsų dauguma remdamasi Komisijos pasiūlymu.

5 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Šis reglamentas netrukdo tęsti ar keisti, taip pat visiškai arba iš dalies atšaukti projektą ar kita forma teikiamos paramos, kurią Komisija patvirtino remdamasi Reglamentu (EB) Nr. 1164/94, kuris ir toliau bus taikomas tai paramai ar projektams iki jų pabaigos.

2. Pagal Reglamentą (EB) Nr. 1164/94 Komisijai pateiktos paraiškos dėl pagrindinių projektų, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 39, 40 ir 41 straipsniuose, lieka galioti, jei tokios paraiškos prireikus ne vėliau kaip per du mėnesius nuo 2007 m. sausio 1 d. papildomos taip, kad atitiktų šio reglamento ir pirmiau minėto Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 straipsnių reikalavimus.

6 straipsnis

Panaikinimas

1. Nepažeidžiant Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 105 straipsnio 1 dalies ir šio reglamento 5 straipsnio nuostatų, Reglamentas (EB) Nr. 1164/94 panaikinamas nuo 2007 m. sausio 1 d.

2. Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą.

7 straipsnis

Peržiūra

Taryba peržiūri šį reglamentą ne vėliau kaip iki 2013 m. gruodžio 31 d. pagal Sutarties 161 straipsnį.

8 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

⁽¹⁾ OL C 139, 2006 6 14, p. 1.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2006 m. liepos 11 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
E. HEINÄLUOMA

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1085/2006

2006 m. liepos 17 d.

nustatantis Pasirengimo narystei pagalbos priemonę (IPA)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 181a straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,atsižvelgdama į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Siekiant veiksmingiau teikti Bendrijos išorės pagalbą, numatyta nauja pagalbos planavimo ir teikimo sistema. Dabartine priemone įtvirtinama viena iš bendrųjų priemonių, kuria tiesiogiai remiama Europos išorės pagalbos politika.
- (2) Europos Sąjungos sutarties 49 straipsnyje nustatyta, kad kiekviena Europos valstybė, gerbianti laisvės, demokratijos, pagarbos žmogaus teisėms ir pagrindinems laisvėms bei teisinės valstybės principus, gali pareikšti norą tapti Sąjungos nare.
- (3) Turkijos Respublikos paraiška dėl narystės Europos Sąjungoje buvo priimta 1999 m. Helsinkyje įvykusiame Europos Vadovų Tarybos susitikime. Pasirengimo narystei pagalba Turkijos Respublikai teikiama nuo 2002 m. 2004 m. gruodžio 16–17 d. Briuselio Europos Vadovų Taryba rekomendavo pradėti stojimo derybas su Turkija.
- (4) 2000 m. birželio 20 d. Santa Maria da Feira įvykusiame susitikime Europos Vadovų Taryba pabrėžė, kad Vakarų Balkanų šalys yra potencialios kandidatės tapti Europos Sąjungos narėmis.
- (5) 2003 m. birželio 19–20 d. Salonikuose įvykusiame susitikime Europos Vadovų Taryba priminė 2002 m. gruodžio mėn. Kopenhagos ir 2003 m. kovo mėn. Briuselio susitikimų išvadas ir pakartojo esanti pasiryžusi visapusiškai ir veiksmingai remti Vakarų Balkanų šalių Europos perspektyvą, nurodydama, kad neatskiriamai Europos Sąjungos dalimi jos taps tuomet, kai atitiks nustatytus kriterijus.
- (6) 2003 m. Salonikų Europos Vadovų Taryba taip pat nustatė, kad Vakarų Balkanų šalių europinės krypties bendras pagrindas visu laikotarpiu iki jų būsimo įstojimo į Europos Sąjungą būtų stabilizacijos ir asociacijos procesas.
- (7) Europos Parlamentas savo Rezoliucijoje dėl Salonikų Europos Vadovų Tarybos išvadų pripažino, kad kiekviena Vakarų Balkanų šalis žengia narystės linkme, tačiau kartu primygtinai reikalavo, kad kiekviena jų turėtų būti vertinama pagal savo pasiekimus.
- (8) Todėl visos Vakarų Balkanų šalys gali būti laikomos potencialiomis šalimis kandidatėmis, tačiau turėtų būti aiškiai atskiriamos šalys kandidatės ir potencialios šalys kandidatės.
- (9) 2004 m. birželio 17–18 d. Briuselio Europos Vadovų Taryba rekomendavo pradėti stojimo derybas su Kroatija.
- (10) 2005 m. gruodžio 15–16 d. Briuselio Europos Vadovų Taryba nusprendė Buvusiajai Jugoslavijos Respublikai Makedonijai suteikti šalies kandidatės statusą.
- (11) Be to, 2004 m. gruodžio 16–17 d. Briuselio Europos Vadovų Taryba rekomendavo, kad Europos Sąjunga ne tik vestų stojimo derybas, bet tuo pačiu metu užmegztų aktyvų politinį bei kultūrinį dialogą su kiekviena šalimi kandidate.
- (12) Siekiant, kad Bendrijos pagalba būtų darni ir nuosekli, pagalba šalims kandidatėms bei potencialioms šalims kandidatėms turėtų būti teikiama turint darnų pagrindą, pasinaudojant patirtimi, įgyta įgyvendinant ankstesnes pasirengimo narystei priemones ir 2000 m. gruodžio 5 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2666/2000 dėl pagalbos Albanijai, Bosnijai ir Hercegovinai, Kroatijai, Jugoslavijos Federacinei Respublikai ir Buvusiajai Jugoslavijos Respublikai Makedonijai ⁽³⁾. Pagalba taip pat turėtų atitikti Bendrijos vystymosi politiką pagal EB sutarties 181a straipsnį.
- (13) Pagalba šalims kandidatėms ir potencialioms šalims kandidatėms ir toliau turėtų jas skatinti stengtis stiprinti demokratines institucijas ir teisinę valstybę, pertvarkyti viešąjį administravimą, vykdyti ekonomines reformas, gerbti žmogaus ir mažumų teises, propaguoti lyčių lygybę, remti pilietinės visuomenės ugdymą ir skatinti regioninį bendradarbiavimą, taip pat susitaikymą ir rekonstrukciją, prisidėti prie tvaraus vystymosi ir skurdo mažinimo šiose šalyse, todėl ji turėtų būti skirta paremti įvairias institucijų kūrimo priemones.

⁽¹⁾ 2006 m. liepos 6 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).⁽²⁾ OL C 231, 2005 9 20, p. 67.⁽³⁾ OL L 306, 2000 12 7, p. 1. Reglamentas su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2112/2005 (OL L 344, 2005 12 27, p. 23).

- (14) Teikiant pagalbą šalims kandidatėms reikėtų kreipti papildomą dėmesį į tai, kad būtų priimta ir įgyvendinta visa *acquis communautaire*, visų pirma rengti šalis kandidates įgyvendinti Bendrijos žemės ūkio politiką ir sanglaudos politiką.
- (15) Pagalba potencialioms šalims kandidatėms gali apimti tam tikrą jų teisės aktų ir *acquis communautaire* suderinimą ir paramą investiciniams projektams, kuriais visų pirma siekiama ugdyti valdymo gebėjimus regionų vystymosi, žmoniškųjų išteklių vystymosi ir kaimo plėtros srityse.
- (16) Pagalba turėtų būti teikiama remiantis išsamia daugiamete strategija, kuri atspindi stabilizacijos ir asociacijos proceso prioritetus ir pasirengimo narystei proceso strateginius prioritetus.
- (17) Siekdama prisidėti prie finansinio šios strategijos aspekto ir nepažeisdama biudžeto valdymo institucijos prerogatyvų, Komisija turėtų pateikti ketinimus, sudarančius neatskiriamą metinio plėtros dokumentų paketo dalį, dėl trejiems ateinantiems metams siūlomo finansinio paskirstymo, įtraukto į daugiametę preliminarią finansinę programą.
- (18) Galimybę pasinaudoti pereinamojo laikotarpio pagalbos ir institucijų kūrimo bei tarpvalstybinio bendradarbiavimo komponentais turėtų turėti visos pagalbą gaunančios šalys, siekiant padėti joms pereinamojo laikotarpio ir jų suartėjimo su ES proceso metu, o taip pat skatinti jų regioninį bendradarbiavimą.
- (19) Galimybę pasinaudoti regionų vystymosi, žmoniškųjų išteklių vystymosi ir kaimo plėtros komponentais turėtų turėti tik decentralizuotai valdyti lėšas įgaliotos šalys kandidatės, siekiant padėti joms pasirengti laikotarpiui po įstojimo, visų pirma Bendrijos sanglaudos politikos ir kaimo plėtros politikos įgyvendinimui.
- (20) Potencialios šalys kandidatės ir šalys kandidatės, kurios nebuvo įgaliotos decentralizuotai valdyti lėšas, vis dėlto pagal pereinamojo laikotarpio pagalbos ir institucijų kūrimo komponentą turėtų turėti teisę į priemones ir veiksmus, panašius į pagal regionų vystymosi, žmoniškųjų išteklių vystymosi ir kaimo plėtros komponentus taikomas priemones ir veiksmus.
- (21) Pagalba turėtų būti valdoma pagal 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl finansinio reglamento, taikomo Europos Bendrijų bendrajam biudžetui⁽¹⁾, nustatytas išorės pagalbos taisyklės, panaudojant struktūras, kurių naudingumas pasitvirtino pasirengimo stojimui proceso metu, pavyzdžiui, decentralizuotas valdymas, poriniai projektai ir TALEX (Informacijos apie techninę pagalbą apskaitimo priemonė), tačiau pagalba taip pat turėtų sudaryti sąlygas skatinti pažangius metodus, pavyzdžiui, įgyvendinimas per valstybes nares naudojant pasidalijamąjį valdymą tarpvalstybinių programų dėl Europos Sąjungos išorės sienų atveju. Ypač naudinga šiuo atveju turėtų būti tai, kad atitinkamą patirtį turinčios valstybės narės pagal šį reglamentą teikiamos pagalbos gavėjams perduotų žinias ir patirtį, susijusią su *acquis communautaire* įgyvendinimu.
- (22) Šio reglamento įgyvendinimui būtini veiksmai – tai valdymo priemonės, susijusios su reikšmingų pasekmių biudžetui turinčių programų įgyvendinimu. Todėl jos turėtų būti priimtos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką⁽²⁾, pateikiant vadybos komitetui daugiamečius preliminarinius planavimo dokumentus.
- (23) Metinės ar daugiametės programos, suskirstytos remiantis horizontaliuoju ar šalies aspektu, skirtos įgyvendinti pagalbą pagal pereinamojo laikotarpio pagalbos ir institucijų kūrimo komponentą ir tarpvalstybinio bendradarbiavimo komponentą, taip pat turėtų būti pateikiamos vadybos komitetui pagal Sprendimą 1999/468/EB.
- (24) Daugiametės programos, skirtos įgyvendinti pagalbą pagal regionų vystymosi, žmoniškųjų išteklių vystymosi ir kaimo plėtros komponentus, taip pat turėtų būti pateikiamos vadybos komitetui pagal Sprendimą 1999/468/EB. Kadangi šie veiksmai bus glaudžiai derinami su praktika, taikoma struktūrinių fondų ir kaimo plėtros srityse, juos atliekant turėtų būti kuo labiau pasinaudota esamais komitetais, sukurtais struktūrinių fondų ir kaimo plėtros tikslais.
- (25) Jeigu Komisija įgyvendins šį reglamentą naudodama centralizuotą valdymą, ji turėtų dėti daug pastangų Bendrijos finansiniams interesams apsaugoti, visų pirma taikant šios srities *acquis communautaire* taisykles ir standartus, o jeigu Komisija įgyvendins šį reglamentą naudodama kitas valdymo formas, Bendrijos finansiniai interesai turėtų būti apsaugoti sudarant atitinkamus susitarimus, šiuo atžvilgiu suteikiančius pakankamas garantijas.
- (26) Taisyklės, kuriomis nustatoma teisė dalyvauti konkurse ir sudaryti dotacijų sutartis, taip pat kaip ir taisyklės dėl tiekimo kilmės šalies, turėtų būti nustatytos atsižvelgiant į pastaruosius pokyčius Europos Sąjungoje, susijusius su pagalbos atsiejimu, tačiau jose turėtų būti paliekama galimybė lanksčiai reaguoti į naujus pokyčius šioje srityje.

⁽¹⁾ OL L 248, 2002 9 16, p. 1.

⁽²⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

- (27) Jeigu pagalbą gaunanti šalis pažeidžia principus, kuriais grindžiama Europos Sąjunga, arba daro nepakankamą pažangą, atsižvelgiant į Kopenhagos kriterijus bei Europos ar stojimo partnerystės nustatytus prioritetus, Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, privalo turėti galimybę imtis reikalingų priemonių. Turėtų būti užtikrinta, kad Europos Parlamentui būtų neatidėliotinai teikiama visapusiška informacija.
- (28) Reikėtų numatyti galimybę Tarybai iš dalies keisti šį reglamentą pagal supaprastintą procedūrą, atsižvelgiant į pagalbą gaunančios šalies statusą kaip apibrėžta šiame reglamente.
- (29) Šalys, kurios gauna pagalbą pagal kitas regionines išorės pagalbos priemones, turėtų, remdamasi abipusiškumo pagrindu, būti pajėgios dalyvauti veiksmuose, kurių imamasi pagal šį reglamentą, jeigu konkreto veiksmo regioninis, tarpvalstybinis, transnacionalinis ar pasaulinis pobūdis suteikia pridėtinę vertę.
- (30) Kadangi šio reglamento tikslu, t. y. pagalbą gaunančių šalių vykdomo laipsniško savo standartų ir politikos sričių derinimo su Europos Sąjungos standartais ir politikos sritimis, įskaitant tam tikrais atvejais derinimą su *acquis communautaire*, siekiant narystės, valstybės narės negali deramai pasiekti ir dėl to tų tikslų būtų geriau siekti Bendrijos lygmeniu, laikydamosi EB sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti.
- (31) Atsižvelgiant į tai, kad EB sutarties 181a straipsnyje numatyta, kad ekonominio, finansinio ir techninio bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis priemonės papildo valstybių narių taikomas priemones, Komisija ir valstybės narės yra įsipareigojusios užtikrinti savo pagalbos koordinavimą, darną ir papildomumą pagal ES 2001 m. nustatytas Bendrijos ir valstybių narių veiklos koordinavimo išorės pagalbos srityje stiprinimo gaires, visų pirma rengiant reguliarias konsultacijas ir dažnus svarbios informacijos mainus įvairiuose pagalbos teikimo proceso etapuose.
- (32) Nedarant poveikio EB sutartyje apibrėžtiems biudžeto valdymo institucijos įgaliojimams, į šį reglamentą visai priemonės galiojimo trukmei įtraukiama finansinė orientacinė suma, kaip apibrėžta 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžeto vykdymo tvarkos ir patikimo finansų valdymo ⁽¹⁾ 38 punkte.

⁽¹⁾ OL C 139, 2006 6 14, p. 1.

- (33) Sukūrus naują Bendrijos pasirengimo narystei pagalbos sistemą turi būti panaikinti 1989 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 3906/89 dėl ekonominės pagalbos Vengrijos Respublikai ir Lenkijos Liaudies Respublikai ⁽²⁾, 1998 m. gruodžio 18 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2760/98 dėl tarpvalstybinio bendradarbiavimo programos įgyvendinimo pagal PHARE programą ⁽³⁾, 1999 m. birželio 21 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1266/1999 dėl pagalbos šalims kandidatėms derinimo pagal pasirengimo narystei strategiją ⁽⁴⁾, 1999 m. birželio 21 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1267/1999, nustatantis struktūrinės pasirengimo stojimui politikos instrumentą ⁽⁵⁾, 1999 m. birželio 21 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1268/1999 dėl Bendrijos paramos pasirengimo stojimui priemonėms žemės ūkio ir kaimo plėtros srityse Vidurio ir Rytų Europos šalims kandidatėms pasirengimo stojimui laikotarpiu ⁽⁶⁾, 2000 m. kovo 13 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 555/2000 dėl veiksmų pagal pasirengimo narystei strategiją įgyvendinimo Kipro Respublikai ir Maltos Respublikai ⁽⁷⁾, 2001 m. gruodžio 17 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2500/2001 dėl pasirengimo stojimui finansinės paramos Turkijai ⁽⁸⁾ ir 2005 m. lapkričio 21 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2112/2005 dėl galimybės gauti Bendrijos išorės paramą. Taip pat šis reglamentas turėtų pakeisti Reglamentą (EB) Nr. 2666/2000, kurio galiojimas baigiasi 2006 m. gruodžio 31 d.,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I DALIS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Pagalbos gavėjai ir bendras tikslas

Bendrija padeda I ir II prieduose išvardytoms šalims siekiant narystės palaipsniui derinti savo standartus ir politikos sritis su Europos Sąjungos standartais ir politikos sritimis, įskaitant tam tikrais atvejais derinimą su *acquis communautaire*.

⁽²⁾ OL L 375, 1989 12 23, p. 11. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2257/2004 (OL L 389, 2004 12 31, p. 1).

⁽³⁾ OL L 345, 1998 12 19, p. 49. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1045/2005 (OL L 172, 2005 7 5, p. 78).

⁽⁴⁾ OL L 161, 1999 6 26, p. 68.

⁽⁵⁾ OL L 161, 1999 6 26, p. 73. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2112/2005.

⁽⁶⁾ OL L 161, 1999 6 26, p. 87. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2112/2005.

⁽⁷⁾ OL L 68, 2000 3 16, p. 3. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 769/2004 (OL L 123, 2004 4 27, p. 1).

⁽⁸⁾ OL L 342, 2001 12 27, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2112/2005.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. I ir II prieduose išvardytose pagalbą gaunančiose šalyse pagalba tam tikrais atvejais naudojama šioms sritims remti:

- a) stiprinti demokratines institucijas ir teisinę valstybę, įskaitant jos įtvirtinimą;
- b) propaguoti ir ginti žmogaus teises ir pagrindines laisves bei užtikrinti didesnę pagarbą mažumų teisėms, propaguoti lyčių lygybę ir nediskriminavimą;
- c) viešojo administravimo reformai, įskaitant sistemos, leidžiančios decentralizuoti pagalbos valdymą ją gaunančiai šaliai, sukūrimą pagal Reglamente (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 nustatytas taisykles;
- d) ekonomikos reformai;
- e) pilietinės visuomenės ugdymui;
- f) socialinei įtraukčiai;
- g) susitaikymui, pasitikėjimą skatinančioms priemonėms ir rekonstrukcijai;
- h) regioniniam ir tarpvalstybiniam bendradarbiavimui.

2. I priede išvardytose šalyse pagalba taip pat naudojama šioms sritims remti:

- a) *acquis communautaire* perėmimui ir įgyvendinimui;
- b) paramai politikos plėtojimui bei pasirengimui Bendrijos bendros žemės ūkio politikos ir sanglaudos politikos įgyvendinimui bei valdymui.

3. II priede išvardytose šalyse pagalba taip pat naudojama šioms sritims remti:

- a) laipsniškam nacionalinės teisės derinimui su *acquis communautaire*;
- b) socialiniam, ekonominiam ir teritoriniam vystymuisi, įskaitant, *inter alia*, su infrastruktūra ir investicijomis susijusią veiklą, visų pirma regionų vystymosi ir žmoniškųjų išteklių vystymosi bei kaimo plėtros srityse.

3 straipsnis

Komponentai

1. Pagalba planuojama ir įgyvendinama pagal šiuos komponentus:

- a) pereinamojo laikotarpio pagalba ir institucijų kūrimas;
- b) tarpvalstybinis bendradarbiavimas;
- c) regionų vystymasis;
- d) žmoniškųjų išteklių vystymasis;
- e) kaimo plėtra.

2. Komisija užtikrina pagalbos, teikiamos pagal įvairius komponentus, koordinavimą ir darną.

3. Sprendimo 1999/468/EB 4 ir 7 straipsniuose nustatyta tvarka Komisija priima šio reglamento įgyvendinimo taisykles. Šiuo tikslu Komisijai padeda 14 straipsnio 1 dalyje nurodytas IPA komitetas.

Sprendimo 1999/468/EB 4 straipsnio 3 dalyje nustatytas laikotarpis yra du mėnesiai.

4 straipsnis

Politinis pagalbos pagrindas

Pagalba pagal šį reglamentą teikiama laikantis pasirengimo narystei bendro politikos pagrindo, nustatyto Europos ir stojimo partnerystėse, ir deramai atsižvelgiant į metiniame Komisijos plėtros dokumentų pakete esančius pranešimus ir strategijos dokumentą.

5 straipsnis

Informacija apie siūlomą preliminarių finansinį paskirstymą

1. Siekdama prisidėti prie 6 straipsnyje numatyto strateginio planavimo, Komisija kasmet Europos Parlamentui ir Tarybai teikia ketinimus dėl trejiems ateinantiems metams siūlomo finansinio paskirstymo, įtraukto į daugiametę preliminarią finansinę programą, atsižvelgdama į finansinę struktūrą, bei Europos partnerystės ir stojimo partnerystės dokumentus, pranešimus ir strategijos dokumentą.

2. Šioje daugiametėje preliminarioje finansinėje programoje pateikiami Komisijos ketinimai dėl lėšų paskirstymo suskirstyti pagal komponentus, šalis ir daugiašalius veiksmus. Ji rengiama remiantis objektyviais ir skaidriais kriterijais, įskaitant poreikių įvertinimą, įsisavinimo gebėjimą, sąlygų laikymąsi ir valdymo gebėjimus. Be to, deramai atsižvelgiama į išimtinės pagalbos priemones ar tarpines atsakomąsias programas, priimtas pagal Reglamentą, nustatantį stabilumo priemonę.

3. Daugiametė preliminari finansinė programa įtraukiama į Komisijos metinį plėtros dokumentų paketą, išlaikant trejų metų planavimo perspektyvą.

6 straipsnis

Pagalbos planavimas

1. Pagalba pagal šį reglamentą teikiama remiantis daugiamečiais preliminariais planavimo dokumentais, parengtais pagal šalis, glaudžiai bendradarbiaujant su nacionalinėmis valdžios institucijomis, siekiant paremti nacionalines strategijas ir užtikrinti atitinkamos šalies įsitraukimą ir dalyvavimą. Tam tikrais atvejais prisijungia pilietinė visuomenė ir kiti suinteresuoti subjektai. Be to, bus atsižvelgiama ir į kitas pagalbos programas.

2. Pagalba I priede išvardytoms šalims visų pirma grindžiama stojimo partnerystėmis. Pagalba apima prioritetus ir bendrą strategiją, kuri parengta atlikus reguliarią kiekvienos šalies padėties analizę ir į kurią reikia koncentruotis rengiantis stojimui. Pagalba planuojama atsižvelgiant į 1993 m. birželio mėn. Kopenhagos Europos Vadovų Tarybos nustatytus kriterijus ir pažangą, padarytą perimant ir įgyvendinant *acquis communautaire*, bei į regioninį bendradarbiavimą.

3. Pagalba II priede išvardytoms šalims visų pirma grindžiama Europos partnerystėmis. Pagalba apima prioritetus ir bendrą strategiją, kuri parengta atlikus reguliarią kiekvienos šalies padėties analizę ir į kurią reikia koncentruotis rengiantis tolesnei integracijai į Europos Sąjungą. Pagalba planuojama atsižvelgiant į 1993 m. birželio mėn. Kopenhagos Europos Vadovų Tarybos nustatytus kriterijus ir pažangą, padarytą įgyvendinant stabilizacijos ir asociacijos susitarimus, įskaitant regioninį bendradarbiavimą.

4. Daugiamečiuose preliminaruose planavimo dokumentuose pateikiamas preliminarus finansinis paskirstymas pagrindiniams kiekvieno komponento prioritetams, atsižvelgiant į preliminarų paskirstymą pagal šalis ir pagal komponentus, siūlomą daugiamečiame preliminariniame finansinėje programoje. Juose taip pat atitinkamai nustatomas daugiašalėms programoms ir horizontalioms iniciatyvoms skirtas finansavimas.

5. Daugiamečiai preliminarūs planavimo dokumentai parengiami pagal trejų metų perspektyvą. Jie peržiūrimi kasmet.

6. 14 straipsnio 2 dalies a punkte nurodyta tvarka Komisija patvirtina daugiamečius preliminarus planavimo dokumentus ir jų metinę peržiūrą.

7 straipsnis

Programų rengimas

1. Pagalba pagal šį reglamentą teikiama remiantis daugiamečiais ar metinėmis programomis, nustatytomis pagal šalis ir pagal komponentus arba atitinkamai pagal šalių grupes ar temas, vadovaujantis daugiamečiuose preliminariniuose planavimo dokumentuose nustatytais prioritetais.

2. Programose nurodomi siejami tikslai, intervencijų sritys, planuojami rezultatai, valdymo tvarka ir bendra planuojamo finansavimo suma. Jose pateikiama finansuotinių veiksmų rūšių santrauka, nurodomos kiekvienai veiksmų rūšiai skirtos sumos ir preliminarus jų įgyvendinimo tvarkaraštis. Kai tinka, jose pateikiami patirties, įgytos teikiant ankstesnę pagalbą, rezultatai. Tikslai yra konkretūs, aktualūs, pamatuoti ir turi laiku apribotus rodiklius.

3. 14 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka Komisija patvirtina daugiamečius ir metines programas bei jų peržiūros dokumentus.

II DALIS

KONKREČIŲ KOMPONENTŲ TAISYKLĖS

8 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio pagalbos ir institucijų kūrimo komponentas

1. Pagal pereinamojo laikotarpio ir institucijų kūrimo komponentą pagalba teikiama I ir II prieduose išvardytoms šalims siekiant 2 straipsnyje nustatytų tikslų.

2. Šis komponentas, *inter alia*, gali būti naudojamas gebėjimams stiprinti ir institucijoms kurti bei investicijoms finansuoti, jei pastarosioms netaikomi 9–12 straipsniai.

3. Pagal šį komponentą teikiama pagalba taip pat gali būti remiamas I ir II prieduose išvardytų šalių dalyvavimas Bendrijos programose ir agentūrose. Be to, gali būti remiamos regioninės ir horizontalios programos.

9 straipsnis

Tarpvalstybinio bendradarbiavimo komponentas

1. Pagal tarpvalstybinio bendradarbiavimo komponentą gali būti padedama I ir II prieduose išvardytoms šalims jų tarpusavio bei jų ir valstybių narių tarpvalstybinio bendradarbiavimo ir, tam tikrais atvejais, transnacionalinio ir tarpregioninio bendradarbiavimo atvejais.

2. Tokio bendradarbiavimo tikslas – visų atitinkamų šalių abipusiais interesais skatinti gerus kaimynystės santykius, stabilumą, saugumą ir klestėjimą, bei skatinti jų darnų, subalansuotą ir tvarų vystymąsi.

3. Vykdam tarpvalstybinį bendradarbiavimą su valstybėmis narėmis, Europos regioninės plėtros fondo ir šio reglamento finansinius įnašus reglamentuoja atitinkamos 2006 m. liepos 11 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1083/2006, nustatančio bendrąsias nuostatas dėl Europos regioninės plėtros fondo, Europos socialinio fondo ir Sanglaudos fondo⁽¹⁾, 21 straipsnio nuostatos.

4. Bendradarbiavimas bus derinamas su kitomis Bendrijos tarpvalstybinio, transnacionalinio ir tarpregioninio bendradarbiavimo priemonėmis. Tarpvalstybinio bendradarbiavimo su valstybėmis narėmis atveju šis komponentas apima abiejose atitinkamos sienos ar sienų pusėse esančius sausumos ar jūros regionus.

(¹) Žr. šio Oficialiojo leidinio 25 p.

5. Siekiant šio straipsnio tikslų, šis komponentas, *inter alia*, gali būti naudojamas gebėjimams stiprinti ir institucijoms kurti bei investicijoms finansuoti.

10 straipsnis

Regionų vystymosi komponentas

1. Pagal regionų vystymosi komponentą I priede išvardytoms šalims padedama plėtoti politiką ir pasirengti Bendrijos sanglaudos politikos įgyvendinimui bei valdymui, visų pirma joms rengiantis Europos regioninės plėtros fondo ir Sanglaudos fondo pagalbai.

2. Šis komponentas gali visų pirma prisidėti prie 2006 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1080/2006 dėl Europos regioninės plėtros fondo⁽¹⁾ ir 2006 m. liepos 11 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1084/2006, įsteigiančiame Sanglaudos fondą⁽²⁾, nurodytų rūšių veiksmų finansavimo.

11 straipsnis

Žmogiškųjų išteklių vystymo komponentas

1. Pagal žmogiškųjų išteklių vystymo komponentą I priede išvardytoms šalims padedama plėtoti politiką ir pasirengti Bendrijos sanglaudos politikos įgyvendinimui bei valdymui, visų pirma joms rengiantis Europos socialinio fondo pagalbai.

2. Šis komponentas gali visų pirma prisidėti prie 2006 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1081/2006 dėl Europos socialinio fondo⁽³⁾ nurodytų rūšių veiksmų finansavimo.

12 straipsnis

Kaimo plėtros komponentas

1. Pagal kaimo plėtros komponentą I priede išvardytoms šalims padedama plėtoti politiką ir pasirengti Bendrijos bendros žemės ūkio politikos įgyvendinimui bei valdymui. Šis komponentas visų pirma prisideda prie nuoseklaus žemės ūkio sektoriaus bei kaimo vietovių prisitaikymo ir prie šalių kandidačių pasirengimo įgyvendinti bendros žemės ūkio politikos ir susijusių politikos krypčių *acquis communautaire*.

2. Šis komponentas gali visų pirma prisidėti prie 2005 m. rugsėjo 20 d. Reglamente (EB) Nr. 1698/2005 dėl Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) paramos kaimo plėtrai⁽⁴⁾ nurodytų rūšių veiksmų finansavimo.

⁽¹⁾ Žr. šio Oficialiojo leidinio 1 p.

⁽²⁾ Žr. šio Oficialiojo leidinio 79 p.

⁽³⁾ Žr. šio Oficialiojo leidinio 12 p.

⁽⁴⁾ OL L 277, 2005 10 21, p. 1.

III DALIS

VALDYMAS IR ĮGYVENDINIMAS

13 straipsnis

Pagalbos valdymas, pranešimų teikimas

1. Komisija, laikydama 14 straipsnyje nurodytos tvarkos ir 3 straipsnio 3 dalyje nurodytų įgyvendinimo taisyklių, yra atsakinga už šio reglamento įgyvendinimą.

2. Pagal šį reglamentą vykdomi veiksmai valdomi, stebimi, vertinami bei pranešimai apie juos teikiami laikantis Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002. Bendrijos finansavimas visų pirma gali būti teikiamas pagal finansinius Komisijos ir pagalbą gaunančios šalies susitarimus, viešųjų pirkimų sutartis arba dotacijų sutartis, sudarytas su nacionalinėmis ar tarptautinėmis viešojo sektoriaus institucijomis, arba fiziniiais ar juridiniais asmenimis, kurie atsakingi už veiksmų vykdymą, arba darbo sutartis. Šio reglamento 9 straipsnyje numatytų tarpvalstybinių programų su valstybėmis narėmis įgyvendinimo užduotys gali būti pavedamos valstybėms narėms, ir tokiu atveju šios užduotys įgyvendinamos pagal Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 atitinkamas nuostatas taikant pasidalijamąjį valdymą. Taikant pasidalijamąjį valdymą, valdymo institucija veikia pagal Reglamente (EB) Nr. 1083/2006 nustatytus principus ir taisykles.

3. Komisija taip pat gali gauti lėšas iš kitų pagalbos teikėjų ir jas valdyti kaip paskirtas įplaukas pagal Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 18 straipsnį, siekdama su šiais pagalbos teikėjais įgyvendinti veiksmus.

4. Tinkamai pagrįstais atvejais Komisija, remdamasi Reglamente (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 54 straipsniu, gali nuspręsti valdžios institucijos užduotis, ypač biudžeto vykdymo užduotis, pavesti minėto reglamento 54 straipsnio 2 dalyje nurodytoms institucijoms. Minėto reglamento 54 straipsnio 2 dalies c punkte apibūdintoms institucijoms gali būti pavedamos valdžios institucijos užduotys, jeigu jos yra pripažintos tarptautiniu mastu, atitinka tarptautiniu mastu pripažintas valdymo bei kontrolės sistemas ir jas prižiūri valdžios institucijos.

5. Biudžetiniai išpareigojimai veiksams, besitęsiantiems ilgiau nei vienerius finansinius metus, gali būti išskirstomi keletams metų į metines dalis.

6. Kasmet Komisija siunčia Europos Parlamentui ir Tarybai pranešimą apie Bendrijos pagalbos įgyvendinimą pagal šį reglamentą. Pranešime pateikiama informacija apie per tuos metus finansuotus veiksmus ir vykdant priežiūrą gautas išvadas, taip pat įgyvendinant pagalbą gautų rezultatų įvertinimas.

14 straipsnis

Komitetai

1. Įsteigiamas IPA komitetas, kurį sudaro valstybių narių atstovai, o jam pirmininkauja Komisijos atstovas. Jis padeda Komisijai, visų pirma vykdyti jai pavestą užduotį užtikrinti pagal įvairius komponentus teikiamos pagalbos koordinavimą ir darną, kaip reikalaujama pagal 3 straipsnio 2 dalį.

IPA komitetas priima savo darbo tvarkos taisykles.

2. a) Komisija Sprendimo 1999/468/EB 4 ir 7 straipsniuose nustatyta tvarka priima daugiamečius preliminarinius planavimo dokumentus ir jų metinės peržiūros dokumentus, nurodytus šio reglamento 6 straipsnyje, bei programas dėl pagalbos, teiktinos pagal šio reglamento 8 ir 9 straipsnius. Šiuo tikslu Komisijai padeda IPA komitetas.

Sprendimo 1999/468/EB 4 straipsnio 3 dalyje nustatytas laikotarpis yra vienas mėnuo.

b) Komisija Sprendimo 1999/468/EB 4 ir 7 straipsniuose nustatyta tvarka priima programas dėl pagal šio reglamento 10 straipsnį teiktinos pagalbos. Šiuo tikslu Komisijai padeda Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 103 straipsnyje nurodytas Fondų koordinavimo komitetas.

Sprendimo 1999/468/EB 4 straipsnio 3 dalyje nustatytas laikotarpis yra vienas mėnuo.

c) Komisija, pasikonsultavusi su EB sutarties 147 straipsnyje numatytu komitetu, Sprendimo 1999/468/EB 4 ir 7 straipsniuose nustatyta tvarka priima programas dėl pagal šio reglamento 11 straipsnį teiktinos pagalbos. Šiuo tikslu Komisijai padeda Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 103 straipsnyje nurodytas Fondų koordinavimo komitetas.

Sprendimo 1999/468/EB 4 straipsnio 3 dalyje nustatytas laikotarpis yra vienas mėnuo.

d) Komisija Sprendimo 1999/468/EB 4 ir 7 straipsniuose nustatyta tvarka priima programas dėl pagal šio reglamento 12 straipsnį teiktinos pagalbos. Šiuo tikslu Komisijai padeda pagal Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 90 straipsnį įsteigtas Kaimo plėtros komitetas.

Sprendimo 1999/468/EB 4 straipsnio 3 dalyje nustatytas laikotarpis yra vienas mėnuo.

3. Šio straipsnio 2 dalies a punkte nustatyta tvarka Komisija priima sprendimus dėl finansavimo, kuriems netaikomos daugiamečių ar metinė programos.

4. Komisija priima daugiamečių ir metinių programų bei 3 dalyje nurodytų sprendimų pakeitimus, jei jais nenumatomi esminiai pirminių programų ir veiksmų pobūdžio pakeitimai ir jei finansiniu požiūriu jie neviršija 20 % bendros konkrečiai programai ar veiksmui skirtos sumos, atsižvelgiant į 4 milijonų EUR ribą. Apie visus sprendimus dėl pakeitimų pranešama komitetui, pateikusiam nuomonę dėl pirminės programos ar veiksmo.

5. Europos investicijų banko stebėtojas komiteto veikloje dalyvauja svarstant su banku susijusius klausimus.

15 straipsnis

Pagalbos rūšys

1. Pagal šį reglamentą teikiama pagalba gali būti, *inter alia*, finansuojamos investicijos, viešųjų pirkimų sutartys, dotacijos, įskaitant palūkanų normų subsidijas, specialias paskolas, paskolų garantijas ir finansinę pagalbą, parama biudžetui ir kitos konkrečios biudžetinės pagalbos formos bei įnašas į tarptautinių finansinių institucijų ar regioninių plėtros bankų kapitalą, jei Bendrijos finansinė rizika yra apribota šių lėšų dydžiu. Parama biudžetui yra išimtinė, teikiama tiksliai apibrėžtus tikslus ir susijusius rodiklius bei priklauso nuo pagalbą gaunančios šalies viešųjų finansų pakankamai skaidraus, patikimo ir efektyvaus administravimo bei aiškiai apibrėžtų sektoriaus ar makroekonominių politikos krypčių, kurias iš esmės patvirtino tarptautinės finansinės institucijos, įgyvendinimo. Paramos biudžetui išmokos priklauso nuo pakankamos pažangos siekiant tikslų, vertinamų pagal poveikio ir rezultatų rodiklius.

2. Pagalba gali būti įgyvendinama taikant administracinio bendradarbiavimo priemones, pasitelkiant valstybių narių atsiųstus viešojo sektoriaus ekspertus. Tokie projektai įgyvendinami pagal Komisijos nustatytas įgyvendinimo taisykles.

3. Pagalba taip pat gali būti naudojama padengti Bendrijos dalyvavimo tarptautinėse misijose, iniciatyvose ar organizacijose, veikiančiose pagalbą gaunančios šalies interesais, išlaidas, įskaitant administracines išlaidas.

4. Bendrijos lėšos paprastai nenaudojamos mokesčiams, muitams ar rinkliavoms mokėti I ir II prieduose išvardytose pagalbą gaunančiose šalyse.

16 straipsnis

Paramos priemonės

Pagalba taip pat gali būti naudojama veiksmy, susijusių su pasirengimu, tolesnėmis priemonėmis, kontrole, auditu ir įvertinimu, kurie tiesiogiai būtini administruojant programą ir siekiant jos tikslų, visų pirma tyrimų, susitikimų, informacijos ir informavimo išlaidoms padengti, išlaidoms, susijusioms su informaciniais tinklais, skirtais keistis informacija, taip pat ir kitoms išlaidoms, skirtoms administracinei bei techninei pagalbai, kuria gali pasinaudoti Komisija administruodama programą, padengti. Ji taip pat naudojama administracinės paramos, teikiamos patikėto programų valdymo Komisijos delegacijose trečiojoje šalyse tikslais, išlaidoms padengti.

17 straipsnis

Pagalbos įgyvendinimas

1. Komisija ir pagalbą gaunančios šalys sudaro bendruosius susitarimus dėl pagalbos įgyvendinimo.
2. Komisija ir pagalbą gaunančios šalys arba, jeigu reikia, tos šalies įgyvendinimo institucijos, sudaro papildomus susitarimus dėl pagalbos įgyvendinimo.

18 straipsnis

Bendrijos finansinių interesų apsauga

1. Visuose susitarimuose, sudaromuose pagal šį reglamentą, turi būti nuostatos, užtikrinančios Bendrijos finansinių interesų apsaugą, visų pirma nuo sukčiavimo, korupcijos ir kitų pažeidimų pagal 1995 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos ⁽¹⁾, 1996 m. lapkričio 11 d. Tarybos reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 2185/96 dėl Komisijos atliekamų patikrinimų ir inspektavimų vietoje siekiant apsaugoti Europos Bendrijų finansinius interesus nuo sukčiavimo ir kitų pažeidimų ⁽²⁾ ir 1999 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1073/1999 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų ⁽³⁾.
2. Susitarimuose aiškiai numatoma Komisijos ir Audito Rūmų teisė remiantis dokumentais ir vietoje atlikti visų Bendrijos lėšas gavusių rangovų ir subrangovų auditą. Juose Komisija taip pat aiškiai įgaliojama atlikti patikrinimus ir inspektavimus vietoje, kaip nustatyta Reglamente (EB, Euratomas) Nr. 2185/96.

⁽¹⁾ OL L 312, 1995 12 23, p. 1.

⁽²⁾ OL L 292, 1996 11 15, p. 2.

⁽³⁾ OL L 136, 1999 5 31, p. 1.

3. Visose įgyvendinant pagalbą sudaromose sutartyse užtikrinamos 2 dalyje numatytos Komisijos ir Audito Rūmų teisės vykdančios sutartis ir jas įvykdžius.

19 straipsnis

Dalyvavimo taisyklės ir kilmė, teisė gauti dotacijas

1. Sudarant pagal šį reglamentą finansuojamas viešųjų pirkimų arba dotacijų sutartis gali dalyvauti visi valstybės narės, šalies, gaunančios pagalbą pagal šį reglamentą, šalies, gaunančios pagalbą pagal Europos kaimynystės ir partnerystės priemonę, Europos ekonominės erdvės valstybės narės fiziniai asmenys, kurie yra šių valstybių piliečiai ir jose įsisteigę juridiniai asmenys.

2. Sudarant pagal šį reglamentą finansuojamas viešųjų pirkimų arba dotacijų sutartis taip pat gali dalyvauti visi fiziniai ir juridiniai asmenys, kurie yra kitų šalių nei 1 dalyje nurodytų šalių piliečiai ar joje įsisteigę juridiniai asmenys, jeigu buvo nustatyta abipusė galimybė gauti jų išorės pagalbą.

Abipusė galimybė gauti Bendrijos išorės pagalbą nustatoma priimant konkretų sprendimą dėl atitinkamos šalies arba regioninės šalių grupės. Tokį sprendimą priima Komisija 14 straipsnio 2 dalies a punkte nustatyta tvarka ir jis galioja ne trumpiau kaip vienerius metus.

Suteikiant abipusę galimybę gauti Bendrijos išorės pagalbą, atsižvelgiama į Bendrijos ir kitų donorų palyginimą pagal sektorius arba visos šalies lygiu, neatsižvelgiant į tai, ar ji yra donorė, ar pagalbą gaunanti šalis. Priimant sprendimą dėl abipusės galimybės gauti pagalbą šaliai donorėi, atsižvelgiama į minėtos šalies donorės teikiamos pagalbos skaidrumą, nuoseklumą ir proporcingumą, įskaitant pagalbos kokybę ir dydį. Šioje dalyje aprašyto proceso metu konsultuojamasi su pagalbą gaunančiomis šalimis.

3. Sudarant pagal šį reglamentą finansuojamas viešųjų pirkimų arba dotacijų sutartis taip pat gali dalyvauti tarptautinės organizacijos.

4. Sutarčių sudarymo procedūrų tikslais pasiūlyti ekspertai neprivalo tenkinti 1 ir 2 dalyse nurodytų pilietybės sąlygų.

5. Visos tiekiamos prekės ir medžiagos, perkamos pagal sutartį, finansuojamą remiantis šiuo reglamentu, turi būti kilusios iš Bendrijos arba 1 ar 2 dalyje nurodytos reikalavimus atitinkančios šalies. Šiame reglamente vartojama kilmės sąvoka apibrėžta atitinkamose Bendrijos teisės aktuose dėl kilmės taisyklių muitų tikslais.

6. Komisija tinkamai pagrįstais išimtiniais atvejais gali leisti dalyvauti fiziniams asmenims, kurie nėra 1 ir 2 dalyse nurodytų šalių piliečiai ir juridiniams asmenims, kurie nėra jose įsisteigę, arba pirkti skirtingos nei 5 dalyje nurodytos kilmės prekes ir medžiagas. Leidžiančias nukrypti nuostatas galima pagrįsti produktų ir paslaugų nebuvimu atitinkamų šalių rinkose, ypatingos skubos atvejais arba tuomet, kai dėl reikalavimų atitikimo taisyklių būtų neįmanoma arba vis sunkiau įgyvendinti projektą, programą arba veiksmą.

7. Pagal Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 114 straipsnį fiziniai asmenys gali gauti dotacijas.

8. Kai Bendrijos finansavimas skiriamas operacijai, kuri vykdoma per tarptautinę organizaciją, dalyvauti atitinkamose sutarčių sudarymo procedūrose gali visi fiziniai ar juridiniai asmenys, kurie atitinka 1 ir 2 dalių reikalavimus, taip pat visi fiziniai ar juridiniai asmenys, kurie atitinka tokios organizacijos taisykles, užtikrinant vienodas sąlygas visiems donorams. Tos pačios taisyklės taikomos tiekiamoms prekėms, medžiagoms ir ekspertams.

Kai Bendrijos finansavimas skiriamas operacijai, kuri finansuojama bendrai su valstybe nare, trečiają šalimi pagal 2 dalyje apibrėžtą abipusiškumą arba su regionine organizacija, dalyvauti atitinkamose sutarčių sudarymo procedūrose gali visi fiziniai ar juridiniai asmenys, kurie atitinka 1, 2 ir 3 dalių reikalavimus, taip pat visi fiziniai ar juridiniai asmenys, kurie atitinka tos valstybės narės, trečiosios šalies ar regioninės organizacijos taisykles. Tos pačios taisyklės taikomos tiekiamoms prekėms, medžiagoms ir ekspertams.

20 straipsnis

Darna, suderinamumas ir koordinavimas

1. Pagal šį reglamentą finansuojamos programos ir projektai atitinka ES politiką. Juose laikomasi Bendrijos bei jos valstybių narių ir pagalbą gaunančių šalių sudarytų susitarimų bei atsižvelgiama į jų įsipareigojimus pagal daugiašalius susitarimus, kurių šalimis jos yra.

2. Komisija ir valstybės narės užtikrina pagal šį reglamentą teikiamos Bendrijos pagalbos ir finansinės pagalbos, kurią Bendrija ir valstybės narės teikia per kitas vidaus bei išorės finansines priemones bei pagalbos, kurią teikia Europos investicijų bankas, darną.

3. Komisija ir valstybės narės užtikrina savo atitinkamų pagalbos programų koordinavimą, siekiant didinti teikiamos pagalbos našumą ir efektyvumą, laikantis nustatytų veiklos

koordinavimo išorės pagalbos srityje gerinimo gairių bei politikos ir procedūrų derinimo gairių. Koordinavimas, apimantis reguliarias konsultacijas ir dažną keitimąsi aktualia informacija įvairiuose pagalbos teikimo proceso etapuose, ypač praktiniu lygiu, yra svarbiausias veiksmas valstybių narių ir Bendrijos programų rengimo procesuose.

4. Komisija, bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, imasi reikiamų veiksmų, siekdama užtikrinti tinkamą veiklos koordinavimą, derinimą ir bendradarbiavimą su daugiašalėmis ir regioninėmis organizacijomis bei subjektais, pavyzdžiui, tarptautinėmis finansinėmis institucijomis, Jungtinių Tautų agentūromis, fondais bei programomis ir pagalbos teikėjais, nepriklausančiais ES.

21 straipsnis

Pagalbos sustabdymas

1. Pagarba demokratijos, teisinės valstybės principams, žmogaus bei mažumų teisėms ir pagrindinėms laisvėms yra esminė šio reglamento taikymo ir pagal jį suteikiamos pagalbos prielaida. Bendrijos pagalbai Albanijai, Bosnijai ir Hercegovinai, Kroatijai, Buvusiajai Jugoslavijos Respublikai Makedonijai, Juodkalnijai ir Serbijai, įskaitant Kosovą, taip pat taikomos 1997 m. balandžio 29 d. Tarybos išvadose apibrėžtos sąlygos, ypač dėl pagalbos gavėjų įsipareigojimų vykdyti demokratines, ekonomines ir institucines reformas.

2. Jeigu pagalbą gaunanti šalis nesilaiko šių principų arba įsipareigojimų, nustatytų atitinkamoje partnerystėje su ES, arba jei ji nepasiekia pakankamos pažangos įgyvendinant stojimo kriterijus, Taryba kvalifikuota balsų dauguma, remdamasi Komisijos pasiūlymu, gali nuspręsti imtis atitinkamų veiksmų dėl bet kokios pagal šį reglamentą suteiktos pagalbos. Europos Parlamentas visapusiškai ir nedelsiant informuojamas apie visus šioje srityje priimtus sprendimus.

22 straipsnis

Įvertinimas

Komisija reguliariai vertina politikos sričių ir programų rezultatus bei efektyvumą ir programų rengimo veiksmingumą, siekdama patikrinti, ar buvo pasiekti tikslai, ir parengti rekomendacijas, kaip pagerinti būsimą veiklą. Komisija siunčia atitinkamus vertinimo pranešimus 14 straipsnyje nurodytiems komitetams apsarstyti. Į šiuos rezultatus atsižvelgiama rengiant programas ir skirstant lėšas.

IV DALIS

PEREINAMOJO LAIKOTARPIO IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

23 straipsnis

Pagalbą gaunančios šalies statusas

Jeigu II priede išvardyti pagalbą gaunančiai šaliai suteikiamas stojančios į ES kandidatės statusas, Taryba kvalifikuota balsų dauguma, remdamasi Komisijos pasiūlymu, perkels tą šalį iš II priedo į I priedą.

24 straipsnis

Nuostata, susijusi su keliomis priemonėmis

Siekdama užtikrinti Bendrijos pagalbos nuoseklumą ir efektyvumą, Komisija 14 straipsnio 2 dalies a punkte nurodyta tvarka gali nuspręsti, kad kitos trečiosios šalys, teritorijos ir regionai gali pasinaudoti pagal šį reglamentą vykdomais veiksmais, jeigu konkretus projektas arba programa yra regioninio, tarpvalstybinio, transnacionalinio ar pasaulinio pobūdžio. Atlikdama tai, Komisija siekia išvengti kitų išorės finansinės pagalbos priemonių dubliavimo.

25 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Nuo 2007 m. sausio 1 d. panaikinami Reglamentai (EEB) Nr. 3906/1989, (EB) Nr. 2760/1998, (EB) Nr. 1266/1999, (EB) Nr. 1267/1999, (EB) Nr. 1268/1999, (EB) Nr. 555/2000, (EB) Nr. 2500/2001 ir (EB) Nr. 2112/2005.

Šie reglamentai ir Reglamentas (EB) Nr. 2666/2000 toliau taikomi teisės aktams ir įsipareigojimams, pagal kuriuos vykdomas biudžetas iki 2007 m. bei įgyvendinant Akto dėl Bulgarijos Respublikos ir Rumunijos stojimo sąlygų ir Sutarčių,

kuriomis yra grindžiama Europos Sąjunga, pritaikomųjų pataisų ⁽¹⁾ 31 straipsnį.

2. Jeigu reikalingos konkrečios priemonės, palengvinančios perėjimą nuo sistemos, kurią nustato Reglamentai (EEB) Nr. 3906/1989, (EB) Nr. 2760/1998, (EB) Nr. 1266/1999, (EB) Nr. 1267/1999, (EB) Nr. 1268/1999, (EB) Nr. 555/2000, (EB) Nr. 2666/2000 arba (EB) Nr. 2500/2001, prie sistemos, kurią nustato šis reglamentas, tokias priemones priima Komisija šio reglamento 14 straipsnyje nurodyta tvarka.

26 straipsnis

Finansinė orientacinė suma

Finansinė orientacinė suma šiam reglamentui įgyvendinti 2007–2013 m. yra 11 468 milijonai EUR. Metinius asignavimus tvirtina biudžeto valdymo institucija, neviršydamą finansinės struktūros ribų.

27 straipsnis

Peržiūra

Iki 2010 m. gruodžio 31 d. Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia pranešimą, kuriame įvertinamas šio reglamento taikymas pirmaisiais trejais metais, ir prireikus kartu pateikia pasiūlymus dėl teisės aktų, kuriais numatomi reikalingi šio reglamento pakeitimai.

28 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2007 m. sausio 1 d. iki 2013 m. gruodžio 31 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2006 m. liepos 17 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

E. TUOMIOJA

⁽¹⁾ OL L 157, 2005 6 21, p. 203.

I PRIEDAS

- Kroatija
 - Turkija
 - Buvusioji Jugoslavijos Respublika Makedonija.
-

II PRIEDAS

- Albanija
 - Bosnija ir Hercegovina
 - Juodkalnija
 - Serbija, įskaitant Kosovą ⁽¹⁾.
-

⁽¹⁾ Kaip apibrėžta JTSTR 1244.